
558

Besluit van 31 oktober 2012 tot wijziging van het Activiteitenbesluit milieubeheer en het Besluit omgevingsrecht en enkele andere besluiten (nieuwe activiteiten, integratie Besluit emissie-eisen middelgrote stookinstallaties milieubeheer, vereenvoudigingen en reparaties in het Activiteitenbesluit milieubeheer)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu van 7 mei 2012, nr. IenM/BSK-2012/61320, Hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Gelet op richtlijn nr. 2008/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 15 januari 2008 inzake de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (gecodificeerde versie) (PbEG L 24), richtlijn nr. 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PbEG L 327), richtlijn nr. 2006/11/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 15 februari 2006 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd (PbEU L 64), richtlijn nr. 80/86/EEG van de Raad van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen (PbEG L 20) en richtlijn nr. 2006/118/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 12 december 2006 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging en achteruitgang van de toestand (Pb L 371);

Gelet op de artikelen 8.40, 8.41 en 8.42 van de Wet milieubeheer, de artikelen 1.1, derde lid, 2.1, eerste lid, onder i, 2.4, tweede lid, 2.8, eerste lid, 2.17 en 3.9, derde lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en op de artikelen 6.2, 6.6 en 6.7 van de Waterwet;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van 18 juli 2012, nr. 12.001113);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu van 25 oktober 2012, nr. IenM/BSK-2012/201558, Hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Activiteitenbesluit milieubeheer wordt als volgt gewijzigd:

A

Na het opschrift van Afdeling 1.1. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1

1. Deze afdeling is van toepassing op degene die een inrichting type A, een inrichting type B of een inrichting type C drijft.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op de artikelen 1.4, 1.4a en 1.4b.

B

Artikel 1.1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:

a. De volgende begrippen en de daarbij behorende begripsomschrijvingen worden in de alfabetische rangschikking ingevoegd:

binnenschietbaan: een schietbaan of een combinatie van schietbanen in een gebouw of een deel van een gebouw, zonder open zijden en met een gesloten afdekking;

ketelinstallatie: stookinstallatie, bestaande uit een ketel waarin brandstof wordt verstoekt, welke verbranding in hoofdzaak is bedoeld om kracht op te wekken of om warmte over te dragen aan water, stoom of een combinatie van water of stoom;

ondergrondse opslagtank: opslagtank die geheel in de bodem ligt of ingeterpt is;

spoorvoertuig: voertuig, bestemd voor het verkeer over spoorstaven met inbegrip van de carrosserieonderdelen daarvan;

vergistinggas: gasvormige brandstof, met als hoofdbestanddelen methaan en koolstofdioxide, dat is ontstaan door vergisting van organisch materiaal;.

b. In de begripsomschrijving van *bovengrondse opslagtank* wordt «die geheel boven de bodem is gelegen» vervangen door: niet zijnde een ondergrondse opslagtank en niet zijnde een ladingtank van een bunkerstation.

c. In de begripsomschrijving van het begrip *gevel* wordt «artikel 1b, vijfde lid» vervangen door: artikel 1b, vierde lid.

d. In de begripsomschrijving van het begrip *natte koeltoren* wordt na «installatie gebruikt voor het» ingevoegd: , middels een open constructie,.

e. De begripsomschrijving van het begrip *NRB* komt te luiden: door Agentschap NL uitgegeven Nederlandse Richtlijn Bodembescherming;.

f. Het begrip *traditioneel schieten* en de daarbij behorende begripsomschrijving verval.

g. De begripsomschrijving van het begrip *verdichten* komt te luiden: reduceren van het volume bij een gelijkblijvende massa of een gelijkblijvend gewicht;.

h. De begripsomschrijving van het begrip *verwaarloosbaar bodemrisico* komt te luiden: een situatie als bedoeld in de NRB waarin door een goede afstemming van voorzieningen en maatregelen het ontstaan of de toename van verontreiniging van de bodem gemeten tussen het nul- en eindsituatieonderzoek, bedoeld in artikel 2.11, eerste en derde lid, zo veel mogelijk wordt voorkomen en waarbij herstel van de bodem redelijkerwijs mogelijk is;

i. De begripsomschrijving van het begrip *woning* komt te luiden: gebouw of gedeelte van een gebouw waar bewoning is toegestaan op grond van het bestemmingsplan, de beheersverordening, bedoeld in artikel 3.38 van de Wet ruimtelijke ordening, of, indien met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van het bestemmingsplan of de beheersverordening is afgeweken, de omgevingsvergunning bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van laatstgenoemde wet;.

2. In het tweede lid wordt het volgende begrip en de daarbij behorende begripsomschrijving in de alfabetische rangschikking ingevoegd:

ISO-luchtcondities: temperatuur van 288 Kelvin, een druk van 101,3 kiloPascal en een relatieve vochtigheid van 60 procent;.

C

Artikel 1.4 komt te luiden:

Artikel 1.4

Een ieder die loost vanuit een inrichting type A, een inrichting type B of een inrichting type C, voldoet voor lozen als bedoeld in artikel 6.1 van de Waterwet, aan de bij of krachtens dit besluit gestelde regels, met uitzondering van afdeling 1.2.

D

Na artikel 1.5 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1.5a

In afwijking van de artikelen 1, 1.9b, 1.22, 2.1a, 2.3a, 2.8a, 2.11a, 2.14c, 2.15a, 2.16b, 2.22a, 2.23a, 2.27a, 3, 4 en 5, voldoet degene die een stookinstallatie binnen de Nederlandse exclusieve economische zone in werking heeft, uitsluitend aan de bij of krachtens dit besluit gestelde regels en voorschriften in hoofdstuk 1, met uitzondering van artikel 1.4, en in paragraaf 3.2.1, met uitzondering van de artikelen 3.10k, 3.10n en 3.10o, en hoofdstuk 6.

E

Artikel 1.6, eerste lid, komt te luiden:

1. Vrijstelling wordt verleend van de verboden, bedoeld in artikel 6.2, eerste en tweede lid, van de Waterwet voor:

a. lozen vanuit een inrichting type A of een inrichting type B voor zover aan dat lozen regels zijn gesteld bij of krachtens de artikelen 3.1 tot en met 3.5, 3.6 tot en met 3.6b, 3.10k, 3.31, 3.33, 3.34, 3.60 tot en met 3.64, 3.76 tot en met 3.91, 3.101, 3.102, 3.104, 3.105, 3.131, 3.138, 3.150, 3.152, 4.74c, 4.103g en 4.104e;

b. lozen vanuit een inrichting type C, voor zover aan dat het lozen regels zijn gesteld bij of krachtens de artikelen 3.1 tot en met 3.5, 3.6 tot en met 3.6b, 3.10k, 3.31, 3.33, 3.34, 3.60 tot en met 3.64, 3.76 tot en met 3.91,

3.101, 3.102, 3.104, 3.105, 3.131, 3.138 en 3.150 en 3.152;

c. lozen anders dan vanuit een inrichting afkomstig van agrarische activiteiten dan wel activiteiten die daarmee verband houden voor zover aan dat lozen regels zijn gesteld in de artikelen 3.3, 3.3a, 3.5, 3.6 tot en met 3.6b, 3.31, 3.33, 3.34, 3.60 tot en met 3.64, 3.76 tot en met 3.91, 3.101, 3.102, 3.104, 3.105, 3.131, 3.138, 3.150 en 3.152.

F

In artikel 1.7, eerste, tweede en derde lid, vervalt «in overeenstemming met Onze Minister van Verkeer en Waterstaat».

G

Na het opschrift van Afdeling 1.2. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1.9b

Deze afdeling is van toepassing op degene die:

- a. een inrichting type B drijft, of
- b. een inrichting type C drijft, voor zover deze afdeling betrekking heeft op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van toepassing is.

H

Artikel 1.11 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde tot en met zesde lid worden vervangen door:
 3. Bij een melding als bedoeld in artikel 1.10, wordt een rapport van een akoestisch onderzoek gevoegd indien:
 - a. de melding betrekking heeft op een of meer windturbines;
 - b. in de buitenlucht metalen in bulk worden overgeslagen of in de buitenlucht metalen mechanisch worden bewerkt;
 - c. de melding betrekking heeft op een inrichting als bedoeld in categorie 27.3 van onderdeel C, van bijlage 1, bij het Besluit omgevingsrecht;
 - d. airbags of gordelspanners worden geneutraliseerd door deze te ontsteken;
 - e. de melding betrekking heeft op een inrichting als bedoeld in categorie 11.1, onderdeel b, van onderdeel C, van bijlage 1, bij het Besluit omgevingsrecht, voor zover het een inrichting betreft voor het vervaardigen van betonmortel of betonwaren, of
 - f. de melding betrekking heeft op een binnenschietbaan en de afstand van de binnenschietbaan tot het dichtstbijzijnde gevoelige object kleiner is dan 50 meter.
 2. Het zevende tot en met veertiende lid worden vernummerd tot het vierde tot en met elfde lid.
 3. In het vierde lid (nieuw) wordt «een akoestisch onderzoek als bedoeld in het eerste tot en met zesde lid» vervangen door: een akoestisch onderzoek als bedoeld in het eerste tot en met derde lid.
 4. Het achtste lid (nieuw) komt te luiden:
 8. In de volgende gevallen geeft het rapport tevens een beschrijving van het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau (LAr,LT) veroorzaakt door de inrichting op de zonegrens en op geluidgevoelige objecten binnen de zone op basis waarvan het bevoegd gezag kan beoordelen of aan de geluidsvoorwaarden voor de zone kan worden voldaan:

a. indien het een inrichting betreft als bedoeld in categorie 11.3, onderdeel c, onder 2° en 3° van onderdeel C, van bijlage 1, bij het Besluit omgevingsrecht, of

b. indien het een inrichting betreft als bedoeld in categorie 27.3, van onderdeel C, van bijlage 1, bij het Besluit omgevingsrecht.

5. In het tiende lid (nieuw) wordt:

a. na »windturbines» toegevoegd: of een binnenschietbaan, en

b. «het twaalfde lid» vervangen door: het negende lid.

I

In artikel 1.16, eerste lid, onder a, wordt «onder 1° tot en met 31° van onderdeel C» vervangen door: onder 1° tot en met 34° van onderdeel C.

J

Na artikel 1.16 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1.16a

Bij een melding als bedoeld in artikel 1.10 wordt een rapport met de onderbouwing van de gevolgen voor de luchtkwaliteit gevoegd, indien sprake is van een inrichting als bedoeld in categorie 11.1, onderdeel b, van onderdeel C, van bijlage 1, bij het Besluit omgevingsrecht, voor zover het een inrichting betreft voor het vervaardigen van betonmortel of betonwaren.

K

Artikel 1.17 komt te luiden:

Artikel 1.17

1. Bij een melding als bedoeld in artikel 1.10, wordt indien sprake is van een zuiveringstechnisch werk, een beschrijving gevoegd hoe invulling wordt gegeven aan het bepaalde bij of krachtens artikel 3.5b en artikel 3.5d.

2. Bij een melding als bedoeld in artikel 1.10, wordt indien sprake is van een inrichting voor het vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken als bedoeld in artikel 3.137, een beschrijving gevoegd hoe invulling wordt gegeven aan artikel 3.140.

3. Bij een melding als bedoeld in artikel 1.10, wordt indien sprake is van een inrichting voor de verwerking van polyesterhars, een beschrijving gevoegd hoe invulling wordt gegeven aan het bepaalde bij of krachtens artikel 4.31c.

4. Het bevoegd gezag kan binnen vier weken na ontvangst van de melding, bedoeld in het eerste en tweede lid, indien onvoldoende aannemelijk is dat aan artikel 3.5b en artikel 3.5d, respectievelijk artikel 3.140 wordt voldaan, besluiten dat een rapport van een geuronderzoek wordt overgelegd.

5. Een geuronderzoek als bedoeld in het vierde lid wordt uitgevoerd overeenkomstig NTA 9065: 2012.

L

Na artikel 1.20 wordt in Afdeling 1.2. een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1.21

Bij een melding als bedoeld in artikel 1.10 wordt, indien sprake is van een lozing in het vuilwaterriool van zuurstofbindende stoffen met een jaargemiddelde vervuilingswaarde van 5.000 inwonerequivalenten of meer, inzicht gegeven in de spreiding van de lozing over het jaar.

M

Na het opschrift van Afdeling 2.1. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 1.22

Deze afdeling is van toepassing op degene die:

- a. een inrichting type A of een inrichting B drijft, of
- b. een inrichting type C drijft, voor zover deze afdeling betrekking heeft op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van toepassing is.

N

Na het opschrift van Afdeling 2.2. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2.1a

Deze afdeling is van toepassing op degene die:

- a. een inrichting type A of een inrichting B drijft, of
- b. een inrichting type C drijft, voor zover deze afdeling betrekking heeft op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van toepassing is.

O

In artikel 2.2, eerste lid, wordt «3.1 tot en met 3.6a, 3.24, 3.32 tot en met 3.34, 3.47, 3.60, 3.61, 3.62, 3.77, 3.87, 3.100, 3.102, 3.105, 3.126, 3.127, 3.129, 4.19, 4.74c, 4.103g tot en met 4.104d, 4.109 en 4.113a» vervangen door: 3.1 tot en met 3.6a, 3.10k, 3.24, 3.32 tot en met 3.34, 3.47, 3.60, 3.61, 3.62, 3.77, 3.87, 3.100, 3.102, 3.105, 3.126, 3.127, 3.129, 3.131, 3.150, 4.74c, 4.103g tot en met 4.104d.

P

Na het opschrift van Afdeling 2.3. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2.3a

Deze afdeling is van toepassing op degene die:

- a. een inrichting type A of een inrichting type B drijft, of
- b. een inrichting type C drijft, voor zover deze afdeling betrekking heeft op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van toepassing is.

Q

Artikel 2.4 komt te luiden:

Artikel 2.4

De artikelen 2.5 en 2.6 zijn uitsluitend van toepassing op emissies van stoffen bij activiteiten waarvoor bij of krachtens de artikelen 3.26b, 3.38, 3.141, 3.143, 4.21, 4.23, 4.27a, 4.29, 4.31b, 4.33 tot en met 4.35, 4.40 tot en met 4.42, 4.44 tot en met 4.46, 4.50, 4.54, 4.58, 4.60, 4.62, 4.65, 4.68, 4.74b, 4.74f, 4.74j, 4.74s, 4.94, 4.94g, 4.103aa, 4.103d, 4.119 en 4.125, ten aanzien van emissies naar de lucht regels zijn gesteld.

R

In artikel 2.7, derde lid, wordt «de artikelen 2.5, 2.6, 3.38, 3.43, 4.21, 4.23, 4.27, 4.29, 4.33 tot en met 4.35, 4.40 tot en met 4.42, 4.44 tot en met 4.46, 4.50, 4.54, 4.58, 4.60, 4.62, 4.65, 4.68, 4.74b, 4.74f, 4.94, 4.94g, 4.103a, 4.103d, 4.119 en 4.125» vervangen door: de artikelen 2.5, 2.6, 3.26b, 3.38, 3.141, 3.143, 4.21, 4.23, 4.27a, 4.29, 4.31b, 4.33 tot en met 4.35, 4.40 tot en met 4.42, 4.44 tot en met 4.46, 4.50, 4.54, 4.58, 4.60, 4.62, 4.65, 4.68, 4.74b, 4.74f, 4.74j, 4.74s, 4.94, 4.94g, 4.103aa, 4.103d, 4.119 en 4.125.

S

Artikel 2.8 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onder b, wordt «de artikelen 3.38, 3.43, 4.21, 4.23, 4.27, 4.29, 4.33 tot en met 4.35, 4.40 tot en met 4.42, 4.44 tot en met 4.46, 4.50, 4.54, 4.58, 4.60, 4.62, 4.65, 4.68, 4.74b, 4.74f, 4.94, 4.94g, 4.103a, 4.103d, 4.119 en 4.125» vervangen door: de artikelen 3.26b, 3.38, 3.141, 3.143, 4.21, 4.23, 4.27a, 4.29, 4.31b, 4.33 tot en met 4.35, 4.40 tot en met 4.42, 4.44 tot en met 4.46, 4.50, 4.54, 4.58, 4.60, 4.62, 4.65, 4.68, 4.74b, 4.74f, 4.74j, 4.74s, 4.94, 4.94g, 4.103aa, 4.103d, 4.119 en 4.125.

2. In het derde lid, onder e, wordt «NEN 2819» vervangen door: ISO 5713.

T

In de artikelen 2.8, derde lid, onder a, 3.38, tweede lid, aanhef en onder a, en derde lid, 4.21, eerste lid, aanhef en onder a, 4.23, eerste lid, aanhef en onder a en b, 4.33, eerste lid, aanhef en onder a, 4.44, eerste lid, aanhef en onder a, 4.50, eerste lid, onder a, 4.54, eerste lid, aanhef en onder a, 4.58, onder a, 4.68, eerste lid, onder a, 4.74b, aanhef en onder a en b, 4.74f, aanhef en onder a en b, 4.94, aanhef en onder a en b, 4.94g, eerste lid, aanhef en onder a, 4.103aa, aanhef en onder a en b, en 4.103d, aanhef en onder a en b, wordt «totaal stof» telkens vervangen door: stofklasse S.

U

Na het opschrift van Afdeling 2.4. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2.8a

1. Deze afdeling is van toepassing op degene die:

- a. een inrichting type A of een inrichting type B drijft of een C-inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort, of
- b. een inrichting type C drijft waartoe geen IPPC-installatie behoort, voor zover deze activiteiten verricht binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van toepassing is.

2. Voor zover het betreft een inrichting type C waartoe een IPPC-installatie behoort, is in afwijking van het eerste lid, onder a, artikel 2.11, eerste lid, niet van toepassing.

V

Na het opschrift van Afdeling 2.5. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2.11a

Deze afdeling is van toepassing op degene die een inrichting type A of een inrichting type B drijft.

W

Artikel 2.14a wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Het is verboden afvalstoffen te verbranden, tenzij het betreft de verbranding van biomassa in een stookinstallatie met een thermisch vermogen van 15 megawatt of minder en bij die verbranding van biomassa wordt voldaan aan artikel 3.10n.

2. Na het zevende lid wordt een lid toegevoegd, luidende:

8. Het is verboden afvalstoffen te verdichten, tenzij:

- a. het geen gevaarlijke afvalstof betreft;
- b. de afvalstoffen niet afkomstig zijn van buiten de inrichting, en
- c. het verdichten geen belemmering vormt voor nascheiding.

X

Na het opschrift van Afdeling 2.6. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2.14c

Deze afdeling is van toepassing op degene die een inrichting type A of een inrichting type B drijft.

Y

Na het opschrift van Afdeling 2.7. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2.15a

Deze afdeling is van toepassing op degene die een inrichting type A of een inrichting type B drijft.

Z

Na het opschrift van Afdeling 2.8. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2.16b

Deze afdeling is van toepassing op degene die een inrichting type A of een inrichting type B drijft.

AA

Artikel 2.18 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 2.18, eerste lid, onder g, wordt «het traditioneel schieten» vervangen door: het traditioneel schieten, bedoeld in paragraaf 3.7.2.,.

2. In artikel 2.18, vijfde lid, wordt «het traditioneel schieten» vervangen door: het traditioneel schieten, bedoeld in paragraaf 3.7.2.

BB

Na het opschrift van Afdeling 2.9. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2.22a

Deze afdeling is van toepassing op degene die een inrichting type A of een inrichting type B drijft.

CC

Na het opschrift van Afdeling 2.10. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2.23a

Deze afdeling is van toepassing op degene die een inrichting type B of een inrichting type C drijft, voor zover binnen de inrichting vloeibare brandstof of afgewerkte olie in een ondergrondse opslagtank wordt opgeslagen.

DD

Na het opschrift van Afdeling 2.11. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2.27a

Deze afdeling is van toepassing op degene die een inrichting type A, een inrichting type B, of een inrichting type C drijft.

EE

Na het opschrift van hoofdstuk 3 wordt een afdeling ingevoegd, luidende:

Afdeling 3.0. Reikwijdte hoofdstuk 3

Artikel 3

Dit hoofdstuk is van toepassing op degene die een inrichting type A, een inrichting type B of een inrichting type C drijft.

FF

In artikel 3.6, eerst lid, wordt na «het lozen van koelwater» ingevoegd: met een warmtevracht van 50.000 kilojoule of minder per seconde.

Paragraaf 3.2.1. komt te luiden:

§ 3.2.1. Het in werking hebben van een stookinstallatie, niet zijnde een grote stookinstallatie.

Artikel 3.7

1. De artikelen 3.10 tot en met 3.10j en 6.20 tot en met 6.20c inzake emissies naar de lucht zijn van toepassing op het in werking hebben van een gasmotor, gasturbine, ketelinstallatie of dieselmotor, tenzij het betreft:
 - a. een gasmotor, gasturbine, ketelinstallatie of dieselmotor die blijkens een daarvoor aan de inrichting verleende omgevingsvergunning worden gebruikt voor het onderzoeken, beproeven of demonstreren van experimentele verbrandingstechnieken of van technieken ter bestrijding van de uitwerp van zwaveldioxide (SO₂), stikstofoxiden (NO_x) of totaal stof;
 - b. een gasmotor, gasturbine, ketelinstallatie of dieselmotor die een noodvoorziening is en ten hoogste 500 uren per jaar in gebruik is;
 - c. een ketelinstallatie met een nominaal vermogen van minder dan 400 kilowatt waarin andere brandstoffen dan biomassa worden toegepast;
 - d. een grote stookinstallatie;
 - e. een afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie waarop paragraaf 5.2 van toepassing is, of
 - f. een mobiele stookinstallatie.
2. In afwijking van het eerste lid, zijn voor zover het emissiegrenswaarden en meetmethoden voor stikstofoxiden (NO_x) betreft, de in dat genoemde artikelen niet van toepassing op het in werking hebben van een stookinstallatie, voor zover titel 16.3 van de wet daarop van toepassing is. Het bevoegd gezag kan bij maatwerkvoorschrift emissiegrenswaarden en meetmethoden voor stikstofoxiden (NO_x) in het rookgas van een stookinstallatie vaststellen, indien dit nodig is in het belang van de luchtkwaliteit.
3. De artikelen 3.10k, 3.10n en 3.10o inzake het doelmatig beheer van afvalwater, het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico en het doelmatig beheer van afval, zijn van toepassing op het in werking hebben van een stookinstallatie, tenzij het betreft:
 - a. een grote stookinstallatie;
 - b. een afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie waarop paragraaf 5.2 van toepassing is, of
 - c. een mobiele stookinstallatie.
4. De artikelen 3.10l en 3.10m inzake een doelmatig gebruik van energie, zijn van toepassing op inrichtingen waarin zich geen broeikasgasinstallaties als bedoeld in artikel 16.1 van de wet bevinden en waarbij sprake is van het gelijktijdig produceren van elektrische energie en thermische energie door middel van een warmtekrachtinstallatie, tenzij:
 - a. het een warmtekrachtinstallatie betreft waarin vergistinggas wordt gebruikt;
 - b. de warmtekrachtinstallatie een grote stookinstallatie betreft;
 - c. de warmtekrachtinstallatie een afvalverbrandingsinstallatie of afvalmeeverbrandingsinstallatie betreft waarop paragraaf 5.2 van toepassing is, of
 - d. de warmtekrachtinstallatie een mobiele stookinstallatie betreft.
5. Artikel 3.10p inzake keuring en onderhoud van een stookinstallatie is van toepassing op het in werking hebben van een stookinstallatie, tenzij het betreft:
 - a. een stookinstallatie die blijkens een daarvoor aan de inrichting verleende omgevingsvergunning wordt gebruikt voor het onderzoeken, beproeven of demonstreren van experimentele verbrandingstechnieken of van technieken ter bestrijding van de uitwerp van zwaveldioxide (SO₂),

stikstofoxiden (NO_x) of totaal stof;
 b. een stookinstallatie die een noodvoorziening is en ten hoogste 500 uren per jaar in gebruik is;
 c. een grote stookinstallatie;
 d. een afvalverbrandingsinstallatie;
 e. een afvalmeeverbrandingsinstallatie waarop paragraaf 5.2 van toepassing is, of
 f. een mobiele stookinstallatie.

6. Deze paragraaf is niet van toepassing op het stoken van stookinstallaties die ingevolge bijlage I, onderdeel C, categorie 1.4, onder a, van het Besluit omgevingsrecht er toe leiden, dat een inrichting vergunningplichtig is.

Artikel 3.8

Een stookinstallatie kan gelegen zijn binnen de Nederlandse exclusieve economische zone.

Artikel 3.9

Voor zover in deze paragraaf emissie-eisen worden gesteld aan stoffen, zijn de artikelen 2.7 en 2.8, derde tot en met vijfde lid, niet van toepassing.

Artikel 3.10

Het rookgas van een ketelinstallatie met een nominaal ingangsvermogen van 1 Megawatt of meer voldoet aan de emissiegrenswaarden, genoemd in tabel 3.10.

Tabel 3.10

Ketelinstallatie met een nominaal vermogen van 1 megawatt of meer

Brandstof	Stikstofoxiden (NO _x) (mg per normaal kubieke meter)	Zwavel dioxide (SO ₂) (mg per normaal kubieke meter)	Totaal stof (mg per normaal kubieke meter)	onverbrande koolwaterstoffen (C _x H _y) (mg per normaal kubieke meter)
Brandstof in vaste vorm, met uitzondering van biomassa	100	200	5	–
Brandstof in vloeibare vorm, met uitzondering van biomassa	120	200	5	–
Biomassa, voor zover de ketelinstallatie een thermisch vermogen kleiner dan 5 megawatt heeft	200	200	20	–
Biomassa, voor zover de ketelinstallatie een thermisch vermogen van 5 megawatt of groter heeft	145	200	5	–
Aardgas	70	200	–	–
Brandstof in gasvorm, met uitzondering van aardgas	70 vermenigvuldigd met een factor die gelijk is aan de verhouding van de onderste verbrandingswaarde van de ingezette brandstof, uitgedrukt in MJ per normaal kubieke meter, tot een verbrandingswaarde van 31,65 MJ per normaal kubieke meter, waarbij de laatstgenoemde factor minimaal 0,9 en maximaal 2,0 bedraagt	200	–	–

Artikel 3.10a

Het rookgas van een ketelinstallatie met een nominaal vermogen groter dan 400 kilowatt en kleiner dan 1 megawatt voldoet aan de emissiegrenswaarden, genoemd in tabel 3.10a.

Tabel 3.10a

Ketelinstallatie met een nominaal vermogen tussen de 400 kilowatt en de 1 Megawatt

Brandstof	Stikstofoxiden (NO _x) (mg per normaal kubieke meter)	Zwavel dioxide (SO ₂) (mg per normaal kubieke meter)	Totaal stof (mg per normaal kubieke meter)	onverbrande koolwaterstoffen (C _x H _y) (mg per normaal kubieke meter)
Brandstof in vloeibare vorm, met uitzondering van biomassa	120	200	20	–
Biomassa	300	200	40	–
Aardgas	70	200	–	–
Brandstof in gasvorm, met uitzondering van aardgas	70 vermenigvuldigd met een factor die gelijk is aan de verhouding van de onderste verbrandingswaarde van de ingezette brandstof, uitgedrukt in MJ per normaal kubieke meter, tot een verbrandingswaarde van 31,65 MJ per normaal kubieke meter, waarbij de laatstgenoemde factor minimaal 0,9 en maximaal 2,0 bedraagt	200	–	–
Houtpellets voor zover het geen biomassa betreft	300	200	40	–

Artikel 3.10b

Het rookgas van een ketelinstallatie met een nominaal vermogen gelijk aan of kleiner dan 400 kilowatt voldoet aan de emissiegrenswaarden, genoemd in tabel 3.10b.

Tabel 3.10b

Ketelinstallatie met een nominaal vermogen gelijk aan of kleiner dan 400 kilowatt

Brandstof	Stikstofoxiden (NO _x) (mg per normaal kubieke meter)	Zwavel dioxide (SO ₂) (mg per normaal kubieke meter)	Totaal stof (mg per normaal kubieke meter)	onverbrande koolwaterstoffen (C _x H _y) (mg per normaal kubieke meter)
Biomassa	300	200	40	–
Houtpellets voor zover het geen biomassa betreft	300	200	40	–

Artikel 3.10c

1. Bij gelijktijdig gebruik van verschillende soorten brandstof in een ketelinstallatie geldt als emissiegrenswaarde voor stikstofoxiden (NO_x), zwavel dioxide (SO₂) en totaal stof, het gewogen gemiddelde van de emissiegrenswaarden die op grond van de artikelen 3.10 tot en met 3.10b voor elk van de brandstoffen afzonderlijk zouden gelden.

2. Het in het eerste lid bedoelde gewogen gemiddelde wordt per tijdseenheid berekend naar het aandeel van elk van de brandstoffen in de energetische inhoud van de toegevoerde brandstoffen.

Artikel 3.10d

Het rookgas van een gasturbine voldoet aan de emissiegrenswaarden, genoemd in tabel 3.10d.

Tabel 3.10d

Gasturbine

Brandstof	Stikstofoxiden (NO _x) (mg per normaal kubieke meter)	Zwavel dioxide (SO ₂) (mg per normaal kubieke meter)	Totaal stof (mg per normaal kubieke meter)	onverbrande koolwaterstoffen (C _x H _y) (mg per normaal kubieke meter)
Brandstof in vloeibare vorm,	140, teruggerekend naar de ISO-luchtcondities	200	15	–
Brandstof, met uitzondering van brandstof in vloeibare vorm	140, teruggerekend naar de ISO-luchtcondities	200	–	–

Artikel 3.10e

Het rookgas van een dieselmotor voldoet aan de emissiegrenswaarden, genoemd in tabel 3.10e.

Tabel 3.10e

Dieselmotor

Brandstof	Stikstofoxiden (NO _x) (mg per normaal kubieke meter)	Zwavel dioxide (SO ₂) (mg per normaal kubieke meter)	Totaal stof (mg per normaal kubieke meter)	onverbrande koolwaterstoffen (C _x H _y) (mg per normaal kubieke meter)
Alle brandstoffen	450, teruggerekend naar de ISO-luchtcondities	200	50	–

Artikel 3.10f

Het rookgas van een gasmotor voldoet aan de emissiegrenswaarden, genoemd in tabel 3.10f.

Tabel 3.10f

Gasmotor

Brandstof	Stikstofoxiden (NO _x) (mg per normaal kubieke meter)	Zwavel dioxide (SO ₂) (mg per normaal kubieke meter)	Totaal stof (mg per normaal kubieke meter)	onverbrande koolwaterstoffen (C _x H _y) (mg per normaal kubieke meter)
Brandstof, voor zover het een gasmotor betreft met een thermisch vermogen kleiner dan 2,5 megawatt, met uitzondering van vergistinggas	340	200	–	–
Brandstof, voor zover het een gasmotor betreft met een thermisch vermogen van 2,5 megawatt of groter, met uitzondering van vergistinggas	100	200	–	1500
Vergistinggas	340	200	–	–

Artikel 3.10g

1. Een stookinstallatie waarvan het rookgas vanwege een storing niet voldoet aan de emissiegrenswaarden die op grond van deze paragraaf voor die stookinstallatie gelden, wordt zo spoedig mogelijk opgelost en mag ten hoogste 120 achtereenvolgende uren na het optreden van de storing in gebruik blijven, met een maximum van 120 uur per kalenderjaar.

2. Indien een storing als bedoeld in het eerste lid niet binnen 120 uur op een zodanige wijze is opgeheven dat het rookgas van de stookinstallatie weer aan de van toepassing zijnde emissiegrenswaarden voldoet, wordt de stookinstallatie door de drijver van de inrichting buiten bedrijf gesteld.

3. Het tweede lid blijft buiten toepassing indien het een stookinstallatie betreft die zich binnen de Nederlandse exclusieve economische zone bevindt, de storing redelijkerwijs niet binnen het in het eerste lid genoemde aantal uren kan worden hersteld en deze omstandigheid voor het verstrijken van dat aantal uren schriftelijk en met opgave van redenen is gemeld bij het Staatstoezicht op de mijnen. Het Staatstoezicht op de mijnen stelt in dat geval een termijn waarbinnen de storing wordt hersteld. De storing wordt zo spoedig mogelijk opgelost. Indien de storing niet wordt hersteld binnen de door het Staatstoezicht op de mijnen gestelde termijn, wordt de betreffende stookinstallatie alsnog buiten bedrijf gesteld.

4. Indien een storing samenhangt met de brandstof die in een stookinstallatie wordt verstoekt mag gedurende het aantal uren, genoemd in het eerste lid, een andere brandstof worden gebruikt en blijven de emissiegrenswaarden, die gelden op grond van deze paragraaf, gedurende die uren buiten toepassing.

Artikel 3.10h

Een stookinstallatie die strekt tot vervanging voor ten hoogste zes maanden van een stookinstallatie die buiten bedrijf is gesteld in verband met onderhoud, reparatie of definitieve vervanging en die is afgekoppeld van de brandstoftoevoer of van het stoom- of elektriciteitsnet waaraan zij levert, voldoet ten minste aan de emissiegrenswaarden die gelden voor de buiten bedrijf gestelde stookinstallatie.

Artikel 3.10i

1. Voor de berekening van de uitworp van rookgas door een stookinstallatie wordt de massaconcentratie van stikstofoxiden (NO_x), zwaveldioxide (SO_2), totaal stof en onverbrande koolwaterstoffen (C_xH_y , uitgedrukt in C) in het rookgas herleid op rookgas met een volumegehalte aan zuurstof van:

a. 6 procent, indien het een stookinstallatie met vaste brandstof betreft, of

b. 3 procent, indien het een stookinstallatie met een gasvormige of vloeibare brandstof betreft.

2. Voor de berekening van de uitworp van rookgas door een stookinstallatie, wordt de massaconcentratie aan stikstofoxiden (NO_x) in het rookgas berekend als massaconcentratie van stikstofdioxide.

Artikel 3.10j

1. De concentratie aan stikstofoxiden (NO_x), zwaveldioxide (SO_2), totaal stof en onverbrande koolwaterstoffen (C_xH_y , uitgedrukt in C) in het rookgas dat wordt uitgeworpen door een stookinstallatie waarvoor in deze paragraaf emissiegrenswaarden zijn gesteld, wordt door de drijver van de inrichting bepaald door een meting.

2. In afwijking van het eerste lid hoeft geen meting te worden verricht van zwaveldioxide (SO_2), indien het in acht nemen van de emissiegrenswaarden geschiedt door het stoken van brandstof met een bekend zwavelgehalte en de stookinstallatie niet is uitgerust met apparatuur voor het reduceren van de emissie van zwaveldioxide.

3. De meting, bedoeld in het eerste lid, waaronder tevens begrepen wordt de berekening, registratie en rapportage van de meting, voldoet aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

Artikel 3.10k

1. Het spuien van een stoomketel van een stookinstallatie geschiedt in een geschikte spuitank dan wel in een andere geschikte voorziening die ten behoeve van het doelmatig beheer van afvalwater ten minste voldoet aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

2. Het lozen van spuiwater van een stoomketel of condensaat van rookgassen van een stookinstallatie op of in de bodem of in een oppervlaktewaterlichaam is toegestaan, indien niet in een vuilwaterriool kan worden geloosd.

Artikel 3.10l

1. Van een warmtekrachtinstallatie is het jaargemiddeld rendement ten minste 65%, berekend volgens de formule: de som van het energetisch rendement van de opwekking van kracht plus tweederde deel van het energetisch rendement van de productie van nuttig aan te wenden warmte.

2. De warmtekrachtinstallatie wordt zodanig in bedrijf gehouden dat de hoeveelheid warmte die nuttig gebruikt wordt zo hoog mogelijk is en de hoeveelheid warmte die ongebruikt aan de omgeving wordt afgegeven zo klein mogelijk is. Onder ongebruikte warmte wordt mede verstaan de warmte die door de noodkoeler wordt afgegeven.

Artikel 3.10m

1. Jaarlijks wordt het brandstofverbruik en de geproduceerde elektriciteit van een warmtekrachtinstallatie geregistreerd.

2. Indien de warmtekrachtinstallatie is aangesloten op een noodkoeler wordt jaarlijks de hoeveelheid nuttig toegepaste warmte geregistreerd.

3. Indien de warmtekrachtinstallatie niet is aangesloten op een noodkoeler wordt het thermisch rendement eenmaal per vier jaar vastgesteld.

4. De registraties, bedoeld in het eerste en tweede lid, worden gedurende vijf kalenderjaren na dagtekening bewaard en zijn in de inrichting aanwezig of binnen een termijn die wordt gesteld door het bevoegd gezag voor deze beschikbaar.

Artikel 3.10n

Het verbranden van biomassa die tevens afvalstof is in een stookinstallatie vindt niet plaats, tenzij het verbranden van de biomassa materiaalhergebruik niet belemmert en de vrijkomende warmte nuttig wordt gebruikt.

Artikel 3.10o

Een stookinstallatie waarin vloeibare brandstof wordt verbrand, voldoet ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

Artikel 3.10p

Een stookinstallatie voldoet ten behoeve van het veilig functioneren, een optimale verbranding en energiezuinigheid van deze stookinstallatie aan de bij ministeriële regeling inzake keuring en onderhoud gestelde eisen.

HH

Artikel 3.12, eerste lid, komt te luiden:

1. In inrichtingen waar gasdrukmeet- en regelstations categorie B en C in werking zijn, is een bedrijfsnoodplan of aantoonbaar een veiligheidsbeheerssysteem aanwezig.

II

Na artikel 3.16b worden in Afdeling 3.2. twee paragrafen ingevoegd, luidende:

§ 3.2.6. In werking hebben van een koelinstallatie

Artikel 3.16c

1. Deze paragraaf is van toepassing op:

- a. het in werking hebben van een koelinstallatie met een inhoud van minimaal 12 kilogram aan natuurlijk koudemiddel, of
- b. een koelinstallatie met een inhoud van maximaal 1500 kilogram ammoniak.

2. In deze paragraaf wordt verstaan onder «natuurlijk koudemiddel»: de toepassing als koudemiddel van koolstofdioxide, ammoniak of koolwaterstoffen niet zijnde een gereguleerde stof of een preparaat dat een zodanige stof bevat als bedoeld in het Uitvoeringsbesluit EG-verordening ozonlaagafbrekende stoffen dan wel een gefluoreerd broeikasgas of een preparaat dat een zodanig gas bevat als bedoeld in het Besluit gefluoreerde broeikasgassen milieubeheer.

Artikel 3.16d

1. Een koelinstallatie met een natuurlijk koudemiddel voldoet ten behoeve van het voorkomen van risico's voor de omgeving en ongewone voorvallen, dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van de risico's voor de omgeving en de kans dat ongewone voorvallen zich voordoen en de gevolgen hiervan, aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

2. Een ammoniakkoelsysteem voldoet ten minste aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

3. Een koelinstallatie als bedoeld in het eerste lid en een ammoniakkoelsysteem als bedoeld in het tweede lid, worden ten minste eenmaal per twee kalenderjaren gekeurd op het veilig functioneren, lekkages en energiezuinigheid.

4. Een keuring als bedoeld in het derde lid, wordt verricht door een onafhankelijk deskundig persoon die van de keuring een rapport opmaakt dat hij aan de drijver van de inrichting ter beschikking stelt.

5. Indien een keuring uitwijst dat de koelinstallatie onderhoud behoeft, vindt dat onderhoud binnen twee weken na de keuring plaats.

6. Het meest recent opgestelde keuringsrapport en het meest recent opgestelde onderhoudsbewijs, waaruit blijkt wanneer, door wie en welke onderhoud is verricht, worden bewaard.

7. Indien in een kunstijsbaan een ammoniakkoelinstallatie wordt toegepast, wordt een indirect ammoniakkoelsysteem als bedoeld in hoofdstuk 2.4 van PGS 13 toegepast.

Artikel 3.16e

Deze paragraaf is van toepassing op het in werking hebben van een wisselverwarmingsinstallatie met vloeibare bodembedreigende stoffen.

Artikel 3.16f

Bij het in werking hebben van een wisselverwarmingsinstallatie wordt ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

JJ

Het opschrift van Afdeling 3.3. komt te luiden:

Afdeling 3.3. Activiteiten met voer- of vaartuigen.

KK

Het opschrift van paragraaf 3.3.1. komt te luiden:

§ 3.3.1. Afleveren van vloeibare brandstof of gecompriemd aardgas aan motorvoertuigen voor het wegverkeer of afleveren van vloeibare brandstof aan spoorvoertuigen.

LL

In artikel 3.17, eerste lid, wordt voor de punt aan het slot ingevoegd: of het afleveren van vloeibare brandstof aan spoorvoertuigen.

MM

In artikel 3.19, aanhef, wordt na «motorvoertuigen voor het wegverkeer» ingevoegd: of het afleveren van vloeibare brandstof aan spoorvoertuigen.

NN

Artikel 3.23, eerste lid, komt te luiden:

1. Bij het in het vuilwaterriool lozen van afvalwater afkomstig van een vloeistofdichte vloer of verharding waarop het afleveren van vloeibare brandstof aan motorvoertuigen voor het wegverkeer of het afleveren van vloeibare brandstof aan spoorvoertuigen plaatsvindt, wordt ten minste voldaan aan het tweede tot en met het vierde lid.

OO

1. In het opschrift van paragraaf 3.3.2. en in de artikelen 3.23b, eerste lid, en 3.23c, eerste lid, wordt «motorvoertuigen of werktuigen» vervangen door: motorvoertuigen, werktuigen of spoorvoertuigen.

2. In artikel 3.23b, tweede lid, wordt «motorvoertuig of werktuig» vervangen door: motorvoertuig, werktuig of spoorvoertuig.

PP

Artikel 3.23a komt te luiden:

Artikel 3.23a

1. De artikelen 3.23b en 3.23c zijn van toepassing op het uitwendig wassen van motorvoertuigen, werktuigen of spoorvoertuigen, waaronder tevens wordt verstaan het verwijderen van graffiti.

2. Artikel 3.24 is van toepassing op het uitwendig wassen van motorvoertuigen of werktuigen, waaronder tevens wordt verstaan het verwijderen van graffiti.

3. Artikel 3.25 is van toepassing op het stallen van motorvoertuigen of werktuigen waarmee bij agrarische activiteiten gewasbeschermingsmiddelen zijn toegepast.

QQ

Paragraaf 3.3.3. komt te luiden:

§ 3.3.3. Het demonteren van autowrakken en daarmee samenhangende activiteiten

Artikel 3.26

Deze paragraaf is van toepassing op:

- a. het demonteren van autowrakken;
- b. het aftappen van vloeistoffen uit autowrakken;
- c. het opslaan van bij het demonteren van autowrakken en het aftappen van vloeistoffen uit autowrakken vrijkomende afvalstoffen, en
- d. het neutraliseren van airbags en gordelspanners.

Artikel 3.26a

Bij de activiteiten, bedoeld in artikel 3.26, wordt ten behoeve van:

- a. een doelmatig beheer van afvalstoffen;
 - b. het voorkomen van risico's voor de omgeving en ongewone voorvallen, dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van de risico's voor de omgeving en de kans dat ongewone voorvallen zich voordoen en de gevolgen hiervan, en
 - c. het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico;
- ten minste voldaan aan de bij ministeriële regeling te stellen eisen.

Artikel 3.26b

1. Onverminderd de artikelen 2.5 en 2.6 is bij het ontsteken van airbags en gordelspanners de emissieconcentratie van stofklasse S niet meer dan:

- a. 5 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S naar de lucht gelijk is aan of groter is dan 200 gram per uur;
- b. 50 milligram per normaal kubieke meter indien de massastroom kleiner is dan 200 gram per uur.

2. Bij het ontsteken van airbags en gordelspanners worden ten behoeve van het voorkomen dan wel het beperken van diffuse emissies en het doelmatig verspreiden van emissies naar de buitenlucht, de bij ministeriële regeling voorgeschreven maatregelen toegepast.

Artikel 3.26c

1. Bij het in het vuilwaterriool lozen van afvalwater afkomstig van het demonteren van autowrakken wordt ten minste voldaan aan het tweede tot en met vierde lid.

2. Het afvalwater bevat in enig steekmonster niet meer dan:
- a. 20 milligram olie per liter;
 - b. 300 milligram onopgeloste stoffen per liter.

3. In afwijking van het tweede lid mag het gehalte aan olie ten hoogste 200 milligram per liter in enig steekmonster bedragen, indien het afvalwater voorafgaand aan vermenging met ander afvalwater wordt geleid door een slibvangput en olieafscheider die voldoen aan en worden gebruikt conform NEN-EN 858-1 en 2.

4. Het te lozen afvalwater kan op een doelmatige wijze worden bemonsterd.

RR

Na paragraaf 3.3.3. worden in Afdeling 3.3 twee paragrafen ingevoegd, luidende:

§ 3.3.4. Bieden van parkeergelegenheid in een parkeergarage

Artikel 3.26d

Deze paragraaf is van toepassing op een parkeergarage met meer dan 20 parkeerplaatsen.

Artikel 3.26e

1. Bij een mechanische ventilatie in een parkeergarage met meer dan 20 parkeerplaatsen wordt ten behoeve van:

- a. het doelmatig verspreiden van emissies;
- b. het voorkomen dan wel beperken van geurhinder, of
- c. het voorkomen dan wel beperken van luchtverontreiniging door benzeen,

voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

2. Het bevoegd gezag kan bij maatwerkvoorschrift eisen stellen ten aanzien van:

- a. de beperking van de emissie van benzeen uit een parkeergarage indien dit nodig is in het belang van de luchtkwaliteit, of
- b. de aanzuigopeningen en uitblaasopeningen van de mechanische ventilatie van een parkeergarage en de uitvoering en het onderhoud van de ventilatoren indien dit nodig is in het belang van de luchtkwaliteit dan wel indien dit nodig is om de geurhinder te voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is te beperken.

Artikel 3.26f

1. Bij het in het vuilwaterriool lozen van afvalwater afkomstig van een activiteit als bedoeld in artikel 3.26d wordt ten minste voldaan aan het tweede tot en met het vierde lid.

2. Afvalwater dat afkomstig is uit een ruimte waar een activiteit als bedoeld in het eerste lid wordt uitgevoerd of van een vloeistofdichte vloer of verharding waarop die activiteit wordt uitgevoerd wordt niet geloosd, indien het in enig steekmonster meer bevat dan:

- a. 20 milligram olie per liter;
- b. 300 milligram onopgeloste stoffen per liter.

3. In afwijking van het tweede lid bedraagt het gehalte aan olie ten hoogste 200 milligram per liter in enig steekmonster indien het afvalwater, voor vermenging met ander afvalwater, wordt geleid door een slibvangput en olieafscheider die voldoen aan en worden gebruikt conform NEN-EN 858-1 en 2.

4. Het te lozen afvalwater kan op een doelmatige wijze worden bemonsterd.

Artikel 3.26g

Deze paragraaf is van toepassing op een jachthaven met meer dan 50 ligplaatsen.

Artikel 3.26h

1. Bij het in het vuilwaterriool lozen van ingenomen bilgewater van pleziervaartuigen wordt ten minste voldaan aan het tweede tot en met het vierde lid.

2. Het afvalwater bevat in enig steekmonster niet meer dan:

- a. 20 milligram olie per liter, of
- b. 300 milligram onopgeloste stoffen per liter.

3. In afwijking van het tweede lid, bedraagt het gehalte aan olie ten hoogste 200 milligram per liter in enig steekmonster, indien het afvalwater voorafgaand aan vermenging met ander afvalwater wordt geleid door een slibvangput en olieafscheider die voldoen aan en worden gebruikt conform NEN-EN 858-1 en 2.

4. Het te lozen afvalwater kan op een doelmatige wijze worden bemonsterd.

Artikel 3.26i

1. In het belang van het doelmatig beheer van afvalstoffen worden in een jachthaven van gebruikers van de jachthaven in ieder geval de afvalstoffen, genoemd onder a tot en met d, ingenomen.

a. Indien een jachthaven beschikt over meer dan 50 ligplaatsen en binnen de jachthaven het afleveren van vloeibare brandstoffen aan vaartuigen plaatsvindt, neemt de jachthaven in:

1°. afgewerkte olie en smeervet van onderhoud aan pleziervaartuigen, en

2°. olie- en vethoudend afval van onderhoud aan pleziervaartuigen.

b. Indien een jachthaven beschikt over meer dan 50 ligplaatsen en binnen de jachthaven het niet beroepsmatig onderhouden of repareren van pleziervaartuigen plaatsvindt, wordt in de jachthaven tevens ingenomen:

1°. afgewerkte olie en smeervet van onderhoud aan pleziervaartuigen;

2°. olie- en vethoudend afval van onderhoud aan pleziervaartuigen, en

3°. afvalstoffen van reparatie- en onderhoudswerkzaamheden aan pleziervaartuigen, die niet beroepsmatig binnen de jachthaven worden uitgevoerd.

c. Indien een jachthaven beschikt over meer dan 50 ligplaatsen, daaronder niet begrepen ligplaatsen uitsluitend bestemd voor pleziervaartuigen die geen binnenboordmotor hebben, wordt in de jachthaven tevens bilgewater ingenomen.

d. Indien een jachthaven beschikt over meer dan 50 ligplaatsen, daaronder niet begrepen ligplaatsen uitsluitend bestemd voor pleziervaartuigen zonder een vaste afsluitbare verblijfsruimte, wordt in de jachthaven tevens huishoudelijk afvalwater en de inhoud van chemische toiletten ingenomen.

2. Indien twee of meer jachthavens in elkaars onmiddellijke nabijheid zijn gelegen, wordt voldaan aan het eerste lid indien de voorzieningen gemeenschappelijk worden aangebracht en beheerd en daartoe een overeenkomst is gesloten. De overeenkomst wordt ter goedkeuring voorgelegd aan het bevoegd gezag.

3. Indien een jachthaven in de onmiddellijke nabijheid is gelegen van een inrichting waarbinnen uitvoering wordt gegeven aan titel 10.4 van de wet, wordt voldaan aan het eerste lid indien de voorzieningen van die inrichting voldoen aan het eerste lid en gemeenschappelijk worden gebruikt op grond van een overeenkomst tussen de jachthaven en de inrichting. De overeenkomst wordt ter goedkeuring voorgelegd aan het bevoegd gezag.

4. Voor de inzameling, bedoeld in het eerste lid, wordt geen aparte financiële vergoeding gevraagd aan de gebruikers van de inrichting.

5. Indien een jachthaven niet op grond van het eerste lid behoefte te beschikken over een voorziening voor de inzameling van een bepaalde categorie afvalstoffen, wordt binnen de jachthaven duidelijk aangegeven waar de gebruikers van de jachthaven hun afvalstoffen kunnen afgeven.

Artikel 3.26j

1. In afwijking van artikel 3.26i, eerste lid, worden de afvalstoffen, genoemd in dat lid, in een jachthaven die gewoonlijk wordt aangedaan door zeegaande pleziervaartuigen ingenomen ongeacht het aantal ligplaatsen in die inrichting.

2. Degene die een jachthaven drijft die gewoonlijk wordt aangedaan door zeegaande pleziervaartuigen, maakt bij de inning van het havengeld kenbaar welk aandeel daarvan bestemd is voor het instandhouden van de voorzieningen voor het in ontvangst nemen en verder beheren van afvalstoffen.

3. Degene die een jachthaven drijft die gewoonlijk wordt aangedaan door zeegaande pleziervaartuigen, stelt, na overleg met betrokken partijen, eens in de drie jaar een passend plan vast voor het in ontvangst nemen en verder beheren van afvalstoffen, en legt dit plan ter goedkeuring voor aan het bevoegd gezag.

Artikel 3.26k

Ten aanzien van een jachthaven die gewoonlijk wordt aangedaan door zeegaande pleziervaartuigen en is aangewezen krachtens artikel 6 van de Wet voorkoming verontreiniging door schepen, zijn de artikelen 3.26i en 3.26j niet van toepassing.

SS

Het opschrift van Afdeling 3.4. komt te luiden:

Afdeling 3.4. Opslaan van stoffen of het vullen van gasflessen

TT

Paragraaf 3.4.2. komt te luiden:

§ 3.4.2. Opslaan in ondergrondse opslagtanks van vloeibare brandstof, afgewerkte olie, bepaalde organische oplosmiddelen of vloeibare bodembedreigende stoffen die geen gevaarlijke stoffen of CMR stoffen zijn.

Artikel 3.29

Deze paragraaf is van toepassing op het opslaan in een ondergrondse opslagtank van metaal of kunststof van maximaal 150 kubieke meter van:

- a. vloeibare brandstof;
- b. afgewerkte olie;
- c. butanon;

- d. ethanol;
- e. ethylethanoaat;
- f. 4-methyl-2-pentanon;
- g. 1-propanol;
- h. 2-propanol;
- i. propanon, of
- j. een vloeibare bodembedreigende stof, die geen gevaarlijke stof of CMR-stof is.

Artikel 3.30

Bij het in gebruik hebben en bij het beëindigen van het gebruik van een ondergrondse opslagtank als bedoeld in artikel 3.29 die wordt of werd gebruikt voor de opslag van de stoffen, genoemd in dat artikel, wordt ten behoeve van:

- a. het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico;
- b. het voorkomen van risico's voor de omgeving en ongewone voorvallen, dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van de risico's voor de omgeving en de kans dat ongewone voorvallen zich voordoen en de gevolgen hiervan, of
- c. het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van verontreiniging van het grondwater, voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

Artikel 3.30a

Met betrekking tot het vulpunt van een ondergrondse opslagtank met organische oplosmiddelen of de opstelplaats van een tankwagen, wordt ten opzichte van buiten de inrichting gelegen kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten een afstand aangehouden van tenminste 20 meter.

UU

In artikel 3.31, tweede lid, onder a, en derde lid, onder a, wordt «voor zover dat niet is geregeld in de paragrafen 3.4.1, 3.4.2, 3.4.4 tot en met 3.4.7, 4.1.1 tot en met 4.1.4 en 4.1.7» vervangen door: voor zover dat niet is geregeld in de paragrafen 3.3.3., 3.4.1., 3.4.2., 3.4.5. tot en met 3.4.7., 4.1.1. tot en met 4.1.4. en 4.1.7..

VV

In artikel 3.34, derde lid, tabel 3.34, wordt «PAK's (som van naftaleen, anthraceen, fluorantheen, benzo(g, h, i)peryleen, benzo(a)pyreen, benzo(b)fluorantheen, benzo(k)fluorantheen en indeno(1, 2, 3-cd)pyreen)» vervangen door: PAK's.

WW

Paragraaf 3.4.4. vervalt.

XX

Na paragraaf 3.4.7. worden in Afdeling 3.4. twee paragrafen ingevoegd, luidende:

§ 3.4.8. Het vullen van gasflessen met propaan of butaan

Artikel 3.54a

Deze paragraaf is van toepassing op het vullen met propaan of butaan van gasflessen met een inhoud van maximaal 12 liter vanuit een gasfles van maximaal 150 liter.

Artikel 3.54b

Een vulstation voor het vullen van gasflessen voldoet ten behoeve van het voorkomen van risico's voor de omgeving en ongewone voorvallen, dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van de risico's voor de omgeving en de kans dat ongewone voorvallen zich voordoen en de gevolgen hiervan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

§ 3.4.9. Opslaan van gasolie, smeerolie of afgewerkte olie in een bovengrondse opslagtank

Artikel 3.54c

1. Deze paragraaf is van toepassing op het opslaan van gasolie als bedoeld in artikel 26 van de Wet op de accijns, smeerolie of afgewerkte olie in een of meer bovengrondse opslagtanks, voor zover:

- a. de gezamenlijke inhoud van bovengrondse opslagtanks voor gasolie of afgewerkte olie in de buitenlucht ten hoogste 150 kubieke meter is, of
- b. de gezamenlijke inhoud van bovengrondse opslagtanks voor gasolie of afgewerkte olie in pandig ten hoogste 15 kubieke meter is.

2. Deze paragraaf is niet van toepassing op bovengrondse opslagtanks die zijn ingebouwd in een installatie.

Artikel 3.54d

Bij het in gebruik hebben en het beëindigen van het gebruik van een bovengrondse opslagtank die wordt dan wel werd gebruikt voor de opslag van gasolie, smeerolie of afgewerkte olie wordt ten behoeve van:

- a. het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico;
- b. het voorkomen van risico's voor de omgeving en ongewone voorvallen, dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van de risico's voor de omgeving en de kans dat ongewone voorvallen zich voordoen en de gevolgen hiervan, of
- c. het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van verontreiniging van een oppervlaktewaterlichaam, voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

YY

Na artikel 3.129 worden drie afdelingen ingevoegd, luidende:

Afdeling 3.6. Voedingsmiddelen

§ 3.6.1. Bereiden van voedingsmiddelen

Artikel 3.130

Deze paragraaf is van toepassing op het bereiden van voedingsmiddelen met:

- a. keukenapparatuur;
- b. grootkeukenapparatuur;

- c. één of meer bakkerijovens die chargegewijs beladen worden, of
- d. één of meer bakkerijovens die continu beladen worden met een nominaal vermogen van ten hoogste 400 kilowatt.

Artikel 3.131

1. Bij het in het vuilwaterriool lozen van afvalwater afkomstig van het bereiden van voedingsmiddelen en daarmee samenhangende activiteiten wordt ten minste voldaan aan het tweede tot en met het vijfde lid.

2. Indien niet in een vuilwaterriool geloosd kan worden, is lozen anders dan in een vuilwaterriool toegestaan, indien het afvalwater gezamenlijk met huishoudelijk afvalwater wordt geloosd en de voorzieningen voor het zuiveren van huishoudelijk afvalwater zijn berekend op het zuiveren van het afvalwater afkomstig van het bereiden van voedingsmiddelen en daarmee samenhangende activiteiten.

3. Afvalwater dat afvalstoffen bevat, die door versnijdende of vermalende apparatuur zijn versneden of vermalen, wordt niet geloosd.

4. Het vethoudende afvalwater wordt voorafgaand aan de vermenging met ander niet-vethoudend afvalwater geleid door een vetafscheider en slibvangput die voldoen aan en worden gebruikt conform NEN-EN 1825-1 en 2. In afwijking van NEN-EN 1825-1 en 2 kan met een lagere frequentie van het ledigen en reinigen dan daarin vermeld worden volstaan, indien een lagere frequentie geen nadelige gevolgen heeft voor het doelmatig functioneren van de afscheider.

5. Bij maatwerkvoorschrift kan het bevoegd gezag in afwijking van het vierde lid, het lozen zonder een vetafscheider en slibvangput toestaan, indien gelet op het vetgehalte in het te lozen afvalwater in combinatie met de hoeveelheid te lozen afvalwater, het lozen geen nadelige gevolgen heeft voor de doelmatige werking van de voorzieningen voor het beheer van afvalwater. Artikel 2.2, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 3.132

Bij het bereiden van voedingsmiddelen wordt ten behoeve van het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het tot een aanvaardbaar niveau beperken van geurhinder voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

§ 3.6.2. Slachten van dieren, uitsnijden van vlees of vis of bewerken van dierlijke bijproducten

Artikel 3.133

Deze paragraaf is van toepassing op:

- a. het slachten van ten hoogste 10.000 kilogram levend gewicht aan dieren per week en het broeien, koken of pekelen van daarbij vrijkomende dierlijke bijproducten;
- b. het uitsnijden van vlees van karkassen of karkasdelen;
- c. het uitsnijden van vis, of
- d. het uitsnijden en pekelen van organen.

Artikel 3.134

1. Het slachten van dieren en het bewerken van dierlijke bijproducten vindt in pandig plaats.

2. Bij het in het vuilwaterriool lozen van afvalwater afkomstig van het bewerken van dierlijke bijproducten of het reinigen en desinfecteren van ruimtes waar dieren zijn geslacht, karkassen zijn bewerkt, vlees is uitgesneden van karkassen of karkasdelen, vis is uitgesneden, organen

worden verwerkt of dierlijke bijproducten worden bewerkt, wordt ten minste voldaan aan het derde tot en met het zesde lid.

3. Het afvalwater, bedoeld in het tweede lid, wordt voor vermenging met ander niet vethoudend afvalwater geleid door een vetafscheider en slibvangput die voldoen aan en worden gebruikt conform NEN-EN 1825-1 en 2. In afwijking van NEN-EN 1825-1 en 2 kan met een lagere frequentie van het legen en reinigen dan daar vermeld worden volstaan indien dit geen nadelige gevolgen heeft voor het doelmatig functioneren van de afscheider.

4. Bij de plaatsing van een vetafscheider die wordt ingezet voor het afvalwater wordt een rapport opgesteld waarin staat beschreven hoe invulling is gegeven aan paragraaf 6.3 van NEN-EN 1825-2. Dit rapport wordt binnen de inrichting bewaard.

5. Het afvalwater wordt voorafgaand aan het lozen in een vuilwaterriool niet onderworpen aan een biologische behandeling.

6. Het bevoegd gezag kan, indien het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet, bij maatwerkvoorschrift, in afwijking van het vijfde lid, een biologische behandeling toestaan voorafgaand aan het lozen in een vuilwaterriool.

Artikel 3.135

1. Bij het broeien of koken van dierlijke bijproducten wordt ten behoeve van het voorkomen dan wel, voor zover dat niet mogelijk is, het tot een aanvaardbaar niveau beperken van geurhinder voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

2. Bij het pekelen wordt ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

3. Bij het pekelen wordt:

a. ter bescherming van de doelmatige werking van voorzieningen voor het beheer van afvalwater, of

b. ten behoeve van het voorkomen dan wel, voor zover dat niet mogelijk is, het zoveel mogelijk beperken van de verontreiniging van een oppervlaktewaterlichaam,

ten minste voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

Artikel 3.136

Bij het slachten van dieren wordt:

a. ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen, of

b. ten behoeve van het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het tot een aanvaardbaar niveau beperken van geurhinder ten minste voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

§ 3.6.3. Industrieel vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken

Artikel 3.137

Deze paragraaf is van toepassing op het vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken voor menselijke consumptie, voor zover daarbij geen sprake is van:

a. het ambachtelijk bereiden van voedingsmiddelen of dranken;

b. het bereiden van voedingsmiddelen of dranken met:

1°. keukenapparatuur,

2°. grootkeukenapparatuur;

3°. een of meer bakkerijovens die chargegewijs beladen worden, of

4°. één of meer bakkerijovens die continu beladen worden met een

nominaal vermogen van ten hoogste 400 kilowatt;

- c. het slachten van dieren en het uitsnijden van vlees en vis;
- d. de extractie van plantaardige oliën of veredeling van vetten;
- e. de productie van zetmeel of suiker, of
- f. de productie van alcohol.

Artikel 3.138

1. Het in een aangewezen oppervlaktewaterlichaam lozen van afvalwater afkomstig van het vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken voor menselijke consumptie is uitsluitend toegestaan, indien daarbij ten minste wordt voldaan aan de eisen, gesteld bij of krachtens het tweede tot en met het zesde lid.

2. Het te lozen afvalwater bevat geen stoffen die op grond van het BBT-informatiedocument over het beoordelen van stoffen en preparaten voor de uitvoering van het emissiebeleid water, aangewezen krachtens artikel 5.4, tweede lid, van het Besluit omgevingsrecht («Beoordeling stoffen en preparaten» van de Commissie Integraal Waterbeheer CIW (4 2000-05)), worden aangemerkt als stoffen waarvoor een:

- a. saneringsinspanning A geldt, of
- b. saneringsinspanning B geldt, tenzij het afvalwater wordt gezuiverd door middel van biologische zuivering.

3. In afwijking van het tweede lid kan het bevoegd gezag, indien het belang van de bescherming van het milieu zich daar niet tegen verzet, bij maatwerkvoorschrift het lozen van afvalwater als bedoeld in dat lid, onder a of b, toestaan. Artikel 2.2, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

4. Onverminderd het tweede en derde lid voldoet het te lozen afvalwater in enig steekmonster aan de volgende eisen:

- a) het biochemisch zuurstofverbruik bedraagt ten hoogste 30 mg/l;
- b) het chemisch zuurstofverbruik bedraagt ten hoogste 250 mg/l;
- c) de totale hoeveelheid onopgeloste bestanddelen bedraagt ten hoogste 100 mg/l;
- d) het gehalte aan zink bedraagt ten hoogste 1 mg/l;
- e) het gehalte aan koper bedraagt ten hoogste 1 mg/l;
- f) het gehalte aan totaalfosfor bedraagt ten hoogste 2 mg/l, en
- g) het gehalte aan totaalstikstof bedraagt ten hoogste 15 mg/l.

5. In afwijking van het vierde lid kan het bevoegd gezag bij maatwerkvoorschrift:

- a. lagere gehalten of grenswaarden vaststellen indien het belang van het milieu daartoe noodzaakt, of
- b. hogere gehalten of grenswaarden vaststellen, indien het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet.

Artikel 2.2, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

6. Het te lozen afvalwater kan op een doelmatige wijze worden bemonsterd.

Artikel 3.139

1. Het lozen in een vuilwaterriool van afvalwater afkomstig van het vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken bestemd voor menselijke consumptie is toegestaan indien daarbij ten minste voldaan wordt aan de eisen, gesteld bij en krachtens het tweede tot en met zesde lid.

2. Het te lozen afvalwater bevat geen stoffen die op grond van het BBT-informatiedocument over het beoordelen van stoffen en preparaten voor de uitvoering van het emissiebeleid water, aangewezen krachtens artikel 5.4, tweede lid, van het Besluit omgevingsrecht («Beoordeling stoffen en preparaten» van de Commissie Integraal Waterbeheer CIW (4 2000-05)), worden aangemerkt als stoffen waarvoor een saneringsinspanning A geldt.

3. Het afvalwater wordt voorafgaand aan het lozen in een vuilwaterriool niet onderworpen aan een biologische behandeling.

4. Het bevoegd gezag kan, indien het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet, bij maatwerkvoorschrift, in afwijking van het derde lid, een biologische behandeling toestaan voorafgaand aan het lozen in een vuilwaterriool.

5. Bij het in het vuilwaterriool lozen van afvalwater waarbij olie, vet, zuivel, vlees of vis wordt verwerkt, wordt het afvalwater, voor vermenging met ander niet-vehoudend afvalwater geleid door een vetafscheider en slibvangput die voldoen aan en worden gebruikt conform NEN-EN 1825-1 en -2. In afwijking van NEN-EN 1825-1 en 2 kan met een lagere frequentie van het ledigen en reinigen dan daar vermeld worden volstaan indien dit geen nadelige gevolgen heeft voor het doelmatige functioneren van de afscheider.

6. Het te lozen afvalwater kan op een doelmatige wijze worden bemonsterd.

Artikel 3.140

1. Een inrichting voor het vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken voor menselijke consumptie wordt uitsluitend opgericht of uitgebreid in capaciteit voor dat vervaardigen of bewerken indien nieuwe geurhinder ter plaatse van geurgevoelige objecten door die oprichting of uitbreiding wordt voorkomen. De eerste volzin is eveneens van toepassing op het wijzigen van de inrichting, indien die wijziging leidt tot een grotere of andere geurbelasting ter plaatse van een of meer geurgevoelige objecten.

2. Het bevoegd gezag kan in afwijking van het eerste lid bij maatwerkvoorschrift een bepaalde mate van nieuwe geurhinder ter plaatse van geurgevoelige objecten toestaan, indien het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet. Bij het opstellen van het maatwerkvoorschrift neemt het bevoegd gezag de NeR in acht en houdt het rekening met vastgesteld lokaal beleid ten aanzien van geurhinder.

3. Het bevoegd gezag kan, indien blijkt dat ten gevolge van het vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken voor menselijke consumptie de geurhinder ter plaatse van een of meer geurgevoelige objecten een aanvaardbaar niveau overschrijdt, met inachtneming van de NeR bij maatwerkvoorschrift bepalen dat een bepaalde geurbelasting ter plaatse van geurgevoelige objecten niet wordt overschreden, dan wel dat technische voorzieningen in de inrichting worden aangebracht of gedragsregels in de inrichting in acht worden genomen om de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

Artikel 3.141

1. Onverminderd de artikelen 2.5 en 2.6 is bij het vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken voor menselijke consumptie waarbij voedingsmiddelen of dranken of grondstoffen daarvan worden gedroogd, gemalen, gebrand of geroosterd of waarbij goederen behorend tot de stuifklasse S1, S2, S3 of S4 worden gemengd, de emissieconcentratie van stofklasse S niet meer dan:

a. 5 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S naar de lucht gelijk is aan of groter is dan 200 gram per uur, en

b. 50 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S kleiner is dan 200 gram per uur.

2. Het bevoegd gezag kan in de gevallen, bedoeld in het eerste lid, indien het gaat om een emissie van hygroscopisch stof, indien de massastroom van stofklasse S naar de lucht gelijk is aan of groter is dan 200 gram per uur, indien de toepassing van een filtrerende afscheider

technisch niet haalbaar is en indien het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet, bij maatwerkvoorschrift een hogere emissieconcentratie van stofklasse S toestaan. De emissieconcentratie die bij maatwerkvoorschrift wordt toegestaan, bedraagt ten hoogste 50 milligram per normaal kubieke meter.

3. Bij maatwerkvoorschrift, bedoeld in het tweede lid, kunnen eisen worden gesteld met betrekking tot:

a. het controleren van de emissieconcentratie van stofklasse S, of
b. het onderhoud en de controle van een emissiebeperkende techniek die in de inrichting wordt ingezet om aan het maatwerkvoorschrift te voldoen.

4. Bij het vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken voor menselijke consumptie waarbij voedingsmiddelen of dranken of grondstoffen daarvan worden gedroogd, gemalen, gebrand of geroosterd of waarbij goederen behorend tot de stofklasse S1, S2, S3 of S4 worden gemengd, wordt ten behoeve van het voorkomen dan wel beperken van diffuse emissies en het doelmatig verspreiden van emissies naar de buitenlucht voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

Afdeling 3.7. Sport en recreatie

§ 3.7.1. Binnenschietbanen

Artikel 3.142

Deze paragraaf is van toepassing op het schieten op een schietbaan of een combinatie van schietbanen in een gebouw of een deel van een gebouw, zonder open zijden en met een gesloten afdekking.

Artikel 3.143

1. Onverminderd de artikelen 2.5 en 2.6 is bij het schieten op een binnenschietbaan, de emissieconcentratie van stofklasse S niet meer dan:
a. 5 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S naar de lucht gelijk is aan of groter is dan 200 gram per uur, en

b. 50 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S kleiner is dan 200 gram per uur.

2. Bij het schieten op een binnenschietbaan wordt ten behoeve van het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het beperken van diffuse emissies en stofhinder en het doelmatig verspreiden van emissies naar de buitenlucht, voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

Artikel 3.144

1. Bij het schieten op een binnenschietbaan wordt ten behoeve van:
a. het voorkomen van risico's voor de omgeving en ongewone voorvallen, dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van de risico's voor de omgeving en de kans dat ongewone voorvallen zich voordoen en de gevolgen hiervan, of

b. het voorkomen dan wel, voor zover dat niet mogelijk is, het zoveel mogelijk beperken van bodemverontreiniging;
ten minste voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

2. Voor de bepaling van het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau ($L_{ar,LT}$) en het maximaal geluidniveau L_{amax} , veroorzaakt door een inrichting met een binnenschietbaan, wordt voldaan aan bij ministeriële regeling gestelde eisen.

§ 3.7.2. Traditioneel schieten

Artikel 3.145

Deze paragraaf is van toepassing op het door schutterijen of schuttersgilden schieten met buksen of geweren vanaf een vaste standplaats op een stilstaand doel in de buitenlucht.

Artikel 3.146

Bij het traditioneel schieten wordt:

- a. in afwijking van artikel 2.9, eerste lid, ten behoeve van het voorkomen dan wel, voor zover dat niet mogelijk is, het zoveel mogelijk beperken van de belasting van de bodem, of
- b. ten behoeve van het voorkomen van risico's voor de omgeving en ongewone voorvallen, dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van de risico's voor de omgeving en de kans dat ongewone voorvallen zich voordoen en de gevolgen hiervan, ten minste voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

§ 3.7.3. Bieden van gelegenheid voor het beoefenen van sport in de buitenlucht

Artikel 3.147

Deze paragraaf is van toepassing op het bieden van gelegenheid voor het beoefenen van sport in de buitenlucht waarbij terreinverlichting wordt toegepast.

Artikel 3.148

1. De verlichting bij een gelegenheid voor sportbeoefening in de buitenlucht is uitgeschakeld:
 - a. tussen 23.00 uur en 07.00 uur, en
 - b. indien er geen sport wordt beoefend noch onderhoud plaatsvindt.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op dagen of dagdelen in verband met:
 - a. de viering van festiviteiten die bij of krachtens een gemeentelijke verordening zijn aangewezen, in de gebieden in de gemeente waarvoor de verordening geldt;
 - b. de viering van andere festiviteiten die plaatsvinden in de inrichting, waarbij het aantal bij of krachtens een gemeentelijke verordening aan te wijzen dagen of dagdelen niet meer mag bedragen dan twaalf per kalenderjaar, of
 - c. door het bevoegd gezag aangewezen activiteiten in een inrichting, anders dan festiviteiten als bedoeld in onderdeel b, waarbij het aantal aan te wijzen dagen of dagdelen gebaseerd op dit artikel tezamen niet meer bedraagt dan twaalf dagen per kalenderjaar.
3. Een festiviteit of activiteit als bedoeld in het tweede lid die maximaal een etmaal duurt, maar die zowel voor als na 00.00 uur plaatsvindt, wordt hierbij beschouwd als plaatshebbende op één dag.

§ 3.7.4. Recreatieve visvijvers

Artikel 3.149

Deze paragraaf is van toepassing op het lozen van spuiwater uit recreatieve visvijvers.

Artikel 3.150

1. Het lozen van spuiwater uit recreatieve visvijvers in een oppervlaktewaterlichaam, op of in de bodem of in een voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater, niet zijnde een vuilwaterriool, is toegestaan.

2. Het lozen van spuiwater uit recreatieve visvijvers in een vuilwaterriool is verboden.

§ 3.7.5. Gebruiken van gewasbeschermingsmiddelen op sport- of recreatieterreinen.

Artikel 3.151

Deze paragraaf is van toepassing op het gebruiken van gewasbeschermingsmiddelen op sport- of recreatieterreinen.

Artikel 3.152

1. Bij het lozen van gewasbeschermingsmiddelen in een oppervlaktewaterlichaam ten gevolge van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen op een sport- of recreatieterrein in de nabijheid van een oppervlaktewaterlichaam wordt ten minste voldaan aan het tweede tot en met het derde lid.

2. Binnen een afstand van een meter vanaf de insteek van een oppervlaktewaterlichaam worden gewasbeschermingsmiddelen niet gebruikt met apparatuur die bestemd is voor het druppelsgewijs gebruiken van gewasbeschermingsmiddelen, met uitzondering van pleksgewijze onkruidbestrijding met een afgeschermd spuitdop.

3. Binnen een afstand van 14 meter vanaf de insteek van een oppervlaktewaterlichaam:

a. worden gewasbeschermingsmiddelen slechts gebruikt met mechanisch voortbewogen apparatuur, indien deze uitsluitend is voorzien van driftarme doppen, en zodanig is ingesteld dat de spuitdoppen zich niet hoger dan 50 cm boven de grond bevinden;

b. wordt geen gebruik gemaakt van een spuitgeweer dat is voorzien van een werveldop of dat gebruik maakt van een werkdruk van 5 bar of hoger;

c. worden geen gewasbeschermingsmiddelen gebruikt bij een windsnelheid van meer dan 5 meter per seconde gemeten op spuitdophoogte.

Afdeling 3.8. Overige activiteiten

§ 3.8.1. Tandheelkunde

Artikel 3.153

Deze paragraaf is van toepassing op tandheelkundige bewerkingen met amalgaam.

Artikel 3.154

Bij het in het vuilwaterriool lozen van afvalwater afkomstig van tandheelkundige bewerkingen wordt ten behoeve van het verwijderen van amalgaam, het amalgaamhoudend afvalwater geleid door een amalgaamafscheider, die voldoet aan de eisen gesteld in NEN-EN-ISO 11143.

Artikel 3.155

Deze paragraaf is van toepassing op inrichtingen waar een gemeente ter uitvoering van artikel 10.22, eerste lid, van de wet gelegenheid biedt om grove huishoudelijke afvalstoffen achter te laten.

Artikel 3.156

1. Bij een inrichting waar een gemeente gelegenheid biedt om grove huishoudelijke afvalstoffen achter te laten wordt ten behoeve van een doelmatig beheer van afvalstoffen ten minste voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

2. In afwijking van artikel 2.12 is het bij een inrichting die voldoet aan de krachtens het eerste lid gestelde eisen toegestaan om deze grove huishoudelijke afvalstoffen te mengen met andere grove huishoudelijke afvalstoffen die wat betreft aard, samenstelling of concentraties niet vergelijkbaar zijn, mits de afvalstoffen geen gevaarlijke afvalstoffen zijn.

ZZ

Het opschrift van Hoofdstuk 4 komt te luiden:

HOOFDSTUK 4. BEPALINGEN MET BETREKKING TOT OVERIGE ACTIVITEITEN GELDEND VOOR EEN INRICHTING TYPE A OF EEN INRICHTING TYPE B.

AAA

Na het opschrift van hoofdstuk 4 wordt een afdeling ingevoegd, luidende:

Afdeling 4.0. Reikwijdte hoofdstuk 4

Artikel 4

Dit hoofdstuk is van toepassing op degene die een inrichting type A of een inrichting type B drijft.

BBB

Het opschrift van paragraaf 4.1.1. komt te luiden:

§ 4.1.1. Opslaan van gevaarlijke stoffen, CMR-stoffen of bodembedreigende stoffen in verpakking, niet zijnde vuurwerk, pyrotechnische artikelen voor theatergebruik, andere ontplofbare stoffen, bepaalde organische peroxiden, asbest, gedemonteerde airbags, gordelspanners of vaste kunstmeststoffen.

CCC

Na het opschrift van paragraaf 4.1.1. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4a

Deze paragraaf is van toepassing op het opslaan van gevaarlijke stoffen of bodembedreigende stoffen in verpakking, met uitzondering van:

- a. de opslag van vuurwerk;

- b. pyrotechnische artikelen voor theatergebruik;
- c. andere ontplofbare stoffen;
- d. stoffen van ADR klasse 5.2 type C tot en met F;
- e. asbest;
- f. gedemonteerde airbags;
- g. gordelspanners, of
- h. vaste kunstmeststoffen.

DDD

In artikel 4.1 vervalt het tiende lid en wordt het elfde lid vernummerd tot tiende lid.

EEE

Het opschrift van paragraaf 4.1.2. komt te luiden:

§ 4.1.2. Opslaan van vuurwerk, pyrotechnische artikelen voor theatergebruik of andere ontplofbare stoffen.

FFF

Na het opschrift van paragraaf 4.1.2. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.1a

Deze paragraaf is van toepassing op het opslaan van vuurwerk, pyrotechnische artikelen voor theatergebruik of andere ontplofbare stoffen.

GGG

Na het opschrift van paragraaf 4.1.3. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.4a

1. Deze paragraaf is van toepassing op het opslaan van stoffen in een bovengrondse opslagtank van:

- a. propeen, zuurstof, koolzuur, lucht, argon, helium of stikstof;
- b. stoffen van ADR klasse 5.1 of klasse 8, verpakkingsgroepen II en III, zonder bijkomend gevaar;
- c. halfzware olie als bedoeld in artikel 26 van de Wet op de accijns bij een inrichting voor agrarische activiteiten;
- d. PER bij een inrichting voor de reiniging van textiel;
- e. polyesterhars, of
- f. andere vloeibare bodembedreigende stoffen, niet zijnde:
 - 1°. gevaarlijke stoffen;
 - 2°. CMR-stoffen;
 - 3°. smeeroilie,
 - 4°. afgewerkte olie, of
 - 5°. gasolie.

2. Deze paragraaf is niet van toepassing op bovengrondse opslagtanks die ingebouwd zijn in een installatie.

HHH

Na artikel 4.5a wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.5b

Met betrekking tot de opstelplaats van een bovengrondse opslagtank met polyesterhars, het vulpunt van een bovengrondse opslagtank met polyesterhars of de opstelplaats van de tankwagen, wordt ten opzichte van buiten de inrichting gelegen kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten een afstand aangehouden van ten minste 20 meter.

III

Artikel 4.6, aanhef, komt te luiden: Bij het in gebruik hebben en het beëindigen van het gebruik van een bovengrondse opslagtank die wordt dan wel werd gebruikt voor de opslag van halfzware olie als bedoeld in artikel 26 van de Wet op de accijns, stoffen van ADR klasse 8 verpakkingsgroep II en III zonder bijkomend gevaar, PER, stoffen van ADR klasse 5.1, polyesterhars of andere vloeibare bodembedreigende stoffen wordt ten behoeve van:

JJJ

Na het opschrift van paragraaf 4.1.4. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.6a

Deze paragraaf is van toepassing op het parkeren van vervoerseenheden met stoffen of voorwerpen, waarvan het vervoer volgens het ADR is verboden of slechts onder daarin opgenomen voorwaarden is toegestaan, dan wel stoffen, materialen en voorwerpen aangeduid in de International Maritime Dangerous Goods Code.

KKK

Na artikel 4.7 wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 4.1.5. Gebruik of opslag van bepaalde organische peroxiden

Artikel 4.8

Deze paragraaf is van toepassing op het gebruik of de opslag in verpakking van stoffen van:

- a. het opslaan van stoffen van ADR klasse 5.2 behorend tot type C, D, E of F, waarvoor volgens het ADR temperatuurbeheersing niet vereist is, in een hoeveelheid van ten hoogste 1.000 kilogram per opslagvoorziening en in LQ-verpakking;
- b. het opslaan van stoffen van ADR klasse 5.2 behorend tot type D, E of F, voor zover de opslag plaatsvindt bij een inrichting waar rubber of kunststof wordt verwerkt en waarvoor volgens het ADR temperatuurbeheersing niet is vereist, in een hoeveelheid van ten hoogste 1.000 kilogram per opslagvoorziening en in een verpakking niet zijnde LQ, en
- c. het gebruik van stoffen van ADR klasse 5.2 behorend tot type D, E of F, bij een inrichting waar rubber of kunststof wordt verwerkt en waarvoor volgens het ADR temperatuurbeheersing niet is vereist.

Artikel 4.9

Het gebruik of de opslag in verpakking van stoffen van ADR klasse 5.2 type C tot en met F als bedoeld in artikel 4.8 voldoet ten behoeve van:

- a. het voorkomen van risico's voor de omgeving en ongewone voorvallen, dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van de risico's voor de omgeving en de kans dat ongewone voorvallen zich voordoen en de gevolgen hiervan, en
- b. het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico, aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

LLL

Paragraaf 4.1.6 vervalt.

MMM

Na het opschrift van paragraaf 4.1.7. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.16

Deze paragraaf is van toepassing op het opslaan van vaste kunstmeststoffen.

NNN

Afdeling 4.2 vervalt.

OOO

Het opschrift van afdeling 4.3. komt te luiden:

Afdeling 4.3. Activiteiten met betrekking tot hout of kurk

PPP

Na het opschrift van paragraaf 4.3.1. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.20

Deze paragraaf is van toepassing op mechanische bewerkingen van hout of kurk dan wel van houten, kurken of houtachtige voorwerpen.

QQQ

Artikel 4.21, derde lid, komt te luiden:

3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op het niet beroepsmatig onderhouden en repareren van pleziervaartuigen in de buitenlucht op de winterberging bij een jachthaven.

RRR

Het opschrift van paragraaf 4.3.2. komt te luiden:

§ 4.3.2. Reinigen, coaten of lijmen van hout of kurk dan wel van houten, kurken of houtachtige voorwerpen.

SSS

Na het opschrift van paragraaf 4.3.2 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.21b

Deze paragraaf is van toepassing op het reinigen, coaten of lijmen van hout of kurk dan wel van houten, kurken of houtachtige voorwerpen.

TTT

In artikel 4.25, aanhef, wordt «coaten en lijmen» vervangen door: coaten of lijmen.

UUU

Het opschrift van Afdeling 4.4. komt te luiden:

Afdeling 4.4. Activiteiten met betrekking tot rubber of kunststof.

VVV

Paragraaf 4.4.1. komt te luiden:

§ 4.4.1. Mechanische bewerkingen van rubber, kunststof of rubber- of kunststofproducten

Artikel 4.27

Deze paragraaf is van toepassing op de mechanische bewerking van rubber, kunststof of van rubber- of kunststofproducten.

Artikel 4.27a

1. Onverminderd de artikelen 2.5 en 2.6 is bij de mechanische bewerking van rubber, kunststof of van rubber- of kunststofproducten de emissieconcentratie van stofklasse S niet meer dan:

a. 5 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S naar de lucht gelijk is aan of groter is dan 200 gram per uur, en

b. 50 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S kleiner is dan 200 gram per uur.

2. Bij mechanische bewerking van rubber, kunststof of van rubber- of kunststofproducten wordt ten behoeve van het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het beperken van diffuse emissies en het doelmatig verspreiden van emissies naar de buitenlucht voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op het niet beroepsmatig onderhouden en repareren van pleziervaartuigen in de buitenlucht bij een jachthaven.

4. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien bij de mechanische bewerkingen van rubber, kunststof, rubber- of kunststofproducten in de inrichting niet meer dan 3 kubieke meter rubber, kunststof, rubber- of kunststofproducten per jaar wordt bewerkt.

Artikel 4.27b

Bij het verkleinen van rubber, kunststof of rubber- of kunststofproducten wordt ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

WWW

Het opschrift van paragraaf 4.4.2. komt te luiden:

§ 4.4.2. Reinigen, coaten of lijmen van rubber, kunststof of rubber- of kunststofproducten.

XXX

Na het opschrift van paragraaf 4.4.2. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.27c

Deze paragraaf is van toepassing op het reinigen, coaten of lijmen van rubber, kunststof of rubber- of kunststofproducten.

YYY

In de artikelen 4.28, 4.30 en 4.31 wordt «kunststof of kunststofproducten» telkens vervangen door: rubber, kunststof of rubber- of kunststofproducten.

ZZZ

Artikel 4.29, eerste lid, komt te luiden:

1. Onverminderd de artikelen 2.5 en 2.6 is bij het aanbrengen van coating of lijmlagen de emissieconcentratie van stofklasse S niet meer dan:

a. 5 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S naar de lucht gelijk is aan of groter is dan 200 gram per uur, en

b. 50 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S kleiner is dan 200 gram per uur.

AAAA

In artikel 4.31, aanhef, wordt «coaten en lijmen» vervangen door: coaten of lijmen.

BBBB

Na artikel 4.31 wordt in Afdeling 4.4. een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 4.4.3. Wegen of mengen van rubbercompounds of het verwerken van rubber, thermoplastisch kunststof of polyesterhars

Artikel 4.31a

Deze paragraaf is van toepassing op het wegen of mengen van rubbercompounds of op het verwerken van rubber, thermoplastisch kunststof of polyesterhars.

Artikel 4.31b

1. Onverminderd de artikelen 2.5 en 2.6 is bij het wegen of mengen van rubbercompounds de emissieconcentratie van stofklasse S niet meer dan:

a. 5 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S naar de lucht gelijk is aan of groter is dan 200 gram per uur, en

b. 50 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S kleiner is dan 200 gram per uur.

2. Onverminderd artikel 2.5 en 2.6 is bij het wegen of mengen van rubbercompounds of het verwerken van rubber of thermoplastisch kunststof de emissie van stoffen die onder een minimalisatieverplichting vallen, niet meer dan 0,05 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stoffen met een minimalisatieverplichting meer bedraagt dan 0,15 gram per uur.

3. Bij ministeriële regeling worden stoffen als bedoeld in het tweede lid aangewezen.

4. Bij het wegen of mengen van rubbercompounds of het verwerken van rubber, thermoplastisch kunststof of polyesterhars wordt ten behoeve van het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het beperken van diffuse emissies en het doelmatig verspreiden van emissies naar de buitenlucht voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

Artikel 4.31c

Bij het verwerken van polyesterhars wordt ten behoeve van het voorkomen of voor zover dat niet mogelijk is het tot een aanvaardbaar niveau beperken van de geurhinder, voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

Artikel 4.31d

Bij het mengen van rubbercompounds, het verwerken van rubber of thermoplastisch kunststof of het verwerken van polyesterhars, wordt ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

CCCC

Het opschrift van paragraaf 4.5.1. komt te luiden:

§ 4.5.1. Spaanloze, verspanende of thermische bewerking of mechanische eindafwerking van metalen.

DDDD

Na het opschrift van paragraaf 4.5.1. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.31e

Deze paragraaf is van toepassing op spaanloze, verspanende of thermische bewerking of mechanische eindafwerking van metalen.

EEEE

In artikel 4.32, eerste en tweede lid, en artikel 4.38 wordt «verspanende en thermische bewerkingen en mechanische eindafwerking van metalen» telkens vervangen door: verspanende of thermische bewerkingen of mechanische eindafwerking van metalen.

FFFF

Na het opschrift van paragraaf 4.5.2. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.38a

Deze paragraaf is van toepassing op het lassen van metalen.

GGGG

Artikel 4.40 komt te luiden:

Artikel 4.40

1. Onverminderd de artikelen 2.5 en 2.6 is bij laswerkzaamheden behorend tot de klassen III tot en met VII, de emissieconcentratie van stofklasse S niet meer dan:

- a. 5 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S naar de lucht gelijk is aan of groter is dan 200 gram per uur; en
- b. 50 milligram per normaal kubieke meter indien de massastroom kleiner is dan 200 gram per uur.

2. Bij ministeriële regeling wordt de indeling van laswerkzaamheden in klassen, bedoeld in het eerste lid, vastgesteld.

3. Het eerste lid is niet van toepassing indien de laswerkzaamheden op grond van de artikelen 4.39, tweede lid, of 4.86 in de buitenlucht worden verricht.

HHHH

Na het opschrift van paragraaf 4.5.3. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.43a

Deze paragraaf is van toepassing op het solderen van metalen.

IIII

Na het opschrift van paragraaf 4.5.4. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.48a

Deze paragraaf is van toepassing op het stralen van metalen.

JJJJ

Het opschrift van paragraaf 4.5.5. komt te luiden:

§ 4.5.5. Reinigen, lijmen of coaten van metalen.

KKKK

Artikel 4.52 komt te luiden:

Artikel 4.52

1. Deze paragraaf is van toepassing op het reinigen, lijmen of coaten van metalen.

2. In deze paragraaf wordt onder het reinigen van metalen niet verstaan het wassen van motorvoertuigen of werktuigen, bedoeld in paragraaf 3.3.2., en het afsputten van pleziervaartuigen, bedoeld in paragraaf 4.6.6.

LLLL

Na artikel 4.54 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.54a

1. Het schoonbranden van lood, geïsoleerde kabels, oliegekoelde transformatoren en metaaloppervlakken die verontreinigd zijn met polyvinylchloride of andere halogeenvverbindingen, is verboden.

2. Voordat metalen worden schoongeband, worden deze vrijgemaakt van materialen die redelijkerwijs op andere wijze dan door schoonbranden kunnen worden verwijderd.

3. Bij het schoonbranden van metalen is de emissieconcentratie van:
a. stofklasse S niet meer dan 25 milligram per normaal kubieke meter;
b. gasvormige anorganische chloriden niet meer dan 20 milligram per normaal kubieke meter, of
c. totaal koolwaterstoffen niet meer dan 50 milligram per normaal kubieke meter.

4. Het in het vuilwaterriool lozen van afvalwater afkomstig van de behandeling van de emissie die vrijkomt bij het schoonbranden, is verboden.

MMMM

Na het opschrift van paragraaf 4.5.6. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.56a

Deze paragraaf is van toepassing op het aanbrengen van anorganische deklagen op metalen.

NNNN

Het opschrift van paragraaf 4.5.7. komt te luiden:

§ 4.5.7. Beitsen of etsen van metalen.

OOOO

Na het opschrift van paragraaf 4.5.7. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.59a

Deze paragraaf is van toepassing op het beitsen of etsen van metalen.

PPPP

In artikel 4.60, eerste lid, aanhef, wordt «beitsen en etsen van metalen en metalen voorwerpen» vervangen door: beitsen of etsen van metalen of metalen voorwerpen.

QQQQ

In artikel 4.60, tweede lid, en artikel 4.61, wordt «beitsen en etsen van metalen» vervangen door: beitsen of etsen van metalen.

RRRR

Het opschrift van paragraaf 4.5.8. komt te luiden:

§ 4.5.8. Elektrolytisch of stroomloos aanbrengen van metaallagen op metalen.

SSSS

Na het opschrift van paragraaf 4.5.8. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.61a

Deze paragraaf is van toepassing op het elektrolytisch of stroomloos aanbrengen van metaallagen op metalen.

TTTT

In artikel 4.62, eerste lid, aanhef, en tweede lid, en in artikel 4.63 wordt «elektrolytisch en stroomloos» vervangen door: elektrolytisch of stroomloos.

UUUU

Na het opschrift van paragraaf 4.5.9. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.63a

Deze paragraaf is van toepassing op het drogen van metalen.

VVVV

Na het opschrift van paragraaf 4.5.10. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.64a

Deze paragraaf is van toepassing op het aanbrengen van conversielagen op metalen.

WWWW

Na het opschrift van paragraaf 4.5.11. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.67a

Deze paragraaf is van toepassing op het thermisch aanbrengen van metaallagen op metalen.

XXXX

Na het opschrift van paragraaf 4.5.12. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.69a

Deze paragraaf is van toepassing op activiteiten als bedoeld in de paragrafen 4.5.1. tot en met 4.5.11.

YYYY

In het opschrift van afdeling 4.5a en van de paragrafen 4.5a.1, 4.5a.2 en 4.5a.3 alsmede in de artikelen 4.74b, aanhef, 4.74c, eerste, tweede en vijfde lid, 4.74d, 4.74e, 4.74f, aanhef, 4.74g, aanhef, 4.74h wordt «natuursteen of kunststeen» telkens vervangen door «steen».

ZZZZ

Onder vernummering van artikel 4.74a tot artikel 4.74aa wordt na het opschrift van paragraaf 4.5a.1 een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.74a

Deze paragraaf is van toepassing op mechanische bewerkingen van steen.

AAAAA

Artikel 4.74aa (nieuw) komt te luiden:

Artikel 4.74aa

1. Het is verboden om in de buitenlucht mechanische bewerkingen van steen uit te voeren.

2. Het eerste lid is niet van toepassing:

a. indien het vanwege de omvang van het te bewerken object niet mogelijk is om in het inpandige deel van de inrichting de mechanische bewerking uit te voeren, of

b. op het breken van steenachtig materiaal als bedoeld in paragraaf 4.5a.6.

BBBBB

Artikel 4.74c wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid wordt na «natuursteen» telkens toegevoegd: of beton.

2. In het vierde lid wordt «50 milligram» vervangen door: 100 milligram.

CCCCC

Het opschrift van paragraaf 4.5a.2 komt te luiden:

§ 4.5a.2. Aanbrengen van lijmen, harsen of coatings op steen.

DDDDD

Na het opschrift van paragraaf 4.5a.2. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.74da

Deze paragraaf is van toepassing op het aanbrengen van lijmen, harsen of coatings op steen.

EEEEE

Artikel 4.74e komt te luiden:

Artikel 4.74e

1. Het is verboden in de buitenlucht met behulp van een nevelspuit vluchtige organische stoffen houdende lijmen, harsen of coatings aan te brengen op steen.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien het vanwege de omvang van het te bewerken object niet mogelijk is om deze activiteit in het in pandige deel van de inrichting te verrichten.

FFFFF

In artikel 4.74f, aanhef, en artikel 4.74g, aanhef wordt «harsen en coatings» vervangen door: harsen of coatings.

GGGGG

Na het opschrift van paragraaf 4.5a.3. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.74ga

Deze paragraaf is van toepassing op het chemisch behandelen van steen.

HHHHH

Na artikel 4.74h worden in Afdeling 4.5a. drie paragrafen ingevoegd, luidende:

§ 4.5a.4. Het vervaardigen van betonmortel

Artikel 4.74i

Deze paragraaf is van toepassing op het vervaardigen van betonmortel.

Artikel 4.74j

1. Het doseren en mengen van goederen behorende tot stofklasse S1 voor het vervaardigen van betonmortel, vindt plaats in gesloten ruimtes of in een gesloten systeem.

2. Onverminderd de artikelen 2.5 en 2.6 is bij het doseren en mengen van goederen, bedoeld in het eerste lid, ten behoeve van het vervaardigen van betonmortel de emissieconcentratie van stofklasse S niet meer dan:

a. 5 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S naar de lucht gelijk is aan of groter is dan 200 gram per uur, en

b. 50 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S kleiner is dan 200 gram per uur.

3. Bij het doseren en mengen ten behoeve van het vervaardigen van betonmortel wordt ten behoeve van het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het beperken van diffuse emissies en het doelmatig verspreiden van emissies naar de buitenlucht, voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

Artikel 4.74k

1. Het lozen van afvalwater afkomstig van het reinigen van met beton verontreinigde installatieonderdelen is uitsluitend toegestaan indien daarbij ten minste wordt voldaan aan de eisen, gesteld bij en krachtens het tweede tot en met vijfde lid.

2. Bij het lozen in een aangewezen oppervlaktewaterlichaam of in een voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater, niet zijnde een vuilwaterriool, bedraagt:
 - a. het gehalte aan onopgeloste stoffen in enig steekmonster niet meer dan 100 milligram per liter, of
 - b. het gehalte aan chemisch zuurstofverbruik in enig steekmonster niet meer dan 200 milligram per liter.
3. Bij het lozen in een vuilwaterriool bedraagt het gehalte aan onopgeloste stoffen niet meer dan 300 milligram per liter.
4. In afwijking van het derde lid kan het bevoegd gezag in het belang van de bescherming van het milieu bij maatwerkvoorschrift voor onopgeloste stoffen lagere gehalten vaststellen.
5. Het te lozen afvalwater kan op doelmatige wijze worden bemonsterd.

Artikel 4.74l

1. Dit artikel is van toepassing op het mengen van afvalstoffen voor het vervaardigen van betonmortel waarop het Besluit bodemkwaliteit van toepassing is.
2. Onverminderd artikel 2.12 voldoen afvalstoffen die worden toegepast voor het vervaardigen van betonmortel afzonderlijk aan de kwaliteitseisen van hoofdstuk 3 van het Besluit bodemkwaliteit.
3. Onverminderd artikel 2.12 kan het bevoegd gezag in afwijking van het tweede lid bepalen dat afvalstoffen die afzonderlijk niet aan de vereisten uit het Besluit bodemkwaliteit voldoen, voor het vervaardigen van betonmortel kunnen worden toegepast, indien:
 - a. de nuttige toepassing van de afvalstof is toegestaan, of
 - b. de toepassing van de afvalstof bijdraagt aan de fysische of bouwtechnische eigenschappen van de bouwstof en daarmee de inzet van primaire grondstoffen uitspaart.

§ 4.5a.5. Het vormgeven van betonproducten

Artikel 4.74m

Deze paragraaf is van toepassing op het vormgeven van betonproducten.

Artikel 4.74n

1. Het lozen van afvalwater afkomstig van het uitwassen van beton is uitsluitend toegestaan indien daarbij ten minste wordt voldaan aan de eisen, gesteld bij en krachtens het tweede tot en met vijfde lid.
2. Bij het lozen van afvalwater in een aangewezen oppervlaktewaterlichaam bedraagt:
 - a. het gehalte aan onopgeloste stoffen in enig steekmonster niet meer dan 100 milligram per liter, of
 - b. het gehalte aan chemisch zuurstofverbruik in enig steekmonster niet meer dan 200 milligram per liter.
3. In afwijking van het tweede lid kan het bevoegd gezag in belang van de bescherming van het milieu bij maatwerkvoorschrift voor onopgeloste stoffen lagere gehalten vaststellen.
4. Bij het lozen van afvalwater in een vuilwaterriool bevat het afvalwater in enig steekmonster niet meer dan 300 milligram onopgeloste stoffen per liter.
5. Het te lozen afvalwater kan op doelmatige wijze worden bemonsterd.

Artikel 4.74o

1. Bij het aanbrengen van ontkistingsmiddelen op bekisting wordt voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen inzake de reductie van de emissie van vluchtige organische stoffen, tenzij deze niet kosteneffectief of technisch uitvoerbaar zijn.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien het totaal verbruik van vluchtige organische stoffen bij de activiteit, genoemd in het eerste lid, minder bedraagt dan 1.000 kilogram per jaar.

Artikel 4.74p

Bij het op bekisting aanbrengen van ontkistingsmiddelen en het uitwassen van beton wordt ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

§ 4.5a.6. Het breken van steenachtig materiaal

Artikel 4.74q

Deze paragraaf is van toepassing op het breken van steenachtig materiaal.

Artikel 4.74r

Bij het in de buitenlucht breken van steenachtig materiaal wordt:

- a. zoveel mogelijk voorkomen dat stofverspreiding optreedt die op een afstand van meer dan 2 meter van de bron met het blote oog waarneembaar is;
- b. verontreiniging van de omgeving zoveel mogelijk beperkt;
- c. zoveel mogelijk voorkomen dat steenachtig materiaal in een oppervlaktewaterlichaam geraakt, en
- d. zoveel mogelijk voorkomen dat steenachtig materiaal in een voorziening voor het beheer van afvalwater geraakt.

Artikel 4.74s

1. Onverminderd de artikelen 2.5 en 2.6 is bij het in pandig breken van steenachtig materiaal de emissieconcentratie van stofklasse S niet meer dan:

- a. 5 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S naar de lucht gelijk is aan of groter is dan 200 gram per uur, en
- b. 50 milligram per normaal kubieke meter, indien de massastroom van stofklasse S kleiner is dan 200 gram per uur.

2. Bij het in pandig breken van steenachtig materiaal wordt ten behoeve van het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het beperken van diffuse emissies en het doelmatig verspreiden van emissies naar de buitenlucht, voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

IIII

Na het opschrift van paragraaf 4.6.1. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.74t

Deze paragraaf is van toepassing op activiteiten als bedoeld in de paragrafen 4.6.3., 4.6.5, en 4.6.6.

JJJJJ

In artikel 4.75, tweede lid, tabel 4.75, wordt «PAK's (som van naftaleen, anthraceen, fluorantheen, benzo(g, h, i)peryleen, benzo(a)pyreen, benzo(b)fluorantheen, benzo(k)fluorantheen en indeno(1, 2, 3-cd)pyreen)» vervangen door: PAK's.

KKKKK

Paragraaf 4.6.2. vervalt.

LLLLL

Na het opschrift van paragraaf 4.6.3. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.76

Deze paragraaf is van toepassing op het afleveren van vloeibare brandstoffen aan vaartuigen.

MMMMM

Het opschrift van paragraaf 4.6.4. komt te luiden:

§ 4.6.4. Afleveren van vloeibare brandstof of gecomprimeerd aardgas anders dan aan motorvoertuigen voor het wegverkeer, vaartuigen of spoorwegvoertuigen.

NNNNN

In de artikelen 4.80, 4.82, eerste lid, en 4.83, aanhef, wordt de zinsnede «motorvoertuigen voor het wegverkeer en vaartuigen» telkens vervangen door: motorvoertuigen voor het wegverkeer, vaartuigen of spoorvoertuigen.

OOOOO

Het opschrift van paragraaf 4.6.5. komt te luiden:

§ 4.6.5. Onderhouden of repareren van motoren, motorvoertuigen, spoorvoertuigen of andere gemotoriseerde apparaten of proefdraaien van verbrandingsmotoren.

PPPPP

Na het opschrift van paragraaf 4.6.5. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.83a

Deze paragraaf is van toepassing op het onderhouden of repareren van motoren, motorvoertuigen, spoorvoertuigen of andere gemotoriseerde apparaten of proefdraaien van verbrandingsmotoren.

QQQQQ

In artikel 4.84, vierde lid, wordt na «motorvoertuigen» ingevoegd: , spoorvoertuigen.

RRRRR

Het opschrift van paragraaf 4.6.6. komt te luiden:

§ 4.6.6. Onderhouden, repareren of afspuiten van pleziervaartuigen.

SSSSS

Na het opschrift van paragraaf 4.6.6. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.85a

Deze paragraaf is van toepassing op het onderhouden, repareren of afspuiten van pleziervaartuigen.

TTTTT

Artikel 4.86 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt «het onderhouden en repareren van pleziervaartuigen door derden bij een jachthaven» vervangen door: het niet beroepsmatig onderhouden en repareren van pleziervaartuigen in de buitenlucht bij een jachthaven.

2. In het tweede lid wordt «verfspuitwerkzaamheden aan pleziervaartuigen door derden bij een jachthaven» vervangen door: niet beroepsmatige verfspuitwerkzaamheden bij een jachthaven.

UUUUU

In artikel 4.87 wordt «waar derden gelegenheid wordt geboden om pleziervaartuigen te onderhouden, te repareren of af te spuiten» vervangen door: waar gelegenheid wordt geboden voor het niet beroepsmatig onderhouden, repareren of afspuiten van pleziervaartuigen.

VVVVV

In artikel 4.88 wordt «repareren en afspuiten» vervangen door: repareren of afspuiten.

WWWWW

Het opschrift van Afdeling 4.7. komt te luiden:

Afdeling 4.7. Activiteiten met betrekking tot grafische processen.

XXXXX

Het opschrift van paragraaf 4.7.1. komt te luiden:

§ 4.7.1. Ontwikkelen of afdrukken van fotografisch materiaal.

YYYYY

Na het opschrift van paragraaf 4.7.1. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.88a

Deze paragraaf is van toepassing op het ontwikkelen of afdrukken van fotografisch materiaal.

ZZZZZ

In artikel 4.89, eerste, tweede en vierde lid, wordt «ontwikkelen en afdrukken» vervangen door: ontwikkelen of afdrukken.

AAAAAA

Na het opschrift van paragraaf 4.7.2. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.89a

Deze paragraaf is van toepassing op het zeefdrukken.

BBBBBB

Artikel 4.90, tweede en derde lid, alsmede de aanduiding «1.» voor het eerste lid vervallen.

CCCCC

Na het opschrift van paragraaf 4.7.3. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.93a

Deze paragraaf is van toepassing op het bedrukken met vellenoffset.

DDDDDD

Onder vernummering van paragraaf 4.7.3a. tot en met 4.7.4c. tot paragraaf 4.7a.1. tot en met 4.7a.5., worden na artikel 4.94d in Afdeling 4.7. twee paragrafen ingevoegd, luidende:

§ 4.7.3a. Rotatieoffset druktechniek

Artikel 4.94da

Deze paragraaf is van toepassing op het bedrukken met rotatieoffset druktechniek.

Artikel 4.94db

Indien bij het bedrukken met heatsetrotatieoffset druktechniek de drempelwaarden, genoemd in tabel 2.28a van afdeling 2.11 worden overschreden, is die afdeling van toepassing.

Artikel 4.94dc

1. Bij het in het vuilwaterriool lozen van afvalwater afkomstig van:
 - a. het toepassen van rotatieoffset druktechniek;
 - b. het reinigen van de daarbij gebruikte apparatuur, of
 - c. de vormvervaardiging exclusief fotografische processen,wordt ten minste voldaan aan het tweede tot en met vierde lid.

2. Het afvalwater afkomstig van het reinigen van rubberdoeken en drukvormen van rotatieoffset druktechniekpersen bevat, voor vermenging met ander afvalwater, niet meer dan 200 milligram olie per liter in enig steekmonster.

3. Het te lozen afvalwater kan op een doelmatige wijze worden bemonsterd.

4. Het te lozen afvalwater bevat geen stoffen die op grond van het BBT-informatiedocument over het beoordelen van stoffen en preparaten voor de uitvoering van het emissiebeleid water, aangewezen krachtens artikel 5.4, tweede lid, van het Besluit omgevingsrecht («Beoordeling stoffen en preparaten» van de Commissie Integraal Waterbeheer CIW (4 2000-05)), worden aangemerkt als stoffen waarvoor een saneringsinspanning A geldt.

Artikel 4.94dd

1. Bij het vervaardigen van drukvormen voor het bedrukken met rotatieoffset druktechniek worden geen chroomzouthoudende ets- en correctiemiddelen toegepast.

2. Bij het ontwikkelen en naharden van kopieerlagen voor het bedrukken met rotatieoffset druktechniek worden geen chroomhoudende oplosmiddelen gebruikt.

Artikel 4.94de

Bij het bedrukken met rotatieoffset druktechniek wordt ten behoeve van:

- a. het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het beperken van diffuse emissies;
- b. het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het beperken van geurhinder, en
- c. het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico, voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

§ 4.7.3b. Flexodruk of verpakkingsdiepdruk

Artikel 4.94df

Deze paragraaf is van toepassing op het bedrukken met flexodruktechniek of verpakkingsdiepdruktechniek.

Artikel 4.94dg

Indien bij de toepassing van flexodruktechniek of verpakkingsdiepdruktechniek de drempelwaarden, genoemd in tabel 2.28a van afdeling 2.11 worden overschreden, is die afdeling van toepassing.

Artikel 4.94dh

1. Bij het in het vuilwaterriool lozen van afvalwater afkomstig van de toepassing van flexodruktechniek of verpakkingsdiepdruktechniek, waarbij gebruik wordt gemaakt van watergedragen inkt, wordt rekening gehouden met de beschikbare milieu-informatie van de stoffen die in het afvalwater kunnen geraken.

2. Het te lozen afvalwater bevat geen stoffen die op grond van het BBT-informatiedocument over het beoordelen van stoffen en preparaten voor de uitvoering van het emissiebeleid water, aangewezen krachtens artikel 5.4, tweede lid, van het Besluit omgevingsrecht («Beoordeling stoffen en preparaten» van de Commissie Integraal Waterbeheer CIW (4 2000-05)), worden aangemerkt als stoffen waarvoor een saneringsinspanning A geldt.

Artikel 4.94di

Bij het toepassen van flexodruktechniek of verpakkingdiepdruktechniek wordt ten behoeve van:

- a. het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het beperken van diffuse emissies;
- b. het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het beperken van geurhinder;
- c. het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico, of
- d. het voorkomen van risico's voor de omgeving en ongewone voorvallen, dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van de risico's voor de omgeving en de kans dat ongewone voorvallen zich voordoen en de gevolgen hiervan, voldaan aan de bij ministeriële regeling gestelde eisen.

EEEEEE

Na artikel 4.94di wordt een opschrift van een afdeling ingevoegd, luidende:

Afdeling 4.7a. Activiteiten met betrekking tot papier, karton of textiel.

FFFFFF

Het opschrift van paragraaf 4.7a.1 (nieuw) komt te luiden:

§ 4.7a.1. Bewerken, lijmen, coaten of lamineren van papier of karton.

GGGGGG

Na het opschrift van paragraaf 4.7a.1. (nieuw) wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.94dj

Deze paragraaf is van toepassing op het bewerken, lijmen, coaten of lamineren van papier of karton.

HHHHHH

In de artikelen 4.94e, eerste lid, en 4.94f, aanhef, wordt «coaten en lamineren» vervangen door: coaten of lamineren.

IIIIII

In de artikelen 4.94g, eerste, tweede en derde lid, wordt «papier en karton en van papieren en kartonnen producten» vervangen door: papier of karton of van papieren of kartonnen producten.

JJJJJJ

Het opschrift van paragraaf 4.7a.2. (nieuw) komt te luiden:

§ 4.7a.2. Reinigen of wassen van textiel.

KKKKKK

Na het opschrift van paragraaf 4.7a.2. (nieuw) wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.94ga

Deze paragraaf is van toepassing op het reinigen of wassen van textiel.

LLLLLL

In de artikelen 4.96, eerste en derde lid, 4.102, eerste lid, en 4.103 wordt «reinigen en wassen» vervangen door: reinigen of wassen.

MMMMMM

Het opschrift van paragraaf 4.7a.3. (nieuw) komt te luiden:

§ 4.7a.3. Mechanische bewerking of verwerking van textiel.

NNNNNN

Onder vernummering van artikel 4.103a tot artikel 4.103aa wordt na het opschrift van paragraaf 4.7a.3 (nieuw) een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.103a

Deze paragraaf is van toepassing op de mechanische bewerking of verwerking van textiel.

OOOOOO

Na het opschrift van paragraaf 4.7a.4. (nieuw) wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.103bb

Deze paragraaf is van toepassing op het lassen van textiel.

PPPPPP

Het opschrift van paragraaf 4.7a.5. (nieuw) komt te luiden:

§ 4.7a.5. Lijmen of coaten van textiel.

QQQQQQ

Na het opschrift van paragraaf 4.7a.5. (nieuw) wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.103ca

Deze paragraaf is van toepassing op het lijmen of coaten van textiel.

RRRRRR

In de artikelen 4.103e, eerste lid, en 4.103f, aanhef, wordt «lijmen en coaten» vervangen door: lijmen of coaten.

SSSSSS

Na artikel 4.104d wordt in paragraaf 4.8.1. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.104e

1. Het lozen van afvalwater afkomstig van het inwendig reinigen van een transportmiddel waarin betonmortel is vervoerd is uitsluitend toegestaan indien daarbij ten minste wordt voldaan aan de eisen, gesteld bij en krachtens het tweede tot en met vijfde lid.

2. Bij het lozen in een aangewezen oppervlaktewaterlichaam of in een voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater, niet zijnde een vuilwaterriool, bedraagt:

a. het gehalte aan onopgeloste stoffen in enig steekmonster niet meer dan 100 milligram per liter, of

b. het gehalte aan chemisch zuurstofverbruik in enig steekmonster niet meer dan 200 milligram per liter.

3. Bij het lozen in een vuilwaterriool bedraagt het gehalte aan onopgeloste stoffen niet meer dan 300 milligram per liter.

4. In afwijking van het derde lid kan het bevoegd gezag in het belang van de bescherming van het milieu bij maatwerkvoorschrift voor onopgeloste stoffen lagere gehalten vaststellen.

5. Het te lozen afvalwater kan op een doelmatige wijze worden bemonsterd.

TTTTTT

De paragrafen 4.8.2. tot en met 4.8.5b. vervallen.

UUUUUU

Na het opschrift van paragraaf 4.8.6. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.113c

Deze paragraaf is van toepassing op het in werking hebben van een acculader.

VVVVVV

De paragrafen 4.8.7. en 4.8.8. vervallen.

WWWWWW

Het opschrift van paragraaf 4.8.9. komt te luiden:

§ 4.8.9. In werking hebben van een crematorium of het in gebruik hebben van een strooiveld.

XXXXXX

Na het opschrift van paragraaf 4.8.9. wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4.116

Deze paragraaf is van toepassing op het in werking hebben van een crematorium of het in gebruik hebben van een strooiveld.

YYYYYY

Na het opschrift van hoofdstuk 5 wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 5.0. Reikwijdte hoofdstuk 5

Artikel 5

Dit hoofdstuk is van toepassing op degene die een inrichting type C drijft, waartoe een installatie behoort als bedoeld in hoofdstuk III, IV of VI, of bijlage I van richtlijn nr. 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (herschikking) (PbEU L 334).

ZZZZZZ

In artikel 5.23 wordt «of het Besluit emissie-eisen middelgrote stookinstallaties» vervangen door: of op grond van paragraaf 3.2.1. of 6.9.

AAAAAAA

Na het opschrift van hoofdstuk 6 wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 6.0. Reikwijdte hoofdstuk 6

Artikel 6

Dit hoofdstuk is van toepassing op degene die een inrichting type A, een inrichting type B, of een inrichting type C drijft.

BBBBBBB

De artikelen 6.1 tot en met 6.5, 6.10 en 6.17 worden als volgt gewijzigd:

1. De zinsnede «artikel 1.4, eerste, tweede of derde lid, op» wordt telkens vervangen door: dit besluit of een deel daarvan op een activiteit in.

2. De zinsnede «artikel 1.4, eerste of tweede lid, op» wordt telkens vervangen door: dit besluit of een deel daarvan op een activiteit in.

3. De zinsnede «artikel 1.4, derde lid» wordt vervangen door: dit besluit of een deel daarvan.

4. De zinsnede «artikel 1.4» wordt telkens vervangen door: dit besluit of een deel daarvan.

5. De zinsnede «artikel 1.4, eerste, tweede of derde lid, voor» wordt vervangen door: dit besluit of een deel daarvan op een activiteit in.

6. De zinsnede «artikel 1.4, tweede of derde lid, op» wordt telkens vervangen door: dit besluit of een deel daarvan op een activiteit in.

7. De zinsnede «artikel 1.4, tweede lid, op» wordt vervangen door: dit besluit of een deel daarvan op een activiteit in.

CCCCCCC

Artikel 6.7 en de paragrafen 6.2, 6.13b, 6.14, 6.17, 6.23a, 6.23b, 6.24, 6.25, 6.26 en 6.27, vervallen.

DDDDDDD

Artikel 6.10 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid, onder a, wordt «het risicobeperkende bodemonderzoek» vervangen door: het monitoringssysteem.

2. In het vijfde lid wordt «met risicobeperkend bodemonderzoek» vervangen door: middels een monitoringssysteem.

3. Het zesde lid komt te luiden:

6. Het monitoringssysteem als bedoeld in het derde en vijfde lid, voldoet aan bijlage 3 van deel 3 van de NRB en wordt uitgevoerd door een persoon of instelling die daartoe beschikt over een erkenning op grond van het Besluit bodemkwaliteit.

EEEEEEE

In artikel 6.17, tweede lid, aanhef, wordt «de artikelen 3.25, derde lid, 3.34, achtste lid, 3.44, derde lid, 4.71, tweede lid, 4.75, vierde lid, en 4.105, derde lid» vervangen door: de artikelen 3.26c, derde lid, 3.26h, derde lid, 3.34, achtste lid, 3.44, derde lid, 4.71, tweede lid, en 4.75, vierde lid.

FFFFFFF

Paragraaf 6.9 komt te luiden:

§ 6.9. Overgangsrecht met betrekking tot het in werking hebben van een stookinstallatie, niet zijnde een grote stookinstallatie

Artikel 6.20

1. In afwijking van de artikelen 3.10, 3.10d, 3.10e of 3.10f, voldoet het rookgas van een stookinstallatie die voor 1 april 2010 is geplaatst of in gebruik is genomen, tot de datum, genoemd in het tweede of derde lid, aan de emissiegrenswaarden die op 31 maart 2010 voor die installatie golden ingevolge het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer B of het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A, dan wel aan de daarvan afwijkende emissiegrenswaarden, die voor die stookinstallatie golden op grond van een daarvoor verleende omgevingsvergunning.

2. Het rookgas in een stookinstallatie als bedoeld in het eerste lid, voldoet met ingang van 1 januari 2017 aan de emissiegrenswaarden, genoemd in de artikelen 3.10, 3.10d, 3.10e of 3.10f.

3. In afwijking van het tweede lid voldoet het rookgas in een stookinstallatie als bedoeld in het eerste lid voor zover die zich binnen de Nederlandse exclusieve economische zone bevindt dan wel deel uitmaakt van een inrichting waarin kooldioxide (CO₂), afkomstig van een andere inrichting, wordt ingezet ten behoeve van de bemesting van gewassen teneinde het gebruik van brandstof te verminderen, met ingang van 1 januari 2019 aan de in de artikelen 3.10, 3.10d, 3.10e of 3.10f genoemde emissiegrenswaarden.

4. Het eerste tot en met het derde lid zijn niet van toepassing op het rookgas van een ketelinstallatie met een nominaal vermogen kleiner dan 1 megawatt.

Artikel 6.20a

1. In afwijking van de artikelen 3.10a of 3.10b, voldoet het rookgas van een ketelinstallatie met een nominaal vermogen kleiner dan 1 megawatt die voor 1 januari 2013 is geplaatst of in gebruik is genomen, totdat het tweede lid van toepassing wordt, aan de emissiegrenswaarden die onmiddellijk voorafgaand aan het tijdstip van de inwerkingtreding van dit artikel voor die installatie golden ingevolge het Besluit typekeuring

verwarmingstoestellen luchtverontreiniging stikstofoxiden, dan wel aan de daarvan afwijkende emissiegrenswaarden, die voor die stookinstallatie golden ingevolge een daarvoor verleende omgevingsvergunning of ingevolge het derde of vierde lid.

2. Het rookgas van een ketelinstallatie als bedoeld in het eerste lid, voldoet aan de in de artikelen 3.10a of 3.10b genoemde emissiegrenswaarden vanaf het tijdstip dat:

- a. de branders zijn vervangen;
- b. wijzigingen zijn aangebracht die met nieuwbouw van de ketelinstallatie overeenkomen, of
- c. een wijziging wordt doorgevoerd, die leidt tot een toename van de emissies van de stoffen, genoemd in de artikelen 3.10a of 3.10b, met meer dan 10 procent.

3. In afwijking van artikel 3.10a en onverminderd het eerste lid, voldoet het rookgas van een ketelinstallatie met een nominaal vermogen tussen de 500 kilowatt en de 1 megawatt waarin biomassa wordt of houtpellets voor zover het geen biomassa betreft worden verbrand, tot 1 januari 2015 aan de emissiegrenswaarden, herleid op rookgas met een volumegehalte aan zuurstof van 6%, genoemd in tabel 6.20a (1).

Tabel 6.20a (1)

Ketelinstallatie met een nominaal vermogen tussen de 500 kilowatt en de 1 megawatt

Brandstof	Stikstofoxiden (NO _x) (mg per normaal kubieke meter)	Zwavel dioxide (SO ₂) (mg per normaal kubieke meter)	Totaal stof (mg per normaal kubieke meter)	onverbrande koolwaterstoffen (C _x H _y) (mg per normaal kubieke meter)
Biomassa en houtpellets voor zover het geen biomassa betreft	–	–	75	–

4. In afwijking van artikel 3.10a en 3.10b en in onverminderd het eerste lid, voldoet het rookgas van een ketelinstallatie met een nominaal vermogen kleiner dan 500 kilowatt waarin biomassa wordt of houtpellets voor zover het geen biomassa betreft worden verbrand, tot 1 januari 2015 aan de emissiegrenswaarden, herleid op rookgas met een volumegehalte aan zuurstof van 6%, genoemd in tabel 6.20a (2).

Tabel 6.20a (2)

Ketelinstallatie met een nominaal vermogen kleiner of gelijk aan 500 kilowatt

Brandstof	Stikstofoxiden (NO _x) (mg per normaal kubieke meter)	Zwavel dioxide (SO ₂) (mg per normaal kubieke meter)	Totaal stof (mg per normaal kubieke meter)	onverbrande koolwaterstoffen (C _x H _y) (mg per normaal kubieke meter)
Biomassa en houtpellets voor zover het geen biomassa betreft	–	–	150	–

Artikel 6.20b

Indien aan een stookinstallatie als bedoeld in artikel 6.20, eerste of derde lid, of artikel 6.20a, eerste lid, voor 1 januari 2017 onderscheidenlijk 1 januari 2019 een wijziging van het nominaal vermogen wordt aangebracht die leidt tot een toename van de emissies van de stoffen, genoemd in deze paragraaf, met meer dan 10 procent, wordt die wijziging zodanig uitgevoerd dat aan de emissiegrenswaarden, genoemd in de artikelen 3.10, 3.10a, 3.10b, 3.10d, 3.10e of 3.10f, wordt voldaan.

Artikel 6.20c

Artikel 3.10c is van overeenkomstige toepassing op het in werking hebben van een stookinstallatie als bedoeld in artikel 6.20, eerste of derde lid, of artikel 6.20a, eerste lid.

Artikel 6.20d

In afwijking van artikel 3.10l, eerste lid, haalt een warmtekrachtinstallatie die in gebruik is genomen voor 1 januari 2008, een jaargemiddeld rendement van ten minste 60% berekend volgens de formule, bedoeld in dat lid.

GGGGGGG

Na artikel 6.21b, wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 6.10b Overgangsrecht met betrekking tot het in werking hebben van een koelinstallatie

Artikel 6.21c

Artikel 3.16d, zevende lid, is niet van toepassing op koelinstallaties bij kunstijsbanen die zijn geïnstalleerd voor 1 januari 2010.

HHHHHHH

Paragraaf 6.12 komt te luiden:

§ 6.12. Overgangsrecht met betrekking tot het demonteren van autowrakken en daarmee samenhangende activiteiten

Artikel 6.23

1. Voor een inrichting type C worden de voorschriften van een omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, gedurende drie jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 3.41 aangemerkt als maatwerkvoorschriften, mits de voorschriften van die vergunning vallen binnen de bevoegdheid van het bevoegd gezag tot het stellen van maatwerkvoorschriften voor de activiteiten, bedoeld in paragraaf 3.3.7.

2. De voorschriften van een omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, voor een inrichting type C die betrekking hebben op de activiteiten, bedoeld in paragraaf 3.3.7 en onmiddellijk voorafgaand aan het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 3.41 in werking waren en niet vallen binnen de bevoegdheid van het bevoegd gezag tot het stellen van maatwerkvoorschriften worden indien op grond van paragraaf 3.3.7 van het besluit strengere bepalingen gelden gedurende zes maanden aangemerkt als maatwerkvoorschriften.

IIIIIIII

Na artikel 6.24v worden vier paragrafen ingevoegd, luidende:

§ 6.13k. Overgangsrecht met betrekking het opslaan in ondergrondse opslagtanks van organische oplosmiddelen

Artikel 6.24w

Artikel 3.30a is tot 1 januari 2016 niet van toepassing op een opslagtank die is geïnstalleerd voor de datum inwerkingtreding van dat artikel.

§ 6.13l. Overgangsrecht met betrekking tot het bereiden van voedingsmiddelen

Artikel 6.24x

1. Artikel 3.131, vierde lid, is niet van toepassing indien voor 1 januari 2008 een slibvangput en een vetafscheider zijn geplaatst die voldoen aan en worden gebruikt conform NEN 7087.

2. Indien op een inrichting voor 1 januari 2008 een besluit als bedoeld in artikel 6.43 van toepassing was en vanuit die inrichting het afvalwater van het vervaardigen of bereiden van voedingsmiddelen werd geloosd zonder behandeling in een vetafscheider en slibvangput die voldoen aan NEN-EN-1825-1 en 2 dan wel NEN 7087, geldt voor dat lozen een ontheffing die als maatwerkvoorschrift als bedoeld artikel 3.131, vijfde lid, wordt aangemerkt.

§ 6.13m. Overgangsrecht met betrekking tot het slachten van dieren, uitsnijden van vlees of vis of bewerken van dierlijke bijproducten

Artikel 6.24y

1. Artikel 3.134, derde en vierde lid, zijn niet van toepassing op een slibvangput en een vetafscheider die voldoen aan en worden gebruikt volgens NEN 7087 en die zijn geplaatst binnen een inrichting voorafgaand aan het tijdstip waarop die leden op die inrichting van toepassing zouden worden.

2. Artikel 3.134, derde en vierde lid, zijn eveneens niet van toepassing op een flocculatie-afscheider die binnen een inrichting is geplaatst voorafgaand aan het tijdstip waarop die leden op die inrichting van toepassing zouden worden.

§ 6.13n. Overgangsrecht tandheelkunde

Artikel 6.24z

Artikel 3.153 is tot 1 januari 2011 niet van toepassing indien het afvalwater afkomstig van tandheelkundige bewerkingen wordt geleid door een amalgaamafscheider die voor de inwerkingtreding van dat artikel is geplaatst en de door de leverancier aangegeven maximale doorstroomsnelheid niet wordt overschreden.

JJJJJJ

Artikel 6.25a komt te luiden:

Artikel 6.25a

Artikel 4.5b is niet van toepassing op een opslagtank die is geïnstalleerd voor de datum inwerkingtreding van dat artikel.

KKKKKKK

Onder vernummering van paragraaf 6.22a tot 6.22b, en van artikel 6.33a tot 6.33b, wordt na artikel 6.33 een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 6.22a. Overgangsrecht met betrekking tot vormgeven van betonproducten

Artikel 6.33a

Voor inrichtingen als bedoeld in categorie 11.3, onder c, onder 2° en 3°, van bijlage I, bij het Besluit omgevingsrecht waarvoor onmiddellijk voorafgaand aan de inwerkingtreding van paragraaf 4.5a.5, een vergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in werking en onherroepelijk was, worden de voorschriften van die vergunning in afwijking van artikel 6.1, eerste lid, voor onbepaalde tijd aangemerkt als maatwerkvoorschriften, mits de voorschriften van de vergunning vallen binnen de bevoegdheid van het bevoegd gezag tot het stellen van maatwerkvoorschriften op grond van artikel 2.20.

LLLLLLL

Het opschrift van § 6.23 komt te luiden:

§ 6.23. Overgangsrecht met betrekking tot het afleveren van vloeibare brandstof of gecombineerd aardgas anders dan aan motorvoertuigen voor het wegverkeer, vaartuigen of spoorwegvoertuigen.

MMMMMMM

In artikel 6.43 worden in de alfabetische rangschikking ingevoegd «Besluit typekeuring verwarmingstoestellen luchtverontreiniging stikstofoxiden» en «Besluit emissie-eisen middelgrote stookinstallaties milieubeheer».

ARTIKEL II

Het Besluit omgevingsrecht wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 2.2a wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onder a, wordt «en 32.7» vervangen door: 32.7, 32.8, 35, 36, 37.1, 37.2, 38.1, 38.2 en 38.3.

2. In het tweede lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van sub twee van onderdeel e, een onderdeel toegevoegd, luidende:

f. het mengen van afvalstoffen voor het vervaardigen van betonmortel of betonwaren binnen een inrichting als bedoeld in categorie 11.1, onder b, van onderdeel C van bijlage I.

3. Het derde lid wordt als volgt gewijzigd:

a. Voor de tekst «het oprichten, het veranderen of veranderen van de werking of het in werking hebben van inrichtingen als bedoeld in categorie 27.3 van onderdeel C van bijlage I» wordt de aanduiding «a.» geplaatst.

b. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel a (nieuw) door een puntkomma, wordt aan het derde lid een onderdeel toegevoegd, luidende:

b. het oprichten, het veranderen of veranderen van de werking of het inwerking hebben van een inrichting als bedoeld in categorie 11.3, onder c, onder 2° en 3°, van onderdeel C van bijlage I.

4. Het vijfde lid wordt als volgt gewijzigd:

a. De zinsnede «wordt tevens aangewezen» komt te luiden: wordt tevens aangewezen:.

b. Voor de tekst «het oprichten, wijzigen, uitbreiden van een inrichting voor houden in huisvestingssystemen van:» wordt de aanduiding «a.» geplaatst.

c. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel a (nieuw), onder 4°, door een puntkomma, wordt aan het vijfde lid een onderdeel toegevoegd, luidende:

b. het vervaardigen van betonmortel en de daarbij behorende op- en overslag van grind, zand, cement en vulstof, het vervaardigen en bewerken van betonproducten met behulp van persen, triltafels of bekistingstrillers met een capaciteit ten aanzien daarvan van 100.000 kg per dag of meer en het breken van restproducten ten behoeve van de vervaardiging van betonmortel.

5. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

6. Als categorie activiteiten als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder i, van de wet, voor zover deze plaatsvinden binnen een inrichting als bedoeld in artikel 1.1, derde lid, van de Wet milieubeheer, wordt tevens aangewezen: het verwerken van polyesterhars.

B

In artikel 2.4, tweede lid, wordt na «hoofdstuk 3, van het Activiteitenbesluit milieubeheer» ingevoegd: , tenzij het betreft een activiteit die is aangewezen in bijlage I, onderdeel C, categorie 1.4.,.

C

Artikel 5.13b wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid wordt «artikel 2.2a, tweede lid, onder a tot en met e» vervangen door: artikel 2.2a, tweede lid, onder a tot en met f.

2. In het vierde lid wordt «artikel 2.2a, eerste lid, onder b, en tweede lid, onder c tot en met e» vervangen door: artikel 2.2a, eerste lid, onder b, en tweede lid, onder c tot en met f.

3. In het zesde lid wordt «artikel 2.2a, vijfde lid» vervangen door: artikel 2.2a, vijfde lid, onder a.

4. Na het zesde lid worden twee leden ingevoegd, luidende:

7. Een omgevingsvergunning voor de categorieën activiteiten, bedoeld in artikel 2.2a, vijfde lid, onder b, wordt geweigerd, indien de activiteit leidt tot overschrijding van de grenswaarden, bedoeld in bijlage 2 van de Wet milieubeheer, voor zover de verplichting tot het in acht nemen daarvan is vastgelegd bij of krachtens artikel 5.16 van die wet.

8. Een omgevingsvergunning voor de categorieën activiteiten, bedoeld in artikel 2.2a, zesde lid, wordt geweigerd, indien de activiteit leidt tot een niet aanvaardbaar niveau van geurhinder.

D

In artikel 6.19 wordt «artikel 2.2a, eerste lid, onder a tot en met i, en tweede lid, onder a en b, en vijfde lid» vervangen door: artikel 2.2a, eerste lid, onder a tot en met i, tweede lid, onder a en b, vijfde lid, en zesde lid.

E

De volgende begrippen en de daarbij behorende begripsomschrijvingen worden in Bijlage I, onderdeel A, in alfabetische rangschikking ingevoegd:

biomassa:

– producten die bestaan uit plantaardig landbouw- of bosbouw materiaal dat gebruikt kan worden als brandstof om de energetische inhoud ervan te benutten;

– de volgende afvalstoffen:

1°. plantaardig afval uit land- of bosbouw;

2°. plantaardig afval van de levensmiddelenindustrie, indien de opgewekte warmte wordt teruggewonnen;

3°. vezelachtig plantaardig afval afkomstig van de productie van ruwe pulp en van de productie van papier uit pulp, indien het op de plaats van productie wordt meeverbrand en de opgewekte warmte wordt teruggewonnen;

4°. kurkafval, en

5°. houtafval, met uitzondering van houtafval dat ten gevolge van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of door het aanbrengen van een beschermingslaag gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten;

bovengrondse opslagtank: opslagtank niet zijnde een ondergrondse opslagtank en niet zijnde een ladingtank van een bunkerstation;

tijdelijke opslag: opslag van verpakte gevaarlijke stoffen of CMR-stoffen die zijn geadresseerd aan derden en, voorafgaand aan of aansluitend op transport, buiten een opslagvoorziening voor verpakte gevaarlijke stoffen of CMR-stoffen verblijven;

F

In Bijlage I, onderdeel B, eerste lid, onderdeel b, wordt «en 32.7» vervangen door: 32.7, 32.8, 35, 36, 37.1, 37.2, 38.1, 38.2 en 38.3.

G

Bijlage I, onderdeel C, wordt als volgt gewijzigd:

1. Categorie 1.4 komt te luiden:

1.4. Als categorieën vergunningplichtige inrichtingen als bedoeld in artikel 2.1, tweede lid, worden inrichtingen aangewezen:

a. waar een of meer stookinstallaties met een nominaal vermogen groter dan 20 kilowatt aanwezig zijn, waarin een andere stof wordt verstoekt dan:

– aardgas;

– propaangas;

– butaangas;

– vloeibare brandstoffen, met dien verstande dat voor zover het biodiesel betreft, het gaat om biodiesel die voldoet aan NEN-EN 14214;

– biomassa, voor zover het verstoffen plaatsvindt in stookinstallatie met een thermisch vermogen kleiner dan 15 megawatt;

- houtpellets, voor zover het geen biomassa betreft en voor zover het verstoken plaatsvindt in stookinstallatie met een thermisch vermogen kleiner dan 15 megawatt, of
- biogas;
- b. voor het beproeven van verbrandingsmotoren waarbij voorzieningen of installaties aanwezig zijn voor het afremmen van een gezamenlijk motorisch vermogen van 1 megawatt of meer;
- c. waar een of meer elektromotoren of verbrandingsmotoren aanwezig zijn met een totaal geïnstalleerd motorisch vermogen van 15 MW of meer met uitzondering van windturbines;
- d. voor het beproeven van straalmotoren of -turbines;
- e. waar sprake is van een dierencrematorium.

2. In categorie 2.7, onder n, wordt «1.500 liter ammoniak» vervangen door: 1.500 kilogram ammoniak.

3. Categorie 4.4 wordt als volgt gewijzigd:

- a. Onderdeel a komt te luiden:
 - a. voor het blazen, expanderen of schuimen van kunststof met een blaasmiddel anders dan lucht, kooldioxide of stikstof;
- b. Onderdeel c komt te luiden:
 - c. voor de opslag van polyesterhars en stoffen van ADR klasse 5.1 of klasse 8, verpakkingsgroepen II en III, zonder bijkomend gevaar, in bovengrondse opslagtanks met een inhoud van meer dan 10 m³;
- c. Onderdeel d komt te luiden:
 - d. voor de opslag van gevaarlijke stoffen of CMR-stoffen anders dan propaan, vloeibare brandstoffen, afgewerkte olie als bedoeld in artikel 1 van het Besluit inzamelen afvalstoffen, butanon, ethanol, ethylethanoaat, 4-methyl-2-pentanon, 1-propanol, 2-propanol of propanon in ondergrondse opslagtanks, uitgezonderd de opslag van condensaat bij een inrichting voor het reduceren van aardgasdruk of het meten van aardgas-hoeveelheid;
- d. In onderdeel f wordt «afgewerkte olie als bedoeld in artikel 1 van het Besluit inzamelen afvalstoffen of stoffen van ADR klasse 5.1» vervangen door: afgewerkte olie, polyesterhars of stoffen van ADR klasse 5.1.
- e. De onderdelen g tot en met m worden geletterd tot i tot en met o.
- f. Er worden twee onderdelen ingevoegd, luidende:
 - g. voor de opslag in verpakking van stoffen van ADR klasse 5.2, uitgezonderd:
 - 1°. stoffen behorende tot type C, D, E of F van ADR klasse 5.2, waarvoor volgens het ADR temperatuurbeheersing niet vereist is, in een hoeveelheid van ten hoogste dan 1.000 kilogram per opslagvoorziening en in LQ-verpakking;
 - 2°. stoffen behorende tot type D, E of F van ADR klasse 5.2, waarvoor volgens het ADR temperatuurbeheersing niet vereist is, in een hoeveelheid van ten hoogste 1.000 kilogram per opslagvoorziening, in andere verpakking dan LQ en voor zover de opslag plaatsvindt bij een inrichting waar rubber of kunststof wordt verwerkt;
 - 3°. stoffen behorende tot type G van ADR klasse 5.2;
 - h. voor de opslag van andere gevaarlijke stoffen of CMR-stoffen in verpakking dan genoemd in categorie 2.7, 3.6 of 4.4, onder g, uitgezonderd:
 - 1°. stoffen van de klasse 3, 5.1, 7 en 9 van het ADR;
 - 2°. stoffen van de klasse 4.1, verpakkingsgroep II en III, en klasse 4.2 en

4.3, verpakkingsgroep I, II en III, van het ADR;
3°. stoffen van de klasse 6.2 van het ADR;
4°. stoffen van de klasse 6.1 van het ADR, verpakkingsgroep II en III;
5°. stoffen van de klasse 6.1 van het ADR, verpakkingsgroep I tot 1.000 kg;
6°. stoffen van de klasse 8, verpakkingsgroep I zonder aanvullend etiket nummer 6.1 en verpakkingsgroep II en III, van het ADR;
7°. stoffen van de klasse 8, verpakkingsgroep I met aanvullend etiket nummer 6.1, van het ADR tot 1.000 kg;

g. In onderdeel k (nieuw) komt te luiden:

k. waar:

1°. een opslagvoorziening voor verpakte gevaarlijke stoffen, anders dan kunstmeststoffen van meststoffengroep 1 of 2, of CMR-stoffen met een opslagcapaciteit van meer dan 10.000 kg aanwezig is, of

2°. op enig moment in een brandcompartiment tijdelijke opslag plaats vindt van in totaal meer dan 10.000 kg gevaarlijke stoffen in verpakking of CMR-stoffen in verpakking;

4. Categorie 5.4, onder a, komt te luiden:

a. het opslaan van vloeibare brandstoffen, afgewerkte olie, butanon, ethanol, ethylethanoaat, 4-methyl-2-pentanon, 1-propanol, 2-propanol of propanon in ondergrondse opslagtanks met een inhoud van meer dan 150 kubieke meter;

5. Categorie 9.4 wordt als volgt gewijzigd:

a. Onderdeel a vervalt.

b. De onderdelen b tot en met f worden geletterd tot onderdeel a tot en met e.

c. Na onderdeel e (nieuw) worden twee onderdelen toegevoegd, luidende:

f. de productie van zetmeel of suiker;

g. de productie van alcohol.

6. Categorie 11.4 wordt als volgt gewijzigd:

a. In categorie 11.4, onder d, vervalt de zinsnede «en cementmortel of betonmortel».

b. De onderdelen e en o vervallen.

c. De onderdelen f tot en met n worden geletterd tot onderdeel e tot en met m.

d. De puntkomma aan het eind van onderdeel m (nieuw) wordt vervangen door een punt.

7. In categorie 12.3 vervalt onderdeel d en wordt onderdeel e geletterd tot onderdeel d.

8. In categorie 13.1, onderdeel a, vervalt onder 2° en worden onder 3° tot en met onder 6° vernummerd tot onder 2° tot en met onder 5°.

9. Categorie 14.1 komt te luiden:

14.1. Inrichtingen

a. voor het onderhouden, repareren, behandelen van de oppervlakte, keuren, reinigen, verhandelen, verhuren of proefdraaien van spoorvoer-

tuigen of onderdelen daarvan,
b. waarbij sprake is van een spoorwegemplacement.

9. Categorie 14.3 komt te luiden:

14.3. Als categorieën vergunningplichtige inrichtingen als bedoeld in artikel 2.1, tweede lid, van dit besluit, worden aangewezen:

a. de inrichtingen, bedoeld in categorie 14.1, onderdeel a, voor zover het betreft het onderhouden, repareren, behandelen van de oppervlakte, keuren, reinigen, verhandelen, verhuren of proefdraaien van spoorvoertuigen bestemd voor het vervoer over krachtens artikel 2 van de Spoorwettwet aangewezen hoofdspoorwegen, of onderdelen daarvan;

b. de inrichtingen, bedoeld in categorie 14.1, onderdeel b.

10. Categorie 16.4 wordt als volgt gewijzigd:

a. Onderdeel d komt te luiden:

d. het vervaardigen van papierstof, papier of karton, het bleken van papier en het vervaardigen van hygiënische papierproducten;

b. Onderdeel f komt te luiden:

f. het toepassen van de volgende drukprocessen: illustratiediepdruk of rotatiezeefdruk.

11. In categorie 17.3 wordt na «met uitzondering van» ingevoegd: inrichtingen waar in een gebouw, zonder open zijden en met een gesloten afdekking wordt geschoten met vuurwapens met een kaliber van 0,5 inch of minder of historische vuurwapens als bedoeld in artikel 18, eerste lid onder b tot en met d van de Regeling wapens en munitie en.

12. In categorie 19.4 vervalt onderdeel f en wordt onderdeel g geletterd tot f.

13. Categorie 28.10 wordt als volgt gewijzigd:

a. In onderdeel 4° vervalt «verdichten,» en wordt voor de puntkomma aan het slot toegevoegd: of dit afval is ontstaan bij het schoonhouden van de openbare ruimte.

b. In onderdeel 6° wordt na «banden van voertuigen» ingevoegd: en het voor producthergebruik geschikt maken hiervan.

c. In onderdeel 7° vervalt «, verdichten» en wordt na «verkleinen van metaal,» ingevoegd: en het schoonbranden van spoelen uit een elektromotor,.

d. Onderdeel 12° wordt als volgt gewijzigd:

1°. Onderdeel a, onder twee, komt te luiden: dakafval;

2°. In onderdeel b, wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

3°. afval van onderhoud aan voorzieningen voor het beheer van afvalwater;

e. In onderdeel 22° en 23° vervalt «, verdichten».

f. In onderdeel 24° vervalt «verdichten,».

g. Onder vernummering van onderdeel 31° naar onderdeel 34°, wordt na onderdeel 30° drie onderdelen ingevoegd, luidende:

31°. het mengen van afvalstoffen voor het vervaardigen van betonmortel of betonwaren binnen een inrichting als bedoeld in categorie 11.1, onder b van onderdeel C van bijlage I;

32°. het verbranden van biomassa in een stookinstallatie met een thermisch vermogen van 15 megawatt of kleiner, waarbij de vrijkomende warmte nuttig wordt gebruikt, en de verbranding materiaalhergebruik niet belemmert;

33°. het verdichten van de onder 1 tot en met 32 genoemde categorieën van afvalstoffen binnen de aangegeven grenzen voor zover het niet gevaarlijke afvalstoffen betreft;

h. In onderdeel 34° (nieuw) wordt «onder 1 tot en met 30 genoemde categorieën» vervangen door: «onder 1 tot en met 32 genoemde categorieën».

ARTIKEL III

Artikel 2, tweede lid, van het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A komt te luiden:

2. Dit besluit is niet van toepassing op een stookinstallatie waarop van toepassing is:

a. paragraaf 5.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer, of

b. paragraaf 3.2.1 van het Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer .

ARTIKEL IV

Kolom 4 van onderdeel D van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage ten aanzien van de categorie activiteiten onder nummer 32.8, 35, 36, 37.1, 37.2, 38.1, 38.2 en 38.3, komt te luiden: een besluit waarop afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht en een of meer artikelen van afdeling 13.2 van de wet van toepassing zijn dan wel waarop titel 4.1 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is.

ARTIKEL V

Het Besluit typekeuring verwarmingstoestellen luchtverontreiniging stikstofoxiden en het Besluit emissie-eisen middelgrote stookinstallaties milieubeheer worden ingetrokken.

ARTIKEL VI

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State wordt met de daarbijbehorende stukken openbaar gemaakt door publicatie in de Staatscourant.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 31 oktober 2012

Beatrix

De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,
J. J. Atsma

Uitgegeven de *zestiende* november 2012

De Minister van Veiligheid en Justitie,
I. W. Opstelten

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen deel

1. Inleiding

Het Activiteitenbesluit milieubeheer (verder: Activiteitenbesluit) bevat algemene regels voor inrichtingen. Deze algemene regels zijn gebaseerd op de artikelen 8.40, 8.41 en 8.42 van de Wet milieubeheer, op artikel 2.1, tweede lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)¹, en op de artikelen 6.6 en 6.7 van de Waterwet (Wtw)². Met dit besluit (hierna: wijzigingsbesluit) is de reikwijdte van het Activiteitenbesluit opnieuw verbreed.

Dit wijzigingsbesluit betreft de derde tranche van de tweede fase van het project waarin nog meer vergunningplichtige activiteiten onder de werking van het Activiteitenbesluit worden gebracht, te weten activiteiten in de rubber- en kunststofverwerkende industrie, in de voedingsmiddelenindustrie, de schietinrichtingen (binnenschietbanen en paintballinrichtingen), de betonindustrie, de grafische industrie en inrichtingen voor onder meer het onderhouden, repareren en reinigen van spoorwegvoertuigen.

In de eerste fase van het project zijn al veel algemene maatregelen van bestuur overgegaan in het Activiteitenbesluit. Met deze wijziging gaat nu ook het Besluit emissie-eisen middelgrote stookinstallaties (het BEMS) over naar het Activiteitenbesluit.

Verder is in dit wijzigingsbesluit een aantal vereenvoudigingen opgenomen. Zo is een aantal onderdelen van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3 verplaatst waarmee de regels voor de betreffende activiteiten ook voor vergunningplichtige inrichtingen (de zogenaamde type C-inrichtingen) zullen gaan gelden. Hierdoor hoeven vergunningplichtige inrichtingen geen vergunning of wijziging van de vergunning voor die activiteiten aan te vragen, maar kunnen zij volstaan met een melding.

Tevens is met deze wijziging het onderscheid tussen hoofdstuk 3 en 4 duidelijker geworden. Alleen in hoofdstuk 3 staan nu nog voorschriften die voor vergunningplichtige inrichtingen gelden en niet meer in hoofdstuk 4.

Tot de C-inrichtingen behoren met dit wijzigingsbesluit ook alle inrichtingen die vallen onder de reikwijdte van richtlijn nr. 2008/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 15 januari 2008 inzake de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (gecodificeerde versie; PbEG L 24) (hierna: de IPPC-richtlijn). De voorschriften uit hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit zijn daarmee van toepassing op alle inrichtingen waarin zich een IPPC-installatie bevindt (hierna: IPPC-inrichtingen).

Met dit wijzigingsbesluit is verder geregeld dat de reikwijdte van de artikelen ten aanzien van inrichtingen specifiek bij de afdelingen en paragrafen is aangegeven en dus niet meer algemeen in artikel 1.4.

Tot slot wordt in dit wijzigingsbesluit nog een aantal reparaties van voorschriften uitgevoerd.

¹ Staatsblad, 2008, 496 (Invoeringswet Wabo, Staatsblad 2010, 142).

² Staatsblad, 2009, 107.

2. Aanleiding en probleem

Met de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit op 1 januari 2008 is de eerste fase van het project modernisering van de algemene regels afgerond. In deze eerste fase zijn twaalf voormalige 8.40-besluiten herzien en samengevoegd en zijn circa 37.000 voorheen Wm-vergunningplichtige inrichtingen en 1.300 voorheen Wvo-vergunningplichtige activiteiten onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht.

De beslissing om de twaalf 8.40-besluiten grondig te moderniseren en meer inrichtingen onder algemene regels te brengen werd ingegeven door de wens om te komen tot vereenvoudiging en vermindering en uniformering van de regelgeving en de reductie van administratieve lasten die uit de rijksregelgeving voortvloeien. Op basis van de resultaten van een aantal onderzoeken naar de werking van de twaalf 8.40-besluiten werd ook beoogd om te komen tot effectievere en uniformere regels.

De vereenvoudiging en vermindering van regelgeving door de rijksoverheid was geen nieuw streven. Het vloeide onder andere voort uit het rijksbrede traject Marktwerking, Deregulering en Wetgevingskwaliteit dat onder de voorgaande kabinetten tot stand is gekomen. In 2003 werd gestart met het project herijking en modernisering waarbij alle wet- en regelgeving op de terreinen wonen, ruimte en milieu is doorgelicht. Ook zijn de mogelijkheden voor vereenvoudiging en vermindering van regels bekeken en zijn voorstellen ter zake gedaan. Hieruit is het voornemen voortgekomen de 8.40-besluiten grondig te herzien, samen te voegen en meer inrichtingen onder de 8.40-besluiten te brengen: de Modernisering van de algemene regels. Verder is het voornemen ontstaan om waar mogelijk de regels met betrekking tot lozingen in het oppervlaktewater en op of in de bodem te vervangen door algemene regels, zodat bedrijven met minder vergunningen worden geconfronteerd.

Door het laten vervallen van de vergunningplicht voor een groot aantal inrichtingen en het verminderen van de meet-, registratie- en onderzoeksverplichtingen, leverde het ook een belangrijke bijdrage aan het voornemen om de administratieve lasten te reduceren, waarbij de bestuurlijke lasten niet toenemen.

Een andere belangrijke aanleiding om de 8.40-besluiten grondig te herzien en te moderniseren heeft te maken met de praktijkervaringen die waren opgedaan. Regelmatig is onderzoek gedaan naar de werking van de 8.40-besluiten. Verder zijn aan het begin van de modernisering van de 8.40-besluiten alle knelpunten geanalyseerd die door bevoegde gezagsinstanties en bedrijven naar voren zijn gebracht. Geconstateerd is dat veel voorschriften aan een grondige herziening toe waren. Andere knelpunten waren de meldplicht voor geringe milieurelevante activiteiten, het dubbel regelen van voorschriften in de verschillende amvb's en het aantal voorschriften in de amvb's, de diverse onderzoeksverplichtingen en de afbakening ten opzichte van regelgeving die niet milieugerelateerd is.

Met de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit op 1 januari 2008 in de eerste fase van het project zijn deze problemen grotendeels opgelost maar tegelijkertijd is geconstateerd dat voor een aantal branches waar de vergunningplicht bleef bestaan, er nog mogelijkheden bestonden om de administratieve lastendruk te verminderen en de voorschriften te actualiseren. Mede om die reden is de tweede fase van het project gestart waarin meer inrichtingen onder de algemene regels worden gebracht.

3. Doelen

In de eerste fase van het project zijn reeds de volgende doelen geformuleerd:

- De algemene regels voor bedrijfsmatige milieurelevante activiteiten worden zoveel mogelijk in één besluit ondergebracht, te weten het Activiteitenbesluit.
- Bij het toevoegen van activiteiten worden niet meer regels toegevoegd dan noodzakelijk is. Uitgangspunt daarbij is hetgeen in de vergunningen was opgenomen en hetgeen in de branchedocumenten is verwerkt.
- Het onder algemene regels brengen van vergunningplichtige activiteiten levert een reductie van administratieve lasten op.
- De toe te voegen algemene regels dienen relevante en herkenbare milieudoelen. Activiteiten met een geringe milieubelasting worden niet of slechts globaal gereguleerd.
- Het onder de algemene regels brengen van de activiteiten gebeurt beleidsneutraal met dien verstande dat de regels wel uitgaan van de best beschikbare technieken.
- De toe te voegen algemene regels moeten goed uitvoerbaar en handhaafbaar zijn. Dit betekent voor de inhoud van de voorschriften onder meer dat ze helder, eenduidig en ook voor kleine inrichtingen hanteerbaar dienen te zijn. ICT zal de bedrijven ondersteunen wat betreft het inzicht in de toepasselijke voorschriften. Hiertoe is een Activiteitenbesluit-internetmodule (AIM) gemaakt.
- De toe te voegen algemene regels zijn zoveel mogelijk uniform en bieden ook ruimte voor flexibiliteit en innovatie.

Na de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit op 1 januari 2008 zijn bovenstaande doelen onverkort van toepassing op de zogenaamde tweede fase Modernisering algemene regels. Ook voor de nieuw toe te voegen bedrijfstakken gelden de bovenstaande uitgangspunten.

4. Reden voor overheidsinterventie en instrumentkeuze

Op grond van de Wet milieubeheer (Wm) moeten inrichtingen die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken, voldoen aan algemene regels die voorschriften met betrekking tot de bescherming van het milieu bevatten of, op grond van artikel 2.1, eerste lid, onderdeel e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), beschikken over een omgevingsvergunning milieu (hierna: omgevingsvergunning). Daarnaast kunnen er algemene regels of een vergunningplicht gelden voor lozingen op een oppervlaktewaterlichaam ingevolge de Waterwet of voor lozingen in de bodem ingevolge de Wet bodembescherming (Wbb).

In de eerste fase van het project is vastgesteld dat het logischer is om algemene regels op te stellen voor activiteiten, in plaats van per branche min of meer dezelfde regels te stellen. De 8.40-besluiten kenden veelal gelijke regels voor verschillende branches. Het reguleren van activiteiten was een logische vervolgstap. Uit de praktijk is bovendien gebleken dat bij toezicht en handhaving door het bevoegd gezag de activiteiten van inrichtingen centraal staan. Ook voor inrichtingen is deze benaderingswijze herkenbaar.

Voor de instrumentkeuze was verder van belang dat met algemene regels en hun grote(re) toepassingsbereik kan worden gewerkt aan een verbeterde uitvoering en handhaving en daarmee aan een doeltreffender bescherming van het milieu.

Zoals hierboven al is aangegeven is het streven om de regeldruk voor bedrijven merkbaar te verminderen en daarmee gepaard gaand de wet-

en regelgeving te vereenvoudigen, te harmoniseren en de administratieve lasten voor bedrijven terug te dringen, daarnaast een reden geweest om te kiezen voor algemene regels in plaats van de vergunning.

Voor een uitgebreide toelichting op de uitgangspunten en de opzet bij het totstandbrengen van het Activiteitenbesluit in de eerste fase van het project wordt verwezen naar paragraaf 2 van het algemene deel van de nota van toelichting bij het Activiteitenbesluit (Stb. 2007, 415, p. 104–105).

Diverse onderzoeken zijn uitgevoerd naar de mogelijkheid en wenselijkheid om (meer) vergunningplichtige bedrijfstakken onder de reikwijdte van het Activiteitenbesluit te brengen. Een voorbereidend onderzoek is in 2006 uitgevoerd.¹ Dit onderzoek heeft een overzicht van bedrijfstakken opgeleverd die na de eerste fase nog vergunningplichtig waren. Tevens is in dit onderzoek aangegeven voor welke bedrijfstakken het loont om ze onder de algemene regels te brengen. De aspecten «homogeniteit van de bedrijfstak» en «omvang van de bedrijfstak» zijn de voornaamste criteria geweest om te bepalen of het reguleren van de bedrijfstak onder algemene regels zinvol is. Het aspect «homogeniteit» spreekt in dit opzicht voor zich: indien een bedrijfstak sterk heterogeen van aard is, dan ligt het stellen van algemene regels niet voor de hand. Het aspect «omvang van de bedrijfstak» staat in direct verband met de reductie van de administratieve lasten die gerealiseerd kan worden. Immers hoe groter de groep die onder algemene regels wordt gebracht, hoe groter de lastenverlichting die gerealiseerd kan worden. Daarnaast ligt het voor bedrijfstakken met een beperkt aantal inrichtingen niet voor de hand om deze onder algemene regels te brengen, omdat de inspanning die hiervoor nodig is, niet opweegt tegen de winst die met het vervallen van de vergunningplicht wordt bereikt. Echter, wanneer verzoeken vanuit het bedrijfsleven komen om kleinere bedrijfstakken onder het Activiteitenbesluit te brengen, wordt minder gekeken naar de omvang, en meer naar homogeniteit en het gemak waarmee de branche in het Activiteitenbesluit opgenomen kan worden.

Mede op basis van de resultaten van dit voorbereidende onderzoek, ideeën van het bedrijfsleven en ideeën van andere overheden zijn bedrijfstakken geselecteerd die in aanmerking komen om in het kader van de tweede fase onder de werking van het Activiteitenbesluit te worden gebracht. In het najaar van 2007 zijn vervolgens aanvullende onderzoeken² uitgevoerd naar de inspanning die nodig is om de geselecteerde bedrijfstakken onder het Activiteitenbesluit te brengen. Hierbij heeft onder meer een rol gespeeld in welke mate de activiteiten binnen een bedrijfstak aansluiten bij het Activiteitenbesluit en of voor een bedrijfstak standaard vergunningvoorschriften gelden. Door deze onderzoeken is inzicht ontstaan in de benodigde inspanning, de kansen en de afbreukrisico's om de geselecteerde bedrijfstakken onder het Activiteitenbesluit te brengen.

Op basis van de resultaten van deze onderzoeken, suggesties van het bedrijfsleven en overleg met het Interprovinciaal overleg (IPO), de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en de Unie van Waterschappen (UvW) zijn in samenspraak met het voormalig ministerie van Verkeer en Waterstaat (VenW) bedrijfstakken geselecteerd die in ieder geval in het kader van de tweede fase onder het Activiteitenbesluit kunnen worden gebracht. Ook de bedrijfstakken die in dit wijzigingsbesluit onder algemene regels worden gebracht zijn uit deze selectie gekomen. Omdat de geselecteerde bedrijfstakken divers van aard zijn en daardoor ook diverse kansen en afbreukrisico's met zich meebrengen, is ervoor gekozen om de tweede fase gefaseerd aan te pakken. Zie hiervoor paragraaf 7.

¹ Van Vliet Milieumanagement, 2006. Rapport Onderzoek vergunningplichtige activiteiten naar algemene regels na 2007. Erik van Vliet Milieumanagement en Advies, november 2006.

² Van Vliet Milieumanagement, 2007. Bedrijfstakken onder algemene regels tweede tranche. Erik van Vliet Milieumanagement, december 2007; InfoMil, 2008. Bedrijfstakken afvalsector onder algemene regels in de 2^e tranche. Infomil, februari 2008.

5. Betrokkenen

Per toe te voegen branche heeft er in de tweede fase overleg plaatsgevonden met vertegenwoordigers van het bedrijfsleven uit de desbetreffende branche en met de andere betrokken overheden over de toe te voegen voorschriften en de uitvoerbaarheid van deze voorschriften en over de toepasbaarheid van de bestaande voorschriften en de uitvoerbaarheid daarvan. De voorschriften komen dus in nauw overleg met de direct belanghebbenden tot stand. Het uitgangspunt is daarbij om overeenstemming te bereiken over de voorschriften.

Vanuit het bedrijfsleven zijn ook de verschillende koepelorganisaties betrokken, zoals MKB en VNO-NCW.

Het ontwerpbesluit en de ontwerp ministeriële regeling zijn ter inspraak voorgepubliceerd. Andere belanghebbenden hebben in dat kader de mogelijkheid gekregen om op de voorschriften te reageren. Voor reacties op de inspraak wordt verwezen naar paragraaf 15.

6. Opzet van het besluit

Besluit en ministeriële regeling

Bij de totstandkoming van het Activiteitenbesluit is gekozen voor een bepaalde verdeling tussen het besluit en een ministeriële regeling. Onder het Activiteitenbesluit hangt één ministeriële regeling, de Activiteitenregeling (voorheen Regeling algemene regels voor inrichtingen milieu-beheer). In het besluit zijn de doelvoorschriften en de zorgplicht opgenomen. In de ministeriële regeling zijn de middelvoorschriften opgenomen. Middelvoorschriften zijn vooral technische voorschriften waarmee aan de doelvoorschriften kan worden voldaan. De doelvoorschriften zijn te onderscheiden in meer kwantitatieve doelvoorschriften en kwalitatieve doelvoorschriften. Kwantitatieve doelvoorschriften zijn doelvoorschriften waarin een concrete norm, zoals een emissiegrenswaarde is opgenomen. Kwalitatieve doelvoorschriften zijn met name in de zorgplichtbepaling (artikel 2.1) opgenomen en worden nader geconcretiseerd met middelvoorschriften in de ministeriële regeling.

Middelvoorschriften

De middelvoorschriften zijn onder te verdelen in erkende maatregelen en verplichte maatregelen. Erkende maatregelen vullen een kwantitatief doelvoorschrift nader in. Bij erkende maatregelen kan de drijver van de inrichting ervoor kiezen om een andere maatregel te treffen, die vervolgens getoetst wordt aan het desbetreffende doelvoorschrift. De keuze van de maatregel is een eigen verantwoordelijkheid van de ondernemer die voor het treffen van een dergelijke maatregel geen voorafgaande toestemming van het bevoegd gezag behoeft.

Verplichte maatregelen zijn over het algemeen een nadere invulling van de zorgplicht. Het zijn maatregelen die met het oog op de bescherming van het milieu dusdanig van belang worden geacht, dat ze verplicht moeten worden toegepast.

De verplichte en erkende maatregelen zijn te herkennen aan de verschillende formuleringen. Bij een erkende maatregel begint het voorschrift met: «Aan artikel x wordt in ieder geval voldaan». Terwijl een verplichte maatregel begint met «Ten behoeve van».

Zorgplicht

In artikel 2.1 van het besluit is een zorgplichtbepaling opgenomen. De zorgplichtbepaling heeft verschillende functies in het Activiteitenbesluit.

Allereerst is het een vangnet voor die activiteiten die niet vergunningplichtig zijn en ook niet expliciet geregeld zijn in het Activiteitenbesluit. Er zijn voor een dergelijke activiteit dan geen specifieke voorschriften opgenomen. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen bij nieuwe activiteiten die nog niet eerder werden uitgevoerd.

Daarnaast is de zorgplichtbepaling een vangnet voor aspecten van activiteiten waarvoor geen voorschriften in het Activiteitenbesluit of Activiteitenregeling zijn opgenomen. Hierbij geldt als uitgangspunt dat zodra sprake is van een evidente overtreding van de zorgplicht er direct kan worden gehandhaafd op de zorgplicht. Indien niet evident is tot welke maatregelen het bedrijf gehouden is op grond van de zorgplicht, kan het bevoegd gezag eerst met een maatwerkvoorschrift de zorgplicht invullen. Het bevoegd gezag kan echter alleen een maatwerkvoorschrift op grond van de zorgplicht stellen indien dat specifieke aspect bij de betreffende activiteit niet elders in het besluit (uitputtend) is geregeld. Dit zou immers leiden tot rechtsongelijkheid. Aangezien dit instrument bedoeld is als vangnet, zal altijd eerst bekeken moeten worden of het Activiteitenbesluit of -regeling niet al in een voorschrift voorziet.

Een andere functie van de zorgplichtbepaling is gekoppeld aan het tweede lid van artikel 2.1. In het tweede lid van dat artikel zijn de nadelige gevolgen voor het milieu nader omschreven. Deze bepalingen kunnen gezien worden als kwalitatieve doelvoorschriften. Sommige van deze doelvoorschriften worden in de Activiteitenregeling nader ingevuld met verplichte maatregelen.

Voor een verdere toelichting wordt verwezen naar het algemeen deel van de toelichting bij het Activiteitenbesluit (Stb. 2007, 415, p. 114–115). De zorgplichtbepaling blijft in deze tranche ongewijzigd.

Maatwerkvoorschriften

Het uitgangspunt van het Activiteitenbesluit is dat de algemene regels afdoende moeten zijn en dat maatwerk slechts noodzakelijk is voor specifieke en bijzondere gevallen. Dit blijkt in de praktijk ook het geval te zijn. Onderzoek wijst namelijk uit dat het bevoegd gezag terughoudend gebruikmaakt van de mogelijkheid om maatwerkvoorschriften op te leggen. In het rapport van de VROM-inspectie over de implementatie van het Activiteitenbesluit¹ is gebleken dat in 2008 slechts 25% van de gemeenten gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om maatwerkvoorschriften op te leggen. In de monitoringsrapportage van het ministerie van Infrastructuur en Milieu van mei 2011,² is ook het aantal maatwerkvoorschriften onderzocht. In 2009 zijn door 109 gemeenten in totaal 677 maatwerkvoorschriften opgelegd (op een totaal van circa 140.000 inrichtingen), waarvan 92 op aanvraag van de inrichtinghouder. Van de 109 gemeenten hebben 39 gemeenten (36%) geen maatwerkvoorschriften opgelegd. Gemeenten hebben daarbij aangegeven dat de noodzaak tot het stellen van maatwerk ontbreekt of zelden voorkomt. Daaruit zou afgeleid kunnen worden dat de meeste algemene regels toegesneden zijn op de te regelen situaties.

7. De tranches van de tweede fase

De eerste tranche

Het Activiteitenbesluit is door de eerste tranche van de tweede fase op onderdelen gerepareerd. Daarnaast zijn zeven bedrijfstakken geheel of gedeeltelijk onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. Op basis van onderzoek en overleg met andere overheden is geconcludeerd dat deze bedrijfstakken relatief snel en eenvoudig onder het Activiteitenbesluit konden worden gebracht. Deze bedrijfstakken worden daarom ook wel «quickwins» genoemd. Het betreft de recreatieve visvijvers, een groot

¹ Het Activiteitenbesluit. De implementatie in de gemeentelijke uitvoeringspraktijk; publicatie van het Ministerie van VROM.

² Het Activiteitenbesluit in de praktijk, Onderzoek naar de praktijkuitvoering in 2009, Rapport van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu, 17 mei 2011. Te vinden op www.rijksoverheid.nl

deel van de crematoria, de vellenoffsetdrukkerijen, de mechanische textielverwerking, de laboratoria en praktijkruimten, de natuursteenbewerkende industrie en de koude vleesverwerking.

Kenmerkend voor deze quick-wins is op de eerste plaats dat voor een deel van de activiteiten die in deze bedrijfstakken plaatsvindt, voorschriften konden worden opgesteld die eenzelfde opzet hebben als de voorschriften die reeds zijn opgenomen in het Activiteitenbesluit. Verder zijn deze bedrijfstakken positief over de wijziging in de wijze van regulering en ten derde hebben de betrokken bedrijfstakken samen met de betrokken mede-overheden meegewerkt aan het opstellen van voorschriften om deze bedrijfstakken onder de werking van het Activiteitenbesluit te brengen.

Daarnaast zijn de inrichtingen voor het traditioneel schieten door het wijzigingsbesluit eerste tranche onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. De aanleiding om deze inrichtingen onder de werking van het Activiteitenbesluit te brengen is de motie Vietsch c.s. (29393, nr. 90), die op 4 maart 2008 door de Tweede Kamer is aangenomen.

De tweede tranche

De tweede tranche van de tweede fase Activiteitenbesluit is op 1 januari 2011 inwerking getreden. Dit wijzigingsbesluit richtte zich op het onderbrengen van afvalgerelateerde bedrijven onder algemene milieu-regels. Aangezien in verband met de Kaderrichtlijn afvalstoffen een aparte notificatieprocedure gevolgd moet worden, is deze tranche exclusief voor dit soort activiteiten gereserveerd.

De derde tranche

Met dit wijzigingsbesluit worden weer zes bedrijfstakken (zie volgende paragraaf) toegevoegd aan het Activiteitenbesluit. De reden waarom deze bedrijfstakken in deze tranche worden toegevoegd in plaats van in een eerdere tranche van de tweede fase, heeft te maken met de complexiteit van de bedrijfstakken waardoor bij bepaalde bedrijfstakken nog nader onderzoek noodzakelijk was.

Tevens is voor een aantal activiteiten van belang dat er nog toets vooraf op een bepaald milieuaspect door het bevoegd gezag wordt gedaan. Het gaat dan bijvoorbeeld om een aspect waarbij de ligging van het bedrijf een belangrijke rol speelt, zoals bij geurhinder. Met de inwerkingtreding van de Wabo is hiervoor een instrument beschikbaar, de omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM). Hierdoor kunnen de betreffende bedrijfstakken onder het activiteitenbesluit worden gebracht.

Door dit wijzigingsbesluit, de derde tranche, worden ongeveer 3.280 inrichtingen onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. Het betreft ongeveer 2.330 inrichtingen waarvoor de vergunningplicht komt te vervallen en algemene regels gaan gelden en ongeveer 950 inrichtingen waarvoor de milieuvergunning (of omgevingsvergunning met uitgebreide voorbereidingsprocedure) wordt vervangen door een omgevingsvergunning met een reguliere voorbereidingsprocedure in combinatie met algemene regels. Hiermee wordt een administratieve lastenverlichting van 22,9 miljoen euro bereikt (zie hiervoor paragraaf 13 van deze toelichting).

Mogelijk andere tranches

Volgens de planning van het project zal er na deze derde tranche in ieder geval nog een vierde tranche, tweede fase modernisering algemene regels tot stand komen waarin naar alle waarschijnlijkheid de laatste toevoeging van bedrijfstakken zal plaatsvinden. Dit betreft bedrijfstakken waarvoor in verband met complexiteit nog tijd nodig is om voorschriften

te formuleren. Dit betreft de ziekenhuizen, gieterijen en spoorwegemplantementen. Daarnaast zal onderzocht worden of er nog andere bedrijfstakken zijn die nog onder algemene regels kunnen worden gebracht. Het betreft in ieder geval de paardenhouderijen (zie hierover het onderzoek van SPPS consultants, Aantallen vergunningplichtige inrichtingen 2010).

Tevens is een vereenvoudiging van het Activiteitenbesluit in voorbereiding die samenhangt met het programma «eenvoudig beter». De vereenvoudigingen zullen naar alle waarschijnlijkheid zowel in de vierde als in een vijfde tranche worden verwerkt.

8. Toe te voegen branches in de derde tranche

Betonindustrie

Met dit wijzigingsbesluit worden onder meer algemene regels in het Activiteitenbesluit opgenomen die betrekking hebben op de betonindustrie. De uitbreiding van het Activiteitenbesluit heeft betrekking op een toevoeging van activiteiten die plaatsvinden ten behoeve van de productie van betonmortel en betonproducten. Daarnaast zijn de paragrafen die voor de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit betrekking hadden op het mechanisch bewerken van natuursteen of kunststeen, het aanbrengen van lijmen, harsen en coatings op natuursteen en kunststeen en het chemisch behandelen van natuursteen of kunststeen met dit wijzigingsbesluit uitgebreid. Hierdoor vallen nabewerkingshandelingen die binnen de betonproductenindustrie plaatsvinden, onder de reikwijdte van deze paragrafen.

Met het opnemen van algemene regels is de vergunningplicht op grond van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo voor de betonindustrie vervallen. Voor de betonindustrie blijft echter wel een omgevingsvergunningplicht voor milieu gelden. Het betreft de zogenaamde Omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM) ingevolge artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder i, van de Wabo. Deze toets vooraf is noodzakelijk omdat bepaalde inrichtingen die behoren tot de betonindustrie in bijlage I van het Besluit omgevingsrecht (BOR) zijn aangemerkt als «grote lawaaimakers». Verder is de OBM nodig omdat inrichtingen behorende tot de betonindustrie een significante (in betekenende mate) bijdrage kunnen leveren aan de achtergrondconcentraties voor stikstofdioxide en zwevende deeltjes. Binnen de betonindustrie kunnen afvalstoffen worden ingezet voor de vervaardiging van betonmortel of betonproducten. Ook met het oog op dit aspect is een toets vooraf, een OBM, noodzakelijk.

Binnenschietbanen

Binnenschietbanen zijn schietbanen in de vorm van een gebouw of een deel van een gebouw, zonder open zijden en met een geheel gesloten afdekking waarin met vuurwapens wordt geschoten. Bij het schieten op binnenschietbanen zijn de milieu-aspecten veiligheid, opslag van munitie, lucht, en geluid relevant. Voor de bodemaspecten wordt volstaan met de algemene regels van het besluit daar waar de gehele baanvoet (de vloer) verhard is. Voor zover deze baanvoet niet verhard is, zijn bij ministeriële regeling bodembeschermende eisen gesteld.

Voor de opslag van munitie wordt verwezen naar de voorschriften over het opslaan van vuurwerk en andere ontplofbare stoffen die afdoende zijn voor dit type activiteit (paragraaf 4.1.2.). Voor de volledigheid wordt erop gewezen dat in dit besluit geen regels zijn opgenomen met betrekking tot de opslag van wapens. Daarvoor wordt verwezen naar de eisen die gesteld zijn bij of krachtens de Wet wapens en munitie.

Paintball

Paintball is een spel waarbij met een paintballmarker door middel van gecompriëerde lucht of CO₂ verfballetjes worden afgeschoten op de deelnemers. Het betreft een recreatieve activiteit die ook plaatsvindt in wedstrijdverband. Het spel kan zowel binnen als buiten een inrichting worden gespeeld. In beide gevallen gaat het om een afgesloten omgeving.

De relevante milieuaspecten die specifiek bij het paintball aan de orde kunnen zijn betreffen geluid, bodem en veiligheid. Er zijn in deze derde tranche geen voorschriften voor deze branche toegevoegd aangezien de regels van het Activiteitenbesluit voor deze recreatieve activiteit toereikend zijn.

Inrichtingen voor het onderhouden, repareren en reinigen van spoorwegvoertuigen

Met dit wijzigingsbesluit wordt onder meer de omgevingsvergunningplicht voor milieu voor de inrichtingen voor het onderhouden, repareren, keuren, reinigen, verhandelen, verhuren, proefdraaien of behandelen van de oppervlakte van trams en metro's opgeheven. Voor de activiteiten binnen deze inrichtingen worden dan ook algemene regels opgenomen in het Activiteitenbesluit. Hoewel het hier gaat om een relatief kleine groep inrichtingen, dient de groep in samenhang gezien te worden met spoorwegemplacements en inrichtingen voor het onderhouden, repareren, keuren, reinigen, verhandelen, verhuren, proefdraaien of behandelen van de oppervlakte van treinen. De nieuw opgenomen activiteiten, zoals onder meer het wassen van spoorvoertuigen en het afleveren van vloeibare brandstof aan spoorvoertuigen, vinden ook plaats bij deze laatstgenoemde categorieën van inrichtingen. Deze categorieën van inrichtingen blijven vooralsnog wel vergunningplichtig, maar omdat de nieuwe regels grotendeels worden opgenomen in hoofdstuk 3, zijn deze ook van toepassing op vergunningplichtige inrichtingen. Er zal met de vierde tranche worden onderzocht of ook deze categorieën inrichtingen volledig onder de werking van het Activiteitenbesluit kunnen worden gebracht.

De uitbreiding van het Activiteitenbesluit heeft tevens betrekking op een toevoeging van activiteiten die plaatsvinden binnen inrichtingen voor spoorvoertuigen. Het gaat daarbij bijvoorbeeld om het in werking hebben van een wisselverwarmingsinstallatie. Daarnaast zijn de paragrafen die voor de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit betrekking hadden op het afleveren van vloeibare brandstof, het wassen van motorvoertuigen en het onderhouden en repareren van motorvoertuigen met dit wijzigingsbesluit uitgebreid. Hierdoor vallen ook het afleveren van vloeibare brandstof ten behoeve van spoorvoertuigen, het wassen van spoorvoertuigen en het onderhouden en repareren van spoorvoertuigen onder de reikwijdte van deze paragrafen.

Voor een aantal activiteiten dat voorkomt binnen inrichtingen voor spoorvoertuigen, worden geen expliciete voorschriften opgenomen in het Activiteitenbesluit. Zo wordt binnen inrichtingen voor spoorvoertuigen gebruik gemaakt van zogenoemde spoorconditioneringsinstallaties. Door het smeren van de spoorstaven wordt beoogd het geluid vanwege spoorbewegingen te reduceren. Het gebruikte smeermiddel is veelal een bodembedreigende stof. Er worden geen voorschriften opgenomen voor het in werking hebben van een spoorconditioneringsinstallatie. Het gebruik van een dergelijke installatie valt wel onder de zorgplicht, het bevoegd gezag kan desgewenst maatwerkvoorschriften stellen, en ook het reguliere bodemregime van afdeling 2.4 van het Activiteitenbesluit geldt: er moeten bodembeschermende voorzieningen en bodembeschermende

maatregelen worden getroffen om een verwaarloosbaar bodemrisico te realiseren.

Binnen sommige inrichtingen voor spoorvoertuigen worden toiletten van spoorvoertuigen gelegegd. Er worden verschillende situaties onderscheiden. De inhoud van (chemische of niet chemische) toiletten wordt veelal overgepompt in een tank binnen de inrichting. Voor deze tank gelden de reguliere voorschriften uit het Activiteitenbesluit met betrekking tot het opslaan van bodembedreigende stoffen in tanks. Het komt ook voor dat de inhoud van toiletten rechtstreeks naar het gemeentelijk riool wordt gepompt. Voor beide situaties geldt hetzelfde regime. Het lozen van afvalwater afkomstig uit dergelijke toiletten op het oppervlaktewater of op of in de bodem is verboden.

De zorgplicht brengt met zich mee dat de lozer in overleg met het bevoegd gezag komt tot een goede regeling over het lozen op het gemeentelijk riool, waarbij nadrukkelijk aandacht wordt besteed aan de doelmatige werking van dat riool en de zuiveringstechnische werken.

Rubber- en kunststofindustrie en grafische industrie

Met dit wijzigingsbesluit worden verder algemene regels in het Activiteitenbesluit opgenomen die betrekking hebben op de rubber- en kunststofindustrie, waaronder tevens wordt verstaan de lijm- en kitindustrie, en de grafische industrie.

De derde tranche heeft wat betreft de rubber- en kunststofindustrie betrekking op de toevoeging van voorschriften inzake het gebruik en de opslag van bepaalde typen organische peroxiden, het wegen en mengen van rubbercompounds en verwerking van rubber, thermoplastisch kunststof en polyesterhars.

Daarnaast is een aantal paragrafen gewijzigd te weten, de paragrafen die betrekking hadden op:

- het opslaan van gevaarlijke stoffen en bodembedreigende stoffen in verpakking niet zijnde vuurwerk, vaste kunstmeststoffen, asbest, gedemonteerde airbags en gordelspanners en andere ontplofbare stoffen;
- het opslaan van stoffen in opslagtanks;
- kunststofverwerking en mechanische bewerkingen van kunststof of kunststofproducten, en
- reinigen, coaten en lijmen van kunststof of kunststofproducten.

In de derde tranche worden voor wat betreft de grafische industrie de volgende activiteiten toegevoegd: het toepassen van rotatieoffset druktechniek, het toepassen van flexodruktechniek en het toepassen van verpakkingsdiepdruktechniek. Daarnaast zijn met het oog op het toevoegen van de grafische industrie in het Activiteitenbesluit paragrafen die voor de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit betrekking hadden op de melding en het opslaan van vloeibare brandstof en afgewerkte olie in ondergrondse opslagtanks met dit wijzigingsbesluit gewijzigd.

Met het opstellen van algemene regels voor de hierboven genoemde activiteiten, komt de vergunningplicht op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wabo voor het merendeel van de bedrijven in de rubber- en kunststofindustrie en grafische industrie te vervallen. Indien er sprake is van het verwerken van polyesterhars moet nog wel een OBM op grond van artikel van artikel 2.1, eerste lid, onder i, van de Wabo, worden aangevraagd. Deze OBM is noodzakelijk, omdat in deze inrichtingen waar polyesterhars styreen wordt geëmiteerd. Styreen heeft een zeer lage geurdrempel; het is een stof die al bij zeer lage concentraties te ruiken is. De kans op geurhinder is dan ook reëel. Daarom dient vooraf extra aandacht besteed te worden aan de geuraspecten van het verwerken van polyesterhars.

Met deze wijziging worden meer bedrijven in de voedingsmiddelenindustrie onder algemene regels gebracht. Traditioneel vielen de horeca en de ambachtelijke voedingsmiddelenbedrijven onder algemene regels. Met eerdere wijzigingen zijn ook ambachtelijke slachterijen (1 januari 2008) en uitsnijden en de verwerking van organen (1 januari 2010) onder algemene regels gebracht. In het voorliggende wijzigingsbesluit worden algemene regels gesteld voor alle bedrijven die voedingsmiddelen of dranken voor mensen maken, voor zover ze niet onder de werking van de IPPC-richtlijn (binnenkort de Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (Richtlijn industriële emissies)) vallen.

Handelingen met gewassen met als doel deze te sorteren, te transporteren en te verpakken, zijn niet onder algemene regels gebracht. Voor het afvalwater dat hierbij vrijkomt geldt, bij lozen op een oppervlaktewaterlichaam, nog de vergunningplicht.

De hoofdactiviteiten van de bedrijven vallen uiteen in drie paragrafen, te weten een paragraaf over het bereiden van voedingsmiddelen, een paragraaf over het slachten van dieren, uitsnijden van vlees of vis en bewerken van dierlijke bijproducten en een paragraaf over het Industrieel vervaardigen en bewerken van voedingsmiddelen of dranken.

9. Invoeging van het Besluit emissie-eisen middelgrote stookinstallaties

Het BEMS stelt algemene regels voor de uitworp van stikstofdioxiden (NO_x), zwaveldioxide (SO_2), totaal stof en totale koolwaterstoffen afkomstig van middelgrote stookinstallaties. Het BEMS is een recent besluit en behoeft dan ook geen inhoudelijke actualisatie. De vereisten die voortvloeien uit het BEMS zijn naar schatting op ongeveer 80.000 installaties van toepassing. In een deel van de gevallen zijn er op dezelfde locatie meerdere stookinstallaties aanwezig. Naar inschatting gaat het in totaal om ruim 6.000 inrichtingen. Besloten is het BEMS op te nemen in het Activiteitenbesluit.

Aangezien ook de Richtlijn industriële emissies in het Activiteitenbesluit wordt geïmplementeerd, sluiten de eisen voor stookinstallaties (zowel «klein», «middelgroot» als «groot») voortaan beter op elkaar aan en kan er gebruik worden gemaakt van gelijklopende definities.

Door wijziging van het begrip stookinstallatie in verband met de implementatie van de Richtlijn industriële emissies is een aantal installaties onder de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit komen te vallen, te weten:

- installaties waarin de verbrandingsgassen uitsluitend worden gebruikt voor het drogen of behandelen van producten zoals steenbakkerijen, bakkersovens, cementovens, installaties voor het roosten van ertsen, gras- en groenvoerdrogerijen, asfaltmenginstallaties, pelletiseerinstallaties, glasovens en dergelijke;
- stookinstallaties waar de warmte wordt overgedragen op thermische olie, waarbij de thermische olie fungeert als medium voor warmtetransport;
- procesfornuizen, zijnde stookinstallaties die in hoofdzaak gebruikt wordt voor andere doeleinden dan het verhitten van water of stoom;
- luchtverhitters, bedoeld voor (ruimte)verwarming.

Daarnaast is de gelegenheid gebruikt om een beperkt aantal omissies in het BEMS te corrigeren, waaronder het ontbreken van emissie-eisen voor

ketelinstallaties met een nominaal vermogen kleiner dan 1 megawatt. Voor een deel van deze ketelinstallaties stonden al wel emissie-eisen in het Besluit typekeuring verwarmingstoestellen luchtverontreiniging stikstofoxiden (Btvls). In dit wijzigingsbesluit zijn echter op basis van de best beschikbare technieken emissie-eisen gesteld aan ketelinstallaties met een nominaal vermogen kleiner dan 1 megawatt. Hierdoor zal deze categorie installaties een proportionele bijdrage leveren aan het halen van milieudoelen op het gebied van lokale luchtkwaliteit en grensoverschrijdende luchtvervuiling. De eisen zijn van toepassing op ongeveer 30.000 installaties in Nederland.

Verder is gelijktijdig met dit wijzigingsbesluit bijlage I van het BOR aangepast. Hierdoor leiden een aantal activiteiten niet meer tot vergunningplicht, namelijk: het stoken van biogas, het stoken van biomassa en houtpellets in een stookinstallatie met een thermisch vermogen van hooguit 15 megawatt en het stoken van een warmtekrachtinstallatie. Op deze wijze kan de inzet van biomassa mede worden gestimuleerd.

10. Vereenvoudigingen

Met dit wijzigingsvoorstel worden op een aantal onderdelen vereenvoudigingen aangebracht. Deels zijn dit vereenvoudigingen die al langer gepland stonden, zoals de verschuiving van activiteiten van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3. Andere vereenvoudigingen zijn naar aanleiding van opmerkingen vanuit bedrijfsleven en bevoegde overheden aangebracht.

Reikwijdte

Een voorbeeld van een dergelijke vereenvoudiging is het, ten aanzien van inrichtingen, laten vervallen van de reikwijdtebepaling (artikel 1.4). In plaats daarvan wordt de reikwijdte per paragraaf, afdeling of hoofdstuk specifiek geregeld. Dit is naar aanleiding van opmerkingen vanuit de praktijk dat teveel gebladerd moet worden in het besluit. Het doel is om samenhangende artikelen betreffende een activiteit zoveel mogelijk bij elkaar te zetten met het oog op de toegankelijkheid.

Met betrekking tot lozen is er voor gekozen vanwege de rechtszekerheid en handhaafbaarheid de reikwijdte in artikel 1.4 te blijven regelen. Voor lozen is het van belang te bepalen dat degene die loost normadressaat is. De lozer is degene tot wie de regels van het Activiteitenbesluit zich richten. De overige regels van het besluit richten zich juist tot de drijver van de inrichting.

Verplaatsing hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3

Met dit wijzigingsbesluit wordt – zoals hierboven vermeld – een aantal onderdelen van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3 verplaatst waarmee de regels voor de betreffende activiteiten ook voor vergunningplichtige inrichtingen (type C-inrichtingen) zullen gaan gelden.

Oorspronkelijk was het bij de totstandkoming van het Activiteitenbesluit de bedoeling om de regels voor alle inrichtingen te laten gelden. Daar is in de eerste fase vanaf gezien, omdat op dat moment er niet voldoende kennis was om de gevolgen te overzien. Dit idee is echter blijven bestaan en is voor de tweede fase op de planning gezet. Aangezien zowel de eerste als de tweede tranche geen ruimte boden voor deze verplaatsing vanwege de specifieke inhoud van deze tranches, wordt de verplaatsing van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3 in deze tranche verwerkt. Ook voor volgende tranches zal bekeken worden of verdere verschuiving van activiteiten naar hoofdstuk 3 mogelijk is.

De verschuiving van de activiteiten heeft verschillende gevolgen. Als eerste zullen, zoals hierboven al aangegeven, deze activiteiten ook gaan gelden voor type-C-inrichtingen, zijnde de vergunningplichtige inrich-

tingen. De voorschriften zullen naast de vergunning gaan gelden. Voor de betreffende activiteiten zal bij oprichting of verandering geen vergunning- (wijziging) meer hoeven worden aangevraagd, maar kan met een melding worden volstaan. Dit scheelt administratieve lasten voor deze inrichtingen.

Ten tweede heeft de verschuiving tot gevolg dat samenvoeging van bepaalde onderwerpen gemakkelijker wordt. Een voorbeeld hiervan is de nieuwe afdeling voedingsmiddelen, waarin zowel de nieuwe paragraaf industrieel vervaardigen en bewerken van voedingsmiddelen of dranken als de «bestaande» paragrafen bereiden van voedingsmiddelen en slachten van dieren, uitsnijden van vlees en vis en bewerken van dierlijke bijproducten zitten.

Ten derde heeft de verschuiving de gelegenheid geboden om de opbouw van afdelingen gedeeltelijk te herzien en logischer en herkenbaarder te ordenen.

Ten vierde zijn met de verschuiving de voorschriften in hoofdstuk 4 alleen nog van toepassing op inrichtingen type A en B.

De volgende paragrafen zijn verplaatst van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3:

- paragraaf 4.1.6 Het vullen van gasflessen met propaan en/of butaan paragraaf 3.4.8.;
- paragraaf 4.2.1 In werking hebben van een stookinstallatie is opgenomen in paragraaf 3.2.1;
- paragraaf 4.2.2 In werking hebben van een koelinstallatie wordt paragraaf 3.2.6.;
- paragraaf 4.6.2 Bieden van parkeergelegenheid in een parkeergarage wordt paragraaf 3.3.4.;
- paragraaf 4.8.2 Bieden van gelegenheid tot het afmeren van pleziervaartuigen wordt paragraaf 3.3.5.;
- paragraaf 4.8.3 Bereiden van voedingsmiddelen wordt paragraaf 3.6.1.;
- paragraaf 4.8.4 Slachten van dieren, uitsnijden van vlees en vis en bewerken van dierlijke bijproducten wordt paragraaf 3.6.2.;
- paragraaf 4.8.5 Bieden van gelegenheid voor het beoefenen van sport wordt paragraaf 3.7.3.;
- paragraaf 4.8.5a Recreatieve visvijvers wordt paragraaf 3.7.4.;
- paragraaf 4.8.5b Gebruiken van gewasbeschermingsmiddelen op sport- en recreatieterreinen wordt paragraaf 3.7.5.;
- paragraaf 4.8.7 In werking hebben van een noodstroomaggregaat is opgenomen in paragraaf 3.2.1., en
- paragraaf 4.8.8 Traditioneel schieten wordt paragraaf 3.7.2.

Met het verplaatsen van de paragrafen van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3, zijn ook de bijbehorende artikelen verplaatst. Daarnaast is het overgangsrecht waar nodig verplaatst binnen hoofdstuk 6, zodat de volgorde van de paragrafen in hoofdstuk 6 hetzelfde blijft als de volgorde van de paragrafen in de andere hoofdstukken. Tenslotte zijn een paar paragrafen in hoofdstuk 3 verplaatst, omdat deze paragrafen activiteiten betroffen die inhoudelijk beter aansluiten bij andere activiteiten.

Hieronder is een transponeringstabel opgenomen. Tevens is aangegeven of in deze verplaatste artikelen EU-richtlijnen zijn geïmplementeerd.

Transponeringstabel Paragraaf voor inwerking- treding besluit	Artikel voor inwerking- treding besluit	Nieuwe paragraaf	Nieuw artikel	Implementatie
Hoofdstuk 3				
Paragraaf 3.2.1 In werking hebben van een warmtekrachttinstallatie	3.7, 3.8, 3.9, 3.10	Paragraaf 3.2.1. Het in werking hebben van een stookinstallatie, niet zijnde een grote stookinstallatie	3.7-3.10p	n.v.t.
Paragraaf 3.3.3 Tandheelkunde	3.26	Paragraaf 3.8.1 Tandheelkunde	3.145	Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1991 betreffende stedelijk afvalwater (Pb EG L135)
Paragraaf 3.4.4 Het demonte- ren van autowrakken en daarmee samenhangende activiteiten	3.41-3.44	Paragraaf 3.3.3 Het demonteren van autowrakken en daarmee samenhangende activiteiten	3.26-3.26c	- In artikel 3.26a en 3.26c (oud 3.42 en 3.44): artikel 10 en 11 van de Richtlijn nr. 91/271/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater (PbEG L 135) - In artikel 3.26a (oud 3.42) artikel 6 van de Richtlijn nr. 2006/118/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 12 december 2006 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging en achteruitgang van de toestand (PbEU L 371)
Hoofdstuk 4				
Paragraaf 4.1.6 Het vullen van gasflessen met propaan en/of butaan	4.16	Paragraaf 3.4.8. Het vullen van gasflessen met propaan of butaan	3.54b	n.v.t.
Paragraaf 4.2.1. In werking hebben van een stookinstallatie	4.19	Paragraaf 3.2.1. Het in werking hebben van een stookinstallatie, niet zijnde een grote stookinstallatie	3.10k	- Richtlijn 2006/11/EG van 15 februari 2006 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd (PbEU L 64) - Richtlijn 80/86/EEG van de Raad van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen (PbEG L 20) - Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PbEG L 327) (Kaderrichtlijn water) - Richtlijn 2006/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 12 december 2006 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging en achteruitgang van de toestand (Pb L 371)
Paragraaf 4.2.2. In werking hebben van een koelinstallatie	4.20	Paragraaf 3.2.6. In werking hebben van een koelinstallatie	3.16d	n.v.t.
Paragraaf 4.6.2. Bieden van parkeergelegenheid in een parkeergarage	4.76	Paragraaf 3.3.4. Bieden van parkeergelegenheid in een parkeergarage	3.26e	n.v.t.
Paragraaf 4.6.1. Lozen van afvalwater (algemeen) (voor zover het betreft het bieden van parkeergelegenheid in een parkeergarage)	4.75	Paragraaf 3.3.4. Bieden van parkeergelegenheid in een parkeergarage	3.26f	Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1991 betreffende stedelijk afvalwater (Pb EG L135)
Paragraaf 4.8.2. Bieden van gelegenheid tot het afmeren van pleziervaartuigen	4.105	Paragraaf 3.3.5. Bieden van gelegenheid tot het afmeren van pleziervaartuigen in een jachthaven	3.26h	Artikel 11, eerste en tweede lid, Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1991 betreffende stedelijk afvalwater (Pb EG L135)

Transponeringstabel Paragraaf voor inwerking- treding besluit	Artikel voor inwerking- treding besluit	Nieuwe paragraaf	Nieuw artikel	Implementatie
Paragraaf 4.8.2. Bieden van gelegenheid tot het afmeren van pleziervaartuigen	4.106	Paragraaf 3.3.5. Bieden van gelegenheid tot het afmeren van pleziervaartuigen in een jachthaven	3.26i	Artikel 4 en 8, derde lid, Richtlijn 2000/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 27 november 2000 betreffende havenont- vangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen (Pb EG L332)
Paragraaf 4.8.2. Bieden van gelegenheid tot het afmeren van pleziervaartuigen	4.107	Paragraaf 3.3.5. Bieden van gelegenheid tot het afmeren van pleziervaartuigen in een jachthaven	3.26j	Artikel 4 en 8, derde lid, Richtlijn 2000/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 27 november 2000 betreffende havenont- vangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen (Pb EG L332)
Paragraaf 4.8.2. Bieden van gelegenheid tot het afmeren van pleziervaartuigen	4.108	Paragraaf 3.3.5. Bieden van gelegenheid tot het afmeren van pleziervaartuigen in een jachthaven	3.26k	n.v.t.
Paragraaf 4.8.3. Bereiden van voedingsmiddelen	4.109	Paragraaf 3.6.1. Bereiden van voedingsmiddelen	3.122	Artikel 11, eerste en tweede lid, Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1991 betreffende stedelijk afvalwater (Pb EG L135)
Paragraaf 4.8.3. Bereiden van voedingsmiddelen	4.110	Paragraaf 3.6.1. Bereiden van voedingsmiddelen	3.123	n.v.t.
Paragraaf 4.8.4. Slachten van dieren, uitsnijden van vlees en vis en bewerken van dierlijke bijproducten	4.111	Paragraaf 3.6.2. Slachten van dieren, uitsnijden van vlees of vis of bewerken van dierlijke bijproducten	3.125	artikel 11 van richtlijn 91/271/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1991 betreffende stedelijk afvalwater (Pb EG L135)
Paragraaf 4.8.4. Slachten van dieren, uitsnijden van vlees en vis en bewerken van dierlijke bijproducten	4.111a	Paragraaf 3.6.2. Slachten van dieren, uitsnijden van vlees of vis of bewerken van dierlijke bijproducten	3.126	n.v.t.
Paragraaf 4.8.4. Slachten van dieren, uitsnijden van vlees en vis en bewerken van dierlijke bijproducten	4.112	Paragraaf 3.6.2. Slachten van dieren, uitsnijden van vlees of vis of bewerken van dierlijke bijproducten	3.127	Voor over het betreft artikel 3.127, onderdeel b: – Richtlijn 2006/11/EG van 15 februari 2006 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd (PbEU L 64) – Richtlijn 80/86/EEG van de Raad van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen (PbEG L 20) – Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PbEG L 327) (Kaderrichtlijn water) – Richtlijn 2006/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 12 december 2006 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging en achteruitgang van de toestand (Pb L 371)
Paragraaf 4.8.5. Bieden van gelegenheid voor het beoefenen van sport	4.113	Paragraaf 3.7.3. Bieden van gelegenheid voor het beoefenen van sport in de buitenlucht	3.139	n.v.t.
Paragraaf 4.8.5.a Recreatieve visvijvers	4.113a	Paragraaf 3.7.4. Recreatieve visvijvers	3.141	n.v.t.
Paragraaf 4.8.5b. Gebruiken van gewasbeschermingsmid- delen op sport- en recreatie-terreinen	4.113b	Paragraaf 3.7.5. Gebruiken van gewasbeschermingsmiddelen op sport- of recreatieterreinen	3.143	Artikel 2, onder b, Richtlijn 2009/128/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van een kader voor communautaire actie ter verwezenlijking van een duurzaam gebruik van pesticiden (Pb L 309/71)

Transponeringstabel Paragraaf voor inwerking- treding besluit	Artikel voor inwerking- treding besluit	Nieuwe paragraaf	Nieuw artikel	Implementatie
Paragraaf 4.8.7. In werking hebben van een noodstroomaggregaat	4.115	Paragraaf 3.2.1. Het in werking hebben van een stookinstallatie, niet zijnde een grote stookinstallatie	3.10o	n.v.t.
Paragraaf 4.8.8. Traditioneel schieten	4.116	Paragraaf 3.7.2. Traditioneel schieten	3.137	n.v.t.
Hoofdstuk 6				
Paragraaf 6.9 Overgangsrecht met betrekking tot het in werking hebben van een warmtekrachtinstallatie	6.20	Paragraaf 6.9 Overgangsrecht met betrekking tot het in werking hebben van een stookinstallatie, niet zijnde een grote stookinstallatie	6.20d	n.v.t.
Paragraaf 6.12 Overgangsrecht tandheelkunde	6.23	Paragraaf 6.13n Overgangsrecht tandheelkunde	6.24z	n.v.t.
Paragraaf 6.13b Overgangsrecht voor het demonteren van autowrakken en daarmee samenhangende activiteiten	6.24b	Paragraaf 6.12. Overgangsrecht met betrekking tot het demonteren van autowrakken en daarmee samenhangende activiteiten	6.23	n.v.t.
Paragraaf 6.14 Overgangsrecht met betrekking tot het opslaan van gevaarlijke stoffen in verpakking, niet zijnde vuurwerk, vaste kunstmeststoffen en andere ontplofbare stoffen	6.25	vervalt	vervalt	n.v.t.
Paragraaf 6.17 Overgangsrecht met betrekking tot het in werking hebben van een koelinstallatie	6.28	Paragraaf 6.10b Overgangsrecht met betrekking tot het in werking hebben van een koelinstallatie	6.21c	n.v.t.
Paragraaf 6.23a Overgangsrecht met betrekking tot vellenoffset druktechniek	6.34a	vervalt	vervalt	n.v.t.
Paragraaf 6.23b Overgangsrecht met betrekking tot het lijmen, coaten en lamineren van papier of karton	6.34b	vervalt	vervalt	n.v.t.
Paragraaf 6.24 Overgangsrecht met betrekking tot het bieden van gelegenheid tot het afmeren van pleziervaartuigen	6.35	vervalt	vervalt	n.v.t.
Paragraaf 6.25 Overgangsrecht met betrekking tot het vervaardigen en bereiden van voedingsmiddelen	6.36	6.13l. Overgangsrecht met betrekking tot het bereiden van voedingsmiddelen	6.24x	n.v.t.
Paragraaf 6.26 Overgangsrecht met betrekking tot het slachten van dieren en het uitsnijden van vlees en vis	6.37, 6.37a	6.13m. Overgangsrecht met betrekking tot het slachten van dieren, uitsnijden van vlees of vis of bewerken van dierlijke bijproducten	6.24y	n.v.t.
Paragraaf 6.27 Overgangsrecht met betrekking tot het opslaan van brandbare stoffen	6.38	vervalt	vervalt	n.v.t.

Hoofdstuk 3 ook van toepassing op alle IPPC-inrichtingen

Op grond van de Wabo geldt voor inrichtingen met één of meer IPPC-installaties (IPPC-inrichtingen) een vergunningplicht. Eerder is in het kader van het Activiteitenbesluit onderzocht in hoeverre het mogelijk is om IPPC-inrichtingen onder algemene regels te brengen. De IPPC-Richtlijn voorziet in artikel 9, achtste lid, namelijk wel in de mogelijkheid om voor bijzondere categorieën van installaties verplichtingen vast te stellen in dwingende algemene voorschriften in plaats van vergunningvoorwaarden. Deze bepaling komt terug in artikel 6 en 17 van de Richtlijn industriële emissies, de opvolger van de IPPC-richtlijn. De conclusie van

dit onderzoek is dat de regulering van de milieugevolgen door middel van algemene regels ter vervanging van de vergunning niet mogelijk is voor IPPC-inrichtingen. Wel is het mogelijk om bepaalde onderdelen van een IPPC-inrichting te reguleren door middel van algemene regels, waarbij voor de overige delen van de inrichting een vergunning bestaat.

De Richtlijn industriële emissies vereist dat op IPPC-inrichtingen steeds die voorschriften van toepassing zijn, die zijn gebaseerd op de beste beschikbare technieken. Weliswaar zijn de algemene regels in principe gebaseerd op de beste beschikbare technieken, toch kunnen technische ontwikkelingen tot gevolg hebben dat de algemene regels achterlopen op de beste beschikbare technieken. Artikel 2.22, vijfde lid van de Wabo strekt ertoe het bevoegd gezag te verplichten in dat geval in afwijking van de algemene regels voorschriften te stellen die zijn gebaseerd op de beste beschikbare technieken.

Met dit wijzigingsbesluit derde tranche wordt onder de C-inrichtingen alle IPPC-inrichtingen verstaan. In Nederland gaat het om ongeveer 3800 IPPC-installaties, waaronder energiecentrales, chemische bedrijven, grote intensieve veehouderijen en afvalverwerkende bedrijven. Dit betreft ongeveer 1% van alle inrichtingen.

In de eerste fase van het project Activiteitenbesluit is bewust gekozen om de voorschriften uit hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit niet van toepassing te verklaren op IPPC-inrichtingen om eventuele strijdigheden met de IPPC-richtlijn (met als opvolger de Richtlijn industriële emissies) op voorhand uit te sluiten. Gezien de resultaten van het hierboven bedoelde onderzoek en het uitgangspunt van het project modernisering van de algemene regels om te streven naar uniforme milieuvoorschriften voor gelijksoortige activiteiten, zijn met dit wijzigingsbesluit alle IPPC-inrichtingen type C inrichtingen geworden.

Overigens is het zo dat artikel 8.44-besluiten ook van toepassing waren op bepaalde IPPC-inrichtingen en deels nog als 8.40-besluit naast het Activiteitenbesluit gelden, zoals het Besluit verbranden afvalstoffen en het Oplosmiddelenbesluit EG-VOS-richtlijn Milieubeheer. Daarnaast bevat hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit al voorschriften die via overgangsrecht voor voormalige artikel 8.44-besluiten (artikel 6.7) van toepassing zijn op alle inrichtingen die onder de reikwijdte van IPPC-richtlijn vallen.

In aanvulling op het voorgaande zijn ook andere redenen aan te voeren waarom het activiteitenbesluit op alle IPPC-inrichtingen van toepassing wordt. Er zijn inmiddels verschillende wijzigingen in voorbereiding waarbij het essentieel is dat een deel van het Activiteitenbesluit ook van toepassing wordt op diverse soorten IPPC-inrichtingen.

In de eerste plaats zijn de voorschriften die in het Activiteitenbesluit zijn opgenomen ten behoeve van de implementatie van de Richtlijn 2009/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 inzake fase II-benzinedampsterugwinning tijdens het bijtanken van motorvoertuigen in benzinestations (PbEU L 285) (de benzinedamp-richtlijn), ook van toepassing op IPPC-inrichtingen. Daarnaast is in het besluit tot wijziging van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (agrarische activiteiten in het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer) gebruik gemaakt van de mogelijkheid door agrarische IPPC-inrichtingen aan te wijzen als inrichtingen type C. Hierdoor is hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit mede van toepassing op agrarische IPPC-inrichtingen. Het gaat hier om inrichtingen die vanwege het aantal dierplaatsen een IPPC-inrichting zijn. Verder wordt in dit wijzigingsbesluit het BEMS ingevoegd, dat reeds van toepassing is en blijft op IPPC-inrichtingen.

Naar aanleiding van deze wijzigingen zou slechts voor een kleine groep IPPC-inrichtingen het Activiteitenbesluit niet van toepassing zijn. Doordat de afbakening steeds lastiger en ingewikkelder wordt is er geen reden meer om het Activiteitenbesluit niet van toepassing te laten zijn op IPPC-inrichtingen.

11. Relatie met de overige relevante regelgeving

In het kader van de tweede fase worden meer inrichtingen onder de reikwijdte van de algemene regels gebracht. Voor een groot deel is daardoor voor geen omgevingsvergunning meer noodzakelijk. Voor een deel is naast de algemene regels nog een vergunning met de reguliere Wabo-procedure nodig. Het gaat dan om de eerder genoemde OBM; een lichte procedure die een toets vooraf behelst en die niet leidt tot voorschriften. Het kan overigens zo zijn dat deze inrichtingen in de toekomst een omgevingsvergunning nodig hebben voor andere aspecten (bijvoorbeeld bouwen).

Net als het Activiteitenbesluit is dit wijzigingsbesluit mede gebaseerd op de Waterwet (Wtw). Met de inwerkingtreding van de Waterwet is het Activiteitenbesluit mede op die wet gebaseerd. De daartoe noodzakelijke aanpassingen zijn via het Waterbesluit doorgevoerd.

Een wijziging die ook vooraf is gegaan aan dit wijzigingsbesluit is de omzetting van de benzinedamprichtlijn. Het gaat daarbij om de uitstoot van benzinedamp die vrijkomt bij het bijtanken van motorvoertuigen in benzinestations te verminderen. Dit is een van de instrumenten om de uitstoot van vluchtige organische stoffen (hierna: VOS) te beperken.

Een andere wijziging die vooraf gaat aan dit wijzigingsbesluit is het besluit tot wijziging van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (agrarische activiteiten in het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer. Met dit besluit worden agrarische activiteiten onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. Het gaat daarbij om activiteiten die voorheen waren geregeld in het Besluit landbouw milieubeheer, het Besluit glastuinbouw, het Besluit mestbassins milieubeheer het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij en het Lozingenbesluit bodembescherming. Hiermee wordt de omgevingsvergunningplicht voor een aantal categorieën van agrarische inrichtingen opgeheven. Het betreft met name de activiteiten bij intensieve veehouderijen.

Verder is de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit uitgebreid met agrarische activiteiten die deels ook buiten de inrichting kunnen plaatsvinden. Het betreft de activiteiten die voorheen waren gereguleerd in het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij en deels onder het Lozingenbesluit bodembescherming. Het betreft alleen aspecten met betrekking tot bodembescherming en lozen in een oppervlaktewaterlichaam.

Met de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit zijn het Besluit landbouw milieubeheer, het Besluit glastuinbouw, het Besluit mestbassins milieubeheer, het Lozingenbesluit bodembescherming en het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij ingetrokken.

Verder wordt in dezelfde periode dat het onderhavige wijzigingsbesluit naar verwachting in werking treedt, de implementatie van de Richtlijn industriële emissies van kracht. Deze richtlijn verplicht vergunningvoorschriften en algemene regels te baseren op de Europese referentiedocumenten voor beste beschikbare technieken (BREF-documenten). Dit sluit aan bij de Nederlandse praktijk. Het effect van de richtlijn is daarom voor Nederland beperkt tot verduidelijking van de regelgeving en Europese harmonisatie.

De implementatie vindt met name plaats in het Activiteitenbesluit. Deze wijziging loopt parallel aan dit wijzigingsbesluit. Het wijzigingsvoorstel met betrekking tot implementatie is evenwel zodanig geformuleerd dat het voorloopt op dit wijzigingsbesluit. Dit is gedaan om het wijzigingsvoorstel met betrekking tot implementatie niet afhankelijk te laten zijn van de voortgang van dit wijzigingsvoorstel. Om te zorgen dat de artikelen die in het Activiteitenbesluit bij de implementatie worden toegevoegd, ook na

de inwerkingtreding van de derde tranche herkenbaar zijn, is er in de derde tranche zo min mogelijk vernummerd.

Ter implementatie van de Richtlijn industriële emissies wordt verder in het BOR de instructie voor het maken van omgevingsvergunningen en algemene regels op grond van artikel 8.40 Wet milieubeheer verduidelijkt. De instructie is van overeenkomstige toepassing op waterwetvergunningen en algemene regels op grond van de Waterwet.

12. Gevolgen voor het milieu

Bij het opstellen van dit wijzigingsbesluit gold als uitgangspunt dat dit besluit een gelijkwaardig niveau van milieubescherming dient na te streven, als het milieubeschermingsniveau dat op basis van de vergunningplicht wordt nagestreefd. Net als bij wijzigingen van het Activiteitenbesluit geldt bij vergunningverlening als uitgangspunt de toepassing van best beschikbare technieken. De beste beschikbare technieken zijn veelal uitgewerkt in branchedocumenten, zoals Werkboeken met milieumaatregelen, de rapporten van de Commissie Integraal Waterbeheer¹ en de Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR). Bij het opstellen van dit wijzigingsbesluit is gebruik gemaakt van deze documenten en richtlijnen. Derhalve is bij het opstellen van dit wijzigingsbesluit van dezelfde uitgangspunten uitgegaan, waardoor voor de onder dit besluit vallende inrichtingen in beginsel een zelfde niveau van milieubescherming wordt gegarandeerd als het milieubeschermingsniveau dat met de vergunningplicht wordt bereikt.

13. Gevolgen voor burgers, bedrijfsleven en overheden

Om de wijziging in administratieve lasten te kunnen vaststellen is een nulmeting uitgevoerd, waarmee de administratieve lasten voor het bedrijfsleven op 1 maart 2007 zijn vastgesteld.² Deze nulmeting ligt ten grondslag aan de berekening van de administratieve lastenverlichting die met dit wijzigingsbesluit wordt gerealiseerd. Bij de bestuurlijke lasten is gekeken naar de verandering tussen de situatie voor en na inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit.

a. Terugdringing van administratieve lasten

Administratieve lastenvermindering eerste tranche

Op 1 januari 2010 is de eerste tranche van de tweede fase Activiteitenbesluit inwerking getreden. Met dat wijzigingsbesluit is een administratieve lastenverlichting van ruim € 23,5 miljoen per jaar voor het bedrijfsleven bewerkstelligd, voor zover het administratieve lasten op basis van verplichtingen uit de Wm betreft. Deze reductie kan vrijwel geheel worden toegeschreven aan het vergroten van de reikwijdte van het Activiteitenbesluit. Door dat wijzigingsbesluit zijn namelijk circa 3.500 Wm-vergunningplichtige inrichtingen onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht, waardoor de vergunningplicht op basis van de Wm voor die inrichtingen is vervallen.

In dat wijzigingsbesluit zijn ook algemene regels gesteld voor lozingen op grond van de Wtw. Door dat wijzigingsbesluit zijn circa 90 Wtw-vergunningplichtige inrichtingen onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht, waardoor deze inrichtingen geen vergunning op basis van de Wtw meer nodig hebben. Deze verandering betekende een additionele administratieve lastenverlichting van circa € 640.000 per jaar.

¹ De CIW bestaat formeel niet meer. Taken zijn per 12-2-2004 overgenomen door Landelijk Bestuurlijk Overleg Water (LBOW), onder voorzitterschap van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat.

² Capgemini, Deloitte, EIM en Ramboll Management. *Nulmeting administratieve lasten bedrijven 2007, Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer*. In opdracht van Regiegroep Regeldruk, 2008.

Administratieve lastenvermindering tweede tranche

Met het wijzigingsbesluit houdende de tweede tranche is een administratieve lastenverlichting van ruim € 29,7 miljoen per jaar voor het bedrijfsleven bereikt. Naast administratieve lastenverlichting heeft dat wijzigingsbesluit voor apothekers, die reeds onder de werking van het Activiteitenbesluit vielen, een lastenverzwaring met zich meegebracht. Deze administratieve lastenverzwaring is veroorzaakt door de vergunningplicht die wordt geïntroduceerd voor het inzamelen van medicijnen. Dit vergunningvereiste vloeit voort uit de Kaderrichtlijn afvalstoffen. Deze lastenverzwaring is meegenomen in de berekening van de administratieve lasten. Door het wijzigingsbesluit tweede tranche zijn circa 2.000 vergunningplichtige inrichtingen waarvan de drijver van de inrichting een private partij is (zoals autodemontagebedrijven en metaalrecyclingbedrijven), onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. Naast deze inrichtingen zijn met het wijzigingsbesluit tweede tranche circa 1.600 inrichtingen die worden beheerd door een publieke instelling, onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. Hiermee is een administratieve lastenverlichting van ruim € 2,3 miljoen per jaar voor de overheid bereikt, voor zover het administratieve lasten op basis van verplichtingen uit de Wm betreft. Het betreft de rioolwaterzuiveringsinstallaties, milieustraten en KCA-depots, inrichtingen voor de opslag van grond en bagger en onderhoudssteunpunten.

Voor de rioolwaterzuiveringsinstallaties, de milieustraten, KCA-depots, het opbulken van grond en het opslaan en opbulken van kunststofafval is met de inwerkingtreding van dat wijzigingsbesluit de vergunningplicht met uitgebreide voorbereidingsprocedure vervangen door een vergunningplicht met een reguliere voorbereidingsprocedure (zijnde de hiervoor reeds genoemde OBM) in combinatie met algemene regels.

Administratieve lastenvermindering derde tranche (onderliggend wijzigingsbesluit)

Tot nu toe heeft de modernisering algemene regels voor bedrijven, de eerste en tweede fase van het Activiteitenbesluit tot en met de tweede tranche, een administratieve lastenvermindering van 290 miljoen euro opgeleverd.

Door dit wijzigingsbesluit worden circa 3.280 inrichtingen onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. Het betreft circa 2.330 inrichtingen waarvoor de vergunningplicht volledig komt te vervallen en algemene regels daarvoor in de plaats gaan gelden, en circa 950 inrichtingen waarvoor de omgevingsvergunning wordt vervangen door een OBM in combinatie met algemene regels.

De berekening van de administratieve lasten bestaat uit twee delen:

- Bepalen van de lasten die wegvallen vanwege het vervallen van de vergunningplicht;

- Bepalen van de lasten die er zijn nadat de inrichtingen onder het Activiteitenbesluit zijn gebracht.

A. Bepalen van de lasten die wegvallen vanwege het vervallen van de vergunningplicht

Categorie bedrijven	Aantal bedrijven	Lasten vergunning nulmeting	Totale lasten
Rubber- en kunststofverwerkende industrie			
Rubberververking	58	€ 15.938	€ 924.404

Categorie bedrijven	Aantal bedrijven	Lasten vergunning nulmeting	Totale lasten
Rubber- en kunststofverwerkende industrie			
Polyesterhars	350	€ 15.938	€ 5.578.300
Rubber- en kunststofverwerkende industrie			
Verwerking van thermoplasten	130	€ 15.938	€ 2.071.940
Voedingsmiddelenindustrie	600	€ 9.826	€ 5.895.600
Schietinrichtingen	645	€ 2.525	€ 1.628.625
Spoorweginrichtingen	50	€ 2.525	€ 126.250
Betonindustrie	600	€ 11.875	€ 7.125.000
Grafische industrie			
o.a. rotatie/karton	150	€ 6.101	€ 915.150
Stookinstallaties	700	€ 2.525	€ 1.767.500
Totaal	2583		€ 26.032.769

In totaal verdwijnt er dus € 26.032.769,- per jaar aan lasten door het wegvallen van de vergunningplicht op basis van de Wm of Wabo.

B. Bepalen van de lasten die de genoemde inrichtingen onder het Activiteitenbesluit hebben

Voor de polyesterharsverwerking en de betonindustrie zoals opgenomen in deze derde tranche komt de vergunning met uitgebreide voorbereidingsprocedure te vervallen. Deze vergunning wordt vervangen door algemene regels tezamen met de omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM). De AL van de OBM is op € 2.525,- begroot.

Categorie bedrijven	Aantal bedrijven	Gem. lasten Activiteitenbesluit	Totale lasten
Rubber- en kunststofverwerkende industrie			
Rubberverwerking	58	€ 631	€ 36.598
Rubber- en kunststofverwerkende industrie		€ 631+€ 2.525=	
Polyesterhars	350	€ 3.156	€ 1.104.600
Rubber- en kunststofverwerkende industrie			
Verwerking van thermoplasten	130	€ 631	€ 82.030
Voedingsmiddelenindustrie	600	€ 353	€ 211.800
Schietinrichtingen	645	€ 192	€ 123.840
Spoorweginrichtingen	50	€ 192	€ 9.600
Betonindustrie	600	€ 328 + € 2.525=	€ 1.771.800
Grafische industrie			
o.a. rotatie/karton	150	€ 258	€ 38.700
Stookinstallaties	700	€ 192	€ 134.400
Totaal	2583		€ 3.513.368

Het totaal aan lasten van deze inrichtingen die onder het Activiteitenbesluit worden gebracht, komt dus op € 3.513.368,- per jaar.

C. Verplaatsen van activiteiten van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3

Verder worden in deze derde tranche activiteiten van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3 verplaatst. Hierdoor behoeven bedrijven in een aantal gevallen geen (wijziging van een) vergunning aan te vragen maar kunnen ze volstaan met een melding. Met name bij activiteiten zoals het bieden van parkeergelegenheid in een parkeergarage, het bereiden van voedings-

middelen, het in werking hebben van een noodstroomaggregaat, een stookinstallatie of een koelinstallatie, is een vermindering van de administratieve lasten te verwachten.

Na de tweede tranche waren nog circa 30.000 inrichtingen milieuvergunningsplichtig. Met de derde tranche worden dat 27.670 inrichtingen. Uitgaande van 3% wijzigingsvergunningen per jaar (een deskundige schatting) waarbij sprake is van een wijziging voor een activiteit die van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3 wordt verplaatst en uitgaande van wijzigingen van de vergunning om de 5 jaar, kan berekend worden wat de reductie van administratieve lasten is conform het bovenstaande. Een eenvoudige vergunning wordt daarbij geacht € 2.525,- aan lasten te veroorzaken en een eenvoudige melding € 192,-.

De verplaatsing van activiteiten van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3 levert daarmee circa € 387.400,- aan vermindering van administratieve lasten op.

Op grond van het bovenstaande onder A, B en C kan geconcludeerd worden dat het bedrag van de totale administratieve lastenverlichting per jaar kan worden vastgesteld op:

$$(\text{€ } 26.032.769,- - \text{€ } 3.513.368,-) + \text{€ } 387.400,- = \text{€ } 22.906.801,-.$$

Uit de berekening volgt dat met dit wijzigingsbesluit een administratieve lastenverlichting van ruim € 22,9 miljoen per jaar voor het bedrijfsleven wordt bewerkstelligd, voor zover het administratieve lasten op basis van verplichtingen uit de omgevingsvergunning milieu betreft. Deze reductie kan vrijwel geheel worden toegeschreven aan het vergroten van de reikwijdte van het Activiteitenbesluit.

b. Bedrijfseffecten en nalevingskosten

Met dit wijzigingsbesluit is voor ongeveer 2.330 inrichtingen een verschuiving naar de algemene regels gerealiseerd. Het achterwege blijven van de vergunningprocedure betekent een lastenverlichting, omdat een vergunningprocedure in het algemeen meer kosten met zich meebrengt dan een melding op grond van het Activiteitenbesluit. Deze lastenverlichting is meegenomen in de berekening van de gevolgen voor de administratieve lasten van dit wijzigingsbesluit. Daarnaast levert het vervallen van de vergunningprocedure tijdswinst op voor het oprichten, dan wel wijzigen of uitbreiden van een inrichting.

De voorschriften die in dit wijzigingsbesluit voor deze inrichtingen zijn opgenomen, zijn in nauw overleg met de betreffende bedrijfstakken en het bevoegd gezag tot stand gekomen. Door het vervallen van de vergunningplicht is tevens voor deze inrichtingen de verplichting vervallen om een wijzigingsvergunning aan te vragen bij het bevoegd gezag.

Bij het opstellen van dit wijzigingsbesluit gold als uitgangspunt dat dit besluit een gelijkwaardig niveau van milieubescherming dient na te streven, als het milieubeschermingsniveau dat op basis van de vergunningplicht aan de orde is. Dit uitgangspunt geldt ook voor de nalevingskosten. Wat betreft de bedrijven waar ketelinstallaties met een nominaal vermogen tussen de 400 kilowatt en 1 megawatt in werking zijn, is er echter een toename van de bedrijfsvreemde inhoudelijke nalevingskosten van circa € 1,2 miljoen per jaar. Deze kosten zijn als volgt berekend: er zijn circa 30.400 van dergelijke ketelinstallaties in gebruik. Het gaat om de eenmalige meting bij ingebruikname van de installatie. Deze emissiemeting bedraagt ongeveer € 600,- per ketel.

Om mogelijk te maken dat de betrokken bedrijven de genoemde nalevingskosten in hun normale bedrijfsproces van onderhoud en vervanging kunnen opnemen is voor dit onderdeel overgangsrecht opgenomen.

Voor ketels met een vermogen kleiner dan 400 kilowatt die gestookt worden op biomassa of houtpellets werden dergelijke eisen al gesteld in de vergunning. De toename van de nalevingskosten betreft dus alleen die categorie waarbij dit nog niet het geval was.

De reden van het opnemen van de eenmalige meting bij ingebruikname van de installatie is dat op deze wijze aan alle kleine ketelinstallaties dezelfde emissie-eisen worden gesteld op basis van de best beschikbare technieken. Het sluit aan bij de andere eisen voor stookinstallaties die met de overgang van het BEMS naar het Activiteitenbesluit zijn opgenomen. Deze eisen beogen bij te dragen aan een goede lokale luchtkwaliteit en het voorkomen of tegengaan van grensoverschrijdende luchtvervuiling.

c. Gevolgen voor de burger

De veranderingen van de regelgeving zijn niet van toepassing op burgers.

Dit wijzigingsbesluit brengt vanwege de overgang van vergunningverlening naar algemene regulering het vervallen van inspraak- en beroepsmogelijkheden die samenhangen met de vergunning met zich. Wel blijven uiteraard de bezwaar- en beroepsmogelijkheden wat betreft de handhaving bestaan. Onafhankelijk van het antwoord op de vraag in hoeverre deze verandering in de rechtsbeschermingsmogelijkheden door burgers al dan niet als positief wordt gewaardeerd, kan als volgt gekwantificeerd worden wat deze verandering voor de lasten voor de burgers betekent.

Hiervoor is allereerst van belang dat in 2006 naar schatting 20.000 procedures werden doorlopen voor de Wm-vergunning (zie Sira Consulting, 2006. Administratieve lasten Omgevingsvergunning). Naar schatting 45% van deze procedures wordt gestart door een (georganiseerde) burger. Na de eerste fase waren er nog 7200 procedures per jaar (zie het algemene deel van de nota van toelichting bij het Activiteitenbesluit (Stb. 2007, 415, p.146). Door de eerdere wijzigingen (eerste en tweede tranche) zijn de procedures afgenomen respectievelijk 0,6 en 1,0%. Dit brengt het aantal procedures op 7086.

Door de derde tranche zal het aantal procedures voor (georganiseerde) burgers dalen met 0,6% (percentage minder vergunningen). Dit percentage blijkt uit rapport van SPPS consultants, «Aantallen vergunningplichtige inrichtingen 2010». Dit betekent een vermindering van 42 procedures tot een aantal van 7044 per jaar. De kosten van een procedure kunnen zeer verschillen. Exacte cijfers zijn niet bekend. Aangenomen wordt echter dat deze kosten beperkt zijn, omdat de meeste procedures niet tot een beroepszaak leiden.

Op basis van eerdere onderzoeken in het kader van administratieve lasten wordt aangenomen dat de kosten gemiddeld circa 10 uur en 500 euro per procedure bedragen. De lastendaling voor burgers wordt hiermee zeer globaal geschat op 420 uur en 21.000 euro per jaar.

d. Bestuurlijke lasten

Dit wijzigingsbesluit brengt geen extra bestuurlijke lasten met zich mee. Door dit wijzigingsbesluit is voor ongeveer 2.330 inrichtingen de vergunningplicht vervallen. De oprichting of verandering is voor deze inrichtingen in de toekomst niet langer vergunningplichtig, maar meldingsplichtig. Er zal daardoor een verschuiving van de lasten plaatsvinden van de fase van vergunningverlening naar de handhaving. Dit alles levert een kleine vermindering van de bestuurlijke lasten op. Daarnaast zijn de initiële lasten voor de noodzakelijke kennisname van de nieuwe regelgeving minimaal, omdat gemeenten en waterschappen reeds

bekend zijn met het Activiteitenbesluit en omdat de meeste inhoudelijke eisen voor activiteiten al met algemene regels waren geregeld.

Wel verschuift het moment waarop voor het eerst contact zal zijn met een bedrijf. Bij vergunningverlening vinden contacten al plaats voordat met de activiteiten van het bedrijf mag worden aangevangen. Bij de handhaving van de voorschriften van het Activiteitenbesluit is dat doorgaans op een later moment: nadat de melding is ontvangen of in het kader van het geprogrammeerde reguliere toezicht. De capaciteit die nu nog wordt ingezet in het kader van het vooroverleg bij vergunningverlening, kan worden verschoven naar het uitoefenen van toezicht en handhaving, waardoor extra capaciteit ontstaat. Ook de oprichting van de Regionale Uitvoeringsdiensten (RUD's) zal bijdragen aan een verdere professionalisering van het toezicht op de naleving van de algemene regels uit het Activiteitenbesluit. Overigens zal in op het moment van de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit nog niet zoveel veranderen op het gebied van handhaving. De vergunningvoorschriften van bestaande bedrijven blijven nog drie jaar gelden als maatwerkvoorschriften via het overgangsrecht. Alleen voor nieuwe bedrijven of bedrijven waarbij een grote milieurelevante wijziging plaatsvindt zullen te maken krijgen met de nieuwe algemene regels (dit is een aanmerkelijk kleinere groep bedrijven).

14. Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid

Dit wijzigingsbesluit richt zich primair tot de drijver van de inrichting. De drijver van de inrichting is derhalve ook verantwoordelijk voor de naleving van de voorschriften uit het Activiteitenbesluit. De voorschriften uit dit wijzigingsbesluit en het Activiteitenbesluit zijn zo opgesteld dat ze uitvoerbaar zijn voor de drijver van de inrichting. Een belangrijk punt daarbij is dat de voorschriften uit dit wijzigingsbesluit consistent zijn met de voorschriften die reeds in het Activiteitenbesluit zijn opgenomen.

De gemeente en de provincie blijven bevoegd gezag voor de inrichtingen die in het kader van dit wijzigingsbesluit onder het Activiteitenbesluit worden gebracht en zijn op grond van artikel 5.2, eerste lid, van de Wabo belast met de bestuursrechtelijke handhaving. Voor zover sprake is van lozingen die onder de Wtw vallen is de waterbeheerder bevoegd gezag, die op grond van artikel 8.1 van de Wtw onder andere tot taak heeft zorg te dragen voor de bestuursrechtelijke handhaving van het bij of krachtens de Wtw brengen van stoffen in oppervlaktewateren.

Uit een recente monitoring bij ongeveer 200 gemeenten is overigens gebleken dat 75% van de gemeenten de voorschriften van het Activiteitenbesluit goed uitvoerbaar en handhaafbaar vinden.¹

Ter ondersteuning van de wet- en regelgeving is voor het Activiteitenbesluit een ICT-systeem ontwikkeld. Dit ICT-systeem, de Activiteitenbesluit Internet Module (AIM), heeft tot doel het Activiteitenbesluit te ontsluiten voor bedrijven en het bevoegde gezag. De AIM is met de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit uitgebreid met de nieuwe activiteiten die onder het Activiteitenbesluit zijn gebracht.

Door middel van de AIM kan de drijver van de inrichting digitaal een melding doen. De AIM begeleidt een ondernemer aan de hand van een digitale vragenlijst bij het bepalen of een inrichting omgevingsvergunningplichtig is (de zogenaamde vergunningcheck) en welke activiteiten worden verricht. De aangegeven activiteiten worden ingelesen in een digitaal meldingsformulier aan het bevoegde gezag. Hiermee kan de ondernemer een melding doen. Tevens ontvangt de ondernemer een lijst (pdf) met de voor hem relevante milieuvoorschriften. Ook het bevoegde gezag weet dan precies welke voorschriften voor de betreffende inrichting

¹ Het Activiteitenbesluit in de praktijk, Onderzoek naar de praktijkuitvoering in 2009, Rapport van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu, 17 mei 2011. Te vinden op www.rijksoverheid.nl

gelden. De vragenlijst is gebaseerd op bijlage 1 van het Besluit omgevingsrecht. Deze bijlage is een samenvoeging van de voormalige bijlage 1 bij het Activiteitenbesluit en de bijlage bij het voormalige Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer.

De AIM bepaalt ook of een Omgevingsvergunning beperkte milieutoets noodzakelijk is. Hierbij worden bijvoorbeeld in geval van het oprichten van een inrichting, de grenzen van de milieueffectrapportage betrokken.

Het opnemen van de nieuwe activiteiten die met de inwerkingtreding van dit besluit onder het Activiteitenbesluit gaan vallen heeft amper gevolgen gehad voor de complexiteit van de AIM. Na wat kinderziekten in het eerste half jaar na inwerkingtreding in 2008 functioneert de AIM vanaf september 2008 goed. Er zijn relatief weinig klachten over. Bij iedere wijziging van het Activiteitenbesluit wordt in een vroeg stadium gewerkt aan de aanpassing van de AIM. Bij iedere grote wijziging van het Activiteitenbesluit wordt een klankbordgroep gevormd waarin de vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en overheden vertegenwoordigd zijn. Met deze klankbordgroep worden de aanpassingen van het systeem getest en wordt bekeken of het systeem voor deze specifieke groep ondernemers goed werkt. Ook over de voorschriften en de uitvoerbaarheid van de voorschriften van het onderhavige wijzigingsbesluit heeft overleg plaatsgevonden met vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en de andere overheden.

Op dit moment wordt overigens onderzocht of er ook nog verdere verbeteringen zijn aan te brengen in de AIM. Ook hierbij worden het bedrijfsleven en andere overheden betrokken. Op termijn zal de AIM worden opgenomen in Omgevingsloket online (OLO), het loket dat met de inwerkingtreding van de Wabo is ingevoerd.

Daarnaast zijn de veranderingen voor de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid die in de nota van toelichting bij het Activiteitenbesluit in 2008 worden beschreven ook van toepassing op dit wijzigingsbesluit. Voor een toelichting op deze veranderingen wordt verwezen naar paragraaf 12.2 van het algemene deel van de nota van toelichting bij het Activiteitenbesluit (Stb. 2007, 415, p. 149–150).

15. Reacties naar aanleiding van de inspraakprocedure

Naar aanleiding van de voorpublicatie van het ontwerpwijzigingsbesluit (Stcrt. 2011, 19962) heeft de Staatssecretaris van I&M ongeveer 40 inspraakreacties ontvangen.

Gemeenten, provincies, brancheorganisaties en particulieren hebben in het kader van de inspraak reacties op het ontwerpwijzigingsbesluit geplaatst. De inspraakreacties zijn met zorg geanalyseerd. Inspraakreacties die tot verbetering leidden, zijn zoveel mogelijk omgezet in aanpassingen van de tekst van het wijzigingsbesluit of de nota van toelichting.

Het gros van de inspraakreacties heeft betrekking op specifieke onderdelen van het wijzigingsbesluit.

Ook zijn er vragen gesteld en zijn er voorstellen gedaan voor tekstuele verbetering, verduidelijking en aanvulling.

Deze toelichting biedt geen ruimte om inhoudelijk in te gaan op al deze inspraakreacties. Op de inspraak wordt indien gewenst aan de insprekers een op hun inspraak gerichte reactie gegeven.

Naar aanleiding van de inspraakreacties is een aantal tekstuele verduidelijkingen opgenomen in het Activiteitenbesluit, zoals de wijzigingen van de begrippen natte koeltoren en verdichten en de wijziging van de artikelen inzake werkzaamheden door derden bij een jachthaven. Verder zijn de artikelen 3.10j, 3.12 en 3.130 van het Activiteitenbesluit naar aanleiding van de inspraak aangepast.

Over één onderdeel van het ontwerpwijzigingsbesluit zijn relatief veel inspraakreacties binnengekomen. Het gaat hierbij om het overgangsrecht van stookinstallaties die onder het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A (BEES A) vielen en met de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit onder het regime van de middelgrote stookinstallaties gaan vallen. Naar aanleiding van deze inspraakreacties, is artikel 6.20 (nieuw) aangepast. Voor een uitgebreidere toelichting verwijs ik naar de artikelsgewijze toelichting op dit artikel.

16. Notificatie

Het ontwerpwijzigingsbesluit is op 9 mei 2012 gemeld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen (notificatienummer 2012-0314-NL) ter voldoening aan artikel 8, eerste lid, van Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 22 juni 1998 betreffende de informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende diensten van informatiemaatschappij (PbEG L 204), zoals gewijzigd bij Richtlijn 98/48/EG van 20 juli 1998 (PbEG L 217). Artikel I, onderdelen O tot en met KKKKKKK van het wijzigingsbesluit bevatten vermoedelijk technische voorschriften.

Het ontwerpwijzigingsbesluit is niet aan de WTO gemeld, omdat het in dat kader geen significante gevolgen heeft.

Artikelsgewijs

Artikel I

Onderdelen A, C, G, M, N, P, U, V, X, Y, Z, BB, CC, DD, EE, ZZ, AAA, CCC, FFF, GGG, JJJ, MMM, PPP, SSS, XXX, DDDD, FFFF, HHHH, IIII, KKKK, MMMM, OOOO, SSSS, UUUU, VVVV, WWWW, XXXX, ZZZZ, DDDDD, GGGGG, IIIII, LLLLL, PPPPP, SSSSS, YYYYY, AAAAAA, CCCCCC, GGGGGG, KKKKKK, NNNNNN, OOOOOO, QQQQQQ, UUUUUU, XXXXXX, YYYYYY, AAAAAA en BBBBBB

In dit wijzigingsbesluit wijzigt de reikwijdtebepaling artikel 1.4 van het Activiteitenbesluit. De reikwijdte wordt ingevolge dit wijzigingsbesluit per paragraaf, afdeling of hoofdstuk specifiek geregeld. Dit is een deel van de vereenvoudigingen waarop in het algemene deel van de toelichting is ingegaan.

Onderdeel B

Ketelinstallatie

Zoals in de algemene deel van de toelichting is aangegeven, is besloten het BEMS op te nemen in het Activiteitenbesluit, waardoor, in verband met de implementatie van de Richtlijn industriële emissies, de eisen voor stookinstallaties (zowel «klein», «middelgroot» als «groot») beter op elkaar aansluiten en er gebruik gemaakt kan worden van gelijklopende definities. Voor de meeste begrippen en definities uit het BEMS, zoals brandstof, vloeistofmotor, gasmotorinstallatie en gasturbineinstallatie, is dan ook aangehaakt bij de definities uit de Richtlijn industriële emissies. Vloeistofmotoren worden in het Activiteitenbesluit voortaan dieselmotoren genoemd en gasmotorinstallaties en gasturbine-installaties worden voortaan gasmotoren en gasturbines genoemd. Inhoudelijk betreft het echter nog grotendeels dezelfde installaties.

Een gasmotor of gasturbine met een nageschakelde ketel waarin substantiële hoeveelheden verbrandingslucht worden toegevoerd, wordt

evenals onder het BEMS beschouwd als ketelinstallatie voor wat betreft de emissie-eisen.

Aangezien de Richtlijn industriële emissies geen gebruik maakt van het begrip ketelinstallatie, is de definitie daarvan afkomstig uit het BEMS.

Een aantal definities uit het BEMS is vervallen, omdat in het BEMS van die begrippen nagenoeg geen gebruik werd gemaakt. Wat betreft de definitie rookgas is er voor gekozen om deze te schrappen, omdat dit begrip in de praktijk geen onduidelijk blijkt op te leveren en omdat in de Richtlijn industriële emissies geen definitie is opgenomen voor rookgas.

Ondergrondse opslagtank

De definitie van »ondergrondse opslagtank» is afkomstig uit het voormalige Besluit opslaan in ondergrondse tanks 1998 en abusievelijk bij het opgaan van de inhoud van dat besluit in het Activiteitenbesluit niet meegenomen. Het begrip is inmiddels in bijlage I, onderdeel A, bij het BOR opgenomen. Zonder definitie zou de betekenis daarvan niet duidelijk zijn. Een «ingeterpte tank» ligt namelijk niet volledig onder de grond, maar wordt wel altijd aangemerkt als een »ondergrondse tank».

Spoorvoertuig

Het begrip spoorvoertuig heeft een zeer ruime betekenis. Het gaat om alle soorten voertuigen die bestemd zijn voor het verkeer over spoorstaven. Daarbij valt te denken aan treinstellen en locomotieven en aan rijtuigen en wagons, maar ook trams, metro's en lightrail vallen onder het begrip.

Vergistinggas

Voor de definitie van de term vergistinggas is aangesloten bij de bewoording voor dit type gas uit het BEMS. Voorbeelden van organisch materiaal waarover in de definitie wordt gesproken, zijn gft-afval, mest, rioolslib, actief slib, gestort huisvuil of een mengsel daarvan.

Bovengrondse opslagtank

De definitie van bovengrondse opslagtank is gewijzigd. Logischerwijs is dit het complementaire begrip van een ondergrondse opslagtank. Een opslagtank die boven oppervlaktewater is geplaatst (bijvoorbeeld op een schip) valt ook onder dit begrip. Een dergelijke opslagtank zal aan dezelfde eisen moeten voldoen als een tank «op land». Alleen de ladingtanks van een bunkerstation zijn hiervan uitgezonderd omdat hiervoor al eisen gelden op grond van de Binnenvaartwet.

Gevel

In de begripsomschrijving van «gevel» werd nog verwezen naar artikel 1b, vijfde lid, van de Wet geluidhinder. Met de Invoeringswet geluidproductieplafonds is het vijfde lid echter vernummerd tot het vierde lid. Abusievelijk is de verwijzing in artikel 1.1 van het Activiteitenbesluit echter niet aangepast. Met dit artikel wordt deze omissie hersteld.

Woning

De begripsomschrijving voor het begrip woning wordt aangepast om deze in overeenstemming te brengen met de aanpassingen van de vergelijkbare definitie in de Wet geluidhinder én met de algemene

aanpassing met het wetsvoorstel «plattelandswoningen». Hierdoor is niet langer het feitelijk gebruik van een gebouw, maar het planologische regime dat voor dat gebouw geldt bepalend voor de milieubescherming. Zie in dit verband ook de Memorie van Toelichting bij het voorstel van wet houdende wijziging van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en enkele andere wetten om de planologische status van gronden en opstallen bepalend te laten zijn voor de mate van milieubescherming alsmede om de positie van agrarische bedrijfswoningen aan te passen (plattelandswoningen) (Kamerstukken II, 2011/12, 33 078, nr. 3, pagina's 6–8 en 17–18).

ISO-luchtcondities

Ten behoeve van de integratie van het BEMS in het Activiteitenbesluit is deze definitie uit het BEMS overgenomen.

Onderdeel D

In artikel 1.5a (nieuw) van het Activiteitenbesluit is bepaald, dat het merendeel van de in het Activiteitenbesluit opgenomen regels niet van toepassing zijn indien het betreft het in werking hebben van een stookinstallatie in de Nederlandse exclusieve zone (EEZ). De aanleiding voor deze bepaling is artikel 3.8 (nieuw). In artikel 3.8 (nieuw) is overeenkomstig artikel 1.2, onder b, van het BEMS, bepaald, dat paragraaf 3.2.1 (nieuw) tevens van toepassing is indien het een stookinstallatie betreft die gelegen is in de EEZ. Artikel 1.5a is opgenomen om te voorkomen dat algemene regels gaan gelden die niet relevant of gewenst zijn voor deze stookinstallaties.

Onderdeel E

Met dit onderdeel is het Activiteitenbesluit zodanig aangepast, dat lozen op een oppervlaktewaterlichaam ten gevolge van bepaalde activiteiten dat plaats kan vinden vanuit een inrichting behorende tot de betonindustrie, wordt vrijgesteld van de vergunningplicht van artikel 6.2 van de Waterwet.

Het betreft het lozen van spoelwater afkomstig van het reinigen van installatieonderdelen, het lozen van afwater dat afkomstig is van het uitwassen van beton, het lozen van afvalwater afkomstig van het inwendig reinigen van transportmiddelen waarin betonmortel is vervoerd. Daarnaast heeft in dit artikel in verband met het verplaatsen van het artikel inzake het spuien van een stoomketel van een stookinstallatie, vernummering plaats gevonden.

Ook lozen afkomstig van het vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken bestemd voor menselijke consumptie wordt ten dele vrijgesteld van de vergunningplicht van artikel 6.2 Waterwet. Aan het te lozen water waarin lozen is toegestaan worden in artikel 3.138 bepaalde kwaliteitseisen gesteld waaronder lozen toegelaten wordt.

Onderdeel F

In verband met de samenvoeging van de voormalige ministeries van VROM en Verkeer en Waterstaat, is overeenstemming met de minister van Verkeer en Waterstaat niet meer relevant.

Onderdeel H

Op grond van derde lid van artikel 1.11 dienen inrichtingen voor het vervaardigen van betonmortel of betonwaren/-producten bij de melding een akoestisch rapport te voegen. Voor inwerkingtreding van dit besluit bestond op grond van artikel 4.5 van de Regeling omgevingsrecht voor

het oprichten, veranderen of in werking hebben van deze inrichtingen reeds de verplichting om een akoestisch rapport bij de aanvraag om een omgevingsvergunning te voegen.

Betonmortelcentrales met een capaciteit van 100.000 kg per uur of meer en betonproductenbedrijven voor het vervaardigen van betonwaren/-producten met een capaciteit van 100.000 kg per dag of meer zijn aangewezen als grote lawaaimakers (zie bijlage 1, onderdeel D, eerste lid, onder g, bij het BOR).

Verder dienen op grond van het derde lid inrichtingen met een binnenschietbaan die zich binnen een afstand van 50 meter bevindt van een geluidgevoelig object eveneens bij de melding een akoestisch rapport te voegen. Deze reden hiervoor is dat er in deze situaties een grotere kans is dat grenswaarden worden overschreden. Een onderzoek vooraf waarin aangetoond wordt dat voldaan kan worden aan grenswaarden ligt dan voor hand. Voor de overige situaties wordt een dergelijke last onnodig geacht.

Op grond van het achtste lid (nieuw) gelden aanvullende eisen voor het akoestisch rapport voor deze inrichtingen. Een akoestisch rapport dat bij de melding wordt gevoegd voor een inrichting die is aangewezen in onderdeel D van bijlage 1 bij het BOR (waaronder betonbedrijven; zie onderdeel D, onder 1, onder g, van bijlage 1 bij het BOR) dient het materiaal te leveren waarop het bevoegd gezag zijn oordeel kan baseren of het oprichten of veranderen van de inrichting binnen de geluidzone past en of de inrichting in een representatieve bedrijfssituatie aan de geluidsgrenswaarden voor het langetijdgemiddelde beoordelingsniveau kan voldoen.

Op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder i, Wabo in samenhang met artikel 2.2a van het BOR is het oprichten of het veranderen van een betonbedrijf die is aangewezen als grote lawaaimaker omgevingsvergunningplichtig. De weigeringsgrond voor deze omgevingsvergunning is opgenomen in artikel 5.13b, derde lid, van het Bor. Het bevoegd gezag betreft het akoestisch rapport dat op grond van dit lid bij de melding dient te worden gevoegd, bij de beoordeling van de aanvraag. Het bevoegd gezag moet op basis van de informatie uit het akoestisch rapport kunnen beoordelen of het oprichten of uitbreiden van het bedrijf binnen de geluidzone past en of het bedrijf in een representatieve bedrijfssituatie aan de geluidsgrenswaarden (voor het langetijdgemiddelde beoordelingsniveau) kan voldoen. Als de grenswaarden worden overschreden moet de vergunning worden geweigerd, of moeten bij maatwerkvoorschrift op grond van artikel 2.20 aangepaste geluidseisen worden gesteld, zodat aan de normen voor de zone wordt voldaan.

In het tiende lid, dat een grondslag geeft om bij ministeriële regeling eisen te stellen aan het akoestisch onderzoek, zijn na windturbines ook binnenschietbanen toegevoegd. Met deze wijziging is de mogelijkheid geopend om een rekenmethodiek specifiek voor geluid afkomstig van binnenschietbanen op te nemen.

Onderdeel I

Voor een inrichting waar handelingen worden verricht met afvalstoffen die van buiten de inrichting afkomstig zijn, moet bij de melding worden aangegeven welke handelingen dit zijn en om welke soort afvalstoffen het gaat. Dit is een eis uit de Kaderrichtlijn afvalstoffen. In de bijlage bij het BOR staat omschreven in welke gevallen handelingen met afvalstoffen zijn vrijgesteld van een omgevingsvergunning die wordt voorbereid met de uitgebreide procedure. De handelingen en soorten afvalstoffen die

gemeld worden, moeten hiermee overeenkomen. In dit wijzigingsbesluit wordt bijlage I van het BOR aangepast. Ingevolge Bijlage I, onderdeel C, categorie 28.10, onder 31° en 32°, zijn -kortgezegd- afvalstoffen voor het vervaardigen van betonmortel of betonwaren en het verbranden van biomassa in een stookinstallatie, niet langer zonder meer vergunningplichtig. Dientengevolge is ook artikel 1.16 aangepast.

Onderdeel J

Dit artikel heeft betrekking op «Inrichtingen voor» het vervaardigen van betonmortel of betonwaren of betonproducten als bedoeld in categorie 11.1, onder b, van onderdeel C, bijlage 1, bij het BOR. «Inrichtingen voor» geeft aan dat het hier gaat om inrichtingen die bestemd zijn voor de vervaardiging van betonmortel of betonwaren of betonproducten, ofwel betonmortelbedrijven en betonproductenbedrijven. Deze inrichtingen kunnen «in betekenende mate» bijdragen aan de achtergrondconcentraties voor stikstofdioxide en zwevende deeltjes. Op grond van dit artikel dient de inrichtinghouder bij de melding een onderbouwing te voegen met de gevolgen voor de luchtkwaliteit.

Op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder i, van de Wabo jo. artikel 2.2a van het BOR geldt voor het oprichten of veranderen van inrichtingen voor het vervaardigen van betonmortel of betonproducten een omgevingsvergunningplicht. De weigeringsgronden voor deze omgevingsvergunningplicht zijn opgenomen in artikel 5.13b van het Bor. Het bevoegd gezag betreft de onderbouwing die op grond van dit artikel bij de melding dient te worden gevoegd, bij de beoordeling van de aanvraag om de omgevingsvergunning. Op basis van de weigeringsgrond in artikel 5.13b, zevende lid, van het BOR dient de omgevingsvergunning te worden verleend indien aan één van de volgende voorwaarde wordt voldaan:

- a. aannemelijk is dat de oprichting of verandering van de inrichting niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentraties in de buitenlucht van stikstofdioxide of zwevende deeltjes;
- b. aannemelijk is dat de oprichting of verandering van de inrichting niet leidt tot het overschrijden van de in bijlage 2 van de Wet milieubeheer opgenomen grenswaarden voor stikstofdioxide en zwevende deeltjes;
- c. aannemelijk is dat de oprichting of verandering van de inrichting ertoe leidt dat (1) de concentratie stof in de lucht per saldo verbeterd of tenminste gelijk blijft, of (2) in beperkte mate toeneemt – maar door een samenhangende maatregel – toch per saldo verbeterd;
- d. het project past binnen een project, ontwikkeling of besluit dat is genoemd of beschreven in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL), dan wel past binnen of in ieder geval niet in strijd is met het NSL.

De onderbouwing die op grond van dit lid bij de melding dient te worden gevoegd, betekent niet dat in alle gevallen een luchtkwaliteitsrapport waarin de resultaten van een verspreidingsberekening voor luchtkwaliteit worden gepresenteerd, bij de melding dient te worden gevoegd. Indien door middel van een kwalitatieve onderbouwing aannemelijk kan worden gemaakt dat sprake is van een bijdrage die niet «in betekenende mate» is, voldoet deze kwalitatieve onderbouwing. Wat onder niet «in betekenende mate» moet worden verstaan volgt uit het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen) (Stb. 2007, nr. 440).

Onderdeel K

Bij de verwerking van polyesterhars wordt styreen geëmitteerd. Styreen heeft een zeer lage geurdrempel. Het is een stof die al bij zeer lage concentraties te ruiken is. De kans op geurhinder is dan ook reëel. Daarom dient vooraf extra aandacht besteed te worden aan de geuraspecten van het verwerken van polyesterhars.

Degene die een inrichting voor het verwerken van polyesterhars drijft moet om geurhinder tegen te gaan krachtens artikel 4.31c een aantal emissiereducerende maatregelen betreffende styreen nemen, tenzij deze niet kosteneffectief of uitvoerbaar zijn, de inrichtinghouder kan aantonen dat de geurhinder beperkt blijft tot een aanvaardbaar niveau, of het mogelijke effect van de styreenemissie beperkt blijft tot een gezonde industrieterrein of bedrijven terrein met minder dan één geurgevoelig object per hectare. In dit onderdeel is voor polyesterharsverwerkende bedrijven de verplichting opgenomen om bij de melding een beschrijving te voegen waaruit moet volgen hoe invulling wordt gegeven aan de verplichting om geurhinder tegen te gaan.

Indien uit de beschrijving of naderhand blijkt, dat ondanks de genomen maatregelen de geurhinder niet aanvaardbaar is, kan het bevoegd gezag maatwerkvoorschriften opstellen.

Ook bij het vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken is er een reële kans op geurhinder. In de toelichting bij onderdeel YY zal hier nader op ingegaan worden.

Verder is de systematiek inzake het beoordelen van geuraspecten bij het melden van zuiveringstechnische werken enigszins aangepast. Aangesloten is bij de systematiek die voor het vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken is opgesteld. Overigens kan er van uitgegaan worden, dat bij oprichting van een zuiveringstechnisch werk waarbij geurgevoelige objecten in de omgeving liggen, standaard een geuronderzoek nodig is om aan te tonen dat aan de artikelen wordt voldaan.

Onderdeel L

Deze extra melding is ingevoegd in verband met de opname van de grote voedingsmiddelenbedrijven in het Activiteitenbesluit (zie paragraaf 3.6.3.). Deze bedrijven lozen vaak dusdanig grote hoeveelheden afvalwater in het vuilwaterriool dat dit directe gevolgen heeft voor de procesvoering van het zuiveringstechnisch werk (RWZI) waar het vuilwaterriool op uitkomt. In beginsel kan het zuiveringstechnisch werk dit afvalwater goed verwerken, maar gezien de omvang van de lozing kan er aanleiding zijn deze lozing nader te reguleren, eventueel bij maatwerkvoorschrift. Om dat te kunnen beoordelen, is voor lozingen met een jaargemiddelde vervuilingswaarde van 5.000 inwonerequivalenten of meer aan zuurstofbindende stoffen, aanvullende informatie nodig over de gemiddelde en de maximale omvang van de lozing per dag. De beheerder van het zuiveringstechnisch werk, meestal het waterschap, kan dan beoordelen of aanvullende maatregelen nodig zijn. Via het bevoegd gezag, meestal de gemeente, kan dat geconcretiseerd worden met een maatwerkvoorschrift.

Onderdeel O

In verband met vernummering van artikelen in het Activiteitenbesluit zijn de verwijzingen in artikel 2.2 aangepast.

Onderdelen Q, R en S

De artikelen 2.4, 2.7 en 2.8 zijn om twee redenen gewijzigd. In de eerste plaats is een aantal verwijzingen in deze artikelen aangepast in verband met vernummering van artikelen naar aanleiding van de opname van de reikwijdte bepalingen in de paragrafen. De toevoeging van reikwijdtebepalingen in de paragrafen is in het algemene deel toegelicht.

Daarnaast zijn de artikelen 2.4, 2.7 en 2.8 gewijzigd in verband met het van toepassing verklaren van Afdeling 2.3. Lucht op het mechanisch bewerken, reinigen, coaten en lijmen van rubber en rubberproducten, het wegen en mengen van rubbercompounds en het verwerken van rubber, thermoplastische kunststof en polyesterhars en het schoonbranden van metaal. Deze activiteiten worden in dit wijzigingsbesluit onder de werkingssfeer van de algemene regels gebracht. Het zijn activiteiten waarbij de emissies naar de lucht een rol kunnen spelen. In de nota van toelichting bij de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit (Stb. 2007, nr. 415) is de systematiek van Afdeling 2.3. Lucht reeds toegelicht.

In onderdeel S is tenslotte de verwijzing naar NEN 2819 vervangen door ISO 5713, omdat de norm NEN 2819 is vervallen en verwezen dient te worden de nieuwe norm die daarvoor in de plaats is gekomen.

Onderdeel T

In het Activiteitenbesluit worden eisen gesteld aan de emissie van totaal stof naar de lucht. In artikel 1.1, tweede lid, van het Activiteitenbesluit is «S» gedefinieerd als totaal stof als bedoeld in de NeR. Tot de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit werden in het Activiteitenbesluit de term «S» en de term «totaal stof» echter door elkaar gebruikt, ook al ging het in alle gevallen om totaal stof als bedoeld in de NeR. Om verwarring te voorkomen is in dit wijzigingsbesluit overal waar de term «totaal stof» werd gebezigd, terwijl het eigenlijk ging om totaal stof als bedoeld in de NeR, de term «totaal stof» vervangen door «stofklasse S».

In verband met de integratie van het BEMS naar het Activiteitenbesluit en de implementatie van de Richtlijn industriële emissies gaan met de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit voor het in werking hebben van een stookinstallatie eisen gelden voor de emissie naar de lucht van totaal stof. Anders dan gewoonlijk gaat het hierbij niet om totaal stof als bedoeld in de NeR, omdat de NeR niet ziet op het in werking hebben van een stookinstallatie. Daarom zal bij die eisen de term «totaal stof» worden gebruikt in plaats van de term «S». De term «totaal stof» is niet gedefinieerd; het begrip wordt als bekend verondersteld.

Onderdeel W

Eerste lid

In dit wijzigingsbesluit wordt bijlage I, onderdeel C, bij het BOR aangepast. Hierdoor leidt het stoken van biomassa in een stookinstallatie met een thermisch vermogen van 15 megawatt of minder niet langer zonder meer tot vergunningplicht. Hiermee wordt beoogd de inzet van biomassa te stimuleren en de administratieve lasten voor het verkrijgen van een vergunning te verminderen.

Biomassa kan afval zijn in de zin van de Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (Kaderrichtlijn afvalstoffen). Indien biomassa als afval moet worden beschouwd, is alleen geen omgevingsvergunning meer nodig, indien aan de in BOR, Bijlage I,

onderdeel C, categorie 28.10, onder 32, genoemde voorwaarden wordt voldaan. Aangezien deze voorwaarden ook gelden voor inrichtingen type C, zijn deze voorwaarden tevens opgenomen in artikel 3.10n. Op de voorwaarden wordt ingegaan in toelichting bij artikel II.

Het vervallen van de vergunningplicht voor het verbranden van biomassa die tevens afval is in een stookinstallatie met een thermisch vermogen van 15 megawatt of minder brengt met zich, dat deze activiteit voortaan ook plaats kan vinden in inrichtingen type A of B. Voor inrichtingen type A en B geldt echter artikel 2.14a, dat voor de inwerkingtreding van het onderhavige wijzigingsbesluit inhield, dat het verboden is om afvalstoffen te verbranden. Indien artikel 2.14a van het Activiteitenbesluit onveranderd zou blijven, zou dit wijzigingsbesluit tot gevolg hebben, dat de inrichtinghouders weliswaar geen vergunning meer nodig zouden hebben voor het onder voorwaarden in een stookinstallatie verbranden van biomassa dat tevens afval is, maar indien de te verbranden biomassa afval is, het afval desalniettemin niet verbrand zou mogen worden. Nu er algemene regels worden opgesteld voor het verbranden van biomassa, is een dergelijk verbod niet meer gewenst.

Tweede lid

Het is toegestaan om ongevaarlijk restafval dat vrijkomt bij de eigen inrichting te verdichten. Veelal zal dit plaatsvinden in een perscontainer. Hierbij wordt er wel vanuit gegaan dat voordat tot verdichten wordt overgegaan, voldaan is aan artikel 2.12, tweede lid, van het Activiteitenbesluit.

Onderdeel AA

Met het vervallen van het begrip en de bijbehorende begripsomschrijving van «traditioneel schieten», is in artikel 2.18 van het Activiteitenbesluit verduidelijkt wat onder traditioneel schieten in dit artikel wordt verstaan.

Onderdeel FF

Stookinstallaties binnen een IPPC-inrichting hebben veelal grote koelwaterlozingen tot gevolg. Met de inwerkingtreding van dit besluit gaat Hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit ook gelden voor IPPC-inrichtingen. Het is evenwel niet gewenst dat voor http://wetten.overheid.nl/BWBR0022762/Hoofdstuk3/Afdeling31/315/Artikel36/geldigheidsdatum_16-08-2012/informatie http://wetten.overheid.nl/BWBR0022762/Hoofdstuk3/Afdeling31/315/Artikel36/geldigheidsdatum_16-08-2012/afdrukken_opties http://wetten.overheid.nl/BWBR0022762/Hoofdstuk3/Afdeling31/315/Artikel36/geldigheidsdatum_16-08-2012/opslaan zeer grote industriële koelwaterlozingen met veel impact op een oppervlaktewaterlichaam algemene regels gaan gelden. Daarom is aan het eerste lid van artikel 3.6 van het Activiteitenbesluit de voorwaarde toegevoegd, dat het moet gaan om een koelwaterlozing met een warmtevracht van 50.000 kilojoule of minder per seconde, alvorens de algemene regels van toepassing zijn.

De bovengrens voor koelwaterlozingen is gebaseerd op een inschatting van de ondergrens van de huidige grotere industriële koelwaterlozingen van IPPC-inrichtingen. Uit de door Rijkswaterstaat afgegeven vergunningen blijkt, dat minder dan 20% van de bedrijven verantwoordelijk is voor meer dan 90% van de totale warmtelozing. Deze inrichtingen blijven vergunningplichtig.

Er is bewust gekozen om een bovengrens op te nemen in plaats van de IPPC-inrichtingen uit te sluiten. De verschillende bovengrenzen die bestaan tussen algemene regels (met een mogelijkheid tot maatwerk) en

de vergunningplicht worden zodoende opgeheven. De bovengrenzen zijn nu nog afhankelijk van de inrichting of installatie. Met de wijziging van het eerste lid van artikel 3.6 van het Activiteitenbesluit, worden de grenzen waaronder koelwaterlozingen gereguleerd worden, scherper en helderder. Kleine lozingen vallen onder het Activiteitenbesluit. Voor lozingen met iets meer impact is het mogelijk maatwerk te stellen. Lozingen met een warmtevracht van meer dan 50.000 Kilojoule per seconde zijn vergunningplichtig.

Er is geen specifiek overgangsrecht opgesteld. Er zijn geen inrichtingen bekend, die voorafgaand aan de inwerkingtreding van het voorliggende wijzigingsbesluit wel onder de algemene regels voor het lozen van koelwater vielen, en met de opname van de bovengrens niet meer.

Voor inrichtingen die voor wat betreft het lozen van koelwater vergunningplichtig waren en nu onder algemene regels komen te vallen, geldt het algemene overgangsrecht zoals dat is opgenomen in paragraaf 6.1. van het Activiteitenbesluit.

Onderdeel GG en NNN

Paragraaf 3.2.1. was voor de inwerkingtreding van dit besluit van toepassing op het in werking hebben van een warmtekrachtinstallatie. Deze paragraaf is vervangen door een paragraaf inzake het in werking hebben van een niet-grote stookinstallatie. De voorschriften in deze nieuwe paragraaf inzake emissie naar de lucht komen grotendeels uit het BEMS. In de nieuwe paragraaf 3.2.1. worden daarnaast ook andere milieueisen gesteld aan het in werking hebben van een niet-grote stookinstallatie.

Een warmtekrachtinstallatie is een stookinstallatie. Het is niet wenselijk om op verschillende plekken in het Activiteitenbesluit regelgeving voor stookinstallaties te hebben staan. Ook is geprobeerd de verschillen in de regelgeving voor stookinstallaties te verkleinen. Daarom is de regelgeving voor het in werking hebben van warmtekrachtinstallaties (paragraaf 3.2.1) en noodstroom-aggregaten (paragraaf 4.8.7) onder de voorschriften voor het in werking hebben van niet-grote stookinstallaties gebracht.

Met de inwerkingtreding van het besluit houdende de implementatie van de Richtlijn industriële emissies vallen onder het begrip inrichtingen type C voortaan ook alle IPPC-inrichtingen. Dit brengt met zich dat de voorschriften die in paragraaf 3.2.1 zijn opgenomen, ook gelden voor IPPC-inrichtingen.

De luchtmissie-eisen en de eisen inzake keuring en onderhoud die in het BEMS opgenomen waren, golden al voor IPPC-inrichtingen. Paragraaf 3.2.1. is echter breder dan het BEMS.

In de eerste plaats is paragraaf 3.2.1. van toepassing op meer stookinstallaties dan waar het BEMS op van toepassing was. Hier is in de algemene toelichting al kort op ingegaan en zal in dit onderdeel nader worden toegelicht. Het kan dus voorkomen dat bij een IPPC-inrichting een niet-grote stookinstallatie hoort waarop voorheen geen algemene voorschriften golden, maar waarop met de inwerkingtreding van het voorliggende wijzigingsbesluit de voorschriften uit het Activiteitenbesluit gaan gelden.

Daarnaast worden in paragraaf 3.2.1. ook andere milieueisen gesteld aan het in werking hebben van een stookinstallatie. Deze eisen golden voor de inwerkingtreding van het besluit niet voor IPPC-inrichtingen.

Er is evenwel geen overgangsrecht voor deze nieuwe regels voor IPPC-inrichtingen opgenomen, omdat in de nieuwe voorschriften enkel de bestaande praktijk is vastgelegd.

Er wordt van uit gegaan, dat de stookinstallaties die in de nieuwe paragraaf 3.2.1. worden geregeld, altijd naast de IPPC-installatie staan en geen onderdeel vormen van een IPPC-installatie. Dit brengt met zich, dat indien er een wijziging plaatsvindt in een stookinstallatie die in de nieuwe paragraaf 3.2.1. wordt geregeld, dit met een melding bij het bevoegd gezag kan worden afgehandeld. Er is geen vergunningswijziging nodig.

Tot aan de inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit waarmee de Richtlijn industriële emissies in het Activiteitenbesluit is geïmplementeerd, luidde de begripsomschrijving van het begrip «stookinstallatie» in het Activiteitenbesluit als volgt: «stookinstallatie als bedoeld in het Besluit emissie-eisen middelgrote stookinstallaties».

Een stookinstallatie in de zin van BEMS is een ketelinstallatie, gasturbine-installatie, vloeistofmotorinstallatie of een gasmotorinstallatie, inclusief de voor het functioneren van de installatie noodzakelijke voorzieningen (zoals leidingen) en de vaste voorzieningen voor de reiniging van rookgassen (zoals fakkels en naverbranders). De volgende installaties vielen buiten de werkingssfeer van het BEMS en aldus buiten het begrip stookinstallaties in het Activiteitenbesluit:

- installaties waarin de verbrandingsgassen uitsluitend worden gebruikt voor het drogen of behandelen van producten zoals steenbakkerijen, bakkersovens, cementovens, installaties voor het roosten van ertsen, gras- en groenvoerdrogerijen, asfaltmenginstallaties, pelletiseerinstallaties, glasovens en dergelijke;
- luchtverhitters, bedoeld voor (ruimte)verwarming;
- stookinstallaties waar de warmte wordt overgedragen op thermische olie, waarbij de thermische olie fungeert als medium voor warmte-transport;
- procesfornuizen, zijnde stookinstallaties die in hoofdzaak gebruikt worden voor andere doeleinden dan het verhitten van water of stoom.

In het wijzigingsbesluit waarmee de Richtlijn industriële emissies in het Activiteitenbesluit is geïmplementeerd, is de definitie van het begrip stookinstallatie gewijzigd. Besloten is om ten behoeve van de eenduidigheid voortaan aan te sluiten bij het begrip stookinstallatie uit deze richtlijn. Het nieuwe begrip stookinstallatie is echter breder dan het begrip stookinstallatie in het BEMS. De hierboven genoemde stookinstallaties die voorheen buiten de werkingssfeer van het BEMS en aldus buiten het begrip stookinstallatie in het Activiteitenbesluit vielen, vallen sinds de inwerkingtreding van het besluit houdende de implementatie van de Richtlijn industriële emissies wél onder het begrip stookinstallatie in het Activiteitenbesluit. Er is niet beoogd voertuigen en (mobiele) werktuigen zoals hijskranen, onder de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit te brengen.

Zowel in het BEMS als in het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A (BEES A) staat in de begripsbepaling van stookinstallatie vermeld dat daartoe eveneens de voor het functioneren van de installatie noodzakelijke voorzieningen (zoals leidingen) en de vaste voorzieningen voor de reiniging van rookgassen behoren. In de uit de Richtlijn industriële emissies overgenomen definitie staat dat niet expliciet vermeld. Echter, ook in de Richtlijn industriële emissies wordt er van uit gegaan dat de noodzakelijke voorzieningen en de voorzieningen voor de zuivering van het afgas, indien aanwezig, tot de stookinstallatie behoren. In dit verband moet worden verwezen naar bijvoorbeeld artikel 37 van de Richtlijn industriële emissies inzake het uitvallen van de voorziening voor het reinigen van het afgas vanwege een storing. Het aansluiten bij de definitie van de Richtlijn industriële emissies betreft op dit punt derhalve geen inhoudelijke wijziging.

Paragraaf 3.2.1 is niet van toepassing op grote stookinstallaties. Wat onder grote stookinstallaties wordt verstaan is gedefinieerd in het Activiteitenbesluit bij de implementatie van de Richtlijn industriële emissies. Het merendeel van de grote stookinstallaties vallen onder hoofdstuk 5 van het Activiteitenbesluit, waarin de Richtlijn industriële emissie grotendeels is geïmplementeerd. Indien de in hoofdstuk 5 opgenomen cumulatiebepaling van toepassing is – inhoudende dat wanneer stookinstallaties die vanwege een te laag nominaal vermogen in principe niet onder hoofdstuk 5 vallen, gecumuleerd worden, hoofdstuk 5 wél van toepassing kan worden – is er voor de toepassing van paragraaf 3.2.1 sprake van een grote stookinstallatie.

Grote stookinstallaties die niet in hoofdstuk 5 geregeld zijn, zoals cokesovens, het omzetten van zwavelwaterstof in zwavel of windverhitters van hoogovens, vallen wanneer ze 50 megawatt of groter zijn, ook niet binnen de reikwijdte van deze paragraaf.

Niet-grote stookinstallaties die onder het BEES A vielen, komen met de inwerkingtreding van dit besluit onder artikel 3.2.1 van het Activiteitenbesluit te vallen. Voor deze stookinstallaties is echter overgangsrecht opgenomen in artikel 6.20(nieuw) van het Activiteitenbesluit. Voor niet-grote stookinstallaties die voor 1 april 2010 zijn geplaatst en in gebruik zijn genomen blijft het BEES A gelden. In de toelichting op de artikel 6.20 wordt hier nader op ingegaan.

Paragraaf 3.2.1 is tevens niet van toepassing op andere stookinstallaties die onder hoofdstuk 5.2 van het Activiteitenbesluit vallen. Hierbij moet worden gedacht aan afvalverbrandingsinstallaties of afvalmeeverbrandingsinstallaties. Deze installaties vielen voor de implementatie van de Richtlijn industriële emissies onder het Besluit verbranden afvalstoffen en buiten het BEMS. Dit betreft dan ook geen inhoudelijke wijziging.

Tenslotte volgt categorie 1.4 van Bijlage I, onderdeel C, bij het BOR dat paragraaf 3.2.1. tevens niet van toepassing is, indien in een stookinstallatie groter dan 20 kilowatt iets anders wordt gestookt dan aardgas, propaangas, butaangas, biogas, vloeibare brandstoffen (zijnde lichte olie, halfzware olie of gasolie als bedoeld in artikel 26 van de Wet op de accijns), biodiesel die voldoet aan NEN-EN 14214, houtpellets en biomassa (voor zover het verstoken van biomassa plaatsvindt in stookinstallatie met een thermisch vermogen kleiner dan 15 megawatt). In dat geval geldt immers de vergunningplicht. Dit volgt uit het zesde lid van artikel 3.7. Dit betekent dat indien er sprake is van niet-commerciële brandstoffen, het verstoken daarvan – net als voorheen – vergunningplichtig is. Dit geldt ook voor productresten en voor het stoken van steenkool, bruinkool en turf. In de praktijk zal in de vergunning vaak worden aangesloten bij de emissie-eisen die opgenomen zijn in paragraaf 3.2.1., zoals voorheen vaak bij de emissie-eisen uit het BEMS werd aangesloten.

Uit het hierbovenstaande volgt dat paragraaf 3.2.1. in beginsel van toepassing is op niet-mobiele niet-grote stookinstallaties. Echter, niet alle artikelen in paragraaf 3.2.1 zijn onverkort van toepassing op al deze stookinstallaties. In artikel 3.7 is aangegeven, welke artikelen voor welke stookinstallaties gelden.

Artikel 3.7

Uit het eerste lid volgt dat de emissie-eisen naar de lucht – met inbegrip van de emissie-eisen die ingevolge het overgangsrecht van toepassing zijn en de eisen die gelden bij storingen en emissiemetingen –, van toepassing zijn op de stookinstallaties die voorafgaand aan inwerking-

trekking van dit besluit aan de emissie-eisen van het BEMS moesten voldoen. De warmtekrachtinstallaties vielen reeds onder het BEMS.

Daarnaast gaan deze voorschriften ingevolge het eerste lid en het nieuwe begrip stookinstallaties ook gelden voor:

- ketelinstallaties met een nominaal vermogen tussen de 400 kilowatt en 1 megawatt. Voor het in werking hebben van deze ketelinstallaties is overgangsrecht opgenomen. Hier wordt in de toelichting op de artikelen 6.20 tot en met 6.20d (nieuw) nader op ingegaan;

- ketelinstallaties waarin biomassa wordt verstoekt met een nominaal vermogen kleiner dan 400 kilowatt. Voor het in werking hebben van deze ketelinstallaties is overgangsrecht opgenomen. Hier wordt in de toelichting op de artikelen 6.20 tot en met 6.20d nader op ingegaan;

Voor experimentele installaties en noodvoorzieningen golden onder het BEMS geen emissie-eisen. Dat is op grond van artikel 3.7, eerste lid, in paragraaf 3.2.1. niet anders.

Voor het in werking hebben van stookinstallaties waarvoor geen luchtemissie-eisen zijn opgenomen, zoals voor luchtverhitters, kachels en procesfornuizen, geldt voor het milieuaspect «lucht» de zorgplicht. Indien het bevoegd gezag het nodig acht, kan op basis van de zorgplicht maatwerk worden gesteld.

Uit het tweede lid volgt, dat de emissiegrenswaarden en meetmethoden voor stikstofoxiden (NO_x) niet van toepassing zijn indien titel 16.3 van de wet van toepassing is. Deze bepaling is overeenkomstig artikel 1.3, tweede lid, van het BEMS. De toelichting hierbij (Stb. 2010, 547) is dan ook van overeenkomstige toepassing. In artikel 1.3, tweede lid, van het BEMS werd echter wel een uitzondering genoemd, namelijk artikel 2.1.5 van het BEMS. Deze uitzondering is komen te vervallen, omdat artikel 2.1.5 van het BEMS op grond van dit wijzigingsbesluit vervalt. Artikel 2.1.5 van het BEMS regelde kort gezegd, dat de emissie-eisen gebaseerd moeten zijn op de beste beschikbare technieken. Dit is echter reeds vastgelegd in artikel 2.22, vijfde lid, in samenhang met 2.14 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Daarnaast stond in artikel 2.1.5. van het BEMS, dat op stookinstallaties waar titel 16.3 van toepassing is, indien het lokale luchtkwaliteit dat vergt, het bevoegd gezag toch eisen kon stellen aan de NO_x . Dit is in de tweede volzin van artikel 3.7, tweede lid, vastgelegd: indien lokale luchtkwaliteit dat vergt, kan het bevoegd gezag maatwerk opstellen en alsnog NO_x emissie-eisen stellen.

In het derde lid is geregeld, dat de voorschriften die gelden voor de milieuaspecten water, bodem en afval, van toepassing zijn op alle niet-mobiele stookinstallaties met een thermisch vermogen van maximaal 50 megawatt.

Dit betekent, dat deze voorwaarden gelden voor in ieder geval:

- stookinstallaties die voor de inwerkingtrekking van dit besluit onder het BEMS vielen;

- warmtekrachtinstallaties:

- ketelinstallaties met een nominaal vermogen kleiner dan 1 megawatt;

- stookinstallaties die warmte overdragen aan thermische olie;

- stookinstallaties die noodvoorzieningen zijn, zoals noodstroomaggregaten (die tot de inwerkingtrekking van dit besluit onder paragraaf 4.8.7 van het Activiteitenbesluit vielen);

- stookinstallaties die gebruikt worden voor experimentele verbrandingstechnieken of van technieken ter bestrijding van de uitwerp van zwaveldioxide (SO_2), stikstofoxiden (NO_x) of totaal stof;

- stookinstallaties als luchtverhitters, direct gestookte ovens, kachels en procesfornuizen.

Het vierde lid ziet op twee bepalingen die alleen van toepassing zijn op bepaalde warmtekrachtinstallaties. Het artikel is overeenkomstig artikel

3.7 (oud), dat zag op de reikwijdte van de paragraaf inzake het in werking hebben van een warmtekrachtinstallatie. Er zijn wel een aantal wijzigingen doorgevoerd ten opzicht van paragraaf 3.2.1. (oud):

- artikel 3.7, vierde lid, (nieuw) ziet alleen op de bepalingen inzake energie (de bepalingen 3.9 en 3.10 (oud) van het Activiteitenbesluit voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit besluit). De voorschriften die zagen op bodem zijn nu van toepassing op een veel grotere groep stookinstallaties en vallen onder de reikwijdtebepaling in het derde lid, en de voorschriften inzake externe veiligheid zijn komen te vervallen, omdat met de voorschriften inzake keuring en onderhoud de externe veiligheid van stookinstallaties voldoende geborgd zijn.

- de ondergrens van 100 kilowatt nominaal vermogen is komen te vervallen. Deze eis was afkomstig uit de regels van de Gasunie inzake veilig gebruik van aardgas in gasturbines. Deze regels zijn echter vervangen door NEN-ISO 12789. Deze NEN-ISO 12789 is weer verwerkt in SCIOS certificatieregeling;

- de bovengrens van een totaal motorisch vermogen van 15 megawatt is komen te vervallen. Deze grens was gebaseerd op de grens die in verband met lawaai in het BOR was opgenomen in Bijlage I, onderdeel C, categorie 1.4, onder c. Er was echter in de praktijk geen direct verband aan te brengen met de vereisten, waardoor deze voorwaarde kon vervallen;

- de artikelen zijn voortaan ook van toepassing op warmtekrachtinstallaties die op een andere brandstof dan aardgas, propaangas of butaangas verbranden. Voor een warmtekrachtinstallatie waarin vergistinggas wordt gestookt, gelden de eisen van het vierde lid van artikel 3.7 van het Activiteitenbesluit niet. Wel geldt bij dergelijke installaties dat het streven is, zoveel mogelijk warmte nuttig toe te passen. Dit valt onder de zorgplicht.

Het vijfde lid ziet op de reikwijdte van de voorschriften inzake keuring en onderhoud van stookinstallaties. Reeds in het BEMS was het toepassingsbereik van deze voorschriften breder dan die van de voorschriften houdende emissie-eisen naar de lucht. Zo waren in het BEMS de eisen van artikel 4.1 en 5.1 van het BEMS ook van toepassing op ketelinstallaties onder de 1 megawatt. In het onderhavige wijzigingsbesluit wordt het toepassingsbereik van de voorschriften inzake keuring en onderhoud van stookinstallaties verder uitgebreid naar alle niet-mobiele stookinstallaties met een thermisch vermogen onder de 50 megawatt, die geen noodvoorziening zijn of worden gebruikt voor het onderzoeken, beproeven of demonstreren van experimentele verbrandingstechnieken of van technieken ter bestrijding van de uitwerp van SO₂, NO_x of totaal stof. Dit betekent dat de voorschriften voortaan van toepassing zijn op stookinstallaties als luchtverhitters, direct gestookte ovens, kachels en procesfornuizen. Er is geen overgangsrecht voor deze eisen opgenomen, omdat er van uitgegaan wordt, dat in de voorschriften enkel de bestaande praktijk is vastgelegd.

Het zesde lid maakt duidelijk, dat paragraaf 3.2.1. niet van toepassing is, indien in een stookinstallatie groter dan 20 kilowatt iets anders wordt gestookt dan aardgas, propaangas, butaangas, biogas, vloeibare brandstoffen (zijnde lichte olie, halfzware olie of gasolie als bedoeld in artikel 26 van de Wet op de accijns), biodiesel die voldoet aan NEN-EN 14214, houtpellets en biomassa (voor zover het verstoken van biomassa plaatsvindt in stookinstallatie met een thermisch vermogen kleiner dan 15 megawatt). In dat geval geldt immers de vergunningplicht. Hierboven is hier reeds nader op ingegaan.

Artikel 3.8

Overeenkomstig artikel 1.2, onder b, van het BEMS, is paragraaf 3.2.1 tevens van toepassing indien het een stookinstallatie betreft die in de exclusieve economische zone (EEZ) is gelegen, zoals op platforms. De toelichting op artikel 1.2, onder b, van het BEMS over de toepassing van de voorschriften op stookinstallaties in de EEZ geldt ook hier onverkort (Stb. 2010, 547). Daarbij moet worden opgemerkt, dat paragraaf 3.2.1 niet uitsluitend ziet op de emissie-eisen naar de lucht, maar ook andere milieuaspecten regelt en bovendien van toepassing is op meer stookinstallaties (zie onder het kopje Reikwijdte paragraaf 3.2.1. algemeen). Deze voorschriften zijn echter niet van toepassing op het in werking hebben van een stookinstallatie in de EEZ. Dit volgt uit artikel 1.5a (nieuw).

Artikel 1.2, onder b, BEMS zou op grond van artikel 6.7, tweede lid, BEMS pas in werking treden op het tijdstip waarop de Wet van 12 mei 2011 tot wijziging van de Wet milieubeheer en diverse aanverwante wetten (verdere invulling van hoofdstuk 9) (Stb. 2011, 269) in werking treedt. In die wet is de wettelijke grondslag neergelegd om bij algemene maatregel van bestuur te bepalen dat die maatregel ook van toepassing is binnen de EEZ. Deze wet zal op 1 januari 2012 in werking treden. Artikel 3.8 (nieuw) van het Activiteitenbesluit kan daarom direct in werking treden.

Artikel 3.9

Afdeling 2.3. van het Activiteitenbesluit wordt voor wat betreft het in werking hebben van stookinstallaties waarvoor in deze paragraaf emissie-eisen worden gesteld, nagenoeg geheel uitgesloten. Afdeling 2.3 gaat over grensmassastromen, terwijl de emissie-eisen naar de lucht in de nieuwe paragraaf 3.2.1. gebaseerd zijn op geïnstalleerd vermogen. Voor zover het niet gaat om stoffen waarin deze paragraaf emissie-eisen worden gesteld, zoals kwik, kan echter gewoon gebruik worden gemaakt van de Afdeling 2.3. Artikel 2.8, eerste en tweede lid, zijn wel van toepassing op het in werking hebben van stookinstallaties waarvoor in deze paragraaf emissie-eisen worden gesteld, omdat deze bepalingen zien op het treffen van alternatieve maatregelen.

Artikelen 3.10 en 3.10c tot en met 3.10i

De artikelen 3.10, 3.10c tot en met 3.10i zijn overeenkomstig de artikelen 2.1.1, 2.3.3, 2.1.2, 2.1.3, 2.1.4, 2.3.1, 2.3.2 en 2.3.4 uit het BEMS. In Stb. 2010, 547 zijn deze bepalingen toegelicht. Bij het overnemen van deze bepalingen in het Activiteitenbesluit zijn wel een aantal redactionele wijzigingen aangebracht en zijn enkele omissies hersteld. Zo zijn de emissie-eisen uit de artikelen van het BEMS ten behoeve van de leesbaarheid en ten behoeve van aansluiting bij de implementatie van de Richtlijn industriële emissies, omgezet in tabellen. Daarnaast is artikel 2.3.3 van het BEMS, dat in artikel 3.10c is omgezet, redactioneel gewijzigd in verband met de aansluiting met implementatie van de Richtlijn industriële emissies. Inhoudelijk is er echter geen wijziging opgetreden.

Verder is in artikel 3.10 de correctiefactor voor de emissie van NO_x aangepast. Om de emissie-eisen voor aardgasgestookte ketels in het BEMS ook toepasbaar te maken voor andere gasvormige brandstoffen die onder het Activiteitenbesluit vallen, was voor de NO_x-emissie-eis voor gasgestookte ketels in artikel 2.1.1, vijfde lid, van het BEMS een correctiefactor voor de stookwaarde toegevoegd. In deze formulering was echter per abuis de stookwaarde uitgedrukt per kilogram en niet, zoals bedoeld, per normaal kubieke meter. Hierdoor is de correctiefactor veel te klein geworden. Dit is in tabel 3.10 hersteld.

De emissie-eisen die in artikel 3.10d en 3.10f zijn opgenomen zijn kortgezegd van toepassing op gasmotoren en gasturbines. In het BEMS was geregeld, dat een gasmotor of een gasturbine met een nageschakelde ketel waarin substantiële hoeveelheden verbrandingslucht worden toegevoerd, de gasmotor of gasturbine niet als zodanig werd beschouwd. Dat is niet veranderd. Het uitgangspunt is, dat in een dergelijk geval de installatie aan de emissie-eisen voor een ketelinstallatie moet voldoen.

Artikel 3.10a

In artikel 3.10a zijn de emissie-eisen voor ketelinstallaties met een nominaal vermogen tussen de 400 kilowatt en 1 megawatt opgenomen (de «kleine» ketelinstallaties).

Op bepaalde kleine ketelinstallaties was tot de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit, het Besluit typekeuring verwarmingsinstallaties luchtverontreiniging stikstofdioxide (Btvls) van toepassing. Bij de inwerkingtreding van het BEMS was al aangegeven, dat overwogen werd de NO_x-emissiegrenswaarden uit het Btvls over te hevelen naar een algemene maatregel van bestuur waarin het Bouwbesluit 2003 en het Gebruiksbesluit worden geïntegreerd. Vooral vanwege de overzichtelijkheid en leesbaarheid is echter besloten om voor het in werking hebben van kleine ketelinstallaties binnen inrichtingen alle milieuaspecten in het Activiteitenbesluit te regelen. Voor inrichtingen staan, zeker na de inwerkingtreding van de implementatie van de Richtlijn industriële emissies, voortaan alle milieueisen voor het in werking hebben van stookinstallaties in één besluit. Derhalve valt het in werking hebben van deze kleine ketelinstallaties binnen een inrichting voortaan onder het Activiteitenbesluit.

Voor ketelinstallaties met een nominaal vermogen tussen de 900 kilowatt en 1 megawatt was tot nu toe uitsluitend de NeR van toepassing. In dit wijzigingsbesluit worden ook de milieuaspecten voor het in werking hebben van deze groep ketelinstallaties binnen een inrichting geregeld. Het onderscheid tussen het binnen een inrichting in werking hebben van een ketelinstallatie met een nominaal vermogen onder de 900 kilowatt en van een ketelinstallatie met nominaal vermogen tussen de 900 kilowatt en 1 megawatt, komt hiermee te vervallen.

Voor de emissie-eisen is voor zover mogelijk zoveel mogelijk aangesloten bij de emissie-eisen die reeds golden voor ketelinstallaties op basis van het BEMS. Daarbij is wel rekening gehouden met de schaalgrootte van de installaties. Zo gaan voor kleine ketelinstallaties op bepaalde punten soepelere eisen gelden dan voor grote ketelinstallaties.

Voor ketelinstallaties tussen de 400 kilowatt en 1 megawatt waarin biomassa of houtpellets worden verbrand, is in artikel 6.20a overgangsrecht opgenomen. Uit artikel 6.20a volgt, dat tot 1 januari 2015 andere (soepelere) eisen gelden. In de artikelgewijze toelichting op artikel 6.20a zal hier nader op in worden gegaan.

Artikel 3.10b

In artikel 3.10b zijn de emissie-eisen voor ketelinstallaties die worden gestookt op biomassa, al dan niet afval zijnde, met een nominaal vermogen onder de 400 kilowatt opgenomen.

Voor het in werking hebben van een ketelinstallatie met een nominaal vermogen onder de 400 kilowatt die op andere brandstoffen worden gestookt, zijn geen luchtemissie-eisen gesteld. Het in werking hebben van deze ketelinstallaties valt, voor zover er geen vergunningplicht is, onder

de zorgplicht. Indien nodig kan het bevoegd gezag op grond van de zorgplicht maatwerk op stellen.

In het kader van de Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van eisen inzake ecologisch ontwerp voor energiegerelateerde producten (de Ecodesign richtlijn) wordt er binnen Europa gewerkt aan producteisen voor installaties kleiner dan 400 Kilowatt. Na de eerste consultatieronde is er in Ecodesign kader een voorstel gedaan voor een NO_x emissie-eis voor olie- en gasgestookte ketels (EU, 2009). Wanneer deze richtlijn is aangepast en is geïmplementeerd, zullen via de producteisen emissie-eisen gaan gelden voor de ketelinstallaties.

Ketelinstallaties met een nominaal vermogen onder de 400 kilowatt die worden gestookt op biomassa, zullen echter niet onder de Ecodesign richtlijn worden gebracht. Daarom zijn voor het in werking hebben van deze stookinstallaties in dit besluit luchtmissie-eisen gesteld.

Tot 1 januari 2015 geldt andere luchtmissie-eisen dan die in tabel 3.10b staan. Dit volgt uit het overgangsrecht dat in artikel 6.20a is opgenomen. In de artikelgewijze toelichting op artikel 6.20a zal hier nader op in worden gegaan.

Artikel 3.10j

In het eerste lid van artikel 3.10j is geregeld, dat door middel van meting moet worden aangetoond dat aan de emissiegrenswaarden wordt voldaan. Het gaat daarbij ook om de emissiegrenswaarden die in het overgangsrecht zijn opgenomen (artikel 6.20, 6.20a en 6.20b). In het BEMS was reeds geregeld dat met metingen moest worden aangetoond dat de emissiegrenswaarden die in het BEMS waren opgenomen, niet werden overschreden.

De voorwaarden waaraan de meting moet voldoen, zijn opgenomen in de Activiteitenregeling. Dat is in artikel 3.10j, derde lid, bepaald. In de Activiteitenregeling zijn de eisen die in het BEMS in hoofdstuk 3, in artikel 2.3.2 en in de Uitvoeringsregeling emissie-eisen middelgrote stookinstallaties milieubeheer stonden, grotendeels in de Activiteitenregeling geplaatst. Overeenkomstig artikel 3.4 van het BEMS is in het derde lid van artikel 3.10j aangegeven, dat in de Activiteitenregeling ook eisen kunnen worden gesteld aan de berekening, registratie en rapportage van de metingen.

In het tweede lid van artikel 3.10j is artikel 3.1.3 van het BEMS overgenomen. Aangezien in het daarin genoemde geval geen meting nodig is, zijn de eisen die in de Activiteitenregeling zijn opgenomen inzake metingen ook niet van toepassing op deze groep. Indien in een stookinstallatie Groninger aardgas wordt verstuikt, dan wordt dit geleverd via het reguliere aardgasnet. Er wordt er dan van uit gegaan, dat altijd aan het tweede lid wordt voldaan en dat meting van zwaveldioxide niet hoeft plaats te vinden. Voor vloeibare en vaste brandstoffen geldt doorgaans dat als het zwavelgehalte minder dan 0,1 gewichtsprocent is, de emissie-eis niet wordt overschreden. Hierdoor is het ook in deze situaties niet nodig om een SO₂-meting uit te voeren om aan te tonen dat aan de emissie-eis wordt voldaan. Het tweede lid is op deze situaties van toepassing als de berekening van de SO₂-emissieconcentratie op basis van de brandstofsamenstelling laat zien, dat de emissie-eis niet wordt overschreden.

Aangezien de emissiegrenswaarden nu ook gaan gelden voor het in werking hebben van aantal andere stookinstallaties, zoals ketelinstallaties tussen de 1 megawatt en 400 kilowatt, geldt deze bepaling voortaan ook

voor deze stookinstallaties. De eisen die gesteld worden aan het meten van de emissiegrenswaarden, gelden aldus niet alleen voor stookinstallaties die reeds onder het BEMS vielen, maar ook voor stookinstallaties waarop de emissiegrenswaarden voor het eerst van toepassing zijn.

Artikel 3.10k tot en met 3.10o

Bij het in werking hebben van een stookinstallatie is niet alleen emissie naar de lucht een belangrijk milieuaspect. Ook andere milieuaspecten zijn van belang. Gedacht moet hierbij worden aan onder meer lozing van spuiwater, geluid afkomstig van de stookinstallatie, geur (met name bij stookinstallaties die op hout branden), externe veiligheid, bodem en, in het geval van het verbranden van biomassa, afval.

Voor de milieuaspecten geluid, geur en externe veiligheid bij het in werking hebben van een stookinstallatie zijn in dit wijzigingsbesluit geen specifieke eisen opgenomen.

Het merendeel van de stookinstallatie die voor geluidsoverlast kunnen zorgen, leiden er toe dat de inrichting waarin deze installatie staat op grond van Bijlage I, onderdeel C, categorie 1.4, onder c, bij het BOR vergunningplichtig wordt. Voor inrichtingen type C kunnen voorschriften inzake geluid in de vergunning worden gezet. Mocht er sprake zijn van geluidsoverlast bij een stookinstallatie waar geen elektromotoren of verbrandingsmotoren aanwezig zijn met een totaal geïnstalleerd motorisch vermogen van 15 megawatt, dan kan het bevoegd gezag indien nodig op grond van de zorgplicht maatwerkvoorschriften opstellen. De verwachting is dat dit slechts beperkt zal voorkomen.

Stookinstallaties kunnen geureffect hebben. De verwachting is echter, dat dit nagenoeg uitsluitend voorkomt bij stookinstallaties die op biomassa – en in het bijzonder hout – branden. Het bevoegd gezag kan ook in dit geval indien nodig op grond van de zorgplicht maatwerkvoorschriften opstellen.

Ook kunnen stookinstallaties effect hebben op de externe veiligheid. Voor dit milieuaspect zijn geen specifieke voorschriften opgenomen, omdat met de voorschriften inzake keuring en onderhoud de externe veiligheid van stookinstallaties voldoende geborgd zijn en de opslag van bepaalde brandstoffen reeds is geregeld in het Activiteitenbesluit en -regeling. Daarom zijn de voorschriften betreffende externe veiligheid voor het inwerking hebben van een warmtekrachtinstallatie in inrichtingen type A, B of C komen te vervallen. In verband met de externe veiligheid blijft het maken van een biogas wel vergunningplichtig en is alleen het in werking hebben van een stookinstallatie die op biogas brandt uit de vergunningplicht gehaald.

Voor wat betreft het lozen van water is het artikel dat voorheen in artikel 4.19 van het Activiteitenbesluit stond verplaatst naar artikel 3.10k. De voorschriften betreffende de lozing van spuiwater golden al voor het in werking hebben van stookinstallaties als bedoeld in het BEMS in inrichtingen type A of B. De reikwijdte van deze bestaande voorschriften is uitgebreid. Op grond van het derde lid van artikel 3.7 zijn deze voorschriften nu van toepassing op de meeste niet-grote stookinstallaties. Er is geen overgangsrecht voor deze eisen opgenomen, omdat er van uitgegaan wordt, dat in artikel 3.10k enkel de bestaande praktijk is vastgelegd.

De eisen die gesteld worden aan het spuien van de stoomketel zijn niet gewijzigd. Het betreft een uitputtende regeling; het is dus voor het bevoegd gezag niet mogelijk om op grond van de zorgplicht maatwerk op te stellen betreffende het lozen van spuiwater.

In artikel 3.10n worden voorwaarden gesteld aan het verbranden van biomassa die tevens afval is in een stookinstallatie. Deze activiteit wordt in dit wijzigingsbesluit uit de vergunningplicht gehaald. De in artikel 3.10n opgenomen voorwaarden worden toegelicht in de toelichting bij artikel II, onderdeel G. Indien niet aan de voorwaarden wordt voldaan, is de inrichting op grond van het BOR, Bijlage I, onderdeel C, categorie 28.10, onder 32, een vergunning vereist en is het in een stookinstallatie verbranden van biomassa voor zover het tevens afval is op grond van artikel 3.10n niet toegestaan.

Artikel 3.10o betreft een delegatiebepaling. In artikel 3.10o is geregeld dat in de Activiteitenregeling uitputtend verplichte maatregelen worden gesteld ten behoeve de bescherming van de bodem. Deze verplichte maatregelen golden al voor type A, B of C inrichtingen waarin een warmtekrachtinstallatie in werking was of voor A of B inrichtingen waarin een noodstroomaggregaat in werking was. Artikel 3.10o ziet echter op meer dan alleen noodstroomaggregaten en warmtekrachtinstallaties. Op grond van het derde lid van artikel 3.7 zijn deze voorschriften nu van toepassing op het merendeel van de niet-grote stookinstallaties. Er is geen overgangsrecht voor deze eisen opgenomen, omdat er van uitgegaan wordt, dat in de bij of krachtens artikel 3.10o gestelde voorschriften enkel de bestaande praktijk is vastgelegd.

In artikel 3.10l en 3.10m inzake energiebesparing bij het in werking hebben van warmtekrachtinstallaties, zijn de eisen overgenomen die voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit besluit in de artikelen 3.9 (oud) en 3.10 (oud) stonden. Er zijn ten opzichte van deze artikelen geen inhoudelijke wijzigingen aangebracht. Artikel 3.10l en 3.10m zijn – net als voor de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit – enkel van toepassing op bepaalde warmtekrachtinstallaties. Artikel 3.10l, eerste lid, ziet erop toe dat bij gebruik het rendement niet achterblijft bij wat het bij installatie was. Artikel 3.10l, tweede lid, is een vangnetbepaling die warmtevernie-tiging (bijvoorbeeld ten behoeve van het pieken scheren) anders dan via de noodkoeler uitsluit. In het eerste lid wordt namelijk de noodkoeler wel geregistreerd, maar als er warmte wordt verspild anders dan via de noodkoeler door bijvoorbeeld in de zomer met open ramen de warmtekrachtinstallatie in bedrijf te houden, «ziet» de rendementseis dat warmteverlies niet. Eerder in dit onderdeel is de reikwijdte van artikel 3.10l en 3.10m reeds toegelicht.

De eisen die de stookinstallaties worden gesteld ten behoeve van de hierboven besproken milieuaspecten lozen, bodem en verbranden van afval, zijn niet van toepassing op stookinstallaties die gelegen zijn in de exclusieve economische zone (EEZ). Dit volgt uit artikel 1.5a van het Activiteitenbesluit (nieuw). Het is in het geval van platforms immers moeilijk om te voldoen aan de voorschriften die ter bescherming van de bodem zijn opgesteld.

Artikel 3.10p

In dit artikel is bepaald, dat nagenoeg alle stookinstallaties die onder de reikwijdte van paragraaf 3.2.1. (nieuw) vallen, aan de in de Activiteitregeling op te nemen eisen betreffende keuring en onderhoud dienen te voldoen. Voor een deel van deze stookinstallaties golden op grond van de artikelen 4.1 en 5.1 van het BEMS de eisen betreffende keuring en onderhoud al, namelijk voor de gasturbines, gasmotoren, dieselmotoren en ketelinstallaties. Voor het in werking hebben van stookinstallaties als stookinstallatie die warmte overdragen op thermische olie, luchtverhitters, kachels, procesfornuizen en noodstroomvoorzieningen, zijn deze eisen echter nieuw.

De verplichte keuring en onderhoud garandeert dat ook deze stookinstallaties regelmatig gekeurd worden op veilig functioneren, optimale verbranding en energiezuinigheid. De eisen die aan keuring en onderhoud worden gesteld, staan in de ministeriële regeling.

Onderdeel HH

In artikel 3.12 van het Activiteitenbesluit is geregeld, dat er een bedrijfsnoodplan aanwezig moet zijn bij inrichtingen waar gasdrukmeet- en regelstations categorie B en C in werking zijn. Echter, sommige bedrijven dienen reeds op grond van andere regelgeving (zoals het Besluit Risico's Zware Ongevallen) aan gelijkwaardige eisen te voldoen. Om dubbele regelgeving te voorkomen, is deze wijziging opgenomen.

Onderdeel II en NNN

In dit onderdeel wordt paragraaf 4.2.2. In werking hebben van een koelinstallatie verplaatst naar paragraaf 3.2.6. Over het verplaatsen van voorschriften voor activiteiten van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3 is in het algemeen deel al ingegaan.

Verder wordt in dit onderdeel een nieuwe paragraaf toegevoegd aan de afdeling Installaties, namelijk paragraaf 3.2.7. over het in werking hebben van een wisselverwarmingsinstallatie. Dergelijke installaties komen vooral voor binnen inrichtingen voor spoorvoertuigen en op spoorwegemplacements. Er bestaan verschillende methoden om de wissels te verwarmen, waaronder een gasgestookte wisselverwarming, een elektrische wisselverwarming en een wisselverwarmingssysteem bestaande uit een gesloten buizensysteem gevuld met een antivriesmiddel (zoals glycol) of een verwarmde olie.

Paragraaf 3.2.7. heeft uitsluitend betrekking op de wisselverwarmingsinstallaties met vloeibare bodembedreigende stoffen. Voor het in werking hebben van de gasgestookte en de elektrische installaties geldt de zorgplicht, zo nodig kan het bevoegd gezag maatwerkvoorschriften stellen aan het gebruik van deze installaties.

Het in werking hebben van een wisselverwarmingsinstallatie met een vloeibare bodembedreigende stof brengt met zich mee dat er voorzieningen of maatregelen moeten worden getroffen om een verwaarloosbaar bodemrisico te realiseren. Artikel 3.16f bevat de grondslag om nieuwe maatregelen op te nemen in de Activiteitenregeling. Indien de wisselverwarmingsinstallatie wordt uitgevoerd als een gesloten systeem, schrijft de NRB geen voorzieningen voor als een vloeistofkerende of een vloeistofdichte vloer. De bodembeschermende maatregelen bestaan dan vooral uit het waarborgen van de controle, het onderhoud en het beheer van de installatie. Deze lijn van de NRB wordt gevolgd in de Activiteitenregeling.

Onderdelen KK tot en met NN

De reikwijdte van paragraaf 3.3.1. wordt uitgebreid. De bestaande voorschriften over het afleveren van vloeibare brandstof worden ook van toepassing op het afleveren van vloeibare brandstof ten behoeve van spoorvoertuigen.

Onderdeel OO en PP

De reikwijdte van paragraaf 3.3.2. wordt uitgebreid. De bestaande voorschriften over het wassen van motorvoertuigen worden daarmee ook van toepassing op het wassen van spoorvoertuigen of onderdelen daarvan.

Onder het wassen van spoorvoertuigen wordt ook het verwijderen van graffiti begrepen. Het verdient de voorkeur om de graffiti te verwijderen in de reguliere wasplaats voor de spoorvoertuigen. Het is echter van belang dat de graffiti zo spoedig mogelijk van het spoorvoertuig wordt verwijderd, omdat daarmee wordt bereikt dat er minder reinigingsmiddelen hoeven te worden gebruikt. Om een snelle reiniging van het spoorvoertuig te waarborgen, kan een mobiele wasinstallatie worden ingezet. Bij het verwijderen van graffiti worden veelal kunststof matten ingezet als opvangvoorziening. De regeling bevat voorschriften om een verwaarloosbaar bodemrisico te realiseren bij het gebruik van een mobiele installatie. De restanten van de gels die worden gebruikt om de graffiti te verwijderen, moeten als vast afval worden afgevoerd. Dit valt onder de zorgplicht. Na een zorgvuldige verwijdering van de gels mag het naspelwater vervolgens wel worden geloosd in het vuilwaterriool.

Onderdelen QQ en WW

In dit onderdeel wordt paragraaf 3.4.4 verplaatst naar Afdeling 3.3, Activiteiten met voer- en vaartuigen. Inhoudelijk zijn geen wijzigingen doorgevoerd.

Onderdeel RR

In dit onderdeel worden paragraaf 4.6.2. Bieden van parkeergelegenheid in een parkeergarage en paragraaf 4.8.2. Bieden van gelegenheid tot afmeren van pleziervaartuigen vernummerd tot paragrafen 3.3.4. en 3.3.5. Over het verplaatsen van voorschriften voor activiteiten van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3 is in het algemeen deel al ingegaan.

Artikel 3.26f is overigens afkomstig uit paragraaf 4.6.1. In deze paragraaf werd verwezen naar paragraaf 4.6.2. In verband met het verplaatsen van paragraaf 4.6.2. naar hoofdstuk 3, kon deze verwijzing niet meer in stand worden gelaten en is de betreffende bepaling bij paragraaf 3.3.4. (nieuw) geplaatst.

Onderdeel SS en TT

Verder wordt de reikwijdte van paragraaf 3.4.2. uitgebreid. Het opschrift van de afdeling is in verband hiermee aangepast.

Artikel 3.29 en 3.30

De uitbreiding van de reikwijdte van de paragraaf ziet in de eerste plaats op enkele veel gebruikte organische stoffen. Het gaat hierbij om stoffen die in de ADR indeling worden geclassificeerd als ADR-klasse 3 (brandbare vloeistoffen). Deze organische stoffen hebben twee gevaarlijke aspecten: ze zijn brandgevaarlijk en bodembedreigend. Er geen andere gevaren aan deze vloeistoffen. In de bepaling wordt uitgegaan van systematische namen. Butanon (of 2-butanon) wordt vaak MEK of methylethylketon genoemd. Ethylethanoaat wordt meestal ethylacetaat genoemd. 4-methyl-2-pentanon wordt meestal methylisobutylketon of MIBK genoemd. 2-Propanol wordt meestal aangeduid als isopropylalcohol of IPA. Propanon (of 2-propanon) tenslotte is de systematische naam van aceton.

De werkingssfeer van de bepaling wordt daarnaast uitgebreid met vloeibare bodembedreigende stoffen voor zover dit geen gevaarlijke stoffen of CMR-stoffen zijn. Een voorbeeld van een dergelijke stof is pekkel.

Afdeling 2.10 van het Activiteitenbesluit is niet aangepast. Financiële zekerheid geldt na inwerkingtreding van dit besluit, net zoals voorheen, alleen voor vloeibare brandstof en afgewerkte olie.

Artikel 3.30a

Vaak is er een opslagvoorziening van organische oplosmiddelen bij de inrichting. Met betrekking tot externe veiligheid is het voornaamste gevaar dat bij het vullen van de opslagtank of bij het onttrekken uit de opslagtank, brand ontstaat. Organische oplosmiddelen zijn brandbare stoffen, maar zijn niet dusdanig vloeibaar dat het kan leiden tot plasbranden zoals dat bij andere vloeistoffen het geval kan zijn is. Met een afstand van 20 meter ten opzichte van kwetsbare objecten is de beperking van het risico dan ook voldoende geborgd.

Aangezien niet alle opslagtanks die op dit moment geïnstalleerd zijn aan de 20-meter eis voldoen, is overgangsrecht opgenomen in artikel 6.24w van het Activiteitenbesluit (nieuw). Voor bestaande situaties geldt artikel 3.30a tot 1 januari 2016 niet.

Onderdeel UU

Deze wijziging is bedoeld om te verduidelijken welke goederen niet onder deze paragraaf vallen. In de oude tekst werd dit gedaan door een verwijzing naar andere paragrafen. Hier is uitgeschreven welke goederen onder die andere paragrafen vallen, zodat de tekst zelfstandig leesbaar is.

Onder «vloeibare bodembedreigende stoffen» vallen alleen vloeistoffen, zoals bijvoorbeeld afgewerkte olie. Deze vloeistoffen vallen onder paragraaf 3.4.2. (bij opslag in een ondergrondse opslagtank), 4.1.1. (bij opslag in verpakking) of 4.1.3. (bij opslag in een bovengrondse opslagtank). Goederen zoals baggerspecie of veegvuil die bestaan uit water met een hoog gehalte onopgeloste bestanddelen, zijn geen vloeistoffen en vallen dus onder deze paragraaf Opslaan en overslaan van goederen.

Goederen die wel onder de paragraaf vallen zijn in hoofdlijnen inerte goederen, goederen die uitlogen en goederen waaruit vloeistoffen lekken.

Onderdeel VV

Het Activiteitenbesluit bevat sinds 1 juli 2011 een begripsbepaling voor PAK's. Het is daarom niet langer nodig om in tabel 3.34 van artikel 3.34, derde lid, een opsomming op te nemen. Met onderhavige wijziging worden de opsommingen in de genoemde tabel vervangen door PAK's.

Onderdeel XX en LLL

In dit onderdeel wordt paragraaf 4.1.6. Het vullen van gasflessen met propaan en/of butaan vernummerd tot paragraaf 3.4.8. Over het verplaatsen van voorschriften voor activiteiten van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3 is in het algemeen deel al ingegaan.

Paragraaf 3.4.9. behelst het opslaan van gasolie, smeerolie of afgewerkte olie in een bovengrondse opslagtank. Deze activiteiten waren voor de inwerkingtreding van dit besluit in paragraaf 4.1.3. geregeld, maar zijn overgezet naar hoofdstuk 3. Het tweede lid van artikel 3.54c was eerder opgenomen in artikel 4.13, derde lid, van de Activiteitenregeling

milieubeheer. Omdat dit een inperking van de werkingssfeer van de paragraaf is, hoort dit echter in deze bepaling thuis.

Gasolie volgens de Wet op de accijns heet aan de pomp gewoon diesel, maar ook huisbrandolie valt hier bijvoorbeeld onder. In artikel 3.54c, onder a en b worden de voor de opslag van gasolie en afgewerkte olie relevante grenzen voor de vergunningplicht uit BOR, bijlage I, onderdeel C, categorie 5.4, onder b en c weergegeven.

De toevoeging «of een opslagtank boven een oppervlaktewaterlichaam» wordt geschrapt, omdat al uit de nieuwe definitie van bovengrondse opslagtank volgt dat ook een opslagtank boven oppervlaktewater onder dit begrip valt.

Onderdeel YY

In dit onderdeel worden 3 afdelingen toegevoegd.

Afdeling 3.6 Voedingsmiddelen

In afdeling 3.6 zijn drie paragrafen opgenomen. Twee paragrafen, zijnde 3.6.1. Bereiden voedingsmiddelen, en 3.6.2. Slachten van dieren, uitsnijden van vlees of vis of bewerken van dierlijke producten, stonden eerst in hoofdstuk 4 (paragrafen 4.8.3. en 4.8.4.). Over het verplaatsen van voorschriften voor activiteiten van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3 is in het algemeen deel al ingegaan.

De derde paragraaf, paragraaf 3.6.3. Industrieel vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken, is nieuw.

Hoewel het in beginsel bij de paragrafen 3.6.1. en 3.6.2. alleen het verplaatsen van de regels van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3 betreft, zal in deze toelichting hieronder de reikwijdte van deze paragrafen duidelijkheidshalve nader worden toegelicht.

Paragraaf 3.6.1. Bereiden van voedingsmiddelen en paragraaf 3.6.2. Slachten van dieren, uitsnijden van vlees of vis of bewerken van dierlijke producten

In artikel 3.130 is de reikwijdte van de paragraaf «Bereiden van voedingsmiddelen» geregeld.

Met de aanduiding «het bereiden van voedingsmiddelen» worden activiteiten met de kleinste omvang bedoeld. Hieronder valt de bereiding van voedingsmiddelen voor directe consumptie in kantines, de horeca en professionele keukens in instellingen (zoals zorginstellingen, kantines in grote kantoorgebouwen), inclusief de bereiding voor consumptie op locatie (snackbars, afhaalrestaurants, en cateringbedrijven). Ook valt hieronder de bereiding van voedingsmiddelen bij slagerijen en kleine bakkerijen, en het ambachtelijk bereiden van voedingsmiddelen, waaronder in ieder geval valt de bereiding op traditionele wijze.

Bepalend voor de vraag of er sprake is van «het bereiden van voedingsmiddelen» is het soort apparatuur dat gebruikt wordt. Als er uitsluitend keukenapparatuur gebruikt wordt die ook bij huishoudens toegepast wordt, is deze activiteit van toepassing en gelden slechts minimale voorschriften.

Er wordt tevens van het «bereiden van voedingsmiddelen» gesproken indien professionele keukenapparatuur ofwel grootkeukenapparatuur gebruikt wordt. De term «grootkeuken» wordt gebruikt voor professionele keukens in de horeca en bij instellingen. De apparatuur die in professionele keukens gebruikt wordt, is een slag groter dan huishoudelijke apparatuur en er zijn hiervoor gespecialiseerde leveranciers. Het begrip «grootkeuken» is daar een ingeburgerd begrip, hoewel in het dagelijks taalgebruik het begrip nauwelijks voorkomt. Grootkeukenapparatuur komt

zowel in elektrische als gasgestookte varianten voor. Qua vermogen houdt de range van grootkeukenapparatuur op bij ongeveer 80 kilowatt. De zwaarste grootkeukenapparaten zijn bijvoorbeeld pastakokers voor een mensa of de bakwand van een snackbar. Bij bereiding van voedingsmiddelen met grootkeukenapparatuur moeten maatregelen getroffen worden tegen geurhinder en ter bescherming van de riolering.

Tenslotte betreft deze activiteit ook kleine en middelgrote bakkerijen die uitsluitend bakken met charge-ovens. De grote bakkerijen die werken met continu-ovens, vallen onder de paragraaf 3.6.3. Industrieel vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken. Gezien de beperkte omvang van deze activiteit kan er geen sprake zijn van een IPPC-installatie. Wel kan deze activiteit voorkomen naast het in werking hebben van een IPPC-installatie, zoals in een kantine voor een groot industrieel bedrijf.

In artikel 3.133 is de reikwijdte van de paragraaf «Slachten van dieren, uitsnijden van vlees of vis of bewerken van dierlijke producten» geregeld. Deze paragraaf betreft specifiek de productie en verwerking van vlees en vis en omvat:

- ambachtelijk slachten. Deze activiteit is gemaximaliseerd op 10.000 kilogram levend gewicht per week. Dit volgt ook uit de vergunningplicht (bijlage I bij het BOR, onderdeel C, categorie 8.3 onder g);
- uitsnijden van vlees of vis: de voorschriften zijn bij vlees uitsluitend van toepassing op het uitsnijden vanaf karkassen of karkasdelen. Als vlees in kleinere volumina wordt uitgesneden gelden geen voorschriften. Het verwarmen van vlees of vis valt niet onder deze activiteit, maar onder het bereiden van voedingsmiddelen bij toepassing van (groot)keukenapparatuur of het vervaardigen en bewerken van voedingsmiddelen bij toepassing van grotere installaties;
- verwerken van organen: organen die bij het slachten vrijkomen worden verder verwerkt bij gespecialiseerde bedrijven die naast uitsnijden vooral pekelen. Ook worden organen (kleinschalig) gekookt;
- koken, broeien en pekelen van dierlijke bijproducten: dierlijke bijproducten die bij het uitsnijden vanaf karkasdelen of het ambachtelijk slachten vrijkomen worden vaak nog afgekookt of gebroeid. Sommige onderdelen zoals huiden worden gepekeld.

Het enige onderdeel van deze activiteit dat in omvang begrensd is, is het slachten. Voor de andere drie processen kan er sprake zijn van een IPPC-installatie indien deze activiteit voldoende omvang heeft. Dit geldt in principe bij een capaciteit voor het verwerken van vlees vanaf 75 ton per dag.

Paragraaf 3.6.3. Industrieel vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken

Artikel 3.137

Dit artikel regelt de reikwijdte van paragraaf 3.6.3. Industrieel vervaardigen en bewerken van voedingsmiddelen of dranken. Onder deze derde paragraaf van Afdeling 3.6 Voedingsmiddelen vallen industriële activiteiten in de voedingsmiddelenindustrie. Ten gevolge van dit wijzigingsbesluit worden ook deze activiteiten gereguleerd met algemene regels. Industriële vervaardiging van voedingsmiddelen of dranken betreft het vervaardigen of bereiden van voedingsmiddelen, anders dan genoemd onder de paragrafen 3.6.1. en 3.6.2. Het kan hier gaan om allerlei activiteiten met groente en fruit, vleeswaren, snacks, sauzen, kruiden, enzovoorts. Ook grote bakkerijen die produceren met continu-ovens vallen onder deze activiteit.

De stookinstallaties die voor deze activiteit worden ingezet zijn over het algemeen middelgrote stookinstallaties, waarop de voorschriften van paragraaf 3.2.1. (nieuw) van toepassing zijn.

Indien deze activiteit voldoende omvang heeft kan er sprake zijn van een IPPC-installatie. Die drempel varieert tussen 75 en 300 ton per dag, afhankelijk van de hoeveelheid en samenstelling van het product dat verwerkt wordt.

Van de werkingssfeer zijn uitgezonderd de extractie van plantaardige oliën of veredeling van vetten, de productie van zetmeel of suiker en de productie van alcohol. Dit zijn processen die (op industriële schaal) uitsluitend bij IPPC-inrichtingen worden uitgevoerd. Als een bedrijf dit onder de drempels van de Richtlijn industriële emissies zou gaan uitvoeren zijn aanvullende voorschriften nodig op deze paragraaf.

Daarnaast zijn handelingen met gewassen met als doel deze te sorteren, te transporteren en te verpakken, niet onder algemene regels gebracht. Voor het afvalwater dat hierbij vrijkomt geldt, bij lozen op het oppervlaktewater, nog de vergunningplicht.

Artikel 3.138

Gelet op Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor een communautaire maatregelen betreffende waterbeleid (PB L 327) (Kaderrichtlijn water) dient rekening gehouden te worden met de lokale situatie bij het vaststellen van lozingseisen. Voor lozing in niet aangewezen oppervlaktewateren, die over het algemeen kwetsbaarder geacht kunnen worden, blijft daarom een watervergunning vereist. Ten aanzien van aangewezen oppervlaktewateren kan lozen onder de in dit artikel opgenomen beperkingen worden toegelaten.

In het tweede lid wordt de toetsing van stoffen en preparaten volgens de Algemene Beoordelingsmethodiek (ABM) voorgeschreven. De ABM is beschreven in de nota «Het beoordelen van stoffen en preparaten voor de uitvoering van het emissiebeleid water» van de Commissie Integraal Waterbeheer. De ABM deelt stoffen en preparaten in drie categorieën in. Aan elke categorie is een «gewenste saneringsinspanning» (A, B of C) gekoppeld.

Er zijn geen algemene regels mogelijk voor de beoordeling van een eventuele lozing van type A stoffen. Dit zal dan ook via een maatwerkvoorschrift moeten worden geregeld. Dit geldt tevens voor type B-stoffen die zonder een biologische zuivering te passeren worden geloosd. De waterkwaliteitsbeheerder adviseert het bevoegd gezag over de toelaatbaarheid van een dergelijke lozing en motiveert dit aan de hand van de voornoemde beoordelingssystematiek en de immissietoets zoals beschreven in de nota «Emissie-immissie, prioritering van bronnen en de immissietoets» van de Commissie Integraal Waterbeheer. Indien door de omvang of aard van de activiteiten geen biologische zuivering nodig is of economisch niet haalbaar is, zou het bevoegd gezag bij maatwerk toestemming kunnen geven voor lozing van biologisch afbreekbare stoffen van type B met een acute toxiciteit van 10 mg/l of lager (stoffen uit de categorie B5 en 7 van de Algemene beoordelingsmethodiek (ABM)).

De in het vierde lid opgenomen emissiegrenswaarden zijn gebaseerd op de stand der techniek volgens het BBT referentie document (BREF) voedingsmiddelen en zuivel en op bestaande lozingseisen in vergunningen voor lozing in aangewezen oppervlaktewaterlichamen. De gehalten worden bepaald in enig steekmonster. Dit betekent dat genoemde lozingseisen hoger zijn dan wat gemiddeld zal worden aangetroffen in het te lozen afvalwater uit het reguliere bedrijfsvoeringsproces ingericht op basis van de best beschikbare technieken.

De gehalten aan koper, zink, fosfaat en stikstof in oppervlaktewater voldoen niet in alle gevallen aan de doelstellingen van de Kaderrichtlijn water. De opgenomen lozingseis is geënt op een verwaarloosbare invloed op het achtergrondgehalte. Bij maatwerkvoorschrift kan de waterbeheerder de lozingseisen verruimen, als de waterkwaliteit zich daar niet tegen verzet, of aanscherpen, als dit met het oog op de waterkwaliteitsdoelstellingen nodig is. In beide gevallen dient het besluit te worden gemotiveerd.

In het algemeen geldt dat indien stoffen niet gereguleerd zijn in de voorschriften bij de activiteit daar op grond van de zorgplicht (artikel 2.1 van het besluit) bij maatwerkvoorschrift, eisen aan kunnen worden gesteld indien het belang van het milieu, in dit geval de kwaliteit van het oppervlaktewater, daartoe noodzaakt. Dat zou eventueel het geval kunnen zijn voor de stof chloride of de zuurgraad (pH).

Het is mogelijk dat lokale omstandigheden aanleiding zijn om de eisen, genoemd in het vierde lid, naar boven bij te stellen. Op grond van het vijfde lid heeft de waterbeheerder de bevoegdheid dit gemotiveerd in een maatwerkvoorschrift op te nemen. Erwt en bonen bevatten zink en bladgroenten koper. Bij de verwerking van deze groenten komen deze metalen in hogere gehalten vrij. Omdat het verwerken van groenten seizoensgebonden is, kan een eventueel maatwerkvoorschrift ook voor een bepaalde periode hogere lozingseisen toestaan. Ook kan het nodig zijn dat voor de lozing in relatie tot de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam strengere lozingseisen gewenst zijn. Mits goed gemotiveerd, kan het bevoegd gezag in een maatwerkvoorschrift strengere lozingseisen opnemen.

Artikel 3.139

In artikel 10.29a Wm is de voorkeursvolgorde voor de verwijdering van afvalwater opgenomen. Dit artikel zegt, onder d: «huishoudelijk afvalwater en, voor zover doelmatig en kostenefficiënt, afvalwater dat daarmee wat biologische afbreekbaarheid betreft, overeenkomt, wordt ingezameld en naar een inrichting als bedoeld in artikel 3.4 van de Waterwet getransporteerd;». De hier bedoelde inrichting is een zuiveringstechnisch werk dat in beheer is bij het waterschap.

Volgens de voorkeursvolgorde wordt bedrijfsafvalwater, dat overeenkomt met huishoudelijk afvalwater, bij voorkeur geloosd in het vuilwaterriool, onder de voorwaarde dat dit doelmatig en kostenefficiënt is. Deze voorwaarde is aan artikel 10.29a Wm toegevoegd met het amendement van Heugten c.s., waar in de toelichting wordt aangegeven dat deze toevoeging bedoeld is om het bedrijven mogelijk te maken hun afvalwater zelf te zuiveren of op andere manier te verwerken.

Voor de voedingsmiddelenindustrie betekent dit, dat het afvalwater bij voorkeur, zonder voorgaande zuivering, wordt geloosd in het vuilwaterriool en dat daarvan kan worden afgeweken, als het bedrijf het doelmatig en kostenefficiënt acht om het op andere wijze te behandelen.

De gemeentelijke zorgplicht

Ongezuiverd lozen in het vuilwaterriool heeft de voorkeur. Dit heeft tot gevolg dat de gemeentelijke zorgplicht ook van toepassing is op deze lozing. Gemeenten hebben op grond van artikel 10.33 van de Wm een zorgplicht ten aanzien van de inzameling en het transport van stedelijk afvalwater. Stedelijk afvalwater is huishoudelijk afvalwater of een mengsel daarvan met bedrijfsafvalwater, afvloeiend hemelwater, grondwater of ander afvalwater.

Deze zorgplicht brengt met zich, dat de gemeente (in samenhang met de beheerder van een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI)) in beginsel de mogelijkheid moet bieden dat een voedingsmiddelenbedrijf het afvalwater bij de gemeente, en vervolgens de RWZI, kan aanbieden. Dit betekent niet, dat de gemeente het afvalwater bij het bedrijf moet ophalen of een vuilwaterriool dient aan te leggen tot de perceelsgrens. Van het bedrijf kan een redelijke inspanning gevraagd worden het afvalwater in het vuilwaterriool of direct in de RWZI te brengen. In de huidige praktijk is het ook al zo dat nieuw te vestigen bedrijven op locaties waar (nog) geen vuilwaterriool aanwezig is, in belangrijke mate de kosten voor de aanleg van die riolering voor hun rekening nemen.

Het kan ook zo zijn dat de RWZI onvoldoende capaciteit heeft om het afvalwater van het te vestigen voedingsmiddelenbedrijf te verwerken. De vestigingswens van het bedrijf kan niet leiden tot een verplichting de communale RWZI uit te breiden, dit zou tot onredelijke maatschappelijk kosten leiden. In dat geval is dit een van de aspecten die aan de orde moeten komen bij de besluitvorming om het bedrijf al dan niet op die locatie te vestigen.

Een bedrijf kan er voor kiezen de behandeling van het afvalwater zelf ter hand te nemen, bijvoorbeeld door middel van een anaerobe zuivering, met biogasproductie. Die behandeling van het afvalwater moet aan de gebruikelijke voorwaarden in het belang van het milieu (de beste beschikbare technieken) voldoen. Er resteert dan echter een afvalwater dat nog niet geschikt is om te lozen in het milieu, zoals het oppervlaktewater, maar wat betreft biologische afbreekbaarheid, ook niet meer overeenkomt met huishoudelijk afvalwater.

Het is dan bedrijfsafvalwater zoals elk ander bedrijfsafvalwater, waarvoor het bedrijf in eerste instantie zelf verantwoordelijk is. Aangezien het niet langer afvalwater is, dat wat betreft biologische afbreekbaarheid overeenkomt met huishoudelijk afvalwater, is er niet langer sprake van de gemeentelijke zorgplicht! Daarmee mag dit afvalwater nog wel in het vuilwaterriool geloosd worden (onder expliciete toestemming en voorwaarden van het bevoegd gezag), maar de gemeente niet de zorgplicht heeft het te ontvangen.

Lozen in vuilwaterriool weigeren

De gemeente kan argumenten hebben dit afvalwater niet te willen ontvangen, hierbij behartigt de gemeente tevens de belangen van het waterschap als beheerder van het zuiveringstechnisch werk. Als weigeringsgronden kunnen zowel kwantitatieve als kwalitatieve aspecten een rol spelen. Kwantitatieve redenen kunnen zijn, dat de capaciteit van het openbare vuilwaterriool onvoldoende is voor het te lozen debiet, of dat het zuiveringstechnisch werk, waar de lozing uiteindelijk op uitkomt, de omvang van de lozing niet aan kan (onvoldoende hydraulische capaciteit).

Een kwalitatieve reden kan zijn, dat het afvalwater door de voorzuivering een dusdanige samenstelling heeft gekregen, dat het de doelmatige werking van het zuiveringstechnisch werk nadelig beïnvloed. De beheerder van het zuiveringstechnisch werk kan dit onderbouwen. De samenstelling van stedelijk afvalwater voldoet gemiddeld aan de volgende verhoudingen:

- maximale verhouding m³/ie = 0,35;
- minimale verhouding CZV/P-totaal = 50;
- minimale verhouding CZV/N-totaal = 8;
- maximale verhouding CZV/BZV5 = 3.

Als het afvalwater van een voedingsmiddelenbedrijf dat geloosd wordt in het vuilwaterriool overeenkomt met deze samenstelling, zal de doelmatige werking van het zuiveringstechnisch werk in het algemeen niet nadelig beïnvloed worden.

In concrete situaties hoeft dit natuurlijk niet altijd te leiden tot weigering van de lozing. Veelal kunnen bepaalde maatregelen bij het bedrijf ook tot een bevredigende oplossing leiden. Die maatregelen zijn dan echter afhankelijk van de lokale situatie en zullen in overleg met het bevoegd gezag, de beheerder van het vuilwaterriool, de gemeente, en de beheerder van het zuiveringstechnisch werk moeten worden vastgesteld en in een maatwerkvoorschrift op grond van het Activiteitenbesluit moeten worden verankerd.

De gemeentelijke zorgplicht voor de inzameling van het afvalwater is beperkt tot het ongezuiverde afvalwater, bij voorzuivering door het bedrijf heeft het bedrijf de eerste verantwoordelijkheid voor het afvalwater.

Kiest een voedingsmiddelenbedrijf voor behandeling van het afvalwater, dan wordt het zelf verantwoordelijk voor de verwijdering ervan. Lozen in het milieu, oppervlaktewater of bodem, heeft dan de voorkeur, waarbij de eisen conform de BREF gelden. Dit zal aanzienlijke inspanning vergen.

Lozen na voorzuivering bij het bedrijf in het vuilwaterriool is slechts toegestaan onder expliciete toestemming en voorwaarden van het bevoegd gezag. Dit wordt dan vastgelegd in een maatwerkvoorschrift op grond van het Activiteitenbesluit.

Gezien de vereiste inspanningen om direct lozen in het oppervlaktewater mogelijk te maken zal lozen in het vuilwaterriool voor de hand liggen. Er kunnen echter doorslaggevende lokale factoren aan de orde zijn die dit lozen onmogelijk maken of die aan dit lozen extreme voorwaarden stellen. Nazuiveren om het geschikt te maken voor direct lozen wordt dan weer een optie, evenals de optie van ongezuiverd lozen in het vuilwaterriool.

Biologische zuivering voorafgaand aan lozing op de riolering wordt in nieuwe gevallen in beginsel niet toegestaan. Bij maatwerkvoorschrift kan hier echter van worden afgeweken. Zie beste beschikbare technieken afvalwater.

Bij het verwerken van olie, vet, zuivel, vlees of vis is voor lozing van het afvalwater op het riool minimaal een vetafscheider nodig. Nieuwe afscheiders moeten voldoen aan de nieuwe NEN-norm, voor bestaande afscheiders blijft de oude NEN-norm gelden.

Volgens de NEN-norm moet de grootte van een afscheider voor afvalwater van vleesverwerking op een aangepaste manier gekozen worden. Om bij latere wijzigingen in de bedrijfsvoering na te kunnen gaan of de afscheider nog steeds voldoet, is gevraagd of de manier waarop dat gedaan wordt in een rapport vastgelegd kan worden.

Flocculatie wordt niet in de voorschriften verwerkt, omdat van deze techniek verschillende uitvoeringen voorkomen en er geen norm of standaard is, zoals voor vetafschers. De meest voorkomende vormen van flocculatie zijn overigens (meer dan) gelijkwaardig aan een vetafscheider. Via het overgangsrecht wordt gezorgd dat bestaande bedrijven die flocculatie toepassen niet aan het vetafscheider-voorschrift hoeven te voldoen. Voor nieuwe situaties kan flocculatie als gelijkwaardige voorziening toegestaan worden, mits het bedrijf aan het bevoegd gezag aangeeft hoe de flocculatie er precies uit komt te zien.

De middelen die worden toegepast zijn meestal gecombineerde reinigings- en ontsmettingsmiddelen. De toegepaste middelen moeten zijn toegelaten op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet. Bij de toelating beoordeelt het College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (CTGB) het milieueffect van de middelen bij normaal gebruik. Normaal gebruik wil voor de vleessector zeggen dat het middel volgens de gebruikvoorschriften wordt gedoseerd en toegepast, en na gebruik wordt geloosd op de riolering.

Voor de toegepaste middelen betekent dit, dat ervan uitgegaan mag worden dat het milieueffect bij lozing op de riolering voldoende beoordeeld is, zodat er op grond van dit besluit geen aanvullende informatie gevraagd hoeft te worden en geen aanvullende eisen gesteld worden. De voorwaarden hierbij zijn, dat:

– de middelen zijn toegelaten op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet, en

– de middelen worden toegepast conform het gebruikvoorschrift.

De toelating en het gebruikvoorschrift zijn in te zien op www.ctgb.nl.

Als bij handhaving problemen geconstateerd worden door onzorgvuldig gebruik van de middelen wordt geadviseerd eerst te kijken naar het officiële gebruikvoorschrift; bij problemen kan naleving van het gebruikvoorschrift via de zorgplicht afgedwongen worden.

Als een bedrijf overweegt een maatwerkvoorschrift aan te vragen voor lozing van deze middelen op bodem of oppervlaktewater, zal over het algemeen een aanvullende stoffenbeoordeling nodig zijn. Overigens ligt het niet voor de hand om deze stoffen op bodem of oppervlaktewater te lozen.

Tenslotte is nog een aandachtspunt dat er in het verleden middelen zijn toegelaten die ethyleen diamine tetra azijnzuur (EDTA) bevatten. EDTA is een stof die problemen geeft in het oppervlaktewater. Dit is ook het geval bij lozing op de riolering. De nieuwste generatie toegelaten reinigingsmiddelen bevat geen EDTA meer. Gezien de schadelijkheid van de stof, en het feit dat er voldoende EDTA-vrije middelen verkrijgbaar zijn, is het wenselijk dat het gebruik van EDTA beëindigd wordt. Aan de bedrijven wordt geadviseerd de middelen die worden toegepast te screenen, en eventuele EDTA-houdende middelen niet meer aan te schaffen. Beëindiging van het gebruik van EDTA valt onder de algemene zorgplicht (artikel 2.1 van het besluit).

Artikel 3.140

Dit artikel geeft een regeling voor geur voor de voedingsmiddelenindustrie. Het algemene beleidsuitgangspunt is het voorkomen van nieuwe hinder. Voor bestaande situaties wordt een aanpak geschetst om hinder tot een acceptabel niveau te beperken. De beoordeling welke mate van geurhinder nog acceptabel is, is aan het bevoegd gezag. Het uitgangspunt voor geur van industriële bronnen is ook te vinden in de Nederlandse Emissie Richtlijnen Lucht (NeR), paragraaf 2.9.

Nieuwe situaties

Indien een nieuw voedingsmiddelenbedrijf zich op een locatie vestigt, geldt het hierboven aangegeven algemene beleidsuitgangspunt inzake het voorkomen van nieuwe hinder. Dit wordt als volgt ingevuld.

a. Bepalend voor de locatiekeuze is het bestemmingsplan, niet de milieuregelgeving. Het bestemmingsplan moet aangeven waar bedrijven met een grote hindercontour zich kunnen vestigen.

b. Een nieuw bedrijf moet nieuwe geurhinder voorkomen.

c. Bij de melding overlegt het bedrijf informatie hoe het aan dit uitgangspunt kan voldoen. Aan de vorm van deze informatie worden verder geen eisen gesteld.

d. Het bevoegd gezag kan op basis van de melding om een geuronderzoek vragen, indien het aannemelijk kan maken dat toch geurhinder kan optreden.

e. Het bevoegd gezag kan (op verzoek van het bedrijf) bij maatwerkvoorschrift meer geurhinder toestaan. Dit moet gebaseerd zijn op lokaal beleid, en kan nooit meer zijn dan een acceptabel hinderniveau.

f. Bij het maatwerk kunnen naast het hinderniveau concrete maatregelen worden voorgeschreven die nodig zijn om het voorgeschreven hinderniveau te bereiken.

Dit uitgangspunt is neergelegd in artikel 1.17 en het eerste en tweede lid van artikel 3.140.

Verwijdering van afvalwater

Ook de verwijdering van afvalwater is een relevant aspect is bij de keuze voor een vestigingslocatie van een voedingsmiddelenbedrijf. De afvalwaterstroom kan, in alle gevallen waarin lozing in het vuilwaterriool aan de orde is, een relevante rol spelen. Bij grotere bedrijven zal het te lozen debiet zodanig zijn dat het een substantieel deel van het stedelijk afvalwater gaat uitmaken en daarmee direct invloed uitoefent op het systeem van riolering en zuivering. Het is van belang bij de beslissing tot vestiging van een bedrijf op een bepaalde locatie deze aspecten in ogenschouw te nemen.

Indien voor het bedrijfsafvalwater geen gebruik wordt gemaakt van het vuilwaterriool en de RWZI, gelden voor het bedrijf eisen uit de BREF, eventueel aangevuld met maatregelen die vanwege de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater noodzakelijk zijn. Ook in dat geval kunnen, vanwege de lokale situatie, de noodzakelijke maatregelen belemmerend zijn om de inrichting op die locatie te vestigen. Dit kan ook voorkomen bij wijziging of uitbreiding van een bestaande inrichting.

Bestaande situaties

Voor bestaande situaties geldt het uitgangspunt dat de geurhinder in principe al is teruggebracht tot een *acceptabel niveau*. Dit wordt als volgt ingevuld:

a. Een bestaand bedrijf krijgt geen voorschriften over geurhinder, buiten eventuele standaardvoorschriften die voor een concrete activiteit of installatie gelden.

b. Het bevoegd gezag kan bij maatwerk concrete maatregelen voorschrijven indien het aan de hand van de NeR kan aantonen dat de geurhinder een acceptabel niveau overschrijdt.

Dit uitgangspunt is neergelegd in het derde lid van artikel 3.140.

Wijzigingen van bestaande situaties

Ook hier geldt het algemene uitgangspunt dat nieuwe geurhinder moet worden voorkomen:

a. Wijziging van een bestaand bedrijf mag *geen toename van de geurhinder veroorzaken*.

b. Bij de melding overlegt het bedrijf informatie hoe het aan dit uitgangspunt kan voldoen. Aan de vorm van deze informatie worden verder geen eisen gesteld.

c. Het bevoegd gezag kan op basis van de melding om een geuronderzoek vragen, indien het aannemelijk kan maken dat de geurhinder toch toe kan nemen.

d. Het bevoegd gezag kan (op verzoek van het bedrijf) bij maatwerkvoorschrift meer geurhinder toestaan. Dit moet gebaseerd zijn op lokaal beleid, en kan nooit meer zijn dan een acceptabel niveau van geurhinder.

e. Bij het maatwerk kunnen naast het hinderniveau concrete maatregelen worden voorgeschreven die nodig zijn om het voorgeschreven hinderniveau te bereiken.

Dit uitgangspunt is neergelegd in artikel 1.17 en het eerste en tweede lid van artikel 3.140.

Artikel 3.141

Bij een aantal processen in de voedingsmiddelenindustrie komen emissies van stof vrij. Dit geldt vooral voor situaties waar voedingsmiddelen of grondstoffen daarvan worden gedroogd, gemalen, gebrand of geroosterd of waarbij goederen behorend tot de stuifklasse S1, S2, S3 of S4 worden gemengd. In die gevallen gelden de normale emissie-eisen voor stof, waaraan in principe met een filterende afscheider kan worden voldaan. De filterende afscheider is in de regeling opgenomen als erkende maatregel bij dit voorschrift. Verder worden in de regeling voorschriften gesteld om de doelmatige verspreiding van deze emissies te borgen.

Een uitzondering op de standaardemissie voor stof geldt voor processen waarbij hygroscopisch stof vrijkomt. Dit is, simpel gezegd, een stof die vocht aantrekt en dus nat en plakkerig is. Voor een hygroscopische stof zijn filterende afscheiders niet toepasbaar om technische en bedrijfseconomische redenen. Derhalve kan in overleg met het bevoegd gezag in een maatwerkvoorschrift gekozen worden voor niet filterende afscheiders. Bij het gebruik van niet filterende afscheiders (en er aldus sprake is van een hygroscopische stof) zijn in de sector bij toepassing van natte wassers waarden haalbaar van $< 10 \text{ mg/m}^3$ en bij toepassing van cyclonenbatterijen $< 25 \text{ mg/m}^3$. Bij de keuze van de toe te passen techniek dient rekening te worden gehouden met integrale milieueffecten, lokale technische kenmerken en geografische ligging van de installatie en de plaatselijke milieumomstandigheden. In het maatwerkvoorschrift kan ook worden vastgelegd op welke manier de gekozen techniek wordt gecontroleerd.

Afdeling 3.7 Sport en Recreatie

In Afdeling 3.7 zijn vijf paragrafen opgenomen. Vier daarvan zijn paragrafen die overgeheveld zijn van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3. Het betreft paragraaf 4.8.8. Traditioneel schieten, paragraaf 4.8.5. Bieden van gelegenheid voor het beoefenen van sport in de buitenlucht, paragraaf 4.8.5a. Recreatief vissen en 4.8.5b Gebruiken van gewasbeschermingsmiddelen op sport- of recreatieterreinen. Deze paragrafen zijn opgenomen in de artikelen 3.145 tot en met 3.152 van het Activiteitenbesluit. Over het verplaatsen van voorschriften voor activiteiten van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3 is in het algemeen deel al ingegaan.

Er is één nieuwe paragraaf in Afdeling 3.7. opgenomen. Het betreft het schieten op een binnenschietbaan.

Artikel 3.142

Aan de constructie van een binnenschietbaan zijn eisen gesteld ten einde te voorkomen dat een direct schot of een ricochet (het terugkaatsen van een projectiel) de baan kan verlaten, zodat de onveilige zone beperkt blijft tot de schietbaan zelf en er geen gevaar buiten de inrichting is. Binnenschietbanen zijn te verdelen in banen voor wapens met klein kaliber en voor wapens met groot kaliber, waarbij groot kaliber meer dan

.22 (0,22 inch oftewel 5,59 mm) bedraagt. Klein kaliber-wapens, zowel vuistvuurwapens (pistool of revolver) als schoudervuurwapens (karabijn of geweer), hebben als kenmerk dat de trefenergie van de afgevuurde projectielen relatief beperkt is. De banen voor het schieten met klein kaliber-wapens komen voor in lengten van 10 tot 50 meter. Binnenschietbanen voor groot kaliber-wapens zijn te verdelen in banen voor vuistvuurwapens en banen voor schoudervuurwapens. Banen voor vuistvuurwapens met een groot kaliber zijn 10 tot 50 meter lang, banen voor schoudervuurwapens met een groot kaliber kunnen in verschillende lengten voorkomen. De meeste zijn 50 of 100 meter lang.

Naast het voldoen aan bepaalde constructieve eisen dienen schietbanen uitgerust te zijn met een kogelvanger die ervoor zorgt dat de bouwconstructie, met name de achterwand, niet wordt beschadigd door projectielen of ricochets. De achterwand blijft zo voldoende stevig om projectielen of ricochets tegen te houden. Bij klein kaliberbanen zijn dat gewoonlijk vrij eenvoudige metalen bakken, waarin de kogels worden afgeketst naar een zandbak. Banen voor schoudervuurwapens met een groot kaliber zijn in het algemeen voorzien van een zandkogelvanger en banen voor vuistvuurwapens van een stalen kogelvanger. Ook worden kogelvangens met kunststof toegepast, vaak bestaand uit rubbergranulaat.

Binnenschietbanen worden hoofdzakelijk gebruikt voor de beoefening van de schietsport maar ook voor training van bijvoorbeeld politiemedewerkers. Gezien de disciplines die bij de schietsport voorkomen, ook bij wedstrijden in nationale en internationaal verband, zijn de kalibers beperkt tot aan .50 ofwel 0,50 inch (12,7 mm). De inchmaat voor de aanduiding van de maatvoering van wapens is gebruikelijk voor de meeste kalibers. Grotere kalibers bestaan wel bij historische wapens, zoals voorladers. Bij dergelijke wapens is de energie van de afgeschoten kogels door een lagere afvuursnelheid lager dan die van moderne wapens. Dit brengt met zich mee dat ondanks de soms veel grotere kalibers er voor het schieten met deze wapens geen extra maatregelen aan de binnenschietbanen nodig zijn.

Bij het schieten worden afvalstoffen geproduceerd, zoals kogelresten, patroonhulzen, kruitstof op de baan en wanden van de schietbaan en wanden, en kruitgassen en -stof. Ten aanzien van de afvoer van (gevaarlijke) afvalstoffen verwezen naar de bestaande maatregelen van het besluit. Voor de afvoer van kruitgassen en -stof en het waarborgen van voldoende verse lucht moet een binnenschietbaan van een mechanisch ventilatiesysteem zijn voorzien. De afgevoerde lucht kan lood, koper, en afbraakproducten van de verbranding van kruit zoals koolwaterstoffen en nitreuze gassen bevatten. Wat betreft de eisen en maatregelen is daarom aangesloten bij de systematiek van het besluit met betrekking tot metaalbewerking.

Wat betreft de geluidseisen is eveneens aangesloten bij de voorschriften van het besluit. Onderzoek heeft uitgewezen dat dit voor binnenschietbanen mogelijk is (TNO-MON-RPT-2010-02661 Binnenschietbanen in het Activiteitenbesluit, TNO 29 oktober 2010). Voor het meten van de geluidsbelasting gaat het Activiteitenbesluit uit van de Handleiding Meten en Rekenen Industrielawaai (1999). In deze handleiding is gesteld dat deze niet van toepassing is op schietgeluid. Voor de inventarisatie en beoordeling van schietgeluid wordt verwezen naar de Circulaire Schietlawaai (oorspronkelijke versie 1979). Deze circulaire geeft echter geen meetmethode voor het bepalen van de geluidbelasting van binnenschietbanen. Daarom is een specifiek meetvoorschrift opgesteld voor het meten van schietgeluid van binnenschietbanen. Dit meetvoorschrift is als bijlage opgenomen bij de regeling behorende bij dit wijzigingsbesluit. Bij de melding van een binnenschietbaan dient een akoestisch rapport te worden ingediend dat is opgesteld conform dit meetvoorschrift.

Artikel 3.143

Bij het schieten op een binnenschietbaan komen stof en gassen vrij. Deze bestaan uit lood en koper en uit de afbraakproducten van de verbranding van kruit (koolwaterstoffen, nitreuze gassen). De hoeveelheden gassen in relatie tot hun milieueffecten zijn beperkt. Voor wat betreft de emissieconcentratie-eis voor stofklasse S (totaal stof) is aangesloten bij de eisen van de NeR. In de ministeriële regeling zijn concrete maatregelen opgenomen waarmee, bij juiste dimensionering, uitvoering en onderhoud, aan de emissieconcentratie-eisen in dit artikel wordt voldaan.

Artikel 3.144

Te allen tijde moet worden voorkomen dat kogels, projectielen of delen daarvan buiten de inrichting terecht komen en gevaar voor de omgeving opleveren. Hiervoor wordt de effectbenadering toegepast: er mag nooit een kogel of projectiel of delen daarvan de schietbaan verlaten. In de ministeriële regeling zijn concrete maatregelen opgenomen waarmee dit gewaarborgd wordt.

Verder biedt dit artikel de grondslag om bij ministeriële regeling bodembeschermende voorzieningen te vereisen. Het gaat erom dat voorkomen wordt dat hulzen van verschoten munitie op of in de bodem terecht komen en kogels en projectielen of delen daarvan nabij het schietpunt.

Afdeling 3.8. Overige Activiteiten

Artikel 3.153 en 3.154

Paragraaf 3.3.3. Tandheelkunde (oud) is in verband met een logische opbouw van het Activiteitenbesluit overgeheveld naar paragraaf 3.8.1. onder afdeling 3.8. Overige Activiteiten.

Artikel 3.155 en 3.156

Paragraaf 3.8.2 betreft de gemeentelijke milieustraat ofwel de gemeentelijke afvalbrengrstations.

De implementatie van de Richtlijn industriële emissies brengt met zich mee dat meer gemeentelijke afvalbrengrstations onder het Activiteitenbesluit gaan vallen. Dit betekent dat artikel 2.12 van het Activiteitenbesluit en artikel 2.9 van de bijbehorende regeling nu ook gaan gelden voor deze inrichtingen. Anders dan bij andere inrichtingen onder het Activiteitenbesluit (waar binnen één inrichting slechts enkele van de afvalstromen genoemd in artikel 2.9 van de Activiteitenregeling een rol spelen) worden op de gemeentelijke milieustraat vrijwel alle genoemde afvalstoffen worden aangeboden.

In praktijk is het niet altijd mogelijk om op een gemeentelijk afvalbrengrstation al deze stromen gescheiden te houden. Alleen al om die reden is het noodzakelijk om voor gemeentelijke milieustraten een uitzondering te formuleren op artikel 2.12 van het Activiteitenbesluit. Het is echter niet de bedoeling dat hierdoor op gemeentelijke afvalbrengrstations zonder meer alle stromen samengevoegd mogen worden en al helemaal niet om toe te staan dat de resulterende mengstroom vervolgens wordt afgevoerd naar een afvalverbrandingsinstallatie. Dit zou op gespannen voet staan met het streven om zoveel mogelijk afval te recyclen en ook met de in 2009 in de Tweede Kamer aangenomen motie over de verwerking van grof huishoudelijk restafval (Kamerstukken II, 2008/09, 30 872, nr. 41). Het introduceren

van een – om fysieke redenen vaak noodzakelijk – uitzondering voor gemeentelijke milieustraten op artikel 2.12 van het Activiteitenbesluit dient daarom gepaard te gaan met een specifieke regeling teneinde de recycling van het daar aangeboden afval te waarborgen.

Voor de invulling van een dergelijke specifieke regeling is aangesloten bij de beleidslijn zoals die is uitgezet in de tweede wijziging van het tweede Landelijk afvalbeheerplan 2009–2021. Hierdoor gelden voor gemeentelijke afvalbrengstations die onder het Activiteitenbesluit vallen op dit punt dezelfde regels als voor gemeentelijke afvalbrengstations die toch nog onder de vergunningplicht blijven vallen. Concreet is de hoofdlijn van deze specifieke regeling voor gemeentelijke milieustraten als volgt:

- Als basisregel dienen ook gemeentelijke afvalbrengstations gescheiden aangeleverde afvalstromen gescheiden te houden en hier voorzieningen voor aan te bieden. In de Activiteitenregeling zal hiertoe een lijst met afvalstromen worden opgenomen.
- De inrichting en organisatie van en het beleid op het afvalbrengstation dienen te zijn gericht op een daadwerkelijk gebruik van de aanwezige voorzieningen door de aanbieder van het afval.
- Vanaf afvalbrengstations waar het voorgeschreven voorzieningenniveau aanwezig is en waar wordt toegezien op een juist gebruik daarvan, mag de overblijvende reststroom worden afgevoerd naar een afvalverbrandingsinstallatie.
- Wanneer het aanbieden van het voorgeschreven voorzieningenniveau niet mogelijk is, kan daarvan worden afgeweken. Dit heeft echter wel als consequentie dat de reststroom van een dergelijk afvalbrengstation moet worden afgevoerd naar een sorteerder, waar door nascheiding uiteindelijk alsnog een vergelijkbaar niveau van afvalscheiding wordt bereikt als wordt gerealiseerd op afvalbrengstations waar het voorschreven voorzieningenniveau wel aanwezig is.

In artikel 3.155 wordt aangegeven wat er verstaan wordt onder een milieustraat door een verwijzing naar de verplichting in artikel 10.22, eerste lid, van de wet. Daar wordt de gemeente de plicht opgelegd ervoor te zorgen dat er ten minste één locatie is waar inwoners grove huishoudelijke afvalstoffen achter kunnen laten. De milieustraat wordt niet altijd gerund door de gemeente zelf: er kan ook sprake zijn een bedrijf die dit in opdracht van de gemeente doet. De locatie kan uitsluitend een milieustraat zijn, maar kan ook gecombineerd zijn met andere gemeentelijke activiteiten of bedrijfsactiviteiten. Omdat deze paragraaf is opgenomen in hoofdstuk 3 gelden de verplichtingen eveneens als er sprake is van een inrichting type C. Een mogelijke reden waarom er sprake kan zijn van een inrichting type C is omdat de activiteiten gecombineerd worden met de inname of verwerking van bepaalde soorten bedrijfsafval. In dat geval gelden de voorschriften van deze paragraaf slechts voor de inname van huishoudelijke afvalstoffen; soortgelijke verplichtingen ten aanzien van bedrijfsafval worden voorgeschreven in de vergunning.

Het eerste lid van artikel 3.156 geeft aan dat er ten behoeve van doelmatig beheer van afvalstoffen ten minste wordt voldaan aan de voorschriften in de ministeriële regeling. De term «ten minste» geeft aan dat dit geen uitputtende regeling beoogt te zijn, waardoor het mogelijk is om bij onvoorziene situaties die leiden tot een ondoelmatig beheer van afvalstoffen een beroep te doen op de zorgplicht, inclusief de maatwerk-mogelijkheid daarvan. Die onvoorziene situaties zouden bijvoorbeeld kunnen voortkomen uit gecombineerd gebruik van faciliteiten voor huishoudelijk afval en bedrijfsafval.

Het tweede lid geeft aan dat indien wordt voldaan aan de specifieke eisen in de regeling, een deel van het mengverbod van artikel 2.12

terugtreedt. Dat betekent dat als de milieustraat alle inspanningen in de regeling ten behoeve van afvalscheiding heeft gerealiseerd, geaccepteerd wordt dat er een container is met restafval waarin ongelijke stromen samenkomen. De voorschriften zijn erop gericht die restcategorie zo klein mogelijk te houden, maar hij is niet volledig te elimineren.

Aangezien artikel 2.12 niet van toepassing is op inrichtingen type C, is deze vrijstelling voor een inrichting type C ook niet van toepassing. Indien in de vergunning van een inrichting type C een soortgelijk mengverbod is opgenomen als in artikel 2.12, blijft dit gelden. Aangezien bij een inrichting type C ook andere activiteiten met afvalstoffen voor kunnen komen, is het aan het bevoegd gezag om te beoordelen of een dergelijk mengverbod kan worden aangepast, in lijn met deze aanpassing.

Onderdelen CCC , DDD, en KKK

Bij de verwerking van rubber en polyesterhars worden organische peroxides gebruikt als initiator voor polymerisatiereacties. De opslag van deze organische peroxiden, ofwel stoffen van de klasse 5.2 van het ADR, is in dit onderdeel geregeld. Het kenmerk van organische peroxiden is dat ze alle elementen uit de zogenaamde branddriehoek in zich hebben, namelijk brandbare stof en zuurstof, en dat ze eenvoudig de temperatuur kunnen verhogen. Organische peroxiden kunnen dus zelfstandig een brand veroorzaken en onderhouden. Bovendien zijn ze veelal gevoelig voor contact en verontreiniging met andere stoffen.

Klasse 5.2 van het ADR is onderverdeeld in P1 en P2. P2 zijn de organische peroxides waarvoor temperatuurbeheersing vereist is. Deze groep heeft vaak als bijkomend gevaar dat ze kunnen exploderen onder opsluiting. P1 zijn de organische peroxides waarvoor temperatuurbeheersing niet vereist is. Deze organische peroxiden zijn veel stabielier omdat ze zijn voorzien van een verdunningsmiddel. Ze hebben dan ook vooral brandbare eigenschappen.

Organische peroxiden zijn verder onder te verdelen in 7 categorieën, waarbij A de meest en G de minst gevaarlijke is.

Voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit besluit, was de opslag van organische peroxides alleen zonder vergunning toegestaan indien aan twee vereisten werd voldaan:

1. de maximale hoeveelheid van 1.000 kg organische peroxides per inrichting, en
2. uitsluitend organische peroxiden die limited quantity (LQ) verpakt zijn.

Als de opslag van organische peroxides aan deze twee vereisten voldeed en onder het Activiteitenbesluit viel, dan moest de opslag voldoen aan PGS15. Als de opslag niet aan de twee bovengenoemde vereisten voldoet, dan viel de opslag niet onder het Activiteitenbesluit en gold de vergunningplicht.

Binnen de kunststof- en rubberindustrie worden organische peroxides echter niet als LQ opgeslagen. Om de rubber- en polyesterharsverwerkende bedrijven onder algemene regels te brengen, is het BOR aangepast. Daarom is de opslag van organische peroxiden type D tot en met F voor zover geen ADR temperatuurbeheersing is vereist en waarbij sprake is van een maximale hoeveelheid van 1000 kg indien ze anders verpakt zijn dan LQ uit de vergunningplicht gehaald. Voor andere branches is deze groep organische peroxiden niet uit de vergunningplicht gehaald.

Organische peroxiden type C worden niet gebruikt door de rubber- en kunststofindustrie. Daarom blijft de opslag van dit type organische peroxiden waarbij geen ADR temperatuurbeheersing is vereist vergun-

ningplichtig voor zover sprake is van meer dan 1000kg maximale opslag of van verpakking anders dan in LQ.

Organische peroxiden type G zijn in verband met de beperkte gevaarlijkheid onder het ADR niet onderworpen aan de veiligheidsvoorschriften voor organische peroxiden. Om die reden zijn ze ook uit de vergunningplicht gehaald.

Verder is in dit wijzigingsbesluit geregeld dat het opslaan van organische peroxiden type A, B, C, D, E en F vergunningplichtig is indien ADR temperatuurbeheersing vereist is. Dit is een reparatie van het Activiteitenbesluit. Voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit besluit was op grond van bijlage I, onderdeel C, categorie 4.4, sub g, de opslag van stoffen klasse 5.2 in verpakkingen niet vergunningplichtig. Deze uitzondering kwam voort uit onderdeel 9.1 van PGS15. De uitzondering in onderdeel 9.1 van PGS 15 zag echter alleen op organische peroxiden zonder temperatuurbeheersing. In voorschrift 9.2 van PGS15 is ten onrechte deze beperking niet opgenomen, waardoor de beperking ook niet in het BOR terecht is gekomen. In de nieuwe versie van de PGS15 en in dit wijzigingsbesluit wordt deze omissie hersteld. Daarbij moet opgemerkt worden, dat het herstellen van de omissie een verduidelijking is en niet een inhoudelijke wijziging: het ADR staat namelijk geen «Limited Quantities» toe voor organische peroxiden waarvoor temperatuurbeheersing is vereist.

Overigens is in verband met de gevaarlijke eigenschappen het opslaan van organische peroxiden type A en B waarvoor geen temperatuurbeheersing is vereist ook vergunningplichtig gebleven. Organische peroxiden type A en B zijn dus, net als voorheen, vergunningplichtig.

In navolging van het uit de vergunningplicht halen van een aantal typen organische peroxiden, zijn de eisen die voor het opslaan van organische peroxiden golden, in de nieuwe paragraaf 4.1.5. aangepast. In deze paragraaf is de opslag in verpakking van stoffen ADR klasse 5.2 type C tot en met F waarvoor volgens het ADR temperatuurbeheersing niet is vereist, geregeld. Aangezien deze eisen in hoofdstuk 4 staan, gelden deze eisen alleen voor niet-vergunningplichtige inrichtingen. De wijze waarop opslag in verpakkingen van deze stoffen plaats moet vinden, is geregeld in de Activiteitenregeling.

Voor organische peroxiden type G zijn in verband met de beperkte gevaarlijkheid geen eisen gesteld. Voor zover organische peroxiden type G echter gevaarlijke stoffen zijn, dient voldaan te worden aan paragraaf 4.1.1. van het Activiteitenbesluit. Indien nodig kan het bevoegd gezag op grond van de zorgplicht aanvullende maatwerkvoorschriften opstellen voor het opslaan van organische peroxiden type G.

Onderdeel GGG en HHH

De reikwijdte van paragraaf 4.1.3. is gewijzigd. Aangezien het opslaan van gasolie, smeerolie of afgewerkte olie in een bovengrondse opslagtank voortaan in paragraaf 3.4.9. is geregeld, zijn de artikelen in paragraaf 4.1.3. hier niet meer op van toepassing.

Het tweede lid van artikel 4.4a was eerder opgenomen in artikel 4.13, derde lid, van de Activiteitenregeling milieubeheer. Omdat dit een inperking van de werkingssfeer van de paragraaf is, hoort dit echter in deze bepaling thuis.

Daarnaast is de opslag van polyesterhars in een bovengrondse opslagtank in deze paragraaf geregeld. In de rubber- en kunststofverwerkende industrie wordt gebruik gemaakt van polyesterhars. Vaak is er een opslagvoorziening van polyesterhars bij de inrichting. De opslag van polyesterhars was voor de inwerkingtreding van dit besluit een activiteit waarvoor een vergunning vereist was. Om de rubber- en kunststof verwerkende industrie onder de algemene regels van het Activiteitenbe-

sluit te laten vallen, zijn algemene regels opgenomen voor de opslag van polyesterhars en is de opslag van polyesterhars uit de vergunningplichtige lijst van het BOR gehaald.

Polyesterhars is een gevaarlijke stof van ADR-klasse 3. Als zodanig valt het onder «vloeibare gevaarlijke stoffen» en onder «vloeibare bodembedreigende stoffen».

Met betrekking tot externe veiligheid is het voornaamste gevaar dat bij het vullen van de opslagtank of bij het onttrekken uit de opslagtank, brand ontstaat. Polyesterhars is een brandbare stof, maar is niet dusdanig vloeibaar dat het kan leiden tot plasbranden zoals dat bij andere vloeistoffen het geval kan zijn is. Met een afstand van 20 meter ten opzichte van kwetsbare objecten is de beperking van het risico dan ook meer dan voldoende geborgd.

Aangezien niet alle opslagtanks die op dit moment geïnstalleerd zijn aan de 20-meter eis voldoen, is overgangsrecht opgenomen in artikel 6.25a van het Activiteitenbesluit (nieuw).

Onderdeel III

Het betreft hier een wetstechnische reparatie.

Onderdeel LLL

De regels inzake het vullen van gasflessen met propaan en/of butaan (paragraaf 4.1.6.) zijn naar paragraaf 3.4.8. verplaatst. Over het verplaatsen van voorschriften voor activiteiten van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3 is in het algemeen deel al ingegaan. Zie ook de toelichting bij onderdeel XX.

Onderdeel NNN

De regels betreffende het in werking hebben van stookinstallaties (paragraaf 4.2.1) zijn in paragraaf 3.2.1. geplaatst. De eisen die werden gesteld aan het spuien van stoomketels zijn daaronder komen te vallen. De reikwijdtebepaling die in verband met de implementatie van de Richtlijn industriële emissies is ingevoerd, komt in zijn geheel te vervallen.

De regels inzake het in werking hebben van een koelinstallatie (paragraaf 4.2.2.) zijn naar paragraaf 3.2.6. verplaatst.

Over het verplaatsen van voorschriften voor activiteiten van hoofdstuk 4 naar hoofdstuk 3 is in het algemeen deel al ingegaan. Zie ook de toelichting bij onderdelen GG en II.

Onderdelen OOO, QQQ, TTT, AAAA, CCCC, EEEE, JJJJ, NNNN, PPPP, QQQQ, RRRR, TTTT, CCCCC, FFFFF, RRRRR, VVVVV, XXXXX, ZZZZZ, EEEEE, FFFFF, HHHHH, IIIII, JJJJJ, LLLLL, MMMMM, PPPPP, RRRRR en WWWWWW

Het betreft hier een wetstechnische reparatie: het woordje «of» is geplaatst in plaats van «en».

Onderdelen RRR, TTTT en UUUU

Het betreft hier een wetstechnische reparatie. Het begrip «derden» is verduidelijkt: het gaat om het niet beroepsmatig uitvoeren van de activiteiten bij een jachthaven.

Onderdeel UUU

In verband met het onder de werking van het Activiteitenbesluit brengen van het mechanisch bewerken, reinigen, coaten en lijmen van rubber en rubberproducten, het wegen en mengen van rubbercompounds en het verwerken van rubber, thermoplastische kunststof en polyesterhars is de naam van deze afdeling aangepast.

Onderdeel VVV tot en met ZZZ

In deze onderdelen wordt de reikwijdte van paragraaf 4.4.1. en van paragraaf 4.4.2. van het besluit veranderd. De reikwijdte van deze paragrafen is opgenomen in de artikelen 4.27 en 4.27c. De reikwijdte van paragraaf 4.4.1. wordt enerzijds uitgebreid met de mechanische bewerking van rubber en rubberproducten. Bij mechanische bewerking gaat het om het met gereedschap of machines bewerken, zoals zagen, breken, knippen, snijden en schuren. Anderszijds wordt de reikwijdte van paragraaf 4.4.1. beperkt, doordat de kunststof verwerkende processen extrusie en spuitgieten verplaatst worden naar de nieuwe paragraaf 4.4.3. van het besluit, die onder meer ziet op de verwerking van thermoplastisch kunststof.

De uitbreiding van de reikwijdte van paragraaf 4.4.2. ziet op het reinigen, coaten en lijmen van rubber of rubberproducten. Voor een uitleg van de begrippen «reinen» en «het ontdoen van vetten» wordt verwezen naar de nota van toelichting bij het Activiteitenbesluit (Stb. 2007, nr. 415) waar is ingegaan op het reinigen, coaten en lijmen van kunststof of kunststofproducten.

Aangezien de normering en de wijze van formulering voor de mechanische bewerking van rubber en rubberproducten gelijk is aan de mechanische bewerking van kunststof en kunststofproducten, is ervoor gekozen deze activiteiten samen te voegen in één paragraaf, namelijk paragraaf 4.4.1. Hetzelfde geldt voor het reinigen, coaten en lijmen van rubber of rubberproducten en het reinigen, coaten en lijmen van kunststof en kunststofproducten. Deze activiteiten zijn samengevoegd in paragraaf 4.4.2.

In de ministeriële regeling zullen ten aanzien van de mechanische bewerking van rubber en rubberproducten concrete maatregelen worden opgenomen waarmee, bij juiste dimensionering, uitvoering en onderhoud, aan de emissieconcentratie-eisen in het nieuwe artikel 4.27a (voorheen artikel 4.27) van het besluit wordt voldaan. Ten aanzien artikel 4.29 van het besluit betreffende emissies bij het coaten en lijmen van rubber of rubberproducten geldt hetzelfde.

Onderdeel BBBB

In dit onderdeel wordt in Afdeling 4.4. een paragraaf toegevoegd, die van toepassing is op het wegen en mengen van rubbercompounds en op het verwerken van rubber, thermoplastisch kunststof en polyesterhars.

Artikel 4.31a

Anders dan bij mechanische bewerking als bedoeld in paragraaf 4.4.1., gaat het bij het verwerken van rubber, thermoplastische kunststof en polyesterhars om het verwerken van een grondstof in een product. Verwerking is onder te verdelen in drie groepen, namelijk in verwerking van thermoplasten, polyesterhars en schuimen:

1. de verwerking van thermoplasten: voor thermoplasten worden technieken gebruikt als extrusie, spuitgieten, thermovormen en kalanderen. Extrusie en spuitgieten waren reeds geregeld in paragraaf 4.4.1. van het besluit, maar zijn nu verplaatst naar paragraaf 4.4.3. Bij thermo-

vormen wordt van kunststofplaat of -folie uitgegaan. Veelgebruikte materialen hiervoor zijn PS, PP, ABS, PVC en allerlei co-polymeren. Het plaatmateriaal wordt in een oven of met behulp van infraroodstraling verhit, in een matrijs gevormd en daarin weer afgekoeld. Bij kalenderen wordt het warme polymeer tussen rollen uitgewalst, zodat een plaat of folie ontstaat. Deze techniek wordt gebruikt bij de fabricage van folie en plaat uit thermoplastisch materiaal of rubber. Producten die hiermee worden gemaakt zijn bijvoorbeeld vloerzeil, platen en folie.

2. de verwerking van polyesterhars: producten van polyesterhars worden gemaakt in of op een open of gesloten mal of op een ondergrond die deel uitmaakt van het product. Na ontvetten met een organisch oplosmiddel (dichloormethaan, aceton) wordt de mal voor ieder gelijkvormig product opnieuw gebruikt. Op de mal wordt een lossingslaag (meestal van was) aangebracht, waardoor het uitgeharde product makkelijker uit de mal losgaat. Diverse soorten polyesterharsen worden gebruikt, zoals onverzadigde-, verzadigde harsen en gel- en topcoats.

3. de verwerking van schuimen: door middel van schuimen, expanderen en extrusie.

Het onderscheid tussen bewerking en verwerking en de verschillende technieken is in de kunststof- en rubberverwerkende industrie gangbaar en roept normaliter geen vragen op.

Artikel 4.31b

Naar verwachting zullen emissies naar de lucht optreden bij het wegen of mengen van rubbercompounds. Significante emissies naar de lucht die hierbij kunnen vrijkomen zijn ingedeeld in de stofklasse S (totaal stof).

Daarnaast kunnen bij het mengen en in mindere mate bij het wegen van rubbercompounds en het verwerken van rubber of thermoplastisch kunststof emissies vrijkomen van stoffen die onder een minimalisatieplicht vallen. Stoffen waarvoor de minimalisatieverplichting geldt, zijn alle stoffen die kunnen vrijkomen naar de lucht en die zijn ingedeeld in de categorieën extreem risicovolle stoffen (ERS), minimalisatieverplichte stoffen in de vorm van vaste stoffen (MVP1) en gas- of dampvormige minimalisatieverplichte stoffen (MVP2). Voor deze stoffen moet blijvend worden gestreefd naar een zo laag mogelijke emissie (nulemissie). Op grond van het derde lid van artikel 4.31b wordt in de ministeriële regeling een niet-limitatieve lijst opgenomen van stoffen die onder die minimalisatieplicht vallen en nog toegepast worden bij het mengen van rubbercompounds en het verwerken van rubber of thermoplastisch kunststof.

Met de verwijzing naar de artikelen 2.5 en 2.6 in het eerste en tweede lid, wordt voorkomen dat bij de toetsing aan de grensmassaastroom alleen de bij deze activiteit geëmitteerde stoffen worden beoordeeld. Voor de toetsing aan de grensmassaastroom moet namelijk gekeken worden naar de massaastroom vanuit de gehele inrichting. Verder geldt voor bepaalde stofcategorieën een sommatiebepaling ten aanzien van de toetsing aan de grensmassaastroom en de beoordeling van de emissieconcentratie. Zie verder de toelichting op afdeling 2.3 Lucht in Stb. 2007, nr. 415.

In de ministeriële regeling zijn erkende maatregelen opgenomen waarmee, bij juiste dimensionering, uitvoering en onderhoud aan de emissieconcentratie-eisen uit het eerste lid wordt voldaan.

Artikel 4.31c

Verwezen wordt naar de toelichting bij onderdeel K.

Onderdeel GGGG

De Praktijkrichtlijn Lasrook is vervallen. Daarom wordt de klassenindeling voor laswerkzaamheden in de Activiteitenregeling opgenomen. Deze klassenindeling zal overigens wel gebaseerd worden op de Praktijkrichtlijn Lasrook.

Onderdeel KKKK

In onderdeel KKKK is naast het opnemen van de reikwijdtebepaling (zie algemene deel en hierboven) tevens een kleine reparatie meegenomen. Het artikel verwees voor wat betreft het wassen van motorvoertuigen of carrosserie-onderdelen daarvan abusievelijk naar artikel 3.23a in plaats van naar paragraaf 3.3.2 (Het wassen van motorvoertuigen of carrosserie-onderdelen daarvan).

Onderdeel LLLL

De techniek van schoonbranden wordt toegepast om metalen onderdelen vrij te maken van verontreinigingen die niet of lastig op een andere manier te verwijderen zijn. Schoonbranden wordt toegepast bij het onderhoud aan elektromotoren voor het reinigen van de spoeldrager, en voor het reinigen van gereedschap en machineonderdelen die gebruikt zijn voor rubber- en kunststofverwerking en voor het coaten. De materialen ondergaan een hittebehandeling in een zuurstofarme atmosfeer waardoor de verontreinigingen ontleden. De vrijkomende ontledingsdampen moeten door een naverbrander of een absorptiesysteem geleid worden om emissies van onwenselijke verbindingen te voorkomen.

In het eerste lid wordt het schoonbranden verboden van een aantal materialen waarvan bekend is dat het schoonbranden leidt tot dusdanig ongewenste emissies, dat schoonbranden ontoelaatbare gevolgen voor het milieu zou hebben. Er zijn overigens nog veel meer materialen die beter niet schoongebrand kunnen worden, zoals bijvoorbeeld hout of blikken met verfresten. Het schoonbranden van de meeste van deze andere materialen verstoort ook de werking van de schoonbrandoven. Om die reden is de opsomming in het eerste lid beperkt tot enkele bijzonder onwenselijke materialen.

In het tweede lid wordt aangegeven dat voor het schoonbranden van de metalen voorwerpen zoveel mogelijk «vreemd» materiaal verwijderd moet worden. Gezien de emissies en het energieverbruik is het wenselijk dat schoonbranden uitsluitend wordt toegepast op verontreinigingen die niet op een andere manier verwijderd kunnen worden. Er zijn enkele gevallen waar er geen andere manier dan schoonbranden is zoals bij het verwijderen van poedercoating. Het kan ook voorkomen dat er wel andere methoden zijn, maar dat deze te arbeidsintensief zijn of andere milieunadelen hebben, zoals de inzet van agressieve oplos- of schoonmaakmiddelen. Met inachtneming van deze aspecten moet de beschikbaarheid van alternatieve verwijderingsmethoden worden beoordeeld.

De emissieconcentratie-eisen uit het derde lid zijn ontleend aan de bijzondere regeling over schoonbranden uit de NeR. In de regeling worden technieken aangegeven waarmee in ieder geval aan deze eisen kan worden voldaan. Indien iemand een andere techniek toe wil passen geldt de aantoonplicht van artikel 2.8 van het Activiteitenbesluit. Anders dan bij andere luchtemissie-voorschriften in dit besluit is voor schoonbranden de vrijstelling van artikel 2.6 van het Activiteitenbesluit niet van toepassing. Met andere woorden: bij schoonbranden is een emissiebeper-

kende techniek altijd nodig. Overigens wordt de naverbrander of absorptie-eenheid standaard in de geleverde schoonbrandovens ingebouwd.

Het vierde lid geeft aan dat afvalwater van het schoonbranden niet in het vuilwaterriool geloosd mag worden. Afvalwater ontstaat indien de rookgassen door absorptie gereinigd worden. Het residu moet als (gevaarlijk) afval worden afgevoerd.

Onderdeel YYYY

Voor de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit waren de in dit onderdeel genoemde paragrafen en artikelen van toepassing op «natuursteen en kunststeen». Natuursteen is in het eerste lid van artikel 1.1 gedefinieerd als «uit de natuur gewonnen blokken en platen van steen». Kunststeen is in dit artikel gedefinieerd als «blokken van korrels of brokken van natuursteen met bindmiddel».

Met dit onderdeel zijn deze paragrafen en artikelen op alle soorten steen van toepassing geworden.

Paragraaf 4.5a.1. over het mechanisch bewerken van natuur- en kunststeen wordt hierdoor uitgebreid tot het mechanisch bewerken van steen. Daarmee wordt het mechanisch bewerken van betonproducten onder deze paragraaf gereguleerd. Het mechanisch bewerken van beton vindt plaats nadat het betonproduct is ontkist. Er zijn verschillende redenen om het betonproduct mechanisch te bewerken. Eén reden is om het oppervlak van het beton na het ontkisten mechanisch te behandelen. Onder meer door uitwassen, slijpen, schuren of stralen kan aan het oppervlak van het betonproduct worden bewerkt. Daarnaast kunnen bewerkingen zoals hakken, boucharderen en frijnen worden toegepast om reliëf aan te brengen. Voor deze mechanische bewerkingen zijn in deze paragraaf voorschriften opgenomen.

Onderdeel AAAAA

Om overlast van stofdeeltjes naar de omgeving zoveel mogelijk te voorkomen moeten mechanische bewerkingen van steen inpandig plaatsvinden. Als het vanwege de omvang van het te bewerken object onmogelijk is deze activiteit inpandig uit te voeren, is het verbod om deze activiteit buiten te verrichten echter niet van toepassing. Daarnaast is het verbod niet van toepassing indien het gaat om het breken van steenachtig materiaal dat onder de nieuwe paragraaf 4.5a.6 valt.

Onderdeel BBBBB

In dit onderdeel wordt in artikel 4.74c vanwege de toevoeging van de activiteit beton, het derde lid aangepast. Daarnaast wordt in het vierde lid van artikel 4.74c een omissie in het Activiteitenbesluit hersteld. Het betreft een verruiming van het gehalte aan onopgeloste stoffen bij het lozen van bepaalde typen afvalwater.

Onderdeel EEEEE

Om overlast van verf-, hars- en lijmdeeltjes naar de omgeving zoveel mogelijk te voorkomen moeten coating-, hars- en lijmactiviteiten inpandig plaatsvinden, indien deze activiteit wordt uitgevoerd met behulp van een nevelspuitapparatuur (apparatuur waar onder wordt verneveld). Daarnaast is het ter beperking van de geuroverlast niet toegestaan om VOS-houdende producten met behulp van nevelspuitapparatuur in de buitenlucht toe te passen. Als het vanwege de omvang van het te

behandelen object onmogelijk is deze activiteiten in pandig uit te voeren is het verbod niet van toepassing.

Bedrijven zullen meestal zoveel mogelijk coating-, harsings- en lijmwerkzaamheden binnen het bebouwde delen van de inrichting moeten uitvoeren onder meer vanwege de kwaliteitseisen. In de open lucht coaten, harsen of lijmen zal dan ook alleen gebeuren als het onmogelijk is vanwege de omvang van het object om in pandig te werken. Het coaten, harsen en lijmen dat niet met een nevelspuit geschiedt, valt niet onder het verbod.

Onderdeel HHHHH

Paragraaf 4.5a.4. Het vervaardigen van betonmortel

Artikel 4.74i

Onder het vervaardigen van betonmortel wordt het doseren en mengen van grond- en hulpstoffen ten behoeve van het vervaardigen van betonmortel verstaan. Met doseren wordt bedoeld op het afwegen van grond- en hulpstoffen in een weegbak/band of het doseren op basis van volume. Met mengen wordt bedoeld op het mixen van de gedoseerde grond- en hulpstoffen.

Het doseren en mengen van grond- en hulpstoffen vindt plaats in een betonmortelcentrale of in een menginstallatie (bij een betonproductenfabriek). Het doseren en mengen vindt veelal geautomatiseerd plaats.

Deze paragraaf bevat voorschriften ten aanzien van de vervaardiging van betonmortel. Deze voorschriften hebben betrekking op de milieuaspecten lucht, lozingen en het mengen van afvalstoffen.

Artikel 4.74j

Dit artikel gaat over stofemissies van het doseren en mengen voor vervaardiging van betonmortel. Cement is een zeer stuifgevoelige, niet bevochtigbare stof (stuifklasse S1). Het doseren en mengen van goederen behorende tot stuifklasse S1 dient op grond van artikel 4.74j, eerste lid, dan ook plaats te vinden in een gesloten systeem of in een gesloten ruimte. Ook voor andere stoffen die worden toegepast en behoren tot stuifklasse S1, zoals poederkoolvliegias, geldt dat op grond van dit eerste lid het doseren en mengen plaats dient te vinden in een gesloten ruimte of een gesloten systeem. In het tweede lid zijn emissieconcentratie-eisen voor totaal stof opgenomen voor het doseren en mengen van stuifgevoelige goederen ten behoeve van de vervaardiging van betonmortel. In de Activiteitenregeling is een erkende maatregel opgenomen, waarmee aan de in dit lid gestelde emissieconcentratie-eisen wordt voldaan.

Artikel 4.74k

Dit artikel gaat over het lozen van spoelwater afkomstig van reinigen installatieonderdelen.

Onder installatieonderdelen worden vaste installaties en voorzieningen verstaan, zoals de menger, transportbanden en de vloer van een productiehal. Mobiele installaties, zoals transportmiddelen, zijn geen installatieonderdelen als bedoeld in dit artikel.

In dit artikel is onder meer bepaald dat het lozen van afvalwater in een aangewezen oppervlaktewaterlichaam of in een voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater, niet zijnde een vuilwaterriool (hemelwaterstelsel), is toegestaan indien aan de voorwaarden wordt voldaan. Voor opgeloste stoffen is een eis van 100 mg/l opgenomen. Als maatregel om deze eis te behalen kan het afvalwater door een bezinkvoorziening geleid worden, die voldoende is gedimensioneerd.

Voor het chemisch zuurstofverbruik (CZV) is een norm van 200 mg/l opgenomen.

Het lozen van afvalwater afkomstig van het reinigen van met beton verontreinigde installatieonderdelen valt alleen onder de algemene regels als de lozing plaatsvindt op een aangewezen oppervlaktewaterlichaam. De aangewezen oppervlaktewaterlichamen zijn opgesomd in bijlage 2 van de regeling. Voor lozingen op oppervlaktewaterlichamen die niet zijn aangewezen blijft de vergunningplicht voor lozen op grond van de Waterwet in stand.

Afvalwater, afkomstig van het spoelen van met beton verontreinigde installatieonderdelen, kan een hoge pH-waarde hebben. Voor relatief kleine stagnante oppervlaktewaterlichamen kan een hoge zuurgraad een probleem vormen. Aangezien alleen lozingen op aangewezen oppervlaktewaterlichamen onder de werking van dit besluit vallen, zal de zuurgraad niet of slechts in specifieke situaties een probleem vormen. In deze specifieke situaties heeft het bevoegd gezag de bevoegdheid om door middel van een maatwerkvoorschrift op basis van de zorgplicht (artikel 2.1, derde lid, van het Activiteitenbesluit) voorschriften aan de zuurgraad te verbinden.

Bij lozingen in het vuilwaterriool geldt als voorwaarde dat het gehalte aan onopgeloste stoffen niet hoger mag zijn dan 300 milligram per liter.

In het artikel is tot slot bepaald dat het te lozen afvalwater op doelmatige wijze wordt bemonsterd. Voor een doelmatige bemonstering dient het monsternamepunt goed toegankelijk te zijn en in goede staat te verkeren.

Artikel 4.74I

In dit artikel worden eisen gesteld aan de inzet van afvalstoffen voor de vervaardiging van betonmortel. Het eerste lid geeft het toepassingsbereik van dit artikel weer. Het artikel is alleen van toepassing als afvalstoffen worden toegepast bij de productie van betonmortel, waar het Besluit bodemkwaliteit voor geldt. Dit artikel geldt dus niet voor:

- het vervaardigen van betonmortel waarbij geen afvalstoffen worden toegepast, en
- het mengen van afvalstoffen bij de productie van een bouwstof waar het Besluit bodemkwaliteit niet op van toepassing is.

In artikel 2.12 van het Activiteitenbesluit is het algemene kader voor het mengen van afvalstoffen opgenomen.

Op grond van het tweede lid van dit artikel is het toegestaan om afvalstoffen toe te passen, als de afvalstoffen afzonderlijk voldoen aan de kwaliteitseisen van het Besluit bodemkwaliteit. Er zijn erkende kwaliteitsverklaringen (productcertificaten) die aangeven dat een materiaal of product aan de eisen van het Besluit bodemkwaliteit voldoet, zoals het KOMO-keurmerk en het NL-BSB merk. Ook producten die niet over een erkende kwaliteitsverklaring beschikken kunnen aan de vereisten van het Besluit bodemkwaliteit voldoen. Door middel van (individuele) partijkeuringen kan dat worden aangetoond.

Het toestaan van menghandelingen met afvalstoffen die afzonderlijk niet aan de vereisten van het Besluit bodemkwaliteit voldoen, vraagt om maatwerk. De inrichtinghouder dient in de aanvraag om een maatwerkvoorschrift aan te geven welke afvalstoffen met welk doel worden gemengd. Met het derde lid van artikel 4.74I heeft het bevoegd gezag de bevoegdheid om bij maatwerkvoorschrift het toepassen van afvalstoffen die afzonderlijk niet aan de kwaliteitseisen van het Besluit bodemkwaliteit voldoen, toe te staan. Daarvoor zijn twee vereisten, die zijn afgeleid uit het beleidskader »Mengen« (hoofdstuk 18) van het LAP2, opgenomen.

Artikel 4.74m

Onder het vormgeven van beton wordt het storten van betonmortel in een vorm (bekisting) verstaan. Voor het prepareren van deze vorm wordt gebruik gemaakt van diverse materialen, zoals hout, kunststof en staal. In de afdelingen 4.3, 4.4 en 4.5 zijn voorschriften opgenomen die van toepassing kunnen zijn op het prepareren van vormen.

Paragraaf 4.5a.5. bevat voorschriften die betrekking hebben op het toepassen van ontkistingsmiddelen bij het vormgeven van betonproducten. Met ontkistingsmiddelen wordt het beton niet hechtend gemaakt ten opzichte van de vorm. Er zijn diverse soorten ontkistingsmiddelen. De toepassing van een soort ontkistingsmiddel is afhankelijk van de betonsoort en het materiaal van de vorm. Er zijn diverse methoden voor het aanbrengen van ontkistingsmiddelen. Gebruikelijke methoden zijn:

- borstelen, rollen of poetsen (vooral voor kleinere elementen en het gebruik van wassoorten als ontkistingsmiddel);
- vernevelen;
- dompelen (bij absorberende materialen van geringe afmetingen).

Nadat het beton is gestort in de vorm wordt het beton verdicht. Hiervoor bestaan verschillende technieken:

- verdichten door middel van triltafels of bekistingstrillers;
- verdichten door middel van een trilhamer of een trilnaald;
- verdichten door slagverdichting of «schokken».

Verdichten is niet noodzakelijk bij zelfverdichtend beton. Bij het verdichten van beton zijn geluid, trillingen en energie relevante milieuaspecten. Aan deze aspecten worden in hoofdstuk 2 van het besluit eisen gesteld.

Vervolgens kan het afwerken van beton plaatsvinden door het uitwassen van beton. Door het uitwassen krijgt het beton textuur. Het uitwassen van beton is een behandeling van het betonoppervlak, waarbij spoelwater vrijkomt. Dit spoelwater kan betonresten (en bindingsvertragers) bevatten. In deze paragraaf worden voorschriften gesteld aan het uitwassen van beton.

Artikel 4.74n

Het lozen van afvalwater afkomstig van het uitwassen van beton valt alleen onder de algemene regels als de lozing plaatsvindt op een aangewezen oppervlaktewaterlichaam. De aangewezen oppervlaktewaterlichamen zijn opgesomd in bijlage 2 bij de Activiteitenregeling. Voor lozingen op oppervlaktewaterlichamen die niet zijn aangewezen blijft de vergunningplicht voor lozen op grond van de Waterwet in stand.

Voor lozingen op aangewezen oppervlaktewaterlichamen gelden de eisen opgenomen in het tweede lid.

Op grond van het derde lid bestaat de bevoegdheid om de norm voor onopgeloste stoffen bij maatwerk aan te scherpen. Hieraan zal een toetsing aan de beste beschikbare technieken ten grondslag moeten liggen.

Bij lozingen in het vuilwaterriool gelden de eisen opgenomen in het vierde lid.

In het zesde lid is bepaald dat het mogelijk moet zijn om het afvalwater op een doelmatige wijze te bemonsteren. Voor een doelmatige bemonstering dient het monsternamepunt goed toegankelijk te zijn en in goede staat te verkeren.

Artikel 4.74o

Bij gebruik van bekistingsolie op basis van aardolie vindt emissie plaats van vluchtige organische stoffen (VOS). In de Activiteitenregeling zijn maatregelen opgenomen waarmee invulling wordt gegeven aan het eerste lid. Het gaat om het toepassen van bekistingsmiddelen met geen of zo weinig mogelijk VOS en het gebruiken van applicatiemethoden met een zo laag mogelijke VOS emissie.

Artikel 4.74p

Ontkistingsmiddelen kunnen bodembedreigend zijn. Hetzelfde geldt voor het spoelwater dat vrijkomt bij het uitwassen van beton. Op grond van dit artikel zijn in de Activiteitenregeling maatregelen opgenomen om tot een verwaarloosbaar bodemrisico te komen.

Paragraaf 4.5a.6. Het breken van steenachtig materiaal

Artikel 4.74q

Misproducten en restproducten kunnen bij betonmortelcentrales en betonproducentenfabrieken worden opgeslagen. Als er een substantiële hoeveelheid restproducten is verzameld, worden deze producten gebroken. Voor het breken van producten kan zowel een mobiele als een stationaire installatie worden ingezet. Het granulaat kan worden ingezet als toeslagmateriaal in het beton.

Het breken van beton behoort in de meeste gevallen niet tot de reguliere bedrijfsactiviteiten. Met dit artikel worden eisen gesteld aan het voorkomen, dan wel zoveel mogelijk voorkomen van stofhinder door het breken van beton. Naast stofhinder kan geluidhinder een relevant aspect zijn bij het breken van beton. De artikelen uit afdeling 2.8 van het Activiteitenbesluit zijn van toepassing op de geluidhinder die veroorzaakt wordt door het breken van beton. Het zesde lid van artikel 2.20 van het Activiteitenbesluit biedt de mogelijkheid om bij maatwerkvoorschrift specifieke geluidsvoorschriften te stellen voor niet-reguliere breekactiviteiten.

Het kan dan gaan om regelmatige afwijkingen (bijvoorbeeld 20 keer per jaar) of bijzondere activiteiten (12 dagen regeling). Het breken van restbeton kan afhankelijk van hoe vaak het voorkomt onder beide soorten uitzonderingen vallen. In beide gevallen zal bij het stellen van maatwerkvoorschriften hinder zoveel mogelijk beperkt moeten worden door niet meer geluidsruimte te bieden dan nodig is en door het aantal dagen of dagdelen waarop de activiteit plaatsvindt te beperken. Daarnaast kunnen voorzieningen en gedragsregels worden voorgeschreven. Als op voorhand niet bekend is wanneer de activiteiten plaatsvinden, kan worden bepaald dat de activiteiten vooraf aan het bevoegd gezag gemeld moeten worden.

Artikel 4.74r

Dit artikel bepaalt dat bij het breken van steenachtig materiaal in de buitenlucht stuiven zoveel mogelijk dient te worden voorkomen. Het tegengaan van stuiven kan plaatsvinden door het te breken steenachtig materiaal te bevochtigen, waarbij zoveel mogelijk voorkomen dient te worden dat afvalwater ontstaat. Dat kan bereikt worden door de sproeiinstallatie zodanig af te stemmen op de behoefte, zodat geen afvalwater vrijkomt. Het is de bedoeling om in de regeling een erkende maatregel op te nemen, waarmee aan dit artikel wordt voldaan.

Artikel 4.74s

In het eerste lid zijn emissieconcentratie-eisen voor totaal stof opgenomen voor het inpandig breken van steenachtig materiaal. Het is de bedoeling om in de Activiteitenregeling een erkende maatregel op te nemen, waarmee aan de in dit lid gestelde emissieconcentratie-eisen wordt voldaan.

Onderdeel JJJJJ

Het Activiteitenbesluit bevat sinds 1 juli 2011 een begripsbepaling voor PAK's. Het is daarom niet langer nodig om de tabel 4.75 van artikel 4.75, tweede lid, een opsomming op te nemen. Met onderhavige wijziging worden de opsommingen in de genoemde tabellen vervangen door PAK's.

Onderdeel KKKKK

Het gaat hier om een overheveling van paragraaf 4.6.2. Het beiden van parkeergelegenheid in een parkeergarage naar hoofdstuk 3 (paragraaf 3.3.4.). In het algemene deel van de toelichting is hier onder het kopje vereenvoudigingen op ingegaan. Zie ook de toelichting bij onderdeel RR.

Onderdelen MMMMM en NNNNN

Vanwege de verruiming van de reikwijdte van paragraaf 3.3.1. met het afleveren van vloeibare brandstof aan spoorvoertuigen, wordt de reikwijdte van de paragraaf 4.6.4. verder ingeperkt. De bestaande voorschriften in paragraaf 4.6.4. over het afleveren van vloeibare brandstof zijn uitsluitend nog van toepassing op het afleveren van vloeibare brandstof anders dan voor motorvoertuigen voor het wegverkeer, voor spoorvoertuigen en voor vaartuigen.

Onderdelen OOOOO, PPPPP en QQQQQ

De reikwijdte van paragraaf 4.6.5. wordt uitgebreid. De bestaande voorschriften over het onderhouden en repareren en proefdraaien van motoren en motorvoertuigen worden daarmee ook van toepassing op het onderhouden en repareren en proefdraaien van spoorvoertuigen.

Onderdeel WWWW

In verband met het onder de werking van het Activiteitenbesluit brengen van rotatieoffset druktechniek, flexodruktechniek en verpakking-diepdruktechniek is de naam van deze afdeling gewijzigd. De activiteiten met betrekking tot papier en textiel vallen voortaan onder afdeling 4.7a.

Onderdeel BBBBBB

In dit onderdeel vervallen het tweede en derde lid van artikel 4.90 van het Activiteitenbesluit. Op grond van het tweede en derde lid van artikel 4.90 van het Activiteitenbesluit moest indien bij het zeefdrukken het verbruik van VOS-houdende inkt groter is dan 1000 kg per jaar, een eenvoudige VOS-boekhouding worden bijgehouden en aan de eisen aan reinigingsmiddelen of vochtwater worden voldaan. Deze registratie moest ten minste drie jaar worden bewaard en ter inzage worden gehouden. Zeefdrukkerijen met een VOS verbruik van meer dan 10.000 kg per jaar zijn vergunningplichtig.

In de praktijk zijn er geen inrichtingen die bij zeefdrukken een verbruik hebben van VOS-houdende inkt groter is dan 1000 kg per jaar. Het tweede en derde lid van artikel 4.90 van het Activiteitenbesluit is dan ook overbodig. Mocht er onverhoopt toch een inrichting zijn of worden opgericht die wel meer dan 1000 kg per jaar aan VOS-houdende inkt gebruikt bij zeefdrukken, dan kan het bevoegd gezag op basis van de zorgplicht hier maatwerkvoorschriften voor opstellen.

Aangezien er geen inrichtingen zijn die bij zeefdrukken een verbruik hebben van VOS-houdende inkt groter is dan 1000 kg per jaar, vervalt ook in bijlage I, onderdeel C, bij het BOR categorie 16.4, onder f, (zeefdruk met een emissie groter dan 10.000 kg vluchtige organische stoffen per jaar).

Onderdeel DDDDDD

In dit artikel worden twee paragrafen toegevoegd, één die van toepassing is op het toepassen van rotatieoffset druktechniek en één die van toepassing is op het toepassen van flexodruktechniek of verpakingsdiepdruktechniek.

Paragraaf 4.7.3a. Rotatieoffset druktechniek

Artikel 4.94da

Onder »offset drukken» wordt verstaan het bedrukken van materiaal met behulp van offsetplaten. Bij offset druktechniek op een rotatiepers wordt gedrukt op papier aan de rol. Dit in tegenstelling tot vellenoffset, waar gedrukt wordt op plano vellen offset. Rotatieoffsetinkten zijn oplosmiddelvrij, maar er zijn nog wel drukkerijen waar isopropylalcohol (IPA) aan het vochtwater wordt toegevoegd. Bij het schoonmaken van offsetdrukpersen worden vaak oplosmiddelen gebruikt.

Rotatieoffset kan onderverdeeld worden in:

- heatsetrotatieoffset: alle activiteiten van rotatieoffset waarbij de droging van de inkt geforceerd plaatsvindt in een oven die met warme lucht wordt verwarmd. Door het verdampen van minerale oliën uit de heatsetrotatieoffsetinkt kunnen koolstofwateremissies plaatsvinden;
- coldsetrotatieoffset: alle activiteiten van rotatieoffset waarbij de droging van de inkt nagenoeg geheel plaatsvindt door wegslag in het papier;
- offset met UV- of IR-inkten: alle activiteiten van rotatieoffset waarbij de droging van de inkt nagenoeg geheel plaatsvindt door UV of IR straling.

Artikel 4.94db

Voor een aantal inrichtingen is afdeling 2.11 van het Activiteitenbesluit inzake oplosmiddelen van toepassing. Afdeling 2.11 is alleen van toepassing indien boven de in de tabellen van afdeling 2.11 opgenomen drempelwaarden wordt uitgekomen.

Artikel 4.94dc

Het offset proces is een vlakdruktechniek. Dat betekent dat bij drukkende en niet drukkende delen op gelijke hoogte liggen op de drukvorm. Bij offset wordt via een rubberdoek op het papier of karton overgedragen. Offsetpersen hebben vocht- en inktwerken. In het vochtwater bevinden zich soms stoffen die de oppervlaktespanning beïnvloeden zoals isopropylalcohol (IPA), andere toevoegingsmiddelen en middelen tegen algenvorming. Bij het schoonmaken van offsetdrukpersen worden vaak oplosmiddelen gebruikt. Voorkomen moet worden dat het

vocht van de inktwerken of het vocht dat is gebruikt voor het reinigen van de daarbij gebruikte apparatuur met inkt en oplosmiddelen in het afvalwater terecht komt.

Artikel 4.94dd

Het vervaardigen van offsetplaten is een fotografisch proces, waarbij plaatontwikkelaar, spoelwater en ets- en correctiemiddelen in het afvalwater terecht kunnen komen. In het verleden werden bij dit proces chroomhoudende ets- en correctiemiddelen gebruikt. Daarnaast konden middelen voor het ontwikkelen en naharden van kopieerlagen chroom bevatten. Emissies van chroom naar water moeten met de beste bestaande technieken worden bestreden. De beste bestaande techniek voor deze processen betreft echter het gebruik van middelen zonder chroom. Om die reden is reeds in het kader van de Milieubeleidsafspraken Grafische Industrie en Verpakkingdrukkerijen afgesproken dat de chroomhoudende middelen niet meer worden gebruikt.

Het grootste deel van de offsetbedrijven maakt gebruik van aluminium- en kunststofplaten, met hierop een fijne laag fotopolymeer of diazoverbindingen. Naast deze aluminium- of kunststofplaten bestaan papieren of plastic platen, bimetaal- of trimetaalplaten, zilverzoutdiffusieplaten en zinkoxideplaten. Omdat het vervaardigen van offsetplaten anders dan van aluminium of kunststof sporadisch voorkomt bij bedrijven in de vellenoffset en daarnaast zo divers is dat het stellen van generieke voorschriften niet mogelijk is, zijn hiervoor geen voorschriften opgenomen. Het bevoegd gezag heeft wel de mogelijkheid om op grond van de zorgplichtbepaling voor deze bijzondere platen maatwerkvoorschriften te stellen.

Paragraaf 4.7.3b. Flexodruktechniek en Verpakkingdiepdruk

Artikel 4.94df

Flexodruk is een rotatieve hoogdruktechniek, waarbij gebruik wordt gemaakt van flexibele styeps en sneldrogende dunne vloeibare inkt. Flexodruktechniek wordt vooral gebruikt bij het bedrukken van draagtassen, folies, (golf)kartonnage en etiketten industrie. De samenstelling van flexodrukinkten kan zijn uitgevoerd op oplosmiddelbasis, maar ook op waterbasis. In het eerste geval gaat het meestal om het oplosmiddel ethanol. Inkten op oplosmiddelbasis worden schoongemaakt met organische peroxiden. Dit is gevaarlijk afval, dat überhaupt niet geloosd mag worden.

Bij inkten op waterbasis spreekt men ook wel van watergedragen inkten. Ook watergedragen inkten kunnen nog een substantiële hoeveelheid oplosmiddel bevatten. Ook hierbij is dit meestal ethanol. Watergedragen flexodrukinkten worden op grote schaal toegepast bij de fabricage van verpakkingen uit papier en golfkarton. Bij watergedragen inkten wordt met water schoongemaakt. Dit zorgt ervoor dat inkten worden verdund met water en de inktresten in het riool terecht kunnen komen.

Net zoals flexodruktechniek wordt verpakkingdiepdruk gebruikt voor het bedrukken van flexibele verpakkingen op basis van papier, kunststof en aluminiumfolie. Verpakkingdiepdruk onderscheidt zich van normale diepdruk, waarmee bijvoorbeeld tijdschriften worden gedrukt, door het gebruik van speciaal geconstrueerde drukpersen en het gebruik van speciale inkten die vaak geschikt moeten zijn voor verpakkingen van levensmiddelen.

Ook verpakkingdiepdrukinkten zijn vrijwel altijd op oplosmiddelbasis; als oplosmiddel wordt meestal een mengsel van ethanol en ethylacetaat

gebruikt. Inkten met een metaaleffect (bijvoorbeeld zilver of goudinkt) kunnen ook een kleine hoeveelheid andere oplosmiddelen bevatten.

Artikel 4.94dg

Voor een aantal inrichtingen is afdeling 2.11 inzake oplosmiddelen van toepassing. Afdeling 2.11 is alleen van toepassing op indien boven de in de tabellen van afdeling 2.11 opgenomen drempelwaarden wordt uitgekomen.

Artikel 4.94dh

Bij verpakkingsdiepdrucktechniek en flexodruktechniek en verwante lakkeer- en lamineerprocessen kunnen de persen in één drukgang vaak acht en soms meer verschillende kleuren drukken. Zelden worden kleuren opgebouwd, bijna altijd is elk drukwerk gevuld met een kleur die specifiek is voor de betreffende order. Hierdoor moet na elke order op veel plaatsen aan de pers van kleur gewisseld worden. Dit brengt grondig schoonmaken met zich mee. Om de inrichttijd te verkorten worden complete inktwerken uit de pers genomen en vervangen door klaar staande schone exemplaren. De vervuilde onderdelen worden in special afdelingen schoongemaakt. Zeer verschillende voorwerpen moeten worden gereinigd, ze kunnen vervuild zijn met zeer verschillende soorten inkt, lak of lijm, en het reinigen gebeurt vaak ook nog in een paar opeenvolgende verschillende stappen. Als het reinigen onzorgvuldig gebeurt, kunnen inkt, lijm en lak in het afvalwater terechtkomen. Dit moet worden voorkomen.

Onderdeel SSSSSS

Dit artikel is van toepassing op het inwendig reinigen van een transportmiddel waarin betonmortel is vervoerd. Het gaat enkel om het inwendig reinigen van transportmiddelen, waarbij het voornamelijk zal gaan om het inwendig reinigen van truckmixers. Paragraaf 3.3.2. van het Activiteitenbesluit is van toepassing op het (uitwendig) afspoelen of wassen van transportmiddelen.

In het eerste lid is bepaald dat spoelwater zoveel als redelijkerwijs mogelijk dient te worden hergebruikt. Gebruikt spoelwater kan (na behandeling in een bezinkbak) onder meer worden ingezet in het mengproces.

In het tweede lid is bepaald dat het lozen van afvalwater in een aangewezen oppervlaktewaterlichaam of in een voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater, niet zijnde een vuilwaterriool (hemelwaterstelsel), is toegestaan indien aan de voorwaarden uit het tweede lid wordt voldaan. Voor onopgeloste stoffen is een eis van 100 mg/l opgenomen. Als maatregel om deze eis te behalen kan het afvalwater door een bezinkvoorziening geleid worden die voldoende is gedimensioneerd. Voor het chemisch zuurstofverbruik (CZV) is een norm van 200 mg/l opgenomen.

Het lozen van afvalwater afkomstig van het inwendig reinigen van transportmiddelen valt alleen onder de algemene regels als de lozing plaatsvindt op een aangewezen oppervlaktewaterlichaam. De aangewezen oppervlaktewaterlichamen zijn opgesomd in bijlage 2 bij de regeling. Voor lozingen op oppervlaktewaterlichamen die niet zijn aangewezen blijft de vergunningplicht voor lozen op grond van de Waterwet in stand.

Afvalwater, afkomstig van het spoelen van met beton verontreinigde installatieonderdelen, kan een hoge pH-waarde hebben. Voor relatief kleine stagnante oppervlaktewaterlichamen kan een hoge zuurgraad een probleem vormen. Aangezien alleen lozingen op aangewezen oppervlaktewaterlichamen onder de werking van dit besluit vallen, zal de zuurgraad niet of slechts in specifieke situaties een probleem vormen. In deze

specifieke situaties heeft het bevoegd gezag de bevoegdheid om door middel van een maatwerkvoorschrift op basis van de zorgplicht (artikel 2.1, derde lid, van het Activiteitenbesluit) voorschriften aan de zuurgraad te verbinden.

Ingevolge het derde lid geldt als voorwaarde bij lozingen in het vuilwaterriool, dat het gehalte aan onopgeloste stoffen niet hoger mag zijn dan 300 milligram per liter.

Onderdelen TTTTTT en VVVVVV

In deze onderdelen vervallen paragrafen die zijn overgeheveld naar hoofdstuk 3. Zie hiervoor allereerst het algemene deel van de toelichting onder het kopje vereenvoudigingen. Zie ook de toelichting bij de onderdelen GG, RR en YY.

Onderdeel ZZZZZZ

In verband met de implementatie van het BEMS in het paragraaf 3.2.1. van het Activiteitenbesluit is de verwijzing naar het BEMS gewijzigd in een verwijzing naar paragraaf 3.2.1.

Onderdeel BBBBBB

Met het vervallen van artikel 1.4 van het Activiteitenbesluit, houdende de reikwijdtebepaling, zijn de verwijzingen naar dit artikel in het overgangsrecht van hoofdstuk 6 aangepast.

Onderdeel CCCCCC

In dit onderdeel vervallen een aantal paragrafen. Een deel daarvan wordt binnen hoofdstuk 6 verplaatst (de paragrafen 6.12, 6.13b, 6.17, 6.25 en 6.26 worden vernummerd tot paragraaf 6.13l, 6.12, 6.10b, 6.13j, 6.13k) en een deel ervan komt daadwerkelijk te vervallen, omdat het overgangsrecht is uitgewerkt (zijnde de paragrafen 6.2, 6.14, 6.23a, 6.23b, 6.24 en 6.27).

Onderdeel DDDDDDD

Op 2 april 2012 is een door Agentschap NL uitgegeven nieuwe Nederlandse Richtlijn Bodembescherming verschenen die de oude versie van 2001 van InfoMil vervangt. In de nieuwe NRB 2012 is er voor gekozen de term risicobeperkend bodemonderzoek te vervangen door de meer praktische invulling ervan zijnde een monitoringssysteem. De systematiek achter het gebruik ervan is echter ongewijzigd. Het betreft hier aldus enkel een technische wijziging en niet een inhoudelijke wijziging.

Onderdeel EEEEEEE

Het betreft hier een wetstechnische aanpassing. In verband met vernummering van artikelen in het Activiteitenbesluit, is artikel 6.17 aangepast.

Onderdeel FFFFFFFF

De artikelen 6.20 en 6.20b omvatten overgangsrecht voor de eisen die volgen uit artikel 3.7, eerste lid. De artikelen zijn overeenkomstig de artikelen 2.2.1 en 2.2.2 van het BEMS. Daarnaast is in artikel 6.20 overgangsrecht opgenomen voor stookinstallaties met een nominaal vermogen kleiner dan 50 Megawatt, die tot de inwerkingtreding van dit besluit onder het BEES A vielen. Deze stookinstallaties vallen voortaan

onder de regels van paragraaf 3.2.1. van het Activiteitenbesluit. Indien de stookinstallatie echter voor 1 april 2010 is geplaatst en in gebruik is genomen blijft het BEES A zoals dat op dat moment gold, van toepassing. Er is niet gekozen om voor stookinstallaties die later zijn geplaatst en in gebruik zijn genomen overgangsrecht op te nemen, omdat er van uitgegaan wordt dat deze nieuwere bestaande stookinstallaties reeds aan de eisen van het voormalige BEMS voldeden. Het overgangsrecht vervalt, net als het overgangsrecht dat volgt uit het voormalige BEMS, op 1 januari 2017 dan wel op 1 januari 2019.

Op het in werking hebben van ketelinstallaties met een nominaal vermogen tussen de 400 kilowatt en 1 megawatt en voor ketelinstallaties met een nominaal vermogen onder de 400 kilowatt voor zover daarin biomassa wordt verstoekt, is echter artikel 6.20a van toepassing. Voor het overgangsrecht voor deze stookinstallaties is zoveel mogelijk aangesloten bij momenten waarop belangrijke wijzigingen in de ketel worden doorgevoerd.

Voor ketelinstallaties met een nominaal vermogen kleiner dan 1 megawatt waarin biomassa of houtpellets worden verstoekt, is daarnaast nog specifiek overgangsrecht opgenomen (artikel 6.20a, derde en vierde lid). Voor deze ketelinstallaties gelden de emissiegrenswaarden, genoemd in artikel 3.10a en 3.10b, pas vanaf 1 januari 2015. Daarmee wordt aangesloten bij het moment dat in Duitsland de nieuwe normen gaan gelden. Tot 1 januari 2015 gelden de emissiegrenswaarden die genoemd zijn in tabel 6.20 (a) voor ketelinstallaties tussen de 500 kilowatt en de 1 Megawatt. Voor ketelinstallaties kleiner dan 500 kilowatt gelden de emissiegrenswaarden die genoemd zijn in tabel 6.20(b).

De normen die tot 1 januari 2015 van toepassing zijn, zijn in de Nederlandse emissierichtlijn opgenomen en zijn daardoor reeds via vergunningvoorschriften van toepassing op deze ketels. Voor ketels tot 0,5 Megawatt is de stofnorm 150 mg/Nm^3 , voor ketels tussen 0,5 en 1 MW is deze 75 mg/Nm^3 . Deze stofnormen gelden bij 6% zuurstof en komen overeen met de normen van 100 mg/Nm^3 respectievelijk 50 mg/Nm^3 bij 11% zuurstof, van in de Bijzondere regeling F7 van de Ner. Voor NO_x en SO_2 gelden tot 2015 geen normen.

Op dit moment wordt gewerkt aan een evaluatie van de regulering van de luchtemissies van kleine en middelgrote stookinstallaties. Hierbij zijn onder meer het Platform Bio-energie en Energie Nederland vanuit de markt betrokken. De emissienormen voor stikstofoxiden (NO_x) en totaal stof voor de verschillende typen biomassa-brandstof zullen in deze evaluatie worden meegenomen, alsmede de internationaal geldende emissiegrenswaarden. In dit verband is ook de ontwikkeling vanuit de Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van eisen inzake ecologisch ontwerp voor energiegerelateerde producten (Ecodesign Richtlijn) voor de ketels kleiner dan 500 kilowatt relevant. Verwacht wordt dat rond 1 januari 2015 de emissiegrenswaarden voor ketels die onder deze richtlijn vallen, bekend zullen zijn. Er zal dan voor deze ketels kleiner dan 500 kilowatt, worden aangesloten worden bij de Europese emissiegrenswaarden.

In 6.20c is bepaald hoe om te gaan met emissiewaarden bij gelijktijdig gebruik van brandstof. Dit voorschrift is ook van toepassing op stookinstallaties die voor wat betreft de emissie naar de lucht onder het overgangsrecht vallen.

Ook de artikelen 3.10g, 3.10h, 3.10i, en 3.10j zijn van toepassing op stookinstallaties die onder het overgangsrecht voor emissie naar de lucht vallen. Dit volgt echter al uit de bepalingen zelf.

Artikel 6.20d is inhoudelijk identiek aan artikel 6.20 (oud) van het Activiteitenbesluit.

Onderdelen GGGGGGG , HHHHHHH en IIIIII

In deze onderdelen zijn de overgangsrechtelijke bepalingen geplaatst die voor de inwerkingtreding van dit besluit elders in hoofdstuk 6 stonden. Inhoudelijk zijn geen wijzigingen aangebracht. De paragrafen zijn verplaatst om voor wat betreft de volgorde beter aan te sluiten bij de nieuwe indeling van de hoofdstukken 3 en 4 van het besluit.

In onderdeel IIIIII is overgangsrecht opgenomen ten behoeve van bedrijven die bij de inwerkingtreding van dit besluit niet kunnen voldoen aan artikel 3.30a inzake de opslag van organische oplosmiddelen. Voor bestaande situatie geldt artikel 3.30a tot 1 januari 2016 niet. Zie ook de toelichting bij onderdeel TT.

Onderdeel JJJJJJ

In dit onderdeel is overgangsrecht opgenomen ten behoeve van bedrijven die bij de inwerkingtreding van dit besluit niet kunnen voldoen aan artikel 4.5b inzake de opslag van polyesterhars. Zie ook de toelichting bij onderdeel HHH.

Onderdeel KKKKKKK

Voor de inwerkingtreding van dit besluit gold voor de inrichtingen die behoren tot de betonindustrie en zijn aangewezen als grote lawaaimaker (dat zijn de inrichtingen die zijn aangewezen in categorie 11.3, onder c, onder 2° en 3°, van bijlage I van het BOR) een omgevingsvergunningplicht als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo. Aan deze vergunning werden voorschriften verbonden om grenswaarden en controlewaarden voor geluid op referentiepunten (zonebewakingspunten) in de nabijheid van het bedrijf vast te leggen. Op deze punten kon in het kader van toezicht worden vastgesteld of het bedrijf aan de grenswaarden voldeed. Het vastleggen van deze grenswaarden is noodzakelijk, omdat onder meer door de invloed van andere geluidsbronnen, de geluidsbelasting van een bedrijf op de zonegrens niet altijd kan worden gemeten. Met het stellen van deze controlewaarden wordt het toezicht op de geluidnormen daarom mogelijk gemaakt.

Met dit besluit zijn de betonbedrijven onder de reikwijdte van het Activiteitenbesluit gebracht. Op grond van het algemene overgangsrecht zouden de geluidsvoorschriften voor geluid nog 3 jaar als maatwerkvoorschrift blijven gelden. Het bevoegd gezag zou binnen deze drie jaar een besluit tot het stellen van maatwerkvoorschriften op grond van artikel 2.20 moeten nemen, om deze maatwerkvoorschriften voor onbepaalde tijd te laten gelden.

Omdat het hier echter om grens- en controlewaarden in het kader van het zonebeheer gaat, zal de wens om de geluidsvoorschriften voor onbepaalde tijd te laten gelden, zich voordoen. Vandaar dat door middel van dit artikel wordt bepaald dat de geluidsvoorschriften uit de vergunning voor onbepaalde tijd als maatwerkvoorschrift op grond van artikel 2.20 blijven gelden.

Onderdeel LLLLLL

De titel van de paragraaf 6.23 is aangepast zodat het aansluit bij de nieuwe titel van de bijbehorende paragraaf in hoofdstuk 3.

Onderdeel M M M M M M M M

In verband met het intrekken van het Besluit typekeuring verwarmings-toestellen luchtverontreiniging stikstofoxiden en het Besluit emissie-eisen middelgrote stookinstallaties milieubeheer in dit wijzigingsbesluit, worden deze besluiten toegevoegd aan artikel 6.43 van het Activiteitenbesluit.

Artikel II

Onderdeel A

In het eerste lid van dit onderdeel wordt het eerste lid van artikel 2.2a van het BOR uitgebreid.

Voor de activiteiten die in artikel 2.2a, eerste lid, zijn opgesomd, geldt dat voor de in dat lid bedoelde activiteiten een vergunning vereist is op grond van richtlijn van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (nr. 85/337/EEG) (PB L 175, p. 40). Volstaan kan worden met een omgevingsvergunning (voor activiteiten als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder i, van de Wabo) die met de reguliere voorbereidingsprocedure wordt voorbereid, in plaats van een omgevingsvergunning die met de uitgebreide voorbereidingsprocedure wordt voorbereid (voor inrichtingen als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wabo (de oude Wm-vergunning)). Daarom is gekozen voor de omgevingsvergunning die met de reguliere procedure wordt voorbereid (de al eerder genoemde OBM) en die wordt geweigerd indien het bevoegd gezag oordeelt dat er een MER gemaakt moet worden. Deze weigeringsgrond is opgenomen in artikel 5.13b, eerste lid, van het Bor. Het gaat hier om een toets voorafverlening van de vergunning. Als de toets is afgerond zijn de algemene regels van het Activiteitenbesluit van toepassing.

Indien het bevoegd gezag oordeelt, dat er wel een MER moet worden gemaakt, dan vervalt de aanwijzing van deze activiteiten als activiteiten waarvoor een omgevingsvergunning moet worden aangevraagd en moet op grond van bijlage I, onderdeel B, onderdeel 1, onder c, een omgevingsvergunning die met de uitgebreide procedure wordt voorbereid, worden aangevraagd (voor inrichtingen als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wabo).

In het tweede lid van dit onderdeel wordt het tweede lid van artikel 2.2a van het BOR uitgebreid. Het gaat hier om de inzet van afvalstoffen voor het vervaardigen van betonmortel of betonwaren of betonproducten. Hiervoor is op grond van dit onderdeel een OBM vereist. Er is sprake van een afvalstof indien de houder zich van een stof ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen. In de Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (Kaderrichtlijn afvalstoffen) is een artikel opgenomen dat is gewijd aan het niet langer als afvalstof aanmerken van stoffen. Dit artikel bepaalt dat specifieke afvalstoffen niet langer afvalstoffen zijn, wanneer zij een behandeling voor nuttige toepassing hebben ondergaan en voldoen aan specifieke criteria die onder bepaalde voorwaarden moeten worden opgesteld. Deze criteria zijn nog niet opgesteld. Totdat deze criteria zijn aangenomen, geldt dat een afvalstof het predicaat afvalstof verliest als de nuttige toepassing van de betreffende afvalstof is afgerond. Bij onduidelijkheid over wanneer de nuttige toepassing is voltooid, zal dit met behulp van relevante jurisprudentie en met inachtneming van casusspecifieke omstandigheden per geval moeten worden bepaald. De website van Uitvoering Afvalbeheer kan hierbij bruikbaar zijn. Op deze website zijn standpunten van bevoegd gezag-instanties en rechtelijke uitspraken opgenomen over de vraag of

een stof een afvalstof is op niet (zie http://www.senternovem.nl/uitvoeringafvalbeheer/Afval_of_niet/).

In het derde en vierde lid van dit onderdeel worden het derde en vijfde lid van artikel 2.2a van het BOR uitgebreid. Het gaat hier om inrichtingen «voor» het vervaardigen van betonmortel of betonwaren/-producten. Het betreft hier aldus inrichtingen die «bestemd» zijn om de in de categorie omschreven activiteit te verrichten, namelijk het vervaardigen van betonmortel of betonwaren/-producten. Hiervoor is een OBM vereist. In het bepaalde in het derde lid, onder b, zijn alleen de inrichtingen behorende tot de betonindustrie aangewezen, die op grond van onderdeel D van bijlage 1 zijn aangewezen als grote lawaaimakers. Dit betreffen de inrichtingen als bedoeld in categorie 11.3, onder c, onder 2° en 3°, van onderdeel C van bijlage I. Bij de activiteit in het derde lid, onder b, is een OBM verplicht vanwege geluid en bij de activiteit in het vijfde lid, onder b, is de OBM noodzakelijk vanwege de luchtkwaliteit. De weigeringsgronden voor de omgevingsvergunning zijn in artikel 5.13b opgenomen.

In het vijfde lid van dit onderdeel wordt een zevende lid aan artikel 2.2a toegevoegd. Dit brengt met zich, dat voor het verwerken van polyesterhars een OBM vereist is. Het doel van de OBM is om een aparte toets vooraf door het bevoegd gezag te laten plaatsvinden voor deze activiteit vanwege het eerder besproken geuraspect bij de verwerking van polyesterhars. Het bevoegd gezag kan ten aanzien van dit specifieke milieuaspect de lokale situatie meewegen. Hierdoor kan het bevoegd gezag de cumulatieve effecten meenemen voor aanvang van een activiteit. Het resultaat is dat het bevoegd gezag wel of niet instemt met het van start gaan van die activiteit op een specifieke locatie. Voor inrichtingen waarbinnen de polyesterhars wordt verwerkt is deze omgevingsvergunning in vergelijking met een omgevingsvergunning (als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo) die met de uitgebreide procedure wordt voorbereid een relatief licht instrument. Na verlening daarvan valt een inrichting voor die activiteit onder de algemene regels. Hierdoor kan voor deze inrichtingen een aanmerkelijke administratieve lastenverlichting gerealiseerd worden.

Als het bevoegd gezag de vergunning weigert te verlenen is het niet mogelijk alsnog een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, aan te vragen. De activiteit mag in dat geval niet op de betreffende locatie plaatsvinden.

Onderdeel B

In het tweede lid van artikel 2.4 van het BOR is geregeld dat met betrekking tot veranderingen van een inrichting of de werking daarvan, voor zover het activiteiten betreffen die zijn aangewezen in hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit milieubeheer, geen wijziging van de vergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, onder 2°, is vereist. In die gevallen kan voor die veranderingen worden volstaan met een melding als bedoeld in het Activiteitenbesluit milieubeheer.

Door de opname van het BEMS in hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit milieubeheer wordt artikel 2.4 van het Besluit omgevingsrecht van toepassing. Het is echter niet de bedoeling, dat voor het uitvoeren van activiteiten die genoemd zijn in Bijlage I, onderdeel C, categorie 1.4 van het BOR, geen wijziging van de vergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, onder 2°, nodig is.

Onderdeel C

In artikel 5.13b staan de weigeringsgronden voor het al dan niet verlenen van een OBM.

In het tweede en het vierde lid van artikel 5.13b zijn weigeringsgronden opgenomen voor inrichtingen waar activiteiten met afvalstoffen plaatsvinden. De omgevingsvergunning kan op grond van het tweede lid worden geweigerd in het belang van het doelmatig beheer van afvalstoffen en op grond van het vierde lid in het kader van de integriteitsbeoordeling op grond van de Wet Bibob. Door de wijzigingen die op grond van onderdeel C, eerste en tweede lid van artikel 5.13b, van het BOR, worden doorgevoerd, gaan deze weigeringsgronden ook gelden voor de inzet van afvalstoffen ten behoeve van de vervaardiging van beton.

In het derde lid van artikel 5.13b staat de weigeringsgrond voor inrichtingen die zijn aangewezen als grote lawaaimakers op grond van de Wet geluidhinder. Deze weigeringsgrond geldt nu ook voor de inrichtingen die behoren tot de betonindustrie en zijn aangewezen als grote lawaaimakers. Op grond van dit lid dienen bij het verlenen van de OBM de op grond van de Wet geluidhinder vastgestelde grenswaarden in acht genomen te worden. De vergunning dient derhalve te worden geweigerd indien de inrichting niet aan deze waarden kan voldoen.

Aan de OBM kunnen op grond van artikel 5.13a geen voorschriften worden verbonden. Dat betekent dus ook dat eventuele grens- en controlewaarden voor referentiepunten niet aan deze omgevingsvergunning kunnen worden verbonden. Voor het vaststellen van grens- en controlewaarden dient het bevoegd gezag gebruik te maken van de bevoegdheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften op grond van artikel 2.20 Activiteitenbesluit. Artikel 2.20 van het Activiteitenbesluit biedt het bevoegd gezag de mogelijkheid om bij maatwerkvoorschrift van de waarden, bedoeld in artikel 2.17, 2.19 dan wel 6.12 van het Activiteitenbesluit, af te wijken. Dit artikel biedt de mogelijkheid om bij maatwerkvoorschrift:

- a. in afwijking van artikelen 2.17, 2.19 dan wel 6.12 van het Activiteitenbesluit andere waarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau en het maximaal geluidsniveau vast te stellen;
- b. de plaats te bepalen waar deze waarden gelden.

In het nieuwe zevende lid van artikel 5.13b is de weigeringsgrond opgenomen voor het verwerken van polyesterhars. De omgevingsvergunning kan op grond van het zevende lid enkel worden geweigerd in het belang van een aanvaardbaar niveau van geurhinder.

Voor inrichtingen behorende tot de betonindustrie bevat het zevende lid de weigeringsgrond voor de omgevingsvergunning in het kader van luchtkwaliteit. De vergunning dient te worden geweigerd indien de activiteit leidt tot een overschrijding van de grenswaarden, bedoeld in bijlage 2 van de Wet milieubeheer. Dit geldt echter alleen voor zover de verplichting tot het in acht nemen van deze grenswaarden voortvloeit uit artikel 5.16 van de Wet milieubeheer. Op grond van dit artikel is het namelijk in bepaalde gevallen toegestaan om een activiteit toe te staan, ook als dit leidt tot een overschrijding van de grenswaarden. Dat is onder meer het geval als de bijdrage van de activiteit aan de concentratie van een stof in de buitenlucht «niet in betekenende mate» is (artikel 5.16, eerste lid, onder c, van de Wet milieubeheer).

Onderdeel D

De Wabo kent twee voorbereidingsprocedures, de uitgebreide en de reguliere. Aan de reguliere procedure is de *lex silencio positivo* gekoppeld. In artikel 3.9, derde lid, van de Wabo wordt een uitzonderingsmogelijkheid geboden, namelijk als de toepassing daarvan strijd zou opleveren met een voor Nederland verbindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie. In het geval van de activiteit die in artikel 2.2a,

vijfde lid, onder b, van het BOR, is opgenomen zou inderdaad strijd ontstaan met de richtlijn nr. 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schone lucht voor Europa. Daarom is in het geval gebruik gemaakt van de uitzondering.

Onderdeel E

In Bijlage I, onderdeel A, bij het BOR zijn twee begrippen en bijbehorende begripsomschrijvingen opgenomen. In de eerste plaats betreft het «biomassa». Dit begrip is opgenomen, omdat ingevolge wijzigingsbesluit in Bijlage I, onderdeel C, bij het BOR een aantal keer naar biomassa wordt verwezen. Voor de definitie van biomassa is, net als in het Activiteitenbesluit, aangesloten bij het begrip biomassa uit de Richtlijn industriële emissies.

Daarnaast is een definitie voor bovengrondse opslagtank opgenomen. Hiermee wordt een omissie in het BOR hersteld.

Onderdeel F

Voor de toelichting op dit onderdeel wordt verwezen naar de toelichting op onderdeel A daar waar het gaat over het eerste lid.

Onderdeel G, eerste lid

In dit wijzigingsbesluit zijn een aantal activiteiten uit de vergunningplicht als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo, gehaald. In de eerste plaats is het in werking hebben van een warmtekrachtinstallatie uit de vergunningplicht gehaald.

Verder is het verstoken van brandstoffen in vloeibare vorm niet langer vergunningplichtig als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo. Onder brandstoffen in vloeibare vorm wordt tevens verstaan vloeibare brandstof (lichte olie, halfzware olie of gasolie als bedoeld in artikel 26 van de Wet op de accijns). Het verstoken van vloeibare brandstof was al niet vergunningplichtig.

In de derde plaats is het in werking hebben van een stookinstallatie waarin biogas wordt verbrand uit de vergunningplicht gehaald. In de derde plaats is het in werking hebben van een stookinstallatie met een thermisch vermogen van maximaal 15 megawatt waarin biomassa wordt verstoekt, uit de vergunningplicht gehaald. Derhalve is de definitie van biomassa in Bijlage I, onderdeel A, van het BOR opgenomen (onderdeel E van Artikel II van dit wijzigingsbesluit).

Ook het verbranden van houtpellets in een stookinstallatie met een thermisch vermogen van maximaal 15 megawatt is uit de vergunningplicht gehaald. Houtpellets zullen overigens vaak «biomassa» zijn. Het in werking hebben van een stookinstallatie waarin andere vaste brandstof wordt verstoekt (zoals kolen) en het verbranden van biomassa of houtpellets in een stookinstallatie van meer dan 15 megawatt thermisch vermogen, blijft vergunningplichtig.

Een inrichting waar elektromotoren of verbrandingsmotoren aanwezig zijn met een totaal geïnstalleerd motorisch vermogen van 15 megawatt of meer, blijft op grond van Bijlage I, onderdeel C, categorie 1.4, onder c, bij het BOR vergunningplichtig.

Verbranden van biogas in een stookinstallatie en het in werking hebben van een warmtekrachtinstallatie

Tot aan de inwerkingtreding van dit besluit was het verbranden van biogas in een stookinstallatie met een nominaal vermogen van meer dan 20 kilowatt vergunningplichtig op grond van BOR, bijlage I, onderdeel C,

categorie 1.4, onder a. Daarnaast was voor het in een inrichting aanwezig hebben van een warmtekrachtinstallatie waarin een andere brandstof dan aardgas, propaangas of butaangas wordt gebruikt een vergunning vereist op grond van BOR, bijlage I, onderdeel C, categorie 1.4, onder d.

In dit wijzigingsbesluit zijn in het Activiteitenbesluit en de bijbehorende regeling algemene regels gesteld aan het in werking hebben van stookinstallaties. Voor zover wenselijk zijn er ook eisen gesteld aan het verbranden van biogas in een stookinstallatie en aan het aanwezig hebben van een warmtekrachtinstallatie. Hierdoor is een vergunningplicht voor deze activiteit niet meer nodig is.

Het schrappen van deze vergunningplichten, brengt een aanzienlijke lastenverlichting met zich.

Het maken van biogas blijft in verband met de externe veiligheid vooralsnog wel vergunningplichtig. Bovendien blijft, zoals hierboven al aangegeven, vooralsnog het aanwezig hebben van elektromotoren of verbrandingsmotoren met een totaal geïnstalleerd motorisch vermogen van 15 megawatt of meer, op grond van Bijlage I, onderdeel C, categorie 1.4, onder c, bij het BOR vergunningplichtig.

Verbranden van biomassa en houtpellets in een stookinstallatie

Tot aan de inwerkingtreding van dit besluit was het verbranden van biomassa en houtpellets in een stookinstallatie op grond van het BOR, Bijlage I, onderdeel C, categorie 1.4 en categorie 28.10.

In categorie 1.4 is opgenomen, dat het verbranden van biomassa en houtmassa in een stookinstallatie met een thermisch vermogen van maximaal 15 megawatt niet langer vergunningplichtig is. In veel gevallen zullen houtpellets tevens biomassa zijn. Het kan echter ook voorkomen dat houtpellets geen biomassa zijn. Ook dan zijn is het verbranden ervan in een stookinstallatie met een thermisch vermogen van maximaal 15 megawatt niet langer vergunningplichtig. Hieronder zal met name ingegaan worden op biomassa. Hier kan dus, afhankelijk van het geval, tevens houtpellets onder worden verstaan.

In categorie 28.10 is bepaald dat het verbranden van afval in beginsel vergunningplichtig. Biomassa kan afval in de zin van de Kaderrichtlijn afvalstoffen zijn.

Op grond van de Kaderrichtlijn afvalstoffen is voor het verwerken van afval een vergunning nodig. Onder verwerking wordt verstaan nuttige toepassing of verwijdering, met inbegrip van aan toepassing of verwijdering voorafgaande voorbereidende handelingen. Onder nuttige toepassing wordt verstaan elke handeling met als voornaamste resultaat dat afvalstoffen een nuttig doel dienen door hetzij in de betrokken installatie, hetzij in de ruimere economie andere materialen te vervangen die anders voor een specifieke functie zouden zijn gebruikt, of waardoor de afvalstof voor die limitatieve functie wordt klaargemaakt.

Onder verwijdering wordt verstaan iedere handeling die geen nuttige toepassing is zelfs indien de handeling er in tweede instantie toe leidt dat stoffen of energie worden teruggewonnen.

Bij bepaalde verbranding van biomassa is sprake van nuttige toepassing van afvalstoffen, wanneer de warmte die vrijkomt in voldoende mate nuttig wordt gebruikt. Indien geen biomassa wordt verbrand, zouden immers andere (fossiele) brandstoffen gebruikt worden. De biomassa vervangt dan dus andere materialen die anders voor de specifieke functie zouden worden gebruikt.

Er kan echter ook sprake zijn van verwijdering, bijvoorbeeld wanneer de biomassa enkel wordt verbrand zonder dat de warmte nuttig wordt gebruikt.

In beginsel zou aldus op grond van de Kaderrichtlijn afvalstoffen voor zover de biomassa afval is, een vergunningplicht moeten blijven gelden voor het verwerken van biomassa. Indien er sprake is van nuttige toepassing van afvalstoffen of indien er sprake is van verwijdering van eigen niet-gevaarlijke afvalstoffen op de plaats van productie, kan echter op grond van artikel 24, onder b, van deze Kaderrichtlijn afvalstoffen, een vrijstelling worden verleend.

In het onderhavige wijzigingsbesluit is er voor gekozen om op grond van de vrijstellingmogelijkheid in de Kaderrichtlijn afvalstoffen het verbranden van biomassa voor zover sprake is van nuttige toepassing van afvalstoffen, uit de vergunningplicht te halen. Het verbranden van biomassa voor zover sprake is van verwijdering van afval blijft aldus vooralsnog vergunningplichtig. Om te verzekeren dat de vrijstelling alleen wordt toegepast indien er sprake is van nuttige toepassing van de verbranding van biomassa, is in het BOR, Bijlage I, onderdeel C, categorie 28.10, onder 32°, opgenomen, dat de vrijkomende warmte nuttig moet worden gebruikt. Er is in ieder geval sprake van nuttig gebruik van vrijkomende warmte indien een installatie voor het verbranden van biomassa een jaargemiddeld warmterendement heeft van 80%, berekend op de onderste verbrandingswaarde. Om in aanmerking te komen voor de energie investeringsaftrek (EIA), moet een stookinstallatie die op biomassa brandt, ook een jaargemiddeld warmterendement hebben van 80%. Het uitgangspunt is, dat indien men voor belastingsvoordeel in aanmerking komt, er ook voldaan wordt aan nuttige toepassing. Overigens geldt voor WKK's de specifieke, op een andere berekening gebaseerde, rendementseis die in het Activiteitsbesluit is opgenomen.

Artikel 25 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen stelt nog een aantal aanvullende voorwaarden aan de vrijstelling. Zo dienen er algemene voorschriften vastgelegd te worden, waarin wordt gespecificeerd om welke soort en hoeveelheid afvalstoffen een vrijstelling betrekking heeft. In het BOR, Bijlage I, onderdeel C, categorie 28.10, onder 32°, is expliciet aangegeven dat het om biomassa gaat. Biomassa is zowel in het BOR als in het Activiteitenbesluit gedefinieerd; aangesloten is bij het begrip biomassa uit de Richtlijn industriële emissies. De hoeveelheid die wordt verstoekt is indirect begrensd op grond van Bijlage I, onderdeel C, categorie 1.4, onder a, van het BOR waaruit volgt dat inrichtingen waarin een stookinstallatie aanwezig is met een nominaal vermogen van 15 megawatt of meer waarin biomassa wordt verbrand, vergunningplichtig is.

Verder moet op grond van artikel 25 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen in de algemene voorschriften worden vastgelegd welke verwerkingsmethode moet worden gebruikt. Uit categorie 28.10 volgt dat het moet gaan om het verbranden van biomassa in een stookinstallatie.

Tenslotte is als in voorwaarde in BOR, Bijlage I, onderdeel C, categorie 28.10, onder 32°, opgenomen, dat de verbranding van de biomassa materiaal hergebruik niet belemmeren. Deze voorwaarde is gesteld, omdat op grond van artikel 4 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen materiaalhergebruik hiërarchisch boven nuttige toepassing staat.

Indien de biomassa geen afvalstof is, gelden de bovenstaande voorwaarden niet. Alleen de bovengrens van de stookinstallatie is dan van toepassing. Dit volgt uit Bijlage I, onderdeel C, categorie 1.4, onder a, van het BOR (nieuw).

Het verbranden van biomassa in stookinstallaties vindt in de praktijk veel plaats. Gedacht moet bijvoorbeeld worden aan houtmotinstallaties. Het schrappen van de vergunningplicht brengt een aanzienlijke administratieve lastenverlichting met zich. Hier zal nader op worden ingegaan bij hoofdstuk 9.1 van deze toelichting. Bovendien wordt met het schrappen

van de vergunningplicht bijgedragen aan de wens van het kabinet om de inzet van biomassa eenvoudiger te maken.

Onderdeel G, met uitzondering van het eerste lid

In categorie 2.7, onder n, van Bijlage I, onderdeel C, van het BOR, wordt een fout hersteld. Categorie 2.7, onder n, gaf aan dat er een vergunningplicht gold voor ammoniakkoelinstallaties vanaf 1500 liter ammoniak. Dit moet 1500 kilogram zijn. De vergunningplichtige grens in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) betreft 1500 kilogram (artikel 2, eerste lid, onder g, van het Bevi). Toen Bijlage I bij het BOR nog onderdeel uitmaakte van het Activiteitenbesluit, stond er ook kilogram; de fout wordt met deze wijziging gecorrigeerd. Praktisch gezien houdt dit in dat de grens voor vergunningplicht omhoog wordt getrokken omdat 1500 liter ammoniak omgerekend circa 900 kilogram bedraagt.

Categorie 4.4 wordt met name aangepast, omdat ingevolge dit wijzigingsbesluit het mechanisch bewerken, reinigen, coaten en lijmen van rubber en rubberproducten, het wegen en mengen van rubbercompounds, de verwerking van rubber, thermoplastische kunststof en polyesterhars en de toepassing van rotatieoffset druktechniek, flexodruktechniek en verpakkingsdiepdruktechniek onder de werking van het Activiteitenbesluit wordt gebracht. Dit betekent, dat er voor deze activiteiten voortaan algemene regels gelden en geen vergunning meer nodig is. Dit houdt in dat het BOR, waarin de activiteiten worden aangewezen waardoor een inrichting vergunningplichtig wordt, aangepast dient te worden.

Door de aanpassing van categorie 4.4, onder d, en 5.4, onder a, is ervoor gezorgd dat ondergrondse opslag van bepaalde organische oplosmiddelen en propaan niet meer tot een vergunning als bedoeld in als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo, leidt. Zie tevens de toelichting bij de wijziging van paragraaf 3.4.2. van het Activiteitenbesluit in dit wijzigingsbesluit (onderdeel TT).

Onderdeel k van categorie 4.4 is aangepast in verband met de in december 2011 gepubliceerde geactualiseerde versie van PGS 15. In deze versie van PGS 15 is een nieuw hoofdstuk (hoofdstuk 10) opgenomen voor de tijdelijke opslag van verpakte gevaarlijke stoffen. Belangrijk nieuw element in dit hoofdstuk is dat het tijdsduuraspect (korter of langer dan 48 binnen de inrichting aanwezig) als onderscheidend criterium tussen verschillende vormen van tijdelijke opslag is vervangen door een deskundigheids criterium. Indien tijdens de tijdelijke opslag deskundig personeel aanwezig is, kan met min of meer preventieve maatregelen worden volstaan. Indien geen deskundig personeel aanwezig is, moeten ook bouwkundige maatregelen worden getroffen. Deze wijziging in PGS 15 maakt het mogelijk om hetgeen in Bijlage 1 ten aanzien van tijdelijke opslag is bepaald, aanzienlijk te vereenvoudigen. Indien in een brandcompartiment meer dan 10.000 kg tijdelijke opslag van verpakte gevaarlijke stoffen of CMR-stoffen plaatsvindt, ontstaat de vergunningplicht. Het eerdere onderscheid (korter of langer dan 48 uur binnen de inrichting) is niet meer relevant.

Deze wijziging sluit aan bij de stand der techniek zoals die in de recente PGS 15 is vastgelegd, sluit aan bij wensen op het gebied van uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid en komt de veiligheid ten goede.

De wijziging in PGS 15 voor tijdelijke opslag wordt ook verwerkt in de Activiteitenregeling.

Categorie 9.4 is aangepast, omdat ingevolge dit wijzigingsbesluit het industrieel vervaardigen en bewerken van voedingsmiddelen en dranken onder de werking van het Activiteitenbesluit wordt gebracht. Dit betekent,

dat er voor deze activiteiten voortaan algemene regels gelden en geen vergunning meer nodig is. Dit houdt in dat het BOR, waarin de activiteiten worden aangewezen waardoor een inrichting vergunningplichtig wordt, aangepast dient te worden.

Door de wijzigingen in categorie 11.4 zijn inrichtingen voor het vervaardigen van cementmortel of betonmortel en inrichtingen voor het vervaardigen van cementwaren of betonwaren met behulp van persen, triltafels of bekistingstrillers niet langer vergunningplichtig als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo. Met dit wijzigingsbesluit zijn voor deze activiteiten in het Activiteitenbesluit voorschriften opgenomen in het belang van de bescherming van het milieu.

In categorie 11.4 vervalt tevens onderdeel o (het vervaardigen van composietsteen, terrazzo en granito). Met de inbouw van de kunststof- en de betonindustrie zijn de processen waarmee deze samengestelde materialen worden vervaardigd onder het besluit komen te vallen en hoeven deze processen niet meer tot vergunningplicht te leiden.

Door de wijziging in categorie 12.3 zijn inrichtingen voor het behandelen van metaaloppervlakken door schoonbranden en pyrolyse niet langer vergunningplichtig als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo. Met dit wijzigingsbesluit zijn voor deze activiteiten in het Activiteitenbesluit voorschriften opgenomen in het belang van de bescherming van het milieu.

Aangezien inrichtingen voor het vervaardigen, onderhouden, repareren, behandelen van de oppervlakte, keuren, reinigen, verhandelen, verhuren of proefdraaien van trams of onderdelen daarvan tevens onder categorie 14.1 vallen, is er voor gekozen om de aanwijzing in categorie 13.1, onderdeel a, onder 2, te laten vervallen. Dit is enkel een wetstechnische wijziging en brengt geen inhoudelijke veranderingen met zich.

Door de wijzigingen in categorie 14.1 en 14.3 zijn inrichtingen voor het onderhouden, repareren, behandelen van de oppervlakte, keuren, reinigen, verhandelen, verhuren of proefdraaien van spoorvoertuigen anders dan bestemd voor het vervoer over krachtens artikel 2 van de Spoorwegwet aangewezen hoofdspoorwegen of onderdelen daarvan niet langer vergunningplichtig als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo. Het betreft de inrichtingen voor trams, metro's en lightrail. De inrichtingen voor treinen blijven, net als de spoorwegemplacements, vooralsnog wel vergunningplichtig.

Voor het onderscheid tussen de verschillende typen spoorvoertuigen wordt gebruik gemaakt van een verwijzing naar de Spoorwegwet. Op grond van artikel 2 van de Spoorwegwet worden hoofdspoorwegen aangewezen. Het onderhouden, repareren, behandelen van de oppervlakte, keuren, reinigen, verhandelen, verhuren of proefdraaien van de spoorvoertuigen bestemd voor het vervoer over deze hoofdspoorwegen valt onder de aanwijzing in categorie 14.3. Voor het onderhouden, repareren, behandelen van de oppervlakte, keuren, reinigen, verhandelen, verhuren of proefdraaien van de overige spoorvoertuigen geldt niet langer een vergunningplicht.

Verder is door de wijzigingen in categorie 16.4, onder d, is het vervaardigen van producten van karton niet langer vergunningplichtig als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo. De processen die worden toegepast stonden reeds in het Activiteitenbesluit.

Door de wijziging in categorie 17.3 zijn binnenschietbanen niet langer vergunningplichtig als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo. Met dit wijzigingsbesluit zijn voor deze activiteiten in het

Activiteitenbesluit voorschriften opgenomen in het belang van de bescherming van het milieu.

Verder is categorie 19.4 aangepast, waardoor inrichtingen voor het paintballspel niet langer vergunningplichtig zijn. Met dit wijzigingsbesluit zijn voor deze activiteiten in het Activiteitenbesluit echter geen voorschriften opgenomen in het belang van de bescherming van het milieu.

De relevante milieuaspecten die specifiek bij het paintball aan de orde kunnen zijn betreffen geluid, bodem en veiligheid. Wat betreft geluid geldt dat paintball vergelijkbaar is met andere spellen of (buiten)sporten. De geluidsproductie wordt veroorzaakt door het schieten met paintball-markers en door de deelnemers of toeschouwers. De geluidproductie van de paintballmarkers is beperkt. Daarnaast worden de paintballmarkers gevuld met perslucht of CO₂. Hiertoe zijn in een inrichting een of meer luchtcompressoren aanwezig of afvulflessen met CO₂. De geluidvoorschriften van het besluit zijn voor beide aspecten afdoende.

Wat betreft bodembescherming geldt eveneens dat de eisen van het besluit afdoende zijn. Bij paintball wordt over het algemeen gebruikgemaakt van balletjes met verf die bestaan uit ca. 40% water met polyethyleenglycol en ca. 60% gelatine. De schil van de balletjes is gemaakt van eetbaar materiaal zoals medicijn capsules. Het schieten met dit type balletjes wordt daarom niet gezien als een bodembedreigende activiteit. Er echter zijn ook balletjes op de markt die minerale olie bevatten. Op grond van de algemene eisen van het besluit wat betreft bodembescherming vloeit voort dat het gebruik van dit type alleen toegestaan op een bodembeschermende voorziening. Wat betreft veiligheid kan gewezen worden op de aanwezigheid van perslucht in drukvaten en de opslag van CO₂. De paragraaf betreffende opslaan van stoffen in tanks voorziet in deze activiteit.

De drijver van een inrichting is ervoor verantwoordelijk dat bij het spel geen balletjes buiten de inrichting terecht kunnen komen. De wijze waarop dat gebeurt, hangt af van de locatie. Veelal wordt gebruikgemaakt van netten. Het opnemen van specifieke maatregelen wordt niet nodig geacht. De invulling van deze verantwoordelijkheid wordt gerekend tot de algemene zorgplicht van artikel 2.1 van het besluit.

Tenslotte wordt categorie 28.10 van het BOR op een aantal punten gewijzigd.

– Categorie 28.10, onder 4° is zodanig gewijzigd, dat inrichtingen voor de nuttige toepassing of verwijdering van afval dat is ontstaan bij het schoonhouden van de openbare ruimte, niet langer vergunningplichtig als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo zijn. Onder het schoonhouden van de openbare ruimte worden alle handelingen verstaan om straten, pleinen, grachten, stranden en andere openbare ruimtes schoon en vrij van zwerfafval te houden. In het Landelijk Afvalbeheerplan 2009–2021 valt deze stroom onder sectorplan 9 Afval van onderhoud van openbare ruimten. Dit afval wordt opgeslagen bij de gemeentewerf, de onderhoudssteunpunten van provincie, waterschap of Rijkswaterstaat, of bij andere partijen die delen van de openbare ruimte schoon houden, zoals bijvoorbeeld veegvuil van het schoonvegen van tramrails bij een tramexploitant. Het afval dat vrijkomt bij onderhoud van de riolering (het zogenaamde RKG-slib) dat ook onder dat sectorplan valt, is opgenomen onder 28.10, onder 12°.

– Categorie 28.10, onder 6° is uitgebreid naar het voor productergebruik geschikt maken van ten hoogste 10.000 ton banden van voertuigen. Voor de loopvlakvernieuwing worden processen toegepast uit de rubberindustrie die nu in hoofdstuk 4 van het Activiteitenbesluit zijn opgenomen.

– Categorie 28.10, onder 7° is uitgebreid naar het schoonbranden van spoelen uit een elektromotor. Met dit wijzigingsbesluit zijn voor deze activiteiten in het Activiteitenbesluit voorschriften opgenomen in het belang van de bescherming van het milieu. Voor het schoonbranden van ander metaalafval, met name transformatorspoelen, blijft de vergunningplicht bestaan.

– In categorie 28.10, onder 12°, onder a, ten tweede is een verduidelijking opgenomen. Aangezien «teerhoudend of bitumineus dakafval, composieten van teerhoudend of bitumineus dakafval, dakgrind verkleefd met teer of bitumen» allemaal onder de bredere noemer «dakafval» vallen, is er voor gekozen alleen «dakafval» op te nemen. Het sectorplan voor dakafval in het LAP2 is in herziening. De onderverdeling in teerhoudend, bitumineus, composietafval en dakgrind verkleefd met teer of bitumen blijft wel relevant; bedrijven die deze werkzaamheden uitvoeren (dakdekkers en aannemers) moeten het dakafval wel gescheiden houden in deze vier stromen. Dit volgt uit artikel 2.12 van het Activiteitenbesluit en artikel 2.9 van de Activiteitenregeling.

– Aan categorie 28.10, onder 12°, onder b, is «afval van onderhoud aan voorzieningen voor het beheer van afvalwater» toegevoegd.

Onder «afval van onderhoud aan voorzieningen voor het beheer van afvalwater» wordt vooral verstaan het slib dat vrijkomt bij onderhoud aan riolen, kolken en gemalen (het zogenaamde RKG-slib). Van dit afval mag 45 kubieke meter worden opgeslagen bij de inrichting van de partij die het onderhoud aan de voorzieningen pleegt. Over het algemeen zal dit de gemeente of het waterschap of een onderaannemer daarvan zijn.

– Met het toevoegen van onderdeel 31° in categorie 28.10 komt de vergunningplicht op grond van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wabo voor het mengen van afvalstoffen voor het vervaardigen van betonmortel of betonwaren binnen een inrichting als bedoeld in categorie 11.1, onder b, van onderdeel C van bijlage I te vervallen.

– Voor de toevoeging van onderdeel 32° in categorie 28.10 wordt verwezen naar de hierboven gegeven toelichting (zie onderdeel G, eerste lid, onder het kopje «Verbranden van biomassa en houtpellets in een stookinstallatie»).

– Met het toevoegen van onderdeel 33o in categorie 28.10 komt de vergunningplicht op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wabo, voor verdichten van ongevaarlijk restafval, voor zover dit vrijkomt bij de eigen inrichting, te vervallen. Op basis van artikel 24 van de Kaderrichtlijn Afvalstoffen 2008/98 kunnen ondernemingen vrijgesteld worden van het nodig hebben van een vergunning voor de verwijdering van hun eigen niet-gevaarlijke afvalstoffen op de plaats van productie. Hiervoor moet wel gespecificeerd worden op welke soort en hoeveelheid afvalstoffen een vrijstelling betrekking heeft en welke verwerkingsmethode moet worden gebruikt.

Artikel III

Tot aan de inwerkingtreding van het onderhavige besluit stonden in het Besluit typekeuring verwarmingstoestellen luchtverontreiniging stikstofoxiden (Btvls) emissie-eisen naar de lucht voor het binnen een inrichting in werking hebben van een luchtverwarmer of brander. In de bijbehorende Typekeuringsregeling verwarmingstoestellen luchtverontreiniging stikstofoxiden was opgenomen hoe deze emissie-eisen bepaald moesten worden. Voor keuring en onderhoud van de installaties vielen de branders, voor zover het tevens ketelinstallaties waren, reeds onder het BEMS.

In de toelichting op 3.10b (nieuw) is al aangegeven, dat ten behoeve van de overzichtelijkheid voor de inrichtinghouder de milieueisen die gelden voor het in werking hebben van stookinstallaties in dit wijzigingsbesluit zoveel mogelijk onder het Activiteitenbesluit zijn gebracht. De inrichting-

houders hoeven hierdoor niet meer in verschillende besluiten te kijken. In dat kader gelden voor het binnen een inrichting in werking hebben van een luchtverwarmer of brander voortaan de regels van het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling.

Voor luchtverwarmers, branders, niet zijnde ketelinstallaties, en branders met een nominaal thermisch vermogen van minder dan 400 kilowatt, zijn in het Activiteitenbesluit echter geen emissie-eisen naar de lucht opgenomen. Hiervoor geldt de zorgplicht. Voor branders die wel tevens een ketelinstallatie zijn en een nominaal vermogen hebben van tussen de 400 kilowatt en 1 megawatt, gelden de emissie-eisen die in artikel 3.10a zijn opgenomen inclusief de bijbehorende bepalingen betreffende storingen en metingen. De eisen betreffende keuring en onderhoud gelden voor nagenoeg alle stookinstallaties, dus – net als voorheen – ook voor de stookinstallaties die binnen inrichtingen die voorheen onder het Btvls vielen.

Met het intrekken van het Btvls vervallen ook de emissie-eisen aan het in werking hebben van luchtverwarmers en branders buiten inrichtingen. In de praktijk werden deze eisen niet gecontroleerd. Wanneer de in de toelichting bij 3.10b (nieuw) besproken Ecodesign richtlijn in werking treedt, zullen de daarin opgenomen eisen voor deze stookinstallaties gaan gelden. Vooruitlopend op deze verandering wordt dit besluit daarom in zijn geheel ingetrokken.

Het BEMS is in dit wijzigingsbesluit overgezet naar paragraaf 3.2.1 van het Activiteitenbesluit. Het BEMS kan dan ook worden ingetrokken.

Artikel IV

Het Besluit milieueffectrapportage wordt zodanig gewijzigd dat voor bepaalde merbeoordelingsplichtige activiteiten twee verschillende besluiten in aanmerking komen: de omgevingsvergunning die is voorbereid met de reguliere procedure (indien na de merbeoordeling geen milieueffectrapport gemaakt hoeft te worden) voor activiteiten aangewezen op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder i, van de Wabo en de omgevingsvergunning die is voorbereid met de uitgebreide procedure (indien na de merbeoordeling wel een milieueffectrapport gemaakt moet worden) voor activiteiten aangewezen op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wabo.

Artikel VI

Het onderhavige besluit zal op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip in werking treden. Dit tijdstip zal samenvallen met de inwerking-treding van de bepalingen van de bij ministeriële regeling vastgestelde uitvoeringsvoorschriften.

De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,
J. J. Atsma